

בעזהשי"ת

הקשר בין מגיפת הكورونا לבייאת המשיח

על פי פרד"ס התורה

יוצא לאור על ידי מערכת

"אוד החשמל"

ירושלים איר ה'תש"פ

[מותר לצלם לזכוכי הרבנים].

מופץ ללא תשלום לזכוכי הרבנים

תוכן העניינים

השתלשל בנסיבות קורונה כשם רפואו לנזר שבסים עטרת היסוד. אותיות ס"ז קורנה נמצאות בפסקוק שהזהר דורך על המגפה שיגף ה' את העמים במלחמת גוג ומוגוג: "וברב גאנך תהרס קמיך".

magfet ha-korona sh-mesh-tel-shet be-uolim meratzot ul ledet meshich 'meshirao kreni rashi'.

ולא יהיה בהם נגר בפלד אטם" מרצה על האלת עם ישראלי מגור בזמן הפקידה של הגאה. סוד נטילת ידים ר"ת ס"ז, שמביאה את כל עם ישראל לדקדק בניטילת ידים. ויתכן שזה הסוד שהתגלה לבעש"ט ול'אור החיים'.

הקשר בין קורונה לכתר וلتירות.

בריאות במצרים כתר, שנרמז בעטרת היסוד שהיא בבחינת כתר.

הישmach משיח מבאר שטהליק הנאה מתחיל בכך שתהיה מגפת דבר בגוים.

הקשר בין קורונה לתאות.

ה' מרצה שאסור להיות קרנונא, הינו דג קר, ואカリים להיות כמו דג חמץ.

השתלשל בנסיבות פרח הקופת במצרים תש"פ אחרות או פרכת או פפרת ויש לו צורת כתר וכפי שרואים שאור הכתיר [קורונה] ירד לעולים.

העם השני הם בני קטוורה لكن אברהם נתן להם שם טמא דגמת הקטרת שבשער נשפטם, כדי שיינצלו מפגפות.

עשר ירידות ירדה שכינה על העולם, והירידה לעתיד לבא כנגד ספירת הכתיר.

הקורונה קשורה לתירים שהוא אנגלוית קורן.

שע"ר ר"ת שלטונו ערבות רב. לכשייפל השער זהה ויוניה ויפל ויוניה אין מספיקין לבנותו עד שבן זוד בא. נגיף הקורונה שאבעו אדם והוא פוגע בבריאות של האדם שיש להם לבוש אדם, מסמל את הלבוש האדם שהוא לובש להנוקם מאודום.

"ובא לציון גואל ולשבוי פשע ביעקב נאם יה' ר"ת גג"ר יוב"ל.

"לך עמי בא בחריך וסגור דלתיך בעדר". ציריך גם לסגור חלונות ודלתות.

רוזאים במדרש את המצב של הקורונה: להיכן נבא ונגלה.

ה' יוניש את העמים לעתיד לבא על ידי דברים קלימים.

"עני ורקב על חמור", רוכב על הקרון.

"ונשגב" במצרים קורונה.

"כִּי בָא בָא לֹא יַאֲחֵר", שלא אחר כמנין יאמ' ר' שניים מסוף האלף אלא יבוא לפניו זה בשנת תש"פ. וכן "לא

אחר" אותיות "אל אחר"

חפיטם לתוכתי ולא חפיטם למכלותי.

אפילו המלך שואל בשלומו לא ישבנו במצרים 1335. והמשה המשנה אףלו נחש כרוכב על עקבו לא יפסיק

במצרים 1290.

בקורונה יבהלמו.

הקדוש ברוך הוא מוציא חמה מפרטיקה אותיות ימת קרנ'ה.

קרינו דאגראת שמשתלשלת במלחת הקורונה, אייה ליהו פרונקה אותיות פורקניא וגאה.

רפואה היא מלשוון רפיוון וחלשה, שפועלת חלה בחולה, וזה מביא לו את הרפואה.

"מִקְרָן" בגימטריא 390. "מִפְרִיס" בגימטריא 390. ושניהם יחד בגימטריא תש"פ. ויש כאן רמז על המקנים שמסמלות את מלכות בית דוד.

האךמור"ר מרים נוב שליט"א מארה"ב עשה אורך הבעש"ט לשאל מודיע הביא' את מגפת הקורונה.

שור פר מIRON מפריס קשור עם השופר, ואם כך הוא קשור עם לדת משה.

דברי הרמח"ל שהסדר לפניו הגלה שיסגורו כל השערים הקטנים שדרךם ה' משפיע שפע לעם ישראל בזמן הגלות.

בפרשת שמיני בהפרשים של 261 אותיות נראה צروف המילים קראנ"ה התש"פ חיל"י תנשמ"ת [רמז על חיל במערכות הנשימה]. ואחריו מוזכר גם עטף.

המשחית שהרג את הבכורות במצרים, היה אויר מעפש שורף כמו חידק, שנכנס דרך הפה והנחירים, מפש פמו נגיף הקורונה.

מרפסת בגימטריא תש"פ.

קורונה היא שתי מילים: קרא"ר נ"ה, הינו קור בספירות נצח הוד שנון בסוד שטי רגלים. ובזמן לדת משה יוצאת החיות מרגלי היולדת ונעשות קר אבן.

אם ראתה דור שצורות רבות באוט עליו כנהר חכה לו, התבה בנה"ר אותיות לרנ"ה.

פתחן"ן אותיות נג"ף תש"ת רמז על מה שנאמר על המשיח "וקרקר כל בני שת". וכן פתחן"ן ר"ת תש"פ גאות ניסן.

המגיד מקוזנייך נאנח ואמר: מתי כבר נזהה לקיום הפסוק "והשモתי את מקדשיכם".

השתלשל בGESMOOT שAACILAT שרף העז ששמו לבונה מועיל לנגיף הקורונה.

"שתיחפץ" מרומז ל'קייצים, תש"ח, תש"פ, תש"ע.

דברי הזוהר ששנת ה' אלףים תש"פ היא שנת קע, אשთלים זא"ו גו עשר שית זמניין.

רמז גדול ונורא על שנת תש"פ בפסוק "אמר אויב ארגד אשיג אחלק של תמלאנו נפשי אריך מרבי תוריישמו זדי".

המספר 780 שמסתתר בתוך הבראשית.

אותיות בראשית בחלוף אותן לאות פ' יוצאי אותיות א"ר תש"פ. פידיע שבכתב אשורי שבספר תורה יש בתוך האות פ' חלול של אש לבנה ב'.

אם נחלק את ספר אותיות ומילים שייש בתורה יחד למספר הפסוקים עולה 65, רמז שازיך להוריד 65. ממספר הפסוקים 5845 להגיאו לשנת הקץ 5780.

"ברכות בחשבון על שער בת רבינו" הינו צrik לעשות חשבון האותיות על שער"הן תש"פ.

על"ת כפול מלחת"ה עולה 57810 שמרמז על שנת 5781, הינו מלחת גוג ומגוג.

תש"פ נוטריקון תשרי פסט.

משם"ש בא"ת ב"ש ביב". זה מספר המסתתר בין אותיות משם"ש הוא 780.

אותיות תש"פ נרמזות בשמות שניים מעשרות בני קמן: פרשננדתא פרמשטה. בפרשננדתא אותן ת' היא זעירא. ובפרמשטה אותן ת' היא זעירא.

מודיע נדרשה פעה מיחודה של משה להסביר את המינים בים סוף, "נטה את ירך על הים וינשבו המינים".

בעקבות תוכחות הבחירה, למוד מחדש של המאמר לכשייפל השער זהה, ויבנה, ויפול, ויבנה, ויפול, ואין

מספיקין לבנותו עד שבן דוד בא.

שם קדוש שנקרא השטא"א שהוא שם צבאות בחילוף א"ת ב"ש.

צופן מדחים.

השתלשל בנסיבות השם קורונה כשם רפואי לנזר שבסיסים עתרת היסוד.

אויר העולם מלא בטמאות קריינה של האינטראקט שעובדת לאיפוגנים ושאר המכשירים, והוא מגיעה ממכתר דקלפה של שער הנ' דקלפה, והוא הביאה לעולם את מגפת הקורונה, ידוע שאינטראקט פרושו, אינטראקט, [נכט פנימה] נ' שער טמאה. וכן מובא בעלון 'כ' לה' המלוכה' שרשת האינטראקט ביגמיטריה שער נ' במלוי האותיות. וכן המספר המסתתר בין האותיות ר'ת האינטראקט הוא 676 כמנינו שער נ'. והוסיף הרה"ג ר' אהרון קלמן שליט"א שגוג נרמז בתבנת גוג. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שגוג ומוגג נרמזים בג'גה ומגה שהם שמות מדידת חמר המיע במחשבים. וכן פרנס שмагפת הקורונה פרצה מאנשים שאכלו בשר נחשים ועתלפים שהיה בו הנגיף. ובעתלף יש את שרשאות טלפון שמנני הקריינה. וכן שמעתי שקורונ"א נרמז בನסח התפללה: תקע בשופר גдол לחירותנו. ושה נס לקבץ גליותינו. וכן שנה תש"פ נרמזת ב"תקע בשופר". ובתפלה זו מכונים בסדור הריש"ש לתקן טפות קרי שנגמו.

והוסיף הרה"ג ר' א. ב. שליט"א שהשתלשל בנסיבות השם קורונה כשם רפואי לנזר שבסיסים עתרת היסוד, מקום סיום חתוך המילה. ומקום זה נקרא עטרה בסוד בתר, כי המקום זה הוא סוד בתר המלכות שהוא בסוד נקבה שמקבלת מעיטה היסוד. וכן המקום זה הוא סיום קו האמצע שמתחליל בתר ומסתיים שם. ומכל זה רואים את הקשר בין קורונה לבין האמצע ששרשו בתר ויורד לתפארת ויסוד. והוסיף חכם אחד שיתכן שלכן מתחת לגיל 9 מחלת הקורונה אינה פוגעת, כי עדין לא פגמו את היסוד. וכן המחלת פוגעת יותר בגברים מאשר בנשים. והוסיף הרה"ג ר' חיים שטרית שליט"א שקורונה עם האותיות והפועל ביגמיטריה שובי"ם שביהם מתknים את מדת היסוד, וכי שראינו שהמחלה פרצה ביום השובבים.

אותיות ס"ז קורן"ה נמצאות בפסקוק שהזהר דורש על המגפה שיגף ה' את העמים

במלחמת גוג ומוגג: "וברב גאנך פהראס קמייך".

מצינו במדרש (בתי מדרשות פרק ו אות ב) يوم נקמה שעתיד ושמור לרומי הרשעה מעלה ענן אחת ותשמר למלחה מרומי ותוריד שchein לח על האדם ועל הבאה ועל הכספי ועל הذهب ועל כל מתקנות שלשה חדים ואחר כן מעלה ענן אחרת ותראה את חברתה ותעמד במקומה ששח חזדים ותוריד גגע צרעת ספתה בקהילת על רומי עד שיאמר אדם כי לך רומי וכל אשר בה בפרוטה ויאמר אינה מתבקשת. והוסיף הרה"ג ר' י.

ה. שליט"א שָׁה' מִבְיאָה עַל הָעוֹלָם רוחות סֻעָרָה, וּמְגַפֶּה שַׁחַיָּא סֹוד עַנְןָן, וְאֵשׁ מַתְלָקָחָת שְׁמַכְלָה אֲזֹוּרִים שְׁלָמִים בְּעוֹלָם, כִּי להלכם בג' קלאיפות הטמאות שהם רוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת, שמלבושים בבחינת ערלה על החשמל שהוא או רג'אללה, אור היסוד, פמוּבָא בז'הָר חְדֵש (יתרו מד) "רֹוח סֻעָרָה", דָא מַלְכוֹת בְּבֵל. "עַנְןָן גָדוֹל", דָא אֵיָהוּ מַלְכוֹת מָדִי. "וְאֵשׁ מַתְלָקָחָת", דָא אֵיָהוּ מַלְכוֹת אָדוֹם. "וְנַגְהָ לֹו סְבִיבָ", דָא אֵיָהוּ מַלְכוֹת יְנוּן. ולכון ענן הקטורת של אהרון עצר את המגפה שבאה מקלפת ענן. וכן מפת ברד שהוא מהעננים שהוריידו ברד. וכן הנסח בהגדה של פסה ביד חזקה זו הדבר בגימטריה קורונה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שהכתב: (שמות כג, כה) "וְהִסְרַתִּי מִתְלָחָה מִקְרָבָךְ" עם האותיות בגימטריה קורונה. וכן שמעתי שהכתב (ישעה כו, כ) "לֹךְ עַמִּי בָּא בְּמִדְרָיךְ וְסַגְרָ דְלִתְךָ בְּבִי כְּמַעַט רָגָע עד יַעֲבָר זָעַם" בגימטריה קורונה. וכן הכתב (במדבר יב, יג) "אֵל נָא רָפָא נָא לְה" בגימטריה קורונה.

מצינו בז'הָר (שמות נו:) שירה זו נאמרה על אותו זמן ועל הזמן שיבא לעתיד, בימים שיתעורר מלך המשיח, שפטוב "ימינך ה' תרעץ אויב". לא כתוב רעצת, אלא תרעץ. מה כתוב בתחילת "השיב אחורה ימינו מפני אויב". באותו זמן היא תרעץ אויב לעתיד לבא. והפלך הוא. "תְּהִרְסֵ קָמִיק" לא כתוב הרסת אלא תhurst. "תשליח חרנק יאכלמו בקשי". הפל לעתיד לבא. "ימינך ה' נאדרי בפל" בזמן זהה בעולם הזה. "ימינך ה' תרעץ אויב" בזמן מלך המשיח. וברב גאנך תurst קמיך" לביאת גוג ומוגוג. "תשליח חרנק יאכלמו בקשי" לתחיית המתים, שפטוב "ורבים מישני אדרמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם". באותו זמן אמר רבינו רבי שמעון, אשורי אותם שישארו בעולם.ומי הם, בא ראה לא ישארו בעולם רק אותם מהווים, שקיבלו אותן ברית הקודש, ונכנסו לברית הקודש והוא שומר את אותו הברית ולא מכניסו למקום שלא צריכה. אלה הם ישארו ויכתבו לחיי עולם. מני לנו שפטוב "ויהי הנשאר באציוון והנותר בירושלים קדוש ייאמר לו כל הפטוב לחיים בירושלים". ובהמשך שם (כח): בשעה שחתאי העולם גורמים הקודש ברוך הוא עולה למעלה למטה, ובני אדם צוחים ומורידים דמעות ואין מי שישגיח עליהם. מה הטעים מושום שהוא עולה למטה, ונמנעת מהם תשובה, אז כתוב "וברב גאנך תurst קמיך". רבינו יצחק אמר פסוק זה בשעה שמתלבש הקודש ברוך הוא בגאותה על העמים שיתפנסו עליו, כמו שפטוב "ורוזנים נוסדו יחד על ה' ועל מישחו". ולמפני, עתידים הם שביעים שרי צבאות מלך עבר להתפנס באותו זמן בקומותם מכל העולמות, ולעתות קרב על ירושלים עיר הקודש, ולאחן עצות על הקודש ברוך הוא. ומה אומרים נעמד על הפטורן בתחילת, ואחר כן על עמו ועל היכלו. אז עתיד הקודש ברוך הוא לצחק עליהם, שפטוב "יושב

בשימים ישתק ה' יلغג למ"ו. באותו זמן ילבש הקדוש ברוך הוא גאותם עליהם, ונישמיד אותם מן העולם, כתוב "זאת תהיה המגפה אשר יגף ה' את כל העמים אשר צבאו על ירושלים חמק בשרו והוא עומד על רגליו. ורואים מה שփסוק "וברב גאנך תהעל קמיך" מרים על ה' שיצא להלחם בגוג ומגוג ויגוף במגפה את העמים. ושמעתינו שיש כאן אותיות ס"נ "וברב גאנך תהעל קמיך". וגם אותיות קורונה "וברב גאנך תהעל קמיך". וכן שמעתינו שיש במקפרשים שאמרו שישין יהיה גוג ומגוג לעתיד לבוא. וכן סנהדרי"ב אותיות ס"נ תר"ב. ומצינו בגמרה (סנהדרין צד) בקש הקדוש ברוך הוא לעשות חזקיהו מישיח, וסנהדריב גוג ומגוג. והוסיר הרה"ג ר' מנחים בראhot שליט"א שפוגפת הקורונה פרצה בסוף חדש טבת, ומצינו במדרש (בתי מדרשות' ח"ב מדרש אלף ביתות) ואחר ארבעים שנה יבא גוג ומגוג על ארמת ישראל ועשה עם מישיח ועם ישראל שלשה מלחות בחודש טבת; מלחה אחת בעשרה בטבת ומלחה אחת באל בטבת.

מצינו במדרש (מכילתא בשלח ד) וכן את מוצא שאין הקב"ה עתיד לפרע ממלכות העלייה אלא ברום קדים שנאמר "ברום קדים תשבר וגו". ורואים שהקב"ה עתיד לפרע מגוג ומגוג ברום קדים, ושמעתינו שרום קדים בגימטריא קורונה.

מגפת הקורונה שמשתלשת בעולם מרימות על לחת מישיח משיראו קני רaso.
 מצינו במדרש (בתי מדרשות' פרק ו אות ב) يوم נקמה שעתיד לשמר לרומי הרשעה מעלה ענן אחת ותשمر למעלה מרומי ותוריד שיחין לח על האדם ועל הבאה ועל חסף ועל זהב ועל כל מתקות שלשה חדשים ואחר כמה מעלה ענן אחרת ותראה את חגרת ותעמד במקומה שששה חדשים ותוריד נגע הארץ ספקת בהרת על רומי עד שאמר אדם כי לך רומי וכל אשר בה בפרוטה ויאמר אין מתבתקשת. ורואים שבזמן הגאלה ה' יכה את הגויים בשחין, ומה תלקה הפלגה שליהם, כמו שראוים את התוצאות של מגפת הקורונה. וכן מצינו במדרש (שהשיר ב, לא) אמר רב חייא בר אבא סמוך לימת המשיח דבר גדול בא לעולם וירושעים כלים, אלו הנאים עליהם נאמר "והיה הגשאר באיזון והנצח בירושלים".

וכן שמעתי רמז נפלא בדברי הגמara (נדה ט). **תניא נמי hei יצא מתחך או מסך משיצא רבוי hei זה כיילוד, הא כתקנו בראש פוטר, רבי יוסי אומר משיצא כתקנו לחיים, ואיזהו כתקנו לחיים משיצא רב ראשו, ואיזהו**

רב ראשו רבי יוסי אומר מישיכאו צדעיו, אבא חנן משום רבינו יהושע אומר מישיכא פדחתו, ויש אומרים מישיכאו קרני ראשו. וברשי שם קרני ראשו גבה ראשו שאצל חערף. ורואים שהשלב הראשון בלבד שנקרא שיכא בתקנו לחיים זה מישיכאו קרני ראשו, זה מרמז על שלב הראשון בלבד מישיכ שמשתלשת בעולם מגפת הקורונה שבאה להכני עת הקליפות ולכללות את הרשעים. וכן מישיכאו קרני ראשו בגימטריה 1424 שזה הגימטריה של מישיכ בז' דוד שעולה 424 יחד עם המספר 1000 שמסמל את הגאלה העתידה בסוד "הקטן יהיה לאלו". וכן קרני ראשו עם האותיות והמלים והכוון בגימטריה מישיכ במלוי האותיות. ובגימטריה אליהו הנביא. וכן קורונה בגימטריה אור פניך, שמסמל את אור הגאלה שהעולם יעבור מהונגת האחור להונגת הפנים. וכן קורונה בגימטריה נפל דבר.

וכו שמעתי שהקורונה והדבר נרמזים בפסוקים (חבקוק ג, ד) "וַיָּגֹנֶה פָּאֹר תְּהִיה קְרָנִים מֵידָו לו וְשֵׁם חֲבִיוֹן צָזוֹ לְפָנָיו יָלֵךְ דָּבָר וַיֵּצֵא רְשֵׁף לְرַגְלָיו: עַמְּד וַיָּמַד אָרֶץ רָאָה וַיַּתְפְּצַצֵּו הָרָרִי עַד שָׁחוּ גְּבוּעָות עַוְלָם לְוָלָם". וכפי שסביר רשות שם נצב ה' ועומד לדין עמים ממתיין ומדקדק בדיןם. "הליכות עולם לו" הראה להם שבל מנהלו של עולם שלו הוא.

בתווב (תהילים מו, א) "למנצח לבני קrho מזמור: כל העמים תקעו כף הרים לאלהים בקול רעה: כי ה' עלינו נורא מלך גדול על כל הארץ: יזכיר עמים תחתינו ולאמים תחת רגליינו: יבחר לנו את נחלתנו את גאונו יעקב אשר אהב סלה: עליה אלהים בתרואה ה' בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל: מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו: נגידי עמים נאספו עם אלהי אברם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלמה". ומברר רש"י "ינזכיר עמים תחתינו" יתנו דבר בעבורינו כובגים תחת נפשינו להיות חמתו מתקררת בהם ואלי נצולים, ענינו שנאמר "ונתתי בפרק מצרים כוש וסבא תחתית". ושמעתי מהרה"ג ר' אברם ויסփיש שליט"א שהפסוקים מתקימים מגפת הקורונה בסין, שה' נתנו דבר בעמים במקום עם ישראל, כדי להכני את העמים תחתינו לזכות לתקיעת השופר של הגאלה. ונרמזה הקורונה במילים "ב科尔 רעה". וכן תקעו כף מרמז על שנת ה' כ"ף סוד הכתיר שמשתלשל בקורסונה כדועיל. והוסיףו שתקעו כף מרמז על תקיעת כף של 'הסם המאה' פמינו כ"ף. וכן כ"ף לפול כ' ועוד כ' עולה 2020. והוסיף הרה"ג ר' יוסוף שינברגר שליט"א שלאמים בגימטריה סין.

והוסיף הרה"ג ר' שלמה זלמן ליברמן שליט"א שבאותם ימים שהתחילה הקורונה נפסקה מגפת שפעת בארץ ישראל שפטו ממנה למעלה מעשרים יהודים, וזה פחד גדול. וראינו בחוש שה' העביר את המגפה לגויים להציל את עם ישראל.

וכו מזכיר בזהר (בא לו). שבמקרים היה נגף למצרים ורופא לישראל מהארת הפתיר שמביאה מכה אשר מהפה עצמה בא רפואה לישראל, ונביא את לשונו: **שנינו אמר רבי יוסי** באוטו מפש שגמץ דין למצרים, **באותו מפש גמץ** רחמים לישראל, זהו שכותב "וראיתי את הדם ופסחתי עליכם". וכן שנינו, בכל אותם כתנים קדושים שלמעלה כמו שגמץ דין למצאים רחמים, והכל בשעה אחת. שנה רבי חזקיה כתוב "ונגר ה' את מצרים" נגף ורופא. נגף למצרים ורופא לישראל. רבי שמעון אמר בשעה שחלק הלילה, ומפתה הקדוש מטהורה וכו', זה מכה וזה מרפא, והכל בשעה אחת. זהר מדבר על מפת בכורות שהיתה מהארת הפתיר, כי "מכות הן כנגד ספירות. והארה זו היא נגף ורפואה. וכן מצאו רמז על הקורונה בחינה של בני ישראל למפת בכורות, מובא ברכ"י (שמות יב, ט) "אל תאכלו ממנה נא" שאינו צלי כל צרכו קוראו נא בלשון ערבי. הינו הגוים שאוכלים נא ואבר מן החיה גענשין, עם ישראל שזיהרים מזה זוכים לרפואה. והוסיף הרה"ג ר' י. ה. שליט"א שחתיא אדם הראשון היה אכילת נא, פMOV באblkioti hsh"s להאריז"ל (סנהדרין) כאשר בא אדם הראשון והטיח את אשתו תחת התאנה ואכל פגה, כי היה לו להמתין עדليل שבת שהוא עונת תלמידי חכמים. וכך בלילה פשח נזירים מאכילת נא לתקן את חטא אדם הראשון. וכן עשו אמר "הלעתני נא" שרצה לאכול נא אותה בחינה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' צ. ס. שליט"א שרואים קשור בין סי"ז לנ"א ולעונש שלהם בכתב: (יחזקאל ל, יג) "כח אמר אדני ה' והאבדתי גலילים והשבתי אלילים מנגף ונשיה הארץ מצרים לא היה עוד ונתקי יראה הארץ מצרים: והשمت את פתרוס ונתקי אש בצען ועשתי שפטים נא: ושפכתי חמת עלי סיון מועז מצרים והכרתי את המון נא". וכן סי"ז בחילוף א"ד ב"י אותיות קב"ר. וכן שמעתי שאתם חילופים שיש לסי"ז בא"ת ב"ש ובאל ב"ם יש גם לקב"ר באופן הפוך. היינו סי"ז בא"ת ב"ש חט"ם. וקב"ר בא"ל ב"ם חט"ם. וסי"ז בא"ל ב"ם דג"ש. וקב"ר בא"ת ב"ש דג"ש.

ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם" מרמז על הצלת עם ישראל מגמר בזמן הפקידה של

הגאלה.

פורים כל השנה בפרשת 'כי תשא את ראש', שמרמזת על הגאלה, מובא בספר 'מחמי הארץ' על הפתיר (שמות ל, יב) "כִּי תְשַׁא אֶת רָאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפִקְדֵיכֶם וּנְתַנוּ אִישׁ כֹּפֶר נְפַשׁו לְה' בְּפֶקַד אַתֶּם וּלَا יְהִי בָּהֶם נָגֵף בְּפֶקַד אַתֶּם" שמרמז על זמן הגאלה "כִּי תְשַׁא אֶת רָאשׁ ס' תַּיְשַׁת, וכן "תשא" אותיות אש, שהקב"ה יבא לפקד את השכינה

שנמשלה לאשתתו בביבול, "וונתנו איש פָּר נְפָשׁוֹ לְהַוִּיה" ס"ת הש"ר שמסמל את מישיח בן יוסף שמקפר על עם ישראל בזמן הפקידה כדי שלא "יהיה בהם נגף בפקד אֶתְּם". וכן "וונתנו איש פָּר נְפָשׁוֹ ס"ת בגימטריא רשב"י שבזכות למוד תורתו עושים את ההמתקה שלא "יהיה בהם נגף בפקד אֶתְּם" אותיות אמת, המרמז על חכמת האמת. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהכתיב "ולא יהיה בהם נגף בפקד אֶתְּם" מرمז על האלת עם ישראל מגוף בזמן הפקידה של הנגלה. וכן שבט פרשת תשא ר"ת תש"פ. וכן כי תישא עם הגוד והמלחים והכולל בגימטריא תש"פ. וכן בסוף פרשת כי תשא' מזכיר קרון פנוי משה, רמז על הצלחה מmpegפת הקורונה בזכות קרון עיר פנוי משה. וכן המשווה של משה מציל מmpegכות הקורונה. והוסיףו שלכן מיד אחרי פרשת השקלים נאמרה פרשת הכירור לרמז שנטיילת ידים היא ההמתקה של אתחלה דגאולה שלא יהיה נגף כפי שנבואר لكمן.

וכן כי תשא זאת ראש ר"ת כת"ר. וכן "עשרים גרא השקל" מرمז על הפתר. כי עשרים בגימטריא כת"ר. והם קראו לזה קורונה על שם כת"ר שנקרה בלתיונית קורונה. והכל התחל בתחילת השנה הלועזית 2020 אזtan ספרות של 220 שנה תש"פ מסוף האלף. וכן מצינו במדדש (אותיות דר"ע אותן כ) שהאות כ"ף שמספרה 20 יש לה צורת כס, דהיינו מסמלה את המלכות שהיא בבחינת כס וככס ואכתר המתקשרים אותה כ"ף. וכן ט"ו אדר תש"פ בגימטריא 1000 שהוא המספר של הנגלה העתיקה כמנין מישיח בן יוסף מישיח בן זвид. וכן ט"ו באדר ה'תש"פ" יום נקם בליבי" עם האותיות והמלחים והכולל בגימטריא 1335. וכן שקל עם האותיות והכולל בגימטריא מישיח בן זвид. ו'שקל' במלוי האותיות בגימטריא כת"ר. ו'השקל' במלוי האותיות והמלחים עולה בגימטריא גודלה 2020.

ცפנים מאת הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א קורונ"ה אבר מה"י.

בברכה ובוגון בכח אורתומאה דחלה בגדת ליכטנשטיין קדשיכן קדשאנו חיה	
ג כ: כח	ושאליהו כי נזר מהשנה תאליז וועליז איזובי הירוחה ואשבעה בבליה יהא אלמן בגורה וחוללה
ג א: יב	חוואה ישזר מהארחיה והוא עצרו נוזרבך קדשין לאך מדשראיטה רחגנגב כלטמא נפש ואוין
ג כב: ג	ראלוונח גרבשראלא ריקר בקרברנו זכל נדרת אושן קרייבר יהוד מליה להרץ
ג כב: יד	אלא מהו אונני יאנני יוזה דיברזה אונדרה בראלבן ישראלא זאמן אלחטמו מען יהוה אשון
ג כג: כד	ולסילרדי יכטכ מלשנתיכם ופרטם במתה דוחשบทמי וסחבר אסמתה מורה ופוחשנש בתוותה
ג כג: כט	רימחה אומקראקדשיה הילסונני מטא תנשתי יסבוקה רברמת אסחה להו כלמ' אלחטמו מען יהוה אשון
ג כג: לט	סחראשונן שבתונו בוין מהשmini יהילסונני מטא תנשתי יסבוקה רברמת אסחה להו כלמ' אלחטמו מען יהוה אשון
ג כה: ב	לומאס' יהוד וקח עולמי ציבער יהילסונני מטא תנשתי יסבוקה רברמת אסחה להו כלמ' אלחטמו מען יהוה אשון
ג כה: טז	תולכט ושבהו האrix שבסג הירוחה שנסתדר שסידר שסידר שסידר שסידר שסידר שסידר שסידר שסידר שסידר
ג כה: קל	ירבוחשי מטה תברת מקנו הולפני מטה משחנן סתט מיטקנו חנוכה תלק נחא תולדת וילא יצאי בלבות היחער יסארהיל המהן
ג כה: מה	עטמכה שאחוהול דזבואריך כוחו זולקמאל האזהה גולמאל בעני כסאריך כטשחת האהה געלטס
ג כו: ד	יבולח השענש הדינה יתנפריר וווחש אטבציר גולקס דאטבציר יישיגיא גאטדרדו אקלט למ' חטבש בענו יוש
ג כו: יד	גהלאשטעויל וויספניל ייסטראח כטבנעה הילא איטריכט אטגאוונדקסו גנטיאשטייך סכבי
ג כו: לב	היישב ביהוחו אטראדרבגוי יהודריה קיטי יהוד רבריה תהאצטסטעמיה וער כטיה יהוד רבריה אטראד
ג כו: מד	הייחס זרכרת יהסבריה תראשנוי מסארה רוחצת יאטמא קומץ ייסלטני יהיגז ויסלה יהו ותולחט לאלהים
ג כז: יא	ולריה והו העמדי אטת הבהמה לפיה כהן והער יהרכחן ארטם יוטובו וערטכעריך חכחיה יהו
ג כז: כו	ଘלא יקידישו יישאתו אטשוו אטשוו יהודיה הוה אטבב מההטמא הופד בערכך ויסקח משוטעליוו
ד א : 1	וירידסיל יהוד בוגוז בוגוז זונעט נדבל יישיך רגנאנלאבו ערל דזבל נלי אבטוחין זלבני יוסטיאן
ד א : כה	בושמאותו חומיסלב נזניז יהודת ולטט למושחתה לבתא בתסביסת מושחתה נישרים נשומלה
ד א : מ	אשרט וולדתטש פוחת מלבליב אטבב הסטטמבען ערישנה גומעה להליכי צאצבאפקיד הייסלט מה אשן
ד א : נד	ובני ישראל לכלא שרעדיה והארת משחטנש וו דביר יהודה לאלטש וואלארן לאראריאישילד גלו גאו
ד ב : טז	ニシヌウונגעט האלטונע נחהל וויסטוו מההטמא אשר יהונוכן טנוואישעל דיזל דגלו היסדגו

קורונה"ה בס"י נ התראה נח"ש.

א ט : ה	כלחיה אדרשנו זומיד האדם מיד איש אחד ואדרשת את נפש האדם שפץ דם הא
א ט : יט	לשחה להבנינו נחומר להנפץ הכלח הארצן ייחל נחאי ישאה אדמהו ייטע כרמו יין
א י : ט	הוא היה גבר ציד לפניהם יהוה העלכ נו אמר כנמרד גבר ציד לפניהם יהוה הו
א י : כד	להו את עובלו ואת אביכם אל ואת אשבא ואת אופרו ואת חוויל יהוה ואת יובבלאי
א יא: יא	משמאות שנהנו יולדתנו יסובנותו ואת פשׁד ייחמש וושלשי משנהו יולדת
א יא: כד	ליידאלותנו ימתה רעל פניהם תחרחאבי וברקם מולדתוב אורכשדי מוקד
א יב: כד	סלבית אל ויטח להבת את אלמי סוחרים תק מושם מזבח ליהוה יקרז
א יג: ג	מעשי ומונגבו ועד בתי תאל עד מהק מאשרה יהשאה להמתה ביהובית אל
א יג: טז	רעד כעפרה ארץ אשראמי וככל איש למן ותאטעה פרה ארץ גמד רעד ימנח קונו
א יד: י	סומליך מסמו עמרה הו לפול שםה והנסאר יסירה גנסו יקחו ואת כל רכש סדו
א יד: כד	דירק אשרא כלוח הנערם יחולק האנשין מאשרה להלכו ואת ענראש כלום מורהו
א טו: יג	סוטנו ואת מארב בעמ ואת שנהו וגמא את הגו יאשר יעבד ודזאנכי ואחריכו
א טז: ג	הטו בבעני נץ ותעננה שרוי ותברח מפניהם יומצא מלך יהוה על עלי ותמי
א יז: ח	כיא בהמו גוים נתת ייך וփרטית אתך במאדדו ונתת יכלゴיס מומליך
א יז: יח	אברהה מלחה ימלו יש מעאל יהי להפנין ו אמר אלהים אבל שרה אשחת
א יז: ד	גלי כוס השנבות ת תחטען וחק הפתת חם עד כל בכמ אחרת מעבר רוככי עלב
א יז: יט	דעתינו ולמען אשר יצוזה את בני וואת ת תוחדריו ושמרו דרכ' יהוה לעשנו
א יז: ל	צא שפשלשים יאמר נהנה נאה ואלת לדבר אל אדני ואול ימצא זו שם שעשו
א יט: ט	תשופט עתנה נרע לך מהס ופזר ובאי שלוטמאדו יגשׁו לשבר הדלתו ייש?
א יט: יט	ביהרעה חומת הינה נאה עי ה הדאת קרבת ה לנו שמה והוא אמצע ערальת הנאן
א יט: לג	הואות באהבה כי רוחו ותשב כבאת אביה הולא ידע שכבת ה ובקומו היה

סוד נטילת ידים ר"ת ס"י, שמביאה את כל עם ישראל לדקיק בנטילת ידים. ויתכן שזה הסוד שהתגלה לבعش"ט ול'אור החיים', הסוד של קץ הגאלה שגמצא במצוה הזאת.

ידוע המעשה בפרטת ה'אור החיים'

שאמור הבعش"ט שישנו סוד בנטילת ידים אשר מtgtלה רק לצדק אחד בדור, וכשנפטר ה'אור החיים'

התגלה הסוד לבعش"ט, ואמר הבعش"ט שהוא סוד נפש דוד וה'אור החיים'

הוא סוד רוח דוד. וכן דוד רוחם של הבعش"ט, רבוי ברוך מפז'יבוז'

אמר שה沮丧"ט הוא סוד רוח שלמה, וה'אור החיים'

הוא סוד נפש שלמה, ורואים שענין נטילת ידים ושרש דוד ושלמה קשורים ייחד. וכן נקדו של הבعش"ט רבוי נחמן מבך סלב אמר שסוד נשותו קשור עם מצוות נטילת ידים, ונזכר בפסוק "גַּחֲלֵנָה מִקְוֹר חֶקְמָה" ר"ת נחמן". ומשמעות מהר"ג ר' ל. שטרית שליט"א שסוד נטילת ידים ר"ת ס"י, כפי שראויים ש מגפת הקורונה שבאה מסין, מביאה את כל עם ישראל לדקיק בנטילת ידים. ויתכן שזה היה חלק

מהסוד שהתגלה לבעש"ט, היסוד של קץ הגאלה שנמצא במצוה הזאת כפי שהוא רואים היום את תהליכי הגאלה שהתחילה מזה, וכן קשוו את זה עם העניין שהם מושך מלכות בית דוד. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (עקב ע' ר' נ) **צרייך לכון ברית על נטילת ידים ענ"י**, וזה מרמז על מישיח שנקרא **"ענ"י ורקב על חמר"**. וכיודע שמדובר הוא שרש החומר שקשרו עם ידים. וכן שמעתי שהאותיות אחרי **חומר** או **חומר** בגימטריה קורונה. כי המשיח רוכב על החמור והחומר הינו רוכב על האותיות שאחריהם וזאת הקורונה שדרפה מתגלת אור התשובה בעולם. וכן משיח רוכב על הקורונה בגימטריה כתר משיח בן דוד. וכן שמעתי **שלגנ"ה** נרמז בכתבוב שפדר על פגם הידים: (משל יא, כא) "יד ליד לא יקחה ר'ע". וידוע שפיין קשורה עם עולם החומר והטהרה העולמית, והוא עושקת את הפmono מכל העולם בסוד **עشك ידים** שעושקות את החומר על ידי פח עובדה זול, שזה ענן הידים שחון בסוד **כח בגימטריה ב'** פעים י"ד.

וכן אותיות ס"ז מרכיבות את חדש ג'יסן, שהוא חדש הגאלה. וכן רואים בלילה פסח שהוא זמן הנקיון והשפעת הפרנסה, שמתעסקים יותר עם נטילת ידים; נוטלים תחלה לפני הכהנס, ולאחר מכן לסתה, ובסדר הרש"ש מכוונים בוניה מיחdet לא' פעים נטילת ידים בלילה פסח, כולל הנטילה של מים אחרים. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט'א שהבעל שם טוב והאור החיים עם האותיות והמלחים והכול בגימטריה תש"פ. וכן רביעית מים עם המלחים והכול בגימטריא ה'תש"פ. וכן נטילת ידים שלש שפיכות עם הכלול בגימטריא 2020. וכן **הידים עסקניות** בגימטריא 1335 זמן הקץ בדניאל.

מובא בספר 'חכמת התורה' מהగ"ר שלמה קלוגר זצ"ל שיש לבון בנטילת ידים להנצל מהידים ידי עשו, וכן מובא בספר 'הפליא' שאלייר נתן לרבקה "זה אמידים על ידה" אותיות מצנ"ה ידי"ם, לרמז לה שאמנים יצא ממנה עשו, אבל אפשר להתגבר עליו עם מצות נטילת ידים. וכן רבקה הוציאה מים עם כ"ה בגימטריא ב' פעים י"ד, בבחינת נטילת ידים. וכן שלמה המליך תקן נטילת ידים כדי לטהר את המלכות מקלפת עשו שמלבישה על הידים. לפי זה נראה לבאר מה שמדובר בספר 'דו ידי' לרבי שמישון מאוסטרופוליא (amar לו ידוע מדברי המקובלים שהגביא יונה בן אמתי הוא המבטל קלפת קין שהוא האיש הرمוז בר"ת "ונזקב שם הויה" והוא קלפת עורב שהוא סוד שכתבו המקובלים. ומובא בספר אמת שפטב על פסיק "ויהי האחד מפיל הקורה" זה היה בן אמתי. וכך איתא במדרש על פסיק "הן האדים היה כאחד ממני" כיונה בן אמתי. שאכלו גם כן בתיב "ויהי האחד מפיל הקורה". הגה דעת הקורה גימטריא שי"ו וסוד יונה בסוד רג"ן ניצוצות הקדושים גימטריא גרדום שהפיל בו את הקורה סוד קלפת האיש קלפת עורב, ויש בזה רזין דרזין סתרין דסתרין, ואני רשאי להרחיב הבואר מפני סכנות

נפשות, וזהו שכתב הקדוש המחבר באחיזות הנביא בנו אמרתי בבטולו להודיעו שהוא סוד גרדום גם סוד עז שהוא הקורה וכו', בסוד מספרם שעז, והוא מבאר קדרישית שמספר האיש הודיעו ומספר הקורה שעז. ורואים שאותו האיש הוא הקורה שהפיל יונה בנו אמרתי, והניצוץ הקדוש שנפל בעקבותיו הוא סוד הגדרותם שיונה בקש עזירה מאלייש להעלותו מהמים, ואלייש הציף אותו בסוד התקון שייה לאנשמה אותו האיש לפניו הגאה לעתיד לבא. וכן מובא בפרע"ח להאריך'(ראש חדש פ"ג חט) שנבעשו היה לה כללה נשמת רבי עקיבא שיצא ממנה, ונרמז בכתוב כי ציד בפיו. והוסיף הרה"ג ר' פנחס ל. שליט"א שהכתב על עשו איש ידע ציד' אוטיות י"ד ע"ז י"ד לפ"י הסדר, לרמז על הצד של הניצוץ של אותו האיש מישר רבי עקיבא שהוא בבחינת עז שנלייש הציף מהמים, ומוצאות נטילת ידים מוציאה לפניו הגאה מעשו את הניצוץ של י"ש'ו שהוא עד בשתי ידיו. וכן "ויהי עשו איש ידע ציד' ס"ת יש"ע. וכן ציד' בגימטריה נטול י"ד. וזה נרמז בהשתלשלות הקורונה שמביאה חזק במצות נטילת ידים, לרמז שפעת מתחרש לעינינו המשעה עם הקורה שנפלה למים והעלאת הברזל מהמים, שמסמל את הוצאה הניצוץ מעשו לפניו הגאה בסוד נטילת ידים במים. ולכן זה מפיר את כללות העולם שאינו להם את היניקה מהקדשה דרך הנוצרי שהעביר להם את האנור, וכשהזה נופל זה גם. ולכן איטליה מקבלת את הפאה הקשה כי שם נמצא שרש הנצרות. ולכן המגפה פרצה בחודש טבת שהוא החודש שקשרור עם הפוגם והתקoon של אותו האיש. וכן מצינו בגמרא (שבתנו:) אמר רב יהודה אמר שמואל בשעה שפְשָׁא שַׁלְמָה אֶת בֵּת פְּרִיעָה, יָרַד גְּבָרִיאָל וַיַּעֲצַז קָנָה בַּיּוֹם, וַעֲלָה בּוֹ שְׂרֻטוֹן, וַעֲלִיוֹ גְּבָנָה בְּרוֹדָל שֶׁל רֹומי. ושמעתה שהגימטריה של נטע קנה עם המילים בגימטריה קורונה. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שייעקב הכניע את עשו עם כח הידיים, כמו שכותב בראשית לב, א) "וַיַּקְהֵל מִן הַבָּא בְּיַדו מִנְחָה לְעֵשָׂו אֲחִיר"

ולכן מובא בלק"ת להאריך'(עקב ע' רנ) צרייך' לכון ברית על נטילת ידים ענ"י, גימטריא ק"ל. ורואים שבנטילת ידים מוכנים להלחם בקהלת שמנסה בידים פגימות לנגב את שפע הייסוד שמשפיע למלאכות, וכן מוכנים על נטילת ידים, ר'ת ענ"י גימטריא ק"ל. וכן מצינו בגמרא (שבת סב:) שלשה דברים מביאין את האדם לידי עניות וכו' מזיל בנטילת ידים. וכן מובא בספר 'שושנן סודות' (אות קמבר) שעיל נטילת ידים ר'ת ענ"י, לרמז שזה מוציא מיידי עניות. ורואים שפע הממון והפרנסת צנורות השפע קשורים עם מצות נטילת ידים, וכן תקון צינורות השפע קשור עם המזנה הזאת. וכן רבי יהושע בן פרחיה דחה את י"ש'ו בשתי ידים, כמובא בגמרא (סוטה מו.) תננו רבנן לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת לא פאליש שדחו ליגזי בשתי ידים, ולא פיהושע בן פרחיה שדחו לאחד מטלמידיו בשתי ידים. וכן השתלשל שנדו והניחו אבן על זלזול בנטילת ידים, כמובא במשנה (עדות ה,) ואות מי נדו, אלעזר בון חנוך שפרקפק

בטערת ידים. וכשפת שלחו בית דין והגינו אבון על ארונו. מלמד שבל המשפט ומת בגדיוו, סוקלון את ארונו. וכן אלעזר חנק בגימטריא ישוע. והוסיפו שהשתלשל היום כלכלת העולם שהוא מסביב לנירות ערך שנקראים ברית ני"עאותיות ענ"י ר"ת על גטילת ידים. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהבורסה לנירות ערך עם האותיות בגימטריא 1290 הץ בדניאל.

וזה הסוד של גטילת ידים שתקנו שלמה המלך שנקרה ידיה אותיות י"ד י"ד ה', הינו ידים דקדה להכניע את הידים ידי עשו שהוא האדמוני דקלפה שמלביש על האדמוני דקדה, דוד המלך, שהוא גם בסוד יד. פMOVBA בגמרא (ברכות ד) אמר דוד ידי מלכיות בדים. וכן דוד הוא הדור ה"ד בסדר הדורות שמונים מאברהם אבינו. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שספר תהילים הוא הספר ה"ד מכ"ד ספרי התנ"ך. וכן דוד בגימטריא יד. והוסיף הרה"ג ר' א' דודוביץ שליט"א שכתב על המשפט (שמות ד, יג) "שליח נא ביד תשלח". וכן מובא בספר 'שבילי אמונה' (הנתיב העשורי) "נא ביד תשלח", בגימטריא זה מנחם בן עמיאל מלך המשפט'.

ובזהר (פנחס רט) מבאר בארכיות את עניין הלה בב' שנים, וממשמע שם בכמה מקומות שעקר נקודת הלה של ב' משיחינו היא ב"ד בניסן. וכן מצינו במקרא (בתי מדשות ח"א פרקי הילוט לט, ז) דע כי מנחם בן עמיאל יבא בארכעה עשר בניסן ויעמוד על בקעתו ויען ויאמר מנחם בן עמיאל לזרקים אני הוא משיח ה' אשר שלחני לבשר אתכם. וכן פרשת פקודי" שבה נרמז הץ בפטות "ואת האלך" וג"ו אותיות פר"ק י"ד, שנזקה לאצת מהгалות ב"ד בניסן. וכן הפטות (שמות לה, כא) "אללה פקודי המשכן משלך העדות" ס"ת בתינ"ה שבאה מבחינת יד. וכן י"ד בניסן בא אחרי ק"ץ ימים מתחלה השנה. וכן פקודי בגימטריא "מקום דוד", כמו שפטות (ש"א כ, ז) "ויפקד מקום דוד". והוסיף הרה"ג ר' ד. לב שליט"א שניסן בגימטריא יוסף דוד, המסמלים חברו ב' משיחים. וכן השם שדי שאומר לעולם ד', ובו תלייה הגאלה אותיות ש' יד. הש' מסמלת את ה"ג' קווים שפועלים דרך יד.

ולכן כל עניין מקורנה קשור עם אור הכתתר, מובא במקרא (אותות דר"ע אות כ) שהאות כ"ף יש לה צורת פום, דהיינו מסמלת את המלכות שהיא בבחינת פום וכפם ובכך המתקשרים לאות כ"ף. והאות כ"ף היא בבחינת כף יד. וכן מצינו בזהר (משפטים קכג) שהאות כ' מתקשרות למלכות, וכך היו מושחים את המלך פאיין כ"ף. וכן מובא בספר 'סודי רזיא' (אות כ') שהאות כ"ף מתקשרות לבניה המסמלת את המלכות וכן לבניה יש צורת כ"ף ועוד. וכן מובא מהרה"ג ר' דוד ליטיגער שליט"א שהאותות כ"ף מסמלות את ההתקפות שיש בכל הגאות, כמו שמצינו בغالת מצרים שפרעה אמר "פָּנִים ירבה" והענה לו "פָּנִים ירבה", וכן בغالת פורים "ונחה פָּךְ הוא", ובغالת חנכה במצוות פ"ך השמן. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שזה

הסוד לדון לכ"פ זכויות להפ"ק מרע לטוב. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהאות כ"פ היא בבחינת כ"פ יד בפרט בשנת 2020 פעמיים כ"פ הינו שתי כפות הידיים. שנזכה לאור ה"ד אותיות ד"י שייהי קץ, כמו בא ברבונו בח"י (בראשית מג, יד) לפיכך התפלל באלו שדי מי שאמר לעולם די יאמר לצורתי די.

הקשר בין קורונה לכתר וلتירויות.

המגפה הזאת השתלשה אצל הסינים שיש לחזקים צורת כתר, והם קראו לה קורונה על שם כתר שנקרא בלטינית קורונה. והוסיף הרה"ג ר' אברם אגשי שליט"א שמשיח צדקינו עם המלים בגימטריא כתר. וכן השתלה משפחתי אידיים מפרסמת בירושלים משפחתי ולכך, שיש להם עשרים ילדים, והם נלק פירושו באידיש רצון שהוא סוד הקתר. וכן יש רמז על קשר בין מספר עשרים לכתר, בכתבוב: (שמות לב, לב) "ועתה אם תשא חטאכם ואם אין מחני נא מספקך אשר כתבתה". הפתן נקרא "אין" ו"מספקך" אותיות מספר כ', הינו הפרשה ה-20 שהיא פרשת תצוה"ו ואתה תצוה" בגימטריא בראשית שמנסמל משאה. וכן מובא מהר"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שהפתיחה של פרשת תצוה"ו ואתה תצוה" בגימטריא בראשית שמנסמל את הקתר. וזה הפרשה היחידה שהפתיחה שלה מגיעה למספר זהה. וכן הפרשה פותחת בשמן זית זה שמנסמל את הקתר. ועוד הוסיף שבלת הקורונה פגעה ראשית בתירויות בכל העולם, ותיר בגימטריא כתר, שהוא עניין הקתר שהוא בבחינת רצון ותענווג, כמו חפוש הפתירים את מענווגות העולם ומתאוותיהם. וכן מצינו במדרש (יליקוט שה"ש תקופה) "ன Kol התור נשמע בארכני", אמר רב יוחנן קול תיר טוב זה מלך המשיח. "התאננה חנטה פאגיה", אמר רבי חייא בר בא סימן לימות המשיח דבר גדול בא ומרשעים כלים בו, והגפנים סמדר אלו הנשאים שנאמר "ויהי הנשאר בציון". ורואים שהמדרש מסמיך את הтир הגדול שהוא מושיע, לסימן לימות המשיח דבר גדול בא. הינו שהדבר הוא סימן שהמשיח קרוב. וכן שמעתי שקורונ"ה נרמז בס"ת בברכה שברך יצחק את עשו: (בראשית כז, לט) "ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמי הארץ יהיה מושבך ומTEL השמים מעל". ויען בגימטריא תש"פ.

וכן מצינו במדרש (במדבר ט, כ) כיון ששמע שמת אחרון ונתקלו ענני כבוד מיד נתגרה בהם דרך האתרים, הтир הגדול שתר להם את הדרך שאמור "ויארון ברית ה' נושא לפניהם". ורואים שארון הברית שרש החכמה של העולם נקרא תיר שהוא סוד כתר.

וכן רואים בזמירות למו"א שבת שבעי נאם בלבוי" היה על ידי מגפה,omid אחר כך נזקה לביאת המשיח: אליו חיש גואלי בעזק ישפלי. מבשור טוב אליו. את אליו הنبيה: נאנו על ההרים. שלוחי יוצר הרים. ורגלי המבשרים באמור שובי שובי:

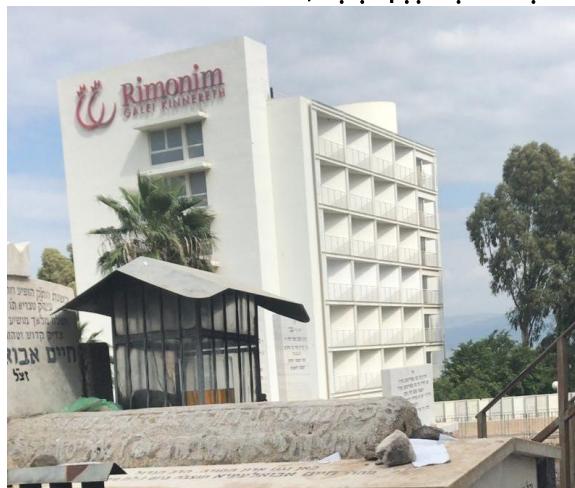
חַבִּי כָּמַעַט רְגֹעַ. כֵּל מַתְّלָה וְכֵל נְגֹעַ. אֲוַיְבֵיךְ אֶפְגֹּעַ. יּוֹם נְקָם בְּלָבִי: מַלְכֵךְ יָבָא לְךָ. יְפָה אַת כֶּלֶךָ. וּרְעֵיתִי לְמוֹלֶךָ. גָּלְעָדִ הַתְּשִׁבֵּי: נָפְתָה תְּטוּפָנָה. שְׁפִתִּי בְּנֵי יוֹנָה. כִּי בָּא עַת לְחַנְנָה צִיוֹן נְחַלָּת צָבִי. וְכֵן חַבִּי מְרֻמֵּז עַל הָעִיר הַסִּינִית חֹבְבֵי שָׁשֶׁם פָּרָץ הַמְגַפֶּה. וְכֵן הַפְּטוּז (ישעה כו, כ) "לֹךְ עַמִּי בָּא בְּחִדְרֵיךְ וּסְגָר דְּלָתֵיךְ בָּעֵדְךְ חַבִּי כָּמַעַט רְגֹעַ עד יַעֲבֵר זָעַם" בְּגִימְטְּרִיא קְוֹרֹזָה וְכֵן חַבִּי מְרֻמֵּז עַל הָעִיר הַסִּינִית חֹבְבֵי שָׁשֶׁם פָּרָץ הַמְגַפֶּה.

וְהַשְׁתְּלִשּׁוֹת מְקוֹרָזָה הִיא מִמְשֵׁב בְּבָחִינָה שֶׁל "זָעַמְדוּ רְגָלָיו בַּיּוֹם הַהוּא עַל הַר הַזִּיתִים" כִּי הַגְּנִיף הִיה יָדַוע מֵהֶם, אֲבָל הוּא הִיה בְּלָתִי אַלְים, וּפְתָאָום נָעָשָׂה אַלְים וּהְוָרָג אַנְשִׁים. וְזֹאת מִמְשֵׁב הַבָּחִינָה שֶׁל הַתְּגִלוֹת רְגָלִי אֶקְשָׁנְמָצָאים תְּמִיד בְּעוֹלָם, אֲבָל אַיִם פּוֹעָלִים קְלָלוֹת אֶת אוֹר הַכְּתָר, עַד לִזְמָן הַגָּאֵלה הַעֲתִידָה בּוֹ יַתְּחִילָוּ לְפָעַל וּוּרְאָה אֶת פְּעָלָתֶם בְּעוֹלָם. זֹה בְּעַצְם הַסּוֹד שֶׁל "מִקְרָן מִפְרִיסִּים", כִּי "מִקְרָן" זֶה אוֹר הַכְּתָר, וּ"מִפְרִיסִּים" זֶה אוֹר הַרגְלִים, הַיְנוּ אוֹר הַכְּתָר שְׁמַתְגָּלָה מְרָגְלִי אֶקְשָׁנְמָצָאים רְגָלִי הַכְּתָר, יַוְרֵד לְמִטְהָה מִטְהָה לְהָאֵיר בְּעַמְקֵי הַקְּלָפוֹת בְּבָחִינָת רְגָלִים. וּנְרַמֵּז גַּם בְּפְטוּז שְׁהָבָאנוּ "יָדָבָר עַמִּים תְּחַתְּנוּ וְלֹאֲמִים תְּחַתְּ רְגָלֵינוּ". וְכֵן "תְּחַתְּ רְגָלֵינוּ" מְרֻמֵּז עַל הַתְּקִוָה שְׁפָרָץ הַקְּוֹרֹזָה בּוֹן חַגְבָּה לְפּוֹרִים שֶׁהָם בָּסָוד שְׁתִּי רְגָלִים פָּנוּדָע.

בְּרִיאֹת בְּגִימְטְּרִיא כֶּתֶר, שְׁנַרְמַז בְּעַטְרָת הַיְסָוד שֶׁהָיָה בְּבָחִינָת כֶּתֶר.

מָה שָׁאַנוּ רֹאוּים שְׁסִפְירָת הַכֶּתֶר מִבְיאָה מְגַפֶּה דּוֹקָא, נְרָאָה לְבָאָר בֵּין שְׁסִפְירָת הַכֶּתֶר קְשׁוֹרָה עַם הַבְּרִיאֹות שֶׁהָיָה שְׁלָמוֹת הָאָדָם שְׁנַכְּלָל בְּכֶתֶר, לְכֵן הִיא גְּלַחְמָת בְּדָבָר הַזֶּה. וְכַפֵּי שְׁשִׁמְעָתִי מִהָּרָה"ג ר' א. עַבְרוֹן שְׁלִיטָ"א שְׁבָרִיאֹות בְּגִימְטְּרִיא כֶּתֶר, שְׁנַרְמַז בְּעַטְרָת הַיְסָוד שֶׁהָיָה בְּבָחִינָת כֶּתֶר. וְלֹכֶן בְּרִית מִילָה בְּעַטְרָת הַיְסָוד יֵשׁ בָּה עֲנֵנוּ שֶׁל רְפּוֹאָה. וְכֵן הַרְפּוֹאָה לְכָל הָעוֹלָם בָּאה מִבֵּית הַמְּקָדֵשׁ שֶׁשָּׁם נִקְדַּת הַיחּוּד, כְּמוֹבָא בְּמִדְרָשׁ (פְּסִיקָתָא לא) אָמַר רַבִּי חִילְפָא דְּרוּמִיה "כִּי גָדוֹל פְּנָים שְׁבָרָךְ", מָה הִים מִצְפָּה לְרְפּוֹאָה אָף יִשְׂרָאֵל מִצְפִּים כְּשִׁיבָּנָה בֵּית הַמְּקָדֵשׁ וּתְהִימָּם יוֹצָאים מִתְחַת בֵּית הַמְּקָדֵשׁ, כַּמָּה שְׁכָתֵב "וְהַיָּה בַּיּוֹם הַהוּא יֵצָאוּ מִים חַיִים מִירוֹשָׁלַיִם חֲצִים אֶל הַיּוֹם הַקָּדוֹמָן וְחֲצִים אֶל הַיּוֹם הַאֲחִרּוֹן", וְהָם נְכָנִים לְאוֹקִינָוס וּמִמְתִיקִים אֶתֵּן, כַּמָּה שְׁכָתוּב "כִּי בָאוּ שְׁמָה הַפִּים הַאֱלָה וְרְפָאָתָה", וְאוֹקִינָוס יוֹצָא לִים וּמִרְפָּא אֶתֵּן, חַווִּי "מֵי יְרָפָא לְךָ", מֵי שְׁהָוָא מִרְפָּא מִכְתַּת הַיּוֹם הַוָּא מִרְפָּא מִכְתַּת וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהָּרָה"ג ר' א. ה. שְׁלִיטָ"א שְׁטֶפֶרֶל רְפּוֹאָי" נְרַמֵּז בְּפְטוּז (בְּמִדְרָשׁ יג, ט) "לְמִטְהָה בְּנִימָן פְּלִיטִי בְּנוּ רְפּוֹאָ", וּמְבָאָר לְדָבְרֵינוּ הַוָּא וּבְנִימָן מִסְפָּל אֶת עַטְרָת הַיְסָוד נִקְדַּת הַיחּוּד שְׁמַבִּיאָה אֶת הַרְפּוֹאָה לְעוֹלָם. וְכֵן מַוְּבָּא בְּרַבְּנוּ בְּחִי (שְׁמוֹת כח, טו) שְׁלָאַבָּנו הַיּוֹשֵׁב יֵשׁ סְגָלָה לְעַצְר אֶת הַדָּם לְרְפּוֹאָה. וְאַבָּנו הַיּוֹשֵׁב הִיא הַאֲבָן שֶׁבְּנִימָן בְּחִשּׁוֹן. וְכֵן מצינו רְפּוֹאָה בְּהַשְׁפָעָת הַשְׁמֶשׁ

שׁמְסִמְלָת אֶת הַשְׁפֵעַת הַיחֹד, כְמוּ שְׁכַתּוֹב (מְלָאֵיכָה, כ) "שְׁמַשׁ צְדָקָה וּמִרְפָא בְּכָנֹפְיהָ". והוֹסִיף הרה"ג ר' אַבְרָהָם אֲגָשִׁי שְׁלִיטָא שְׁפָלִטִי בָּן רַפְאָא בְּגִימְטְרִיא גְדוֹלָה שָׁמָע יִשְׂרָאֵל הוּא יְהָא אֱלֹהֵינוּ הוּא יְהָא אֱחָד סָוד הַיחֹד. והוֹסִיף הרה"ג ר' ל. שְׁטְרִית שְׁלִיטָא שְׁהָשָׁם אַבּוּעַלְפִיה בְּעַרְבִית פָּרוֹשָׁו אָבִי הַבְּרִיאוֹת, וְהַשְׁתְּלִישָׁל בְּצִיּוֹן הַגָּר חַיִים אַבּוּעַלְפִיה רְבָה שֶׁל טְבִרִיא מְלָפִנִי יוֹתֵר מִמְאַתִים שָׁנִים שְׁקַבּוֹר מִפְּנֵשׁ סָמוֹךְ לְכָנֹרת, שִׁישׁ צִוְרָת כְּתָרָה מִשְׁיִשׁ עַל מִצְבָתוֹ, וּמִקְבָּר מִתְחַת לְמַלְוָן רְמוֹנִים שְׁהָסְמָל שְׁלָהָם רְמוֹן עַם כְּתָרָה. וְנִסְמַח אֶתְיוֹת כְּתָרָה נ'. פָּמוֹבָא בְּלָקָת לְהַאֲרִיזָל (עַקְבָעַ רְמַח) שְׁכָנָת בְּגִימְטְרִיא תְּרֻעָא שְׁהָוָא שֵׁם אַדְנִי בְּמַלְוִי, דְכָנָת הִיא בְּבִחְנִית כְּתָרָה הַמְלָכוֹת. וְכֵן מוֹבָא בְּסְפַר 'קְהַלְתָ יְעַקְבָע' (עַרְך יס) יִסְמַחַת הוּא בְּחִינַת מְלָכוֹת. וְכֵן מוֹבָא בְּסְפַר 'אַמְנוֹת עַתִּיק' (תְש"ס ע' רְסָה) שְׁיְהָוָה תְּמָר בְּגִימְטְרִיא כָּנָרת. וְכֵן מִצְיָנו בְּזָהָר (שְׁלַח קָעה): זו הַתְּכִלָת הִיא סָוד שֶׁל דָוִד הַמֶּלֶךְ, וְהַגּוֹן שֶׁלֶה יְוֹצָא מִזְג שְׁהָוָלֶךְ בַּיּוֹם כָּנָרת, וְעַל גַּן כְּנוֹר שֶׁל דָוִד מִנְגָן מְאַלְיוֹן. וְכֵן הַשְׁתְּלִישָׁל עַל הַשְׁטָר שֶׁל עַשְׁרִים שָׁקָל שְׁכַתּוֹב עַל יְהָוָה כָּנָרת, וְכֵפִי שְׁבָאָרָנו שְׁמָסְפַר עַשְׁרִים מִסְמָל אֶת הַכְּתָרָה. וְכֵן שְׁמַעְתִי בְּשֵׁם הרה"ג ר' דָן מַחְבָּר שְׁלִיטָא עַל מָה שָׁאוֹמֵר הַ'אָוֹר הַחַיִים' (דְבָרִים טו, ז) מָשִׁיחַ ה' שְׁמוֹ חַיִים, כְּנַונְתּו הִיְתָה עַל הַגָּר חַיִים אַבּוּעַלְפִיה זֶצְלָה, כִי לֹא בַּיּוֹן עַל עַצְמוֹ כִּפִי שְׁמוֹבָא שֵׁם בָּאָוֹתוֹ קָטוּע בְּאָוֹר הַחַיִים' שְׁמַשִּׁיחַ חַיב לְהִיּוֹת שְׁהָוָרְתוֹ וְלִדְתוֹ בָּאָרֶץ הַקְדֵשׁ, וְהַ'אָוֹר הַחַיִים' נֹולֵד בָּחוֹז לְאָרֶץ. עַל כָּרְחָק שְׁהָתְכִנוֹ לְרַב אַבּוּעַלְפִיה שְׁשָׁמוֹ חַיִים וּנוֹלֵד בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְכֵן מוֹבָא בְּשָׁרַת 'מִבְשָׁרַת צִיּוֹן' מַהְגָר בָּן צִיּוֹן מוֹצִפִי שְׁלִיטָא (כח) שְׁהָאָוֹר הַחַיִים' אָמַר עַל רַבִּי חַיִים אַבּוּעַלְפִיה זֶצְלָה וְשֵׁהָוָא נִיצֹעַ מָשִׁיחַ בָּן דָוִד. והוֹסִיף הרה"ג ר' צִיּוֹן דָוִד סִיבוֹן שְׁלִיטָא שְׁהָדָבָרִים מִפְרָשִׁים בְּכַתּוֹב (תְהִילִים פז, ח) "וְלֹאַצְיָון יֹאמֶר אִישׁ וְאִישׁ יָלֶד בָּה וְהָוָא יָכֹונֵה עַלְיוֹן".

קָבֵר הַגָּר חַיִים אַבּוּעַלְפִיה זֶצְלָה עַל בָּקָע מְלוֹן רְמוֹנִים נִתְן לְרַאֲוֹת אֶת הַשְׁתְּלִישָׁוֹת מִפְּתָר עַל הַמִּזְבֵּחַ מִול פְּתָרִי הַרְמוֹנִים.

וכן בכתר אותיות **ברת שמרמז על מגפה**, דמי שפוגם בכתר הפך את הכתר לכתרת והביא את המגפה לעולם. וכן הכתר (במדבר יט, כ) "ונכרצה הנפש מהו מתווך הקהל" ס"ה **אשפ'ל** המסמל את העיטה שבייסוד, דכרת בא על פוגם העיטה שבייסוד. ולכן מי שפוגם את אשכול **הגען** הופך אותו לנגע. וכן מזכרת ביציאת מצרים **כלפי ישראלי לשון גען**, כמו שכתוב (תhillim פ, ט) "**גען מצרים תשיעי**", וככלפי המצרים לשון גען, כמו שכתוב (שמות יב, יג) "ולא יהיה בהם גען למשחית בהلتני בארץ מצרים". וכן (שם כה) "ונעבר ה' **לנגען** את מצרים וגו' ולא יתנו המשחית לבא אל בתייכם **לנגען**". **גען** מסמלת את העיטה שבייסוד שגאלת את ישראלי מצרים היהה בבחינת גען כלפי ישראלי, וככלפי המצרים נהפכה לנגע.

וכן סוד החביר של שם אָדָנִי ושם שְׁדַי שמתחרים בעתרת היסוד, מסמל את שרש בריאות העולם **יש מאין**, שהפל תלי ביחיד העליון. כי בשם שְׁדַי יש אותיות י"ש, ובשם אָדָנִי יש אותיות א"י, ונשארו שתי אותיות דל"ת שמסמלות את הדלותות שנפתחות בזמן היחיד העליון. וכי שמו בא בפרוש הראב"ד לספר יצירה (הקדמה) יצאו הימים **הגמישבים** אלו המפארת אל דרך שתי האגנויות אחד מצד נצ"ח ואחד מצד ה"וד וגתקבצו כלם אל היסוד אז סגר הקב"ה את שתי האגנויות אשר הגיעו אל היסוד בדלותים אחד של אָדָנִי ואחד של שְׁדַי נשאר **יש מן שְׁדַי** ונשאר **מן אָדָנִי** **וצרכון יש אני כי הוא נושא עליונים ותחתונים**. וכן מובא בפרוש הרמ"ז על הזהר (ויקרא) **בבריה** מאריך אל שְׁדַי ובעשיה אל אָדָנִי, ואם תחבר אל שם שְׁדַי שם אָדָנִי **יעלו משכ"ן**, לרמז להתחברות שני ה

עולם ייחדי, ועליהם גאנטם הימשבען. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (חבקוק ע' שכז) **שפטור** הוא בבחינת תר"ך עמודי אור שם פעים מס' ספר ש"י בגננד ש"י עולם. וכן מובא בספר 'יניכלו' להרב גלזרסון שליט"א (ע' קעא) שאותיות תנג"א [כתר], הן אחרי האותיות **שְׁבַת**, ת' אחרי ש', ג' אחרי ב', א' אחרי ת'. דהשבת סמוכה לפטר שהוא שילש בבריאות העולם שנשלם בשbeta. וכן מביא שם שהמלה בפת"ר נורמות בדלוג ש"ט אותיות בסוף פרשת ויכלון, בפת"ו מ"ל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

וכן שם שְׁדַי בגימטריא **קטור** מלשון **קשירה**, שקשר את הלמעלה ללמטה, וכן **קטרת** מבטלה את המגפה, כי היא מתקנת את ברת שנכרת הקשר, וקשר מחדש מחדש לכתר. וכן שרש אותיות **קטרת** מתקלפות לאותיות **פת"ר**. וכן בקטרת היה חענווג גדול, ותענווג מסמל את ספירת הכתר. כמו שכתוב על נדב ואביהו (ויקרא ט, א) "**בקרבתם לפני ה' וימתה**". ומבראים שעיל ידי קטרת התקרבו לה' בתענווג גדול, עד שפרקתה הנטה מהגוף מרוב תענווג, וזה גרם את המיתה. וכן מובא מהרה"ג ר' יצחק גניזבורג שליט"א שה כתוב (שמות ל, א) "**מצבח מקטר קטרת**" בגימטריא ב' פעים

תענוג. וכן נראה שהשתלשל בנסיבות שהקטר הוא שרש הקדשות וمولיך אותם. כך הקטרת היא שרש מגפת הקורונה שבאה מהפטר, והدينם נמתקים בשארם על ידי אמירת פרשת הקטרת. וכן שמעתי שיתכן שה' מעنى ש' את הגוים בקורסונה מדה נגד מדה על מה שהובילו את עם ישראל בקדשות המות בשואה הנוראה.

ה'ישמה משה' מבאר שטהליק הגאלה מתחיל בכה שתיהה מגפת דבר בגויים.

בתווב (תהלים מו, א) "למנאח לבני קרח מזמור: כל העמים תקעו כף הרים לאלהים בקהל רנה: כי ה' עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאומים תחת רגלוינו: יבחר לנו את נחלתנו את גנו יעקב אשר אהב סלה: עללה אללים בתרועה ה' בקהל שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכילים: מלך אללים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו: נגידי עמים נאספי עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלחה". ומבאר רשי"י "ידבר עמים תחתינו" יתנו דבר בעובדי כוכבים תחת נפשנו להיות חמותו מתקררת בהם ואלו נצולים, פענינו שנאמר "ונתתי לפך מצרים כוש וסבא תחתיך". ושמעתה מהרה"ג ר' אברהם ויספיש שליט"א שהפסוקים מתיקימים בكورونا בסין, שה' נתן דבר בעמים במקומות בעם ישראל, כדי להכניע את העמים תחתינו לזכות לתקיעת השופר של הגאלה. ונרמזה הקורונה במלים "קהל רנה". וכן תקעו כף מרמזו על שנת ה'סוד הפטור שמשתלשל בקורסונה כدلיל. והוסיפו שטהליקו כף מרמזו על תקיעת כף של 'הסום הפמא' כמן כ"ף. וכן כ"ף כפול כ' ועוד כ' עליה 2020. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שנברגר שליט"א שלאים בגימטריא סין. ועמים בגימטריא ציינה.

ה'ישמה משה' בספרו 'תפלת משה' על תהילים מבאר את הפרק הזה, שטהליק הגאלה מתחיל בכה שתיהה מגפת דבר בגויים, כי לצורך גלי או ר הגאלה חיבים תחילה למחוק את חשכת עזונות ישראל, וזה הקב"ה עוזה ברב רחמייו על ידי מגפת דבר על הגוים. ונביא את דבריו: "ידבר עמים תחתינו" בבר בארכתי בדורות כי עזונות ישראל מחשיכין מאד למלאה. כמו במצרים נמשך על מצרים החשך הזה, כי הימה מגורמים, כמו שכתוב "וימש חשך". ועל ידם נמשך לישראל אור הגאלה. בכה יהיה במהירה בימינו כמו שנאמר "כ噫 הימה החשך יכשה ארץ", ומהינו "ידבר עמים תחתינו" לשון דבר, שישלח בהם מדבר מעונות ישראל במקומות, כמו שנאמר במצרים "ונתתי לפך מצרים". כי הם הגורמים. ואז "ולאים תחת רגלוינו". כי יתקיים בנו "ונתנו עליון על כל גוי הארץ". כי

יתמשך עליינו אור הגאלה, ואו"ז יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה". בית המקדש של מעלה אשר ירד מון השמים ב מהרה בימינו אמן. וכן משלשלת מגפת הדבר של הקורונה שהולך ומתגבר בחדש אדר, כי גם מפת חץ במצרים היתה בחדש אדר.

מובא בתוספთא (תענית ב, יא) "ולא יהיה עוד הימים למבול וגוי" רבינו אומר מבול של מים אין אבל מבול של אש ושל גפרית יש كذلك שהביא על הסודים, שגאמר וזה המטיר על סדום וגוי", רבינו יהודה אומר מבול של כלבשר אין אבל מבול של ייחדים יש כיצד נפל להם טבעה ספרינטו בים ומיתת קרי הוא מבולו, רבינו יוסי אומר מבול של מים אין אבל מבול של דבר לעובדי כוכבים לימות המשיח יש שנאמר "ואקח את מקלי את נעם וגוי" מהו אומר "ו�프ר ביום ההוא". ורואים שרבי יוסי בשונה משאר התנאים מוסיף מילים לימות המשיח. לרמזו שאכן יבוא מבול של דבר בימות המשיח כפי שרואים היום. וכן הנשח אבל מבול של דבר לעובדי כוכבים לימות המשיח יש בגימטריא השתלשות השנה הלועזית של עובדי כוכבים 2020.

מצינו בזהר (תיקונים צז) ואם אמות הרים דוחקים את ישראל יותר מידי, הקדווש ברוך הוא חס על ד' מן חד, שהוא דלאות בಗלות, ומתקיים בו הפטות בטעם תחיליה, ושבעים טובות של מזמור יענך יהוה ביום צרה, הם כנגד שבעים שרים, שהם האירים והחבלים של השכינה העילונית והתחנות. וכן רואים בסדור הרש"ש שפכוונים את השבעים קולות של היולדת בשבעים טובות שיש במזמור "למנאך יענך ה ביום צרה" שאומרים אחרי העמידה, ובקדשת ובא לציון שאומרים לאחריו מכוניים את הלה ששל השפע של כל יום. וכן פותחים במלים "ובא לציון גואל", שהגואל נולד מציון הקסמלת את מקום הלה פידיע. ושמעתינו שכן מזמור זה הוא מזמור כ' שמסמל את הארץ הבתר של היחוד העילון. ומהמזמור מסים בתבת "קראנו" שמרמז על מגפת הקורונה שבה נמצאת נקודת לדת משיח.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שפסוק הנטום במזמור כ': "הויה הוישעה המליך יעננו ביום קראנו" בגימטריא הפסוק "שמע ישראל יהוה אלヒינו יהוה אחד", והפסוק לפני זה "אללה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזקיר" בגימטריא ברוך שם קבוע מלכותו לעולם ועד. כי קראת שמע וברוך שם הם סוד של יהודא על אלה ויחודה תפאה. וכן כאן הפסוק של "ה' הוישעה" מרמז על יהודא עללה, והפסוק של "אללה ברכב" שמסמל את פעולת ה' למיטה מרמז על יהודא תפאה. וכן מזמור הפסוק של ה' הוישעה על יהודא עללה, והפסוק או של ברוך שם הוא 1358 שמרמז על מס' ספר 358 פמינו משיח כי הפרק מדבר על ישועת המשיח, "עתה ידעתי כי הוישע יהושע", וכן 1358 הוא המספר של הכלל

בגמרא שמרמו על מלחת גוג ומגוג שתהיה בסוף אינה לשחיטה אלא לבסוף, וזה גם גימטריא של הפסוק שמסמל את הסוף "כלו תפנות דוד בן ישי". וכן המספר המשתר בכל הפסוק "הו"ה הוועעה הפלך יעננו ביום קראנו" הוא עם הפליל 1335 הצע בסוף דניאל של הגאלת העתידה. וכן כל פרק כ' עולה בגימטריא 16905 שהוא המספר של מ"ט פעמים משה, כי משה זכה בחיו למת שעורי בינה, ובשעת פטירתו זכה לשער הנ' בסוד הגאלת, וכן הפרק הזה מסמל את מצב הגלות עד שמגיעים לשער הנ'. וכן מזמור ס"ז בתהלים שנכתב בצדורת מנורה ובה תקווק על מגנו של דוד שאתו היה מנאח במלחמה, נרמז בו סוד המספר מ"ט כמו שמכונים אותו בימי ספרית העمر. ועוד הוסיף שרואים קשר בין מזמור כ' לפסוקים של מלחה בתורה: (דברים כ, א) "כִּי תָצָא לְמַלְחָמָה עַל אֶיךָ וְרָאֵיתْ סֹס נִרְכֵּב עַם רַב מַמְּקָדָם כִּי הָוַיָּה אֱלֹהֵיךְ עַמְּךָ הַמְּעַלָּךְ מְאָרֶץ מִצְרָיִם: וְהִיא כְּקָרְבָּם אֶל הַמְּלָחָמָה וְנִגְשָׁה הַלְּהָן וְדָבָר אֶל הָעָם: וְאָמַר אֲלֵהֶם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קָרְבִּים הַיּוֹם לְמַלְחָמָה עַל אֶבְיכֶם", וזה דומה לפסוקים: "עתה יַדְעַתִּי כִּי הָוַיָּה מָשִׁיחָו יִעְנָהוּ מִשְׁמִי קָדוֹשׁ בְּגָבוֹרוֹת יְשֻׁעָׁ יְמִינָה אֱלֹהֵבְךָ וְאֱלֹהֵבְסּוּסִים וְאֶנְחָנוּ בְּשָׁם הָוַיָּה אֱלֹהֵינוּ נִזְכֵּר: הַמָּה כָּרְעוּ וְנִפְלְוּ וְאֶנְחָנוּ קָמָנוּ וְגַתְעָוֹד.

ועוד נראה להוסיף שיש רמז על אסון הקורונה בכתב על בנימין שמסמל את עתרת היסוד: (בראשית מב, ד) "וְאֵת בְּנֵימִין אֲחֵי יוֹסֵף לֹא שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת אֲחֵיו כִּי אָמַר פָּנִים קָרָאנוּ אָסּוֹן", וכן מובא שם (לח) "וַיֹּאמֶר לְאָיָד בְּנֵי עַמְּכָם כִּי אֲחֵי מֵת וּהוּא לְבָדוֹ נִשְׁאָר וְקָרָאָהוּ אָסּוֹן בְּזֶה אֲשֶׁר חָלַכוּ בָּה". וכן מובא שם (מד, כט) "וְלֹקְחָתָם גַּם אֶת זֶה מֵעַם פְּנֵי וְקָרָה אָסּוֹן". המלה אסון מופיעה בכל התורה רק ה' פעמים, וגו' פעמים מתווכן מזויות על בנימין. הינו שצורך להזהר שלא לפגס את עתרת היסוד שלא יקרה אסון.

והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א ששאת יוסף היסוד מכרו בעשרות כסף, ובמלה מלית יש אותיות כת"ר. כי פגמו את הפתיר של עתרת היסוד שהוא בסוד עשרים בignumטריא כתיר כדורי. וכן שמעתי מהרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שהאחים מכרו את יוסף בעשרות כסף בignumטריא כת"פ לרמז שבשנה זו נזכה לתקן החטא זה ולגאלת. וכן הכתוב "טרף טרפף יוסף" עם המילים בignumטריא 2020 השתלשלות השנה הלועזית שנזכה לתקן החטא זה ותקן העשרות בignumטריא כתיר. וכי שפצינו בזוהר חדש (וישב לו): פשกรรม החטא של שנאת חם, התעוררה שנאת חם כמו בראשונה. זהו שבותוב "וישנוו אותו", את אותו הצדיק, ואז נתנו אותו הקדוש ברוך הוא בידי מי שפונא אותו שנאת חם. זהו שבותוב באדם, "יענו להיות לך איבת עולם ותגר את בini יسرائيل על ידי חבר". ואז נפרע מהם על ידי מניון אותו השים שחרשו מיסוד של שבע על חטאיהם. בא וראה, כשתמונת העשרים

ושתים שנה שבע פעמים לכל אחד מאותם העשרה שמכרו אותו, יצא לך אלף וחמש מאות וארכבים. ואז תתעורר גאלה לישראל בברך שפטהיל להאריך מעט, עד שבע עשרה שנים שהסתלק אותו הצדיק, הדרגה של טו"ב. זהו שפטות "יוסף בן שבע עשרה שנה היה לעת אחיו". שחריר איז יראה לעמוד בפער לפני מدت דין, שחריר נשלמו חטאיהם היעלים, ואז "והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודליך בהם ואכלום". רואים מהזהר שהגלוות האחרונה היא ענש על מכירת יוסף. וכן שמעתי שמכירת יוסף עם האותיות בגימטריא מחלת קורנא.

ובן מצינו במקרא (תנומה ויגש ח) אמר רבי יצחק ווי לנו מיום הדין ווי לנו מיום תוכחה, ומה יוסר בשאמור לאחיו אני יוסף פרחה נשפטנו בטעומם הקב"ה לדין דכתיב ביה "ומי מצליל את יום בואו ומני העיד בהראות" שפטות בו "כפי לא יראני האדים וחייב" על אחת פפה וכמה, ומה זה נב响ו אחיו מפניו בשיבו אה' הקב"ה לטע לבון המצות ופשעה של תורה על אחת פפה וכמה, וכשם שלא פיס יוסף את אחיו אלא מתוך בכיה כך בשיגאל הקב"ה את ישראל מתוך בכיה הוא גואלם שנאמר "בבכי ילאו ובתחנונים אוביים". וכן מצינו במקרא (בר מג, ז) "ויתנו את קל בבכי ונור ולא יכלו אחיו לענות אותו" אבא להן ברדלא אמר אויל לנו מיום הדין אויל לנו מיום תוכחה, יוסף קטנו של שבטים היה ולא היו יכולם לעמוד בתוכחתו דכתיב "ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נב响ו מפניו" לשביא הקב"ה יוכיח כל אחד ואחד לפיה מה שהוא שגאה אמר "אוכיח ואערקה לעניין" על אחת פפה וכמה. ובאר הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שלפי מה שהוא בגימטריא משיח, הינו שה' יוכיח כל אחד לפי הנצוץ משיח שפטותכו שמחיב אותו להעלות מניין נוקبين של תורה ומצוות. וכן מובא בספר 'בכורי חותם' מרבי יעקב אבוחצירה זצ"ל שבסוק: (בראשית מה, א) "ולא יכל יוסף להתפקיד לכל הנזבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אותו בהתווע יוסף אל אחיו" מרמז על קץ הגלות, שהקב"ה לא יכול להתפקיד עוד מלגאל, "ולא עמד איש אותו" מרמז שאף אחד לא יוכל יותר לקטוג בזמן זהה. וכן מובא מהגר"ח פרידלנזר זצ"ל (בפירושו להקדמת דעת תבונות לרמח"ל) שבשם שיווסף אמר "אני יוסף אחיכם" והבינו האחים את כל המאורעות והऋות שפקדו אותם במשך 22 שנה מאז מכירת יוסף, כן בשייר הקב"ה לעתיד לבא "אני הויה" בינוי בני ישראל את כל המאורעות והऋות שפקדו אותם במשך אלף שנים הgalot. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גנוזבורג שליט"א שהשם הויה הראשון שמופיע אחיה פרשיות מקץ ויגש שאין בהם שם הויה בכלל הנטער פנים יעקב מכירת יוסף, הוא בסוק בפרש ויחי המדבר על הגאליה העתידה, (בראשית מט, יח) "לשועת קייתי הויה". וכן הכתוב (בראשית מה, א) "ולא יכל יוסף להתפקיד לכל הנזבים

עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אחר בהתועדו יוסף אל אחיו" בגימטריה 5776 ויש בו 20 מליט, רמז על תחילך משנת תשע"ו עד שנת תש"פ שהיא בסוד ה-20, הינו 220 מסוף האלף ובלוזי 2020.

וכן קורונה בגימטריה ציר לידה עם האותיות. ובפני שמצינו במדרש (ילקוט ישע"יtract. פסיקתא לו) אמר רבי יצחק שנה שלך המשיח נגלה בו, וכו', וכל אמות העולם מתרושים ומתקבלים ונופלים על פניהם ואחיז אונם צירים כאירי يولדה, וישראל מתרושים ומתקבלים ואומר להיכן נבא ונגלה, להיכן נבא ונגלה, ואומר להם בני אל תתראו כל מה שעשית לא עשית אלא בשביבכם מפני מה אתם מתייראים אל תיראו הגיע זמן גאלתכם. וכן שמעתי שקורונה נרמזת ב', פעמים בכתבוב שמהדר על סוד הקץ כפי שמאורים המפרשים שם: (ישעה כת, יא) "וְתָהִי לְכֶם חִזּוֹת הַכָּל קְדָבֵר הַקְתּוּם אֲשֶׁר יִתְנוּ אֶתְּנָה אֶל יְדֵיכֶם סְפִר לְאָמֵר קָרָא נָא זֶה וְאָמֵר לֹא אָוֶל כִּי חִתּוּם הוּא: וְנַתְנֵן הַסְּפִר עַל אֲשֶׁר לֹא יִדְעַ סְפִר לְאָמֵר קָרָא נָא זֶה וְאָמֵר לֹא יִדְעַתִּי סְפִר".

כתוב (חבקוק ג, ח) "לִפְנֵיו יָלֵךְ דָּבָר וַיֵּצֵא רַשְׁף לְרֹגֵלָיו". ומבאר המלב"ם "לִפְנֵיו יָלֵךְ דָּבָר" לפנוי ה'ען ההוא החבוי, להזכיר ולחתמי את אויביו, ורשות יצא לרוגלו הינו לשבתו להשמידם ולאבדם, שהגט שתהיה מהשגחה נסתרת ומעטפת חביה במקבאה, בכל זאת היא חיה ורבת פעלים בסתור להכניע את אויבי ה' על ידי רעות טבעיות דבר ורשות אש. ורואים שהדבר בא ראשון לעולם, כיון שהוא בא באפן נסתר; שאין מבינים זהה בא מהשגחתה ה'.

הקשר בין קורונה לתנאים.

מצינו במדרש (ילקוט שח"ש תתקפה) "ז'kol haTor n'shamu b'aratznu", אמר רב יותנן קול תיר טוב זה מלך המשיח. "התנה חנטה פגעה", אמר רבי חייא בר אבא סימן לימות המשיח דבר גדול בא וחרשעים כלים בו, והגפנים סמדר אלו הנשאים שנאמר "וְהִיא הנשאר בצעיון". ושמעתי מהרה"ג ר' יעקב להון שליט"א שמצינו בغمרא (ברכות סב:) בר קפרא הנה מזבח מיili בדינרי קרבא קרייא ברומי בר מזביאן תאני, תאני דאבור זבין. וברש"י שם קרבא קרייא ברומי, אם תשמע קול קרון ברומי, הוא סימן למקשי תנאים לקנות ולהוליך למקום אחר. בר מזביאן תאני, תאני דאבור זבין, אם אין אביך בבית, הזרע אתה בנו למפור תנאיו בעוד שיש תובעים. הינו אם אדם שומע ברומי אנשים שרוצים לקנות תנאים לפניו שנוטעים מהמקום, ימהר למכור להם את התנאים של אביו, גם אם אין לו רשות מאביו למכור. ורואים כאן את הנפש בغمרא קרבא קרייא ברומי רמז על הקורונה שפורצת באיטליה של

רומי. וכל זה קשור לתנאים, כפי שראויים מהפירוש שהבאו שמקשר את מגפת הדבר סמוך לימות המשיח לפסוק "התאנה חנטה פגיה". ונראה לבאר לפי פרוש רש"י (שה"ש ב, י) "התאנה חנטה פגיה" הגיע זמן של בפודים לקרב שתקנסו לארץ. "ומגפנים סמדר" קרב זמן נספי הין. ורואים ש"התאנה חנטה פגיה" מرمזת שהגיע הזמן לעלות לארץ ישראל בוגלה העתידה. וזה נרמז בדברי בר כפרא שאם אדם שומע ברומי אנשים שורצים לכנסות תנאים לפני שנוסעים מהמקום, היינו שמבינים ש"התאנה חנטה פגיה", וממהרים לעלות לארץ ישראל, שימחר למפור להם און התנאים של אביו, רמז שהולכים להביא תנאים בכורים לאבינו שבשמיים בבית המקדש. והוסיף הרה"ג ר' דוד זיצמן שליט"א שנסח הגمرا בר מזבין תנאי, תנאי דאבור זבין בגימטריא 1335 זמן הקץ בסוף דניאל. וכן הנפקה בראשי' לכנסות ולהוליך למקומות אחר בגימטריא "שמע ישראל יהו"ה אחד".

ובן תאנה מסמלה את עטרת הביסוד שנקרה עטרה מלשון כתיר, פמובה במדרש (ב"ר מו, א) אמר רב יודן מה התאנה הזאת אין לה פסלה אלא עקצת בלבד, העבר אותו ובטל המום, אך אמר הקב"ה לאברהם אין בה פסלה אלא הערלה, העבר אותה ובטל המום, "התהלך לפני ויהי תמים ואתנה בריתני ביני ובינך וגוי" במקומות שהוא פרה ורבה. רואים שהעטרה שבסוד של אברהם נמשلت לתאנה, והערלה החופפת על העטרה נמשلت לעקצת שבתאנה. וכן התנאים קשורים עם מגפת הדבר שבאה סמוך לימות המשיח מאור הפטיר שנקרה קורונה כדילע. וכן פרי התאנה שיק למספר שבע. פמובה במשנה (מעשרות ב, ח) שה坦אים נקראות בשם **בנות שבע**, וכן השעור להוצאה שבת הוא תאנה, פמובה בגمرا (ברכות מא). **כג��ת להוצאה שבת**. ושבת מסמלה את העטרה שבסוד. וכן מצינו לשון עונה בתאנה. פמובה במדרש (קה"ר ה, יד) **בעל התאנה יודע עונתה של תאנה**, אימתי ראייה להתלקט והוא לוקטה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שהאותיות לפני **תאן** בגימטריא ב' פעמיים שבע, בבחינת בנות שבע. וכן רואים בנסיבות שה坦אים תלויות בזוגות ומסמלות את הזוג. וכן ידוע לפי חקמת המדע שאכילת תנאים מחזקת את מערכת הרווח של האדם. וכן אסוף תנאים נקרא **לארות**, ורמז על הזוג שנקרה הערלה.

ובן מצינו בגمرا (סנהדרין קז) **תנא דברyi ישמעאל, ראייה היתה לדוד בת שבע בת אליעם אלא שאכלת פגה**. רואים שזוג דוד עם בת שבע נמשל לאכילת תאנה והחטא היה שאכלת קדם זמנה בבחינת פגה. ובלקוטי הש"ס להארין"ל (סנהדרין שם) מובא שחייב אדם הראשון באכילת התאנה מעץ הדעת, היה בזה שהזdog עם חווה קדם שבת, וזה היה בבחינת אכילת התאנה כשהיא פגה, כמו אצל דוד ובת שבע: **כאשר בא אדם הראשון והטיח את אשתו פחת התאנה ואכל פגה, כי היה לו להמתין עדليل שבת שהוא עונת תלמידי חכמים, חטא אדם הראשון היה ממש כמו חטא**

דוד המלך עליו השלום עם בת שבע שאכל פגה, כי אשתו היתה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' משה היל קלצקי שלית"א שהגימטריא של תאנה שעולה 456 מרצה על מספר שהולך לפי הסדר מ 5 ולו ומסמל את צד הקדשה שהולך לפי סדר, ולא כמו בקהלפה שהכל הפוך ומבבל.

ה' מרצה שאסור להיות קרנונא, הינו דג קר, וצריכים להיות כמו דג חם.

מצינו בגדרא (קידושין כה) סבי דנוזניא בעו מיניה עבד שפטסן רבו בגאים מהו כמה שבעלי דמי או לא, לא היה בידיה, אמרו לו מה שמק אמר להו המנוןא אמרו ליה לאו המנוןא אלא קרנונא. ובתוספות שם המנוןא קרנונא פרש בקנטרס יושב קרנות איתה, ולא בעל תורה. ור' פרש אתה אומר המנוןא הינו חם נונא דג חם, ואין לנו אלא קר נונא דג שהוא קר. ורואים פאן שדג קר זה סוד של יושב קרנות, כי צריך להיות דג חם. ושמעתי שהרמז שה' שלח עם הקורונה, לרמז שאסור להיות קרנונא, הינו דג קר, וצריכים להיות כמו דג חם לכל דבר שבקדשה. וכן דג חם עם האותיות והכופל בגימטריא בתר שרש הקורונה נמתך בשרטו. ומכאן דג קר עם האותיות והכופל בגימטריא שואה.

בתבות שמע ישראל הויה אלהינו הויה מכוונים בתבות הויה אלהינו הויה, להביא מוחין בכל הפרצופים עד רום המועלות שכלים יקבלו מוחין, כדי שייהיה לכל הפרצופים העליונים מוחין להעלות מיין נוקבין בתבת אחד, בשמממשיכים את המוחין גדלות ומצוינים את כלם, ושמעתי מהרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א שהויה פעמים והוא עם תבת אלהינו וColelim עולים תש"פ, רמז ששה זו היא סיום המשכת המוחין, שזאת הכהן ליחוד השלם שנרמז בתבת אחד של קריית שמע. וכן האותיות אחרי הויה אלהינו הויה הן שמות קדושים כוזו במקצת"ז כוזו שנכתבים מ אחורי המזווה, והוא מסמל את יציאת הארץ החוצה למדרגות יותר נוכחות, ומובא מהרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שהויה אלהינו הויה כוזו במקצת"ז כוזו בגימטריא קורונה. ובואר לדברינו שבתבות אלו עולים לעולם הבתר עד רום המועלות, והארור יורד למיטה מתחת טפחים להאריר החוצה לשמר אותנו בעולם הקלות. וכן שם שדי שמאיר במזווה הוא שם של עצרת היסוד שהוא סוד בתר ועטרה כדורי. וכן השתלשל שהרב הראשי לישראל נתן בעת הזראה שלא לנשק מזוזות בכלל הקורונה שכולה לדבק, ובואר לדברינו שהשתלשל הדבר זה לרמז שאכן שרש הקורונה קשור עם אור המזווה ושל הוא נמתך ומגן על ישראל.

והוציא הרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א שחלוף אותיות אל ב"ם שקשרו עם אור הפורים נרמז במזווה שבותבים את השמות כוזו במקצת"ז כוזו מ אחורי השמות הויה אלהינו הויה, ויוצא שמאחורי אותיות אל של אלהינו יש

אותיות ב"מ של במוכס". וכן בפרשיות שמע ואהבת יש א"ר אותיות, ובהו"ה אליהינו הו"ה יש י"ד אותיות, רמז ליום הפורים י"ד באדר. וכן מובא בחתם סופר שמרדי היהודי בגימטריא שם שדי שמאיר במצוות ופועל בעטרת היסוד. וכן מובא בספר 'ג��א דיווסף' שהמגלה מתחילה במלת "ויהי" ומסימת במלת "זרעו" יחד בגימטריא שם שדי. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף מאיר סופר שליט"א שאות אחרות אותיות שד", ובארנו שהתק מסמל את העטרה שביסוד של פורים.

מצינו בغمרא (מגילה יב): "וַתִּמְאֵן הַמֶּלֶךְ וְשָׁתִי", אמר רבי יוסי בר חנינא מלמד שפרקחה בה צרעת. במתניתא תנא בא גבריאל ועשה לה זבב. וברשב"א מבאר שאמח לה יבלת. והשתלשל שהילדים שרims על ושתי שאמח לה קרו בראשה. ורואים כאן את המקryn בקהלפת פרס יחד עם צרעת שהוא כמו קורונה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שbulk התנ"ז מופיעה כתבת כתר רק 3 פעמים, וכל ה3 הן כתר מלכות במלגת אסתיר: (אסתר א, יא) "להביא את ושתי המלכה לפניו המלך בכתיר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא". (אסתר ב, יז) "ויאבב המלך את אסתיר מלך הנשים ותsha חן וחסד לפניו מכל הבתוות וישם כתר מלכות בראשה וימליך תחת ושתי". (אסתר ג, ח) "יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו". ויש כאן ג' כתרים כתר ושתי, כתר אסתיר, וכתר מרדי. וכתר ושתי בגימטריא 1335 עם הכלול. וכתר אסתיר עם האותיות ומילוי בגימטריא 1290. וכן מגילת הכתיר עם האותיות והכלול בגימטריא "שמע ישראל הו"ה אליהינו הו"ה אחד". וכן מובא מהרה"ג ר' אליהו שטרון זצ"ל שאரור המן במלוי האותיות עולה 1335 זמן הקץ בדניאל. וברוך מרדי בגימטריא רגילה עם המסתתר עולה 1290 זמן הקץ בדניאל וגימטריא של רגילה עם מסתתר זה גם סוג של מלוי האותיות, הינו המסתתר ש滿מל את האותיות וההפרשים ביניהם.

השתלשל בשמות פרך ורקפת בגימטריא תש"פ אותיות כפתר או פרכת או כפרת ויש לו צורת כתר וכפי שראוים שאור הכתיר [קורונה] ירד לעולם לעשות דין בירושאים.

מצינו בראש"י (שמות כה, לא) כפתירה במין תפוחים ה. ובארנו במאמר 'חשמל לולב' שחתופה מסמל את העטרה שביסוד. וכן כפתר אותיות פרכת או כפרת, ובארנו במאמר 'חשמל כרובים' שהפרקת מסמלת את העטרה שביסוד

شمישפיעה את שפע הכפרת מקדש הקדשים. וכן הכפרת מסמלת את עטרת היסוד, כמו שכתוב (שמות כה, כ) "וּפְנֵיכֶם אִישׁ אֲלֵיכָיו אֶל הַכְּפֹרָת יְהִי פְּנֵי הַכְּרָבִים וְגַם, וּנוֹעַדְתִּי לְךָ שֵׁם וְדָבְרָתִי אֶתְךָ מֵעַל הַכְּפֹרָת". ורואים שהכפרת היא הנקודה שבין שני הכרובים שמסמלת את נקודת הייחוד. וכן כפתרוות פרכות או כפרת בגימטריה שבע מאות ומספר שבע מסמל את העטרה שביסוד.

מובא ברשוי שנדל הכפטור הוא טפח: (שמות כה, לה) טפח כפטור ושני קנים יוצאים ממנה, וטפח חלק וטפח כפטור וועלם כנגד גביה של מנורה, טפח חלק וטפח כפטור ושני קנים יוצאים ממנה, וטפח חלק וטפח כפטור ושני קנים יוצאים ממנה. ומינו במשנה (שקלים ח, ה) רבנן שמעון בן גמליאל אומר משום רבבי שמעון בן פסنو פרכות עביה טפח. ורואים שהפרכות עביה טפח כמו הכפטור, וכן הכפרת עביה טפח, מובא במדרש (ילקוט שמוט שטח) "ונועדת לך שם ודברתיך את מלךהכפרת" ארון תשעה וכפרת טפח תרי באן עשרה. כפרת טפח מנגן. ובו הונא אמר אל פנוי הכפרת כתיב מאה פנוי יצחק אביו ואין פנוי פחות מטפח. ומבהיר לנו ר' כי טפח מסמל את המלכות, מובא בספר 'אור גערב' לרמ"ק (חלק שביעי הכהנים א). וכן טפח מרמז על פרי מתנות המנסל את העטרה שביסוד. ולכן מקשר המדרש את הטפח לפנים בסוד "פנוי הכפרת", כי פנים מסמלות את נקודת הייחוד פנים בפנים. וכן כתוב (מ"ב יא, ב) שקדש הקדשים נקרא "חדר המפטות". וכן רואים בגמרא (סנהדרין צה) שקדש הקדשים נקרא בית מלונו של הקדוש ברוך הוא, וכן מצינו בגמרא (יומא נד) וראו הראש הבדים דוחקין ובולטין ויוצאים בפרכות ונראין שנייה דדי אשא שאמר "צרור המר דודי לי בין שדי יליין", אמר רב קיטנא בשעה שהיו ישראל עולים לרגל מגליון להם את הפרכות ומראין להם את הפרכות שהיו מעריהם זה בזיה, ואומרים להם ראו חבתכם לפנוי המקום בחבת זכר ונקבה. ומה כתוב (ויקרא טז, ב) "כִּי בָּعֵן אֶרְאָה עַל הַכְּפֹרָת" ס"ת ל"ג".

והוסיף הרה"ג ר' יואל טיטלובים שליט"א עוד קשר בין הכפטור לכפרת שהכפטור היה חלק מגוף המנורה שבולט החוצה במרקח שהוא בין זה לזה, כמו שכתוב (שמות כה, לה) "וכפטור תחת שני קנים ממנה וכפטור תחת שני קנים ממנה וכפטור תחת שני קנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה". והכפרת הייתה גוף אחד עם הכרובים שבולטים ממנה במרקח שהוא בין זה לזה (שם יט) "וַיַּעֲשֵׂה שְׁנִים בְּרָבִים זָהָב מִקְשָׁה תַּעֲשֵׂה אֶתְם מְשִׁנִּי קָצֹות הכפרת: ועשרה ברוב אחד מקצתה מזיה וקרוב אחד מקצתה מזיה מן הכפרת תעשו את הכרובים על שני קצוותיו". ואפשר להוסיף שגם הפרכות התחברו לשני הבדים של הארון שאמנים היו נפרדים, אבל היה אסור להפרידם כמו שכתוב (שמות כה, טו) "בְּطֻבָּעַת הָאָרוֹן יְהִי הַבְּדִים לֹא יְסַרוּ מִמְּנָה".

ובן נראה דפּתָר אֹתוֹתִיּוֹת פְּרַכְתָּא אוֹ כְּפַרְתָּה הוּא מֶלֶשׁוֹן תֶּפֶר, דְּהַכְּפַטָּר תּוֹפֵר אֶת חֹוֹת הַיסּוֹד לְמַלְכוֹת. וּבָנָן חַשְׁיָק הַמְּסֻמֵּל אֶת הַזּוֹג מְרַמֵּז בְּכַתּוֹב (שָׁמוֹת כה, לג) "כְּפַטָּר וְפָרָח בָּן לְשִׁשָּׁת הַקְּנִים" בְּדָלוֹג ד' אֹתוֹת. וּבָנָן קַשְׁיָר מְרַמֵּז בְּכַתּוֹב (שָׁם שם, לה) "וְכַפְטָר תְּחַת שְׁנֵי הַקְּנִים" בְּדָלוֹג הַפּוֹךְ שֶׁל ד' אֹתוֹת. וּבָנָן כְּפַטָּר בָּא"ת ב"ש גּוֹאֵל, כי הַגְּאֵלָה בָּאָה מִהְעָטָרָה שְׁבִּיסּוֹד. וְהַסִּיף הַרְהָג' ר' אֲבָרָהָם אֲגַשִּׁי שְׁלִיטָא ש"כְּפַטָּר וְפָרָח" עִם הַמְּלִימִים בְּגִימְטְּרִיא מְשִׁיחָה בָּן יוֹסֵף מְשִׁיחָה בָּן זְיוֹד עִם הַמְּלִימִים, וְחַבּוּר הַמְּשִׁיחִים מְסֻמֵּל אֶת הַיחּוֹד הַעַלְיוֹן.

ובן שְׁמַעַתִּי מִהַּרְהָג' ר' ל. שְׁטוּרִית שְׁלִיטָא שְׁהַשְׁתַּלְשֵׁל בְּגַשְׁמִימּוֹת פָּרָח הַרְקָפָת אֹתוֹת בְּפַטָּר אֹו פְּרַכְתָּה אֹו כְּפַרְתָּה בְּחַלוֹף, בְּכ'. וְפָרָח זו יֵשׁ לו צוֹרָת פְּתָר בְּבִחְינָת עַטְרָה שְׁבִּיסּוֹד. וַיֵּשׁ לו חַמְשָׁה עַלִּים, לְרַפֵּז עַל מְשִׁיחָה. וּבָנָן רַקְפָּת בְּגִימְטְּרִיא שְׁנִית תְּשִׁׁיף שָׁאנוּ מַצְפִּים לְגַלְוי אָוֹר הַפְּטָר. וּכְפִי שְׁרוֹאִים שָׁאוֹר הַפְּטָר [קוֹרוֹנָה] יָרַד לְעוֹלָם לְעַשּׂוֹת דִין בְּרָשָׁעִים, וְהַפְּלַתְתִּיל בְּחַרְף זָמָן הַקָּר, שְׁקָשָׁוֹר עִם הַרְקָפָת שְׁגַדְלָה בְּמִקְומּוֹת קָרִים. וּבָנָן חַמְשָׁה עַלִּי פּוֹתְרָת בְּגִימְטְּרִיא 1500 שָׁזָה הַגִּימְטְּרִיא הַגְּדוֹלָה שֶׁל תְּשִׁׁיף.

כתוב (דברים ב, כג) "וְהַעֲוִים הַשְׁבִּים בְּחָצְרִים עַד עַזָּה כְּפַטָּרִים הַיְצָאים מִכְּפַטָּר הַשְׁמִידִים וַיִּשְׁבּוּ תְּחִתָּם". וּמְבָאָר רְשָׁי עַוִּים מְפַלְשָׁתִים הָם, וּמְפָגִי הַשְׁבוּעה שְׁגַשְׁבַּע אֲבָרָהָם לְאַבְיָמָלֵךְ לֹא יָכְלוּ יִשְׂרָאֵל לְהַזְּכִיא אָרָצָם מִידִים וְהַבָּאָתִי עַלְיָהָם כְּפַטָּרִים וְהַשְׁמִידִים וַיִּשְׁבּוּ תְּחִתָּם וּעֲכַשְׁיו אַתָּם מְתָרִים לְקִחְתָּם מִידִים. וּרְזָאִים שְׁהַכְּפַטָּרִים נְתָנוּ אֶת הָאָפְשָׁרוֹת לְכִבּוֹשׁ חָלֵק מְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּבִחְינָת עַטְרָת הַיסּוֹד שְׁלֹוקָה מִכָּאֹן וּמְעַבְּרָה לְכָאֹן. וּבָנָן בָּשָׁם הַרְהָג' ר' אַלְיהָוּ בְּרוּךְ פִּינְקָל זְצָל שְׁשָׁאל עַל הַפּוֹסּוֹק (שָׁמוֹת כה, לו) "כְּפַטָּרֵיכֶם וְקָנְתֶם מִמֶּה יְהִי בְּלָה מְקַשָּׁה

אחת זָהָב טַהוֹר, שמהלשוֹן "כְּפֶתֶרְיָהּ" מושמע כפתרונות של הקנים, ומדווע כתוב מיד "זָקְנָתָם" מושמע הקנים של הפטורים,ומי נתלה במי. על זה ממשיך הכתוב לבאר **"בְּלֵה מִקְשָׁה אֶחָת"** שכל ענינו משלים את השמי וגם נתלה בו.

העט הסייעי הַסִּנִּי הַס בְּנֵי קָטוֹרָה לְכָן אֲבָרָהָם נָטוּ לָהֶם שְׁמָםָה דְּגַמְתָּה קְטַרָּת שְׁבָשָׁר

נִשְׂמָתָם, כִּי שִׁינְצָלוּ מִמְּגֻפּוֹת.

בתוֹב (בראשית כה, א) **"וַיַּסַּף אֲבָרָהָם וַיִּקְחֵחַ אֲשֶׁר וַיִּשְׁמַהּ קָטוֹרָה:** ותלד לו את זמרנו ואת יקשוֹ ואת מדנו ואות מדין ואות ישבק ואות שום: **וַיִּקְשֹׁן יָלֵד אֶת שְׁבָא וְאֶת דָּדוֹ וְבְנֵי דָּדוֹ** היו אשורים ולטוישם ולאומים: **וְבְנֵי מַדְּנוֹ** עיפה ועפר וחנק ואבידע ואלדעה כל אלה **בְּנֵי קָטוֹרָה:** **וַיִּתְנוּ אֲבָרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לו לִיאַחַק:** **וְלִבְנֵי הַפִּילְגְּשִׁים אֲשֶׁר לְאֲבָרָהָם נָטוּ אֲבָרָהָם מִתְנָת וַיַּלְחַם מִלְּעָל יַצְחָק בְּנֵו בְּעוֹדָנוֹ חַי קָדְמָה אֶל אָרֶץ קָדָם". **וְשָׁמַעְתִּי שְׁהָעַם הַסִּנִּי** קשור עם **בְּנֵי קָטוֹרָה** שנשלחו לארץ קדם במצויה העולם שם נמצאים הסיגנים. וכן **לְאַמִּים בְּגִימְטְּרִיא סִין.** וכן **קוֹרוֹןָה נְרָמִזָּת בְּבְנֵי קָטוֹרָה.** וכן מובא ברש"י (במדבר כה, טו) **חַמְשָׁת בְּתֵי אֲבוֹת** **חַי** למדין. **עִיפה וְעָפָר וְחַנְקָה וְאַבִּידָעָה וְאַלְדָעָה.** **וּחַמְשָׁת בְּתֵי אֲבוֹת נְרָמִזִים בְּדָגֶל שֵׁל סִין שִׁיעַשׁ עַלְיוֹ חַמְשָׁה כּוֹכְבִים.****

בתוֹב (בראשית כה, ו) **"וְלִבְנֵי הַפִּילְגְּשִׁים אֲשֶׁר לְאֲבָרָהָם נָטוּ אֲבָרָהָם מִתְנָת וַיַּלְחַם מִלְּעָל יַצְחָק בְּנֵו בְּעוֹדָנוֹ חַי קָדְמָה אֶל אָרֶץ קָדָם"** ומבאר רש"י הפילגשים חסר כתיב שלא היתה אלא פלאש אחת. היא הגר היא קטוֹרָה. **נָטוּ אֲבָרָהָם מִתְנָתָ פָּרָשׁוֹ וּבְוֹתִינָו שְׁמָם טָמָא הַמִּסְרָה לָהֶם.** ומציין ברש"י (בראשית כה, א) **"קָטוֹרָה" זו הַגָּר וְנִקְרָאת קָטוֹרָה עַל שְׁמֵשָׁה כְּקְטָרָת, וְשַׁקְשָׁרָה פְּתַחָה שְׁלָא נְזֹוֹגָה לְאַדְם מִיּוֹם שְׁפָרְשָׁה מְאַבָּרָהָם.** **וּמְבָאָר לְדִבְרֵינוֹ** כיון שהם צריים האלה מנגפה, אברם נטו להם שם טמא דגמת הקטרת שברש נשמתם כדי **שִׁינְצָלוּ** ממגפות. **כִּי הַקְּטָרָת** עוצרת את המגפה. **וְשָׁמַעְתִּי מִהְרָה ג' ר' אֲבָרָהָם וַיַּסְפִּישׁ שְׁלִיט' א'** שיתכנ שבני קטוֹרָה הם גם ארצות קוֹרִיאָה **שְׁמַגְפָּת הַקּוֹרֹנָה** מתחפשות בהם, כי **קָטוֹרָה וּקוֹרָא** "הָן אָוֹתָיו אֲסֵנְחָלִיף א' בָּט' בָּאַט' בָּח'. **וּבְאַרְצֹת אָלוּ יִשְׁרָבָה עֲבוֹדָה זָרָה וְכַשְּׁפִים,** כפי שרוואים שקיבלו את הסוד של ענינים אלו מאברם אבינו.

מִצְיָנו בְּמִדְרָשׁ (תנומה לד ט) **אֲבָרָהָם נְזֹוֹגָו לֹו אַרְבַּעַה מֶלֶכִים,** אף לישראל עתידין כל המלכים להתרגש עליהם, **שָׁנָאָמָר "לִמְהָ רְגַשְׁו גּוֹים וְלְאַמִּים יְהִגְוּ רִיק."** **וְאָוֹר "יַתִּיאָבוּ מֶלֶכִי אָרֶץ וּרְזִזִּים נּוֹסְדוּ יְחִיד עַל ה'** **וְעַל מְשִׁיחָה**, מה אברם יצא הקב"ה ונלחם בשונאיו **שָׁנָאָמָר "מֵי הָעִיר מִמְּזֹרָח צָדָק ? קָרָאָהוּ לְרִגְלָו יִתְנוּ**

לפניהם גוים וממלכים ירד יתנו כעפר חרבו בקש נזף קשטו", אף כה עתיד הקב"ה לעשות לבניו שנאמר "ויצא ה' וילחם בגויים הם ביום הלחמו ביום קרב". וכן מצינו במדרש (בר מג, ג) אמר רבי פנחס רוזפיו של אבינו אברהם הרגאים היו שנאמר "כִּי אַתָּה אֲשֶׁר הַפִּתְחָתָךְ רְצָפָה" ה"ד "מי העיר מזרחה צדק קראתו לרجلו" מי הוא זה שהעיר לבם של מזרחים שיבאו ויפלו ביד אברהם "צדק קראתו לרجلו" כי העולמים שהיה מאיר לו בכל מקום שהיה הולך אמר רבי ברקיה מזל הצדקה היה מאיר לו. והבאנו רמזים בפסקוק ה"ה שאברהם נלחם במלאכים בבחינת מלחמת גוג ומגוג, גם על קוריאה שנמצאת במזרחה העולם, והיא מרמזת בפסקוקים של התעוררותה הגללה. (ישעי' מא, ב) "מי העיר מזרחה צדק קראתו לרجلו יתנו לפניו גוים וממלכים ירד". "יקראתו" אותיות קוריאה. "צדק" ר'ת צפון דרום קוריאה. וכן המשך הפتوוב "ראו אים ויראו קצות הארץ יחרדו" ר'ת קוריאה. וכיודע שמדובר זה נקרא חצי הארץ. ומפניו במדרש שהמזרחה ה"ה הוא גם צפון, המרמז על צפון קוריאה, שנמצאת בצדון מזרח אסיה, והוא המקום אליו גלו עשרה השבטים. לכן כתוב גם "אים" וגם "קצות הארץ", בבחינת חצי הארץ. וhabar לזכרינו בין שהם יונקים מאברהם לבין אברהם מנצחם. והוsie הרה"ג ר' פ. ל. שליט"א שקטורה ובניה זמרו יקשו מזו מזו ישבק שות עם המלים בגימטריא צפון דרום קוריאה. וכן קטורה עם כל צואצאייה המזקרים בפסקוק זמרו יקשו מזו מזו ישבק שות שבא דיז אשורם ולטושים ולאומים עיפה ועפר וחתך ואבידע ואלדעה בגימטריא 4241 שמרמז על הגימטריא של משיח בן דוד שעולה 424.

עשר ירידות ירצה שכינה על העולם, ומהירידה לעתיד לבא בנגד ספירת הבתר.

אור הגללה העתיקה הוא אור הפתיר. פמובא במדרש (אבות דרבי נתן' ל"ד) עשר ירידות ירצה שכינה על העולם, אחת בגין עזון שנאמר "וישמעו את קול ה' אלhim מתחלה בגין" ("דודי ירד בגין"). ואחת בדור המגדל שנאמר "וירד ה' לראת את העיר ואת המגדל". ואחת בסדום שנאמר "ארדה נא ואראה הקצעתה הבאה אלי". ואחת במצרים שנאמר "וארד להאליו מיד מצרים". ואחת על הים שנאמר "וית שמים וירד". ואחת בסיני שנאמר "כִּי בַּיּוֹם הַשְׁלֵשִׁי יַרְדֵּה ה' לְעֵינֵי כָּל הָעָם עַל הַר סִינֵּי" ואחת במקdash שנאמר "ויאמר אליו ה' השער הזה סגור יהיה לא פתח וגוי" כי ה' אלהי ישראל בא בו". ואחת בעמוד הענן שנאמר "וירד ה' בגין". ואחת שעתידה להיות בימי גוג ומגוג שנאמר "ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הרים". והרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א חילק את העשר ירידות בנגד עשר ספירות, מהסוף להתחלה, ונבאר את דבריו עם קצתثنויות והוספות: "מתחלה

בָּנָן" כנגד מלכות שגראת גן. זה, ירד לדבר עם א"ם הראשו שהוא ר'ת אדם זוד משיח שרש המלכות. הירידה למגדל כנגד היסוד שנראה מגדל, במובא בספר הלקוטים להארין'ל (פ' נה ע' מא) על הכתוב "הבה גבנה לנו עיר ומגדל", ש"עיר" היא מלכות חיצונית, ו"מגדל" יסוד חיצונית. הירידה לסתום היתה לצורך הולכת המלכות שקשורה עם ספירת ההוד שם עומדת המלכות, וזה ירד לעשיות דין בראשים, והדין למטה יורד דרך ספירת ההוד שהיא בתחלתית קו השמאלי. הירידה למטה בסנה בצד נצח, כי משה משפט נצח, וזה ירד לשלח את משה לגדל את ישראל, ווגלה באה מקו הימני שקשר עם הנצח שנמצא בתחלתית קו הימני. הירידה בים סוף כנגד תפארת, במובא במדרש (שמורי כא, ח) רבינו עקיבא אומר בזכות יעקב אני קורע להם את הים. וכן מצינו בזהר (ויקהל כתה) שהקדוש ברוך הוא התנה ביום השליishi של בראית העולם עם הים שיבקע לפני ישראל, וכן יעקב מרמז בפתות תהילים עח, יט) "בקע ים ויעברים" בהפקה אחרות. וכן מובא בספר שפטין לה' שיעקב נרמז בכתוב "ויבקעו הימים", ונשארו ב' אותן ו' בתקלת התבאה ובסוף כנגד יב' חלקים שהם נבקע. הירידה במתן תורה כנגד גבורה, במובא בגמרא (מכות כד) אני ולא יהיה לך מפני הגבורה שמענים, דעתך הרבה דברות נאמרו בשם אלחים במסמל את מדת הגבורה כמו שפתות (שמות כ, א) "וינדר אלחים את כל הדברים האלה". הירידות במקdash ובמשכן כנגד חכמה ובינה שהם אבא ואמא תרין רעין דלא מתפרשין, בסוד היחוד שהוא במקdash. והירידה לעתיד לבא כנגד ספירת הפתיר, כי הפסוק שהמדרש מזכיר הוא כנגד הארת אדם קדמון [א'ק] שמהו עולם הפתיר העליון, במובא ב' עץ חיים' להארין'ל שאנו השתיה שבעשיה תתקשר לעתיד לבא עם עקיי א'ק שmagiyim עד העשיה, והוא יתגלו רגלי א'ק למטה בסוד הכתוב "עמדו רגליו על הר היזמים".

ונביא את דבריו: (ש'ג פ'ב) עקבים דא'ק מתלבשים ב' ספירות העשיה, וכל אחד פולחה מק' תרי אלף יומין דחל כי שם הקלפות כלם, ובהתללים להזדק ולהתברר האור מעולם העשיה שהוא יסוד יעקב י' יעקב כי הם עשר נצוצי אורה הנתניין בעקב שהוא עולם העשיה כי אז בעקבא משיחא היה א'ק חזפנא יסכא ואחר כן "עמדו רגליו על הר היזמים" דכתיב ועמדו רגליו וגוי' וישתלים קומתו ועליו נאמר "הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגביה מאד". ישכיל מעשיה בסוד ונהמד העז להשכיל עז הדעת. ירום מיצירה. ונשא מביראה. ונבה מאצלות. מא'ד אותהית אדם. הוא א'ק. אז בוא משיח "ומחת לצלא על רגלו" הם הקלפות שכנגד ג' עולם ב' ע. כי על האצלות נאמר "אני ה' הואשמי וקובדי לאחר לא אthon". והבריאה היא רישא דתבאה כי היא בחינת זהב "מצפון זהב יאתחה" שהוא עלם דאתפסיא המתלבשת ומקונת בבריאה, וקלפות דיצירה כסף ונוחש. וקלפות דעתיה פרזלא וחספה. והאבן מלכות האחרונה שבכל

העלם הוא עקב א"ק "וְאַתָּה תִשׁוֹפֵנוּ עַקְבָּךְ". בהאי אָבָן רצ'ז מוחא דנְחַשׁ "ומחת לצלמא על רגלהי" שבעשיה ואו שמים דעתיה הארץ נאמר עליהם "שמים בעשן נמלחו והארץ בגדי תבליה" כי בהגולות רגלי א"ק על הר היזמים אשר בתוכם אין סוף מתלבש, וואז יהה "אור מלכנה כאור חכמה ואור חכמה יהה שבעתים כאור שבעת הימים" הראשונים ז"ת דמלכות דא"ק הנקרה עתיק יומין דאצלות. והשתלשות הקורונה היא ממש בבחינה של "יעמדו רגליו ביום ההיא על הר היזמים" כי הרגע היה ידוע מזה שנים, אבל הוא היה בלתי אלים, ופתאום נעשה אלים והורג אנשים. זאת ממש הבחינה של התגלות רגלי א"ק שנמצאים תמיד בעולם, אבל אין פעלים לגנות את אור הפטר, עד לזמן הגאלה העתידה בו יתחילו לפעול ונראה את פעולתם בעולם. וכן שמעתי שאור הפטר הוא בסוד ענוג כדיוע, וכשפתחה פך לדין נהיה נגע שהוא שרש המגפות כמו שרואים בكورون. וכן מובא בערוך על הגמרא (מגילה ה) שקורונה הוא שם של מעין. ומעין מסמל את שרש החכמה מהבטה.

הكورونا קשורה לתירס שהוא באנגלית קורן.

שמעתי שהكورونا מרמז על התירס ששמו באנגלית קורן, ומינו בגמרא (יומא י) "תירס זו פרס". ובספר יוסיפון (א, פ"א) אומר תירס הם רומי. וכך מינו בגמרא (יומא י) אמר רבה בר בר חנה, אמר רב יוחנן משום רביה יהודה בר אלעאי, עתידה רומי שתפול ביד פרס. כמו שרואים היום שהكورونا פוגעת באיטליה שהוא רומי. זאת ממש נפילת רומי בידי פרס מינו הקורונה. וכן כתוב בראשית י, ב) "בני יפת גמר ומוג ומדי וינו ותבל ומשך ותירס" ורואים בפסוק ביחסkal שטמגוג משך ותובל קשורים למחלת גוג ומוגוג: (יחזקאל לה, ב) "בן אדם שם פגינך אל גוג ארץ המוג גושיא ראש משך ותבל והגבא עליו". וכן גרעיני התירס מרמזים על פצעות הגרעים של פרס ורוסיה. וכן קלמי התירס דומים בצורתם לטיל, והם קבועים וחזקים. וכן השטשל מהתירס מאכל הקרי במקה שהוא פצעה באידיש. והתירס קורן, דומה לקרים ולאקוראינה ולקראליון, שם שרש ה卡尔 של עמלק. וכן עושים מפneo פופקורן המרמז על פירקן ונאלה, ומיכנים אותו בסיר המרמז על רוסיה, כפי שהבאו מהפסוקים (ירמי' א, יא) "ויהי דבר ה' אליו שנית לאמר מה אתה לך ואמיר סיר [رمץ לרוסיה וגם לפוטין, כי סיר באנגלית וקרא פוט. וכן הבאו שרוסיה קשורה לאהלי קידר מלשונו קידרה]. נפומ אני לך ופנוי מפנוי צפונה: ויאמר ה' אליו מצפון תפתח חרעה על כל ישבי

הארץ". מירוסיה שגמץאת בczפונן העולם תפתח הרעה של מליחמת גוג ומוגוג. וכל אלו מאכלי יילדים כפי שאמר גדולי ישראל שהמליחמה תחיה ממשחק יילדים.

וכן בפסוק "וְאַנְכִּי הַסְּתֵר אָסְתִּיר" רמזו תירים, וקשרור עם אסתיר שהיתה מלכת פרס. וכן בגטו וטרש דבריו טרסטית. וכן לשון חז"ל על אודם ופרס בגין ביד סתרי אותיות תירים. וכן מליחמת העולם בגימטריא תירים. וכן תיר"ס נרמז בכתבוב שמסמל מדת הדין: (שה"ש ה, ב) "שֶׁרְאָשִׁי נִמְלָא טֶל קְנוֹצּוֹתִי רְסִיסִי לִילָה".

וכן רואים בדבר פלא במאכל התירים שהוא מסמל הסתר פנים מכל צד, שהרי ענין ההסתיר הוא להסתיר את הקדשה ולגבל את הקלפות שرك הם בביבול קיימים, וזה עוזה התירים שرك הגערניים שמסמלים את הקלפות ראויים לאכילה, והקלחת עצמו אינו ראוי לאכילה, ולא מצינו דומה לו חוץ מהרמן, וכיון זה יותר, כי לרמן יש גרעין בתוך כל גרעין שעדיין מסמל את האמת שהגרעין אין בו ממש, ובתירים אין גרעין בתוך גרעין, ועוד יותר יש כאן בחינה של הסתרה בתוך הסתרה, שהרי ביביש גרעיני התירים וחומרים לעשוותם פופקון מתגלה אור גדול שהסתתר בגרעין ויוצא החוצה, ומתגלת הארור שהסתתר בתוך הסתרה בביבול. והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שליט"א שלו השטלשל אצל אסתיר שהיתה מלכת "תירים זו פרס" כשהתחליל הסתר פנים בבית אחישור שהאכילו אותה גרעינים שמסמלים את ההסתיר פנים, מתוך גمرا (מגילה יג) "וַיָּשָׂבַע וְאֵת נְעָרוֹתָה לְטוֹב", רבי יוחנן אמר, שהאכילה זרעים. וכן השטלשל שאסתיר הסתירה את מולדתה ועמה, כמו שכתוב (אסתר ב, כ) "אין אסתיר מגדת מולדתה ואת עמה".

וכן נראה שחלק מהענין שפוך חמן נהף לפוריינו בפורים, הוא שלקחנו מהם את חוש האחזוק של חדש אדר, שהרי חמן ועמלק הם קלפת הליצנות, ואחד מדרבי האחזוק הוא הפיכת כל דבר ממוציאתו האמתית בבחינת הסתר פנים עד שמעורר אחזוק, וכן השטלשל בשם סתירה לצחוק מלשון הסתר פנים, וכיון שבפורים נצחנו את ההסתיר פנים של חמן לקחינו ממנה גם האחזוק של חדש אדר שנחפה לפוריינו, הינו לצחוק שלנו, מתוך ספר יצירה חדש אדר הוא בוגר האחזוק, וכן בפורים מתחפשים והופכים כל דבר בבחינת הסתר פנים לעורר אחזוק דקה חדשה בימים אלו. וכן השטלשל בנסיבות האחד הגר משה פינשטיין יצא לשלויתו התקינה בשוישן פורים בירושלים. בצעירותו בשנת תרפ"ב ברוסיה היה פוגרומים בעירה בה התגורר, ונעשה לו נס שהצליח להסתתר בשדה תירים סמוך לעיר, והוא צין שה' עשה לו נס גודל כי בכל שנה בתקופת האביב היה התירים נמוק ולא היה שיק להסתתר בו, ובאותה שנה היה נס שהතירים היה גבה בתקופה זו והוא נצל.

שער ר'ת שלטון ערָב רב. לכשיפל השער זהה ויבנה ויפל ויבנה ויפל ואין מספיקין לבנותו עד שבון דוד בא.

מצינו בגמרא (סנהדרין צח) שאלות תלמידיו את רבי יוסי בן קיסמא, אםתי בן דוד בא, אמר, מתירא אני, שמא תבקשו מני אותן. אמרו לו, אין אלו מבקשים ממך אותן. אמר להן, לכשיפל השער זהה, ויבנה, ויפל, ויבנה, ואין מספיקין לבנותו עד שבון דוד בא. אמר לו, רבנו, לנו לנו אותן, אמר להן, ולא כך אמרתם לי, שאנו אתם מבקשים מפני אותן, אמרו לו, ואף על פי כן, אמר להם, אם כך יהפכו מי מערות פמיס לדם, וננהפכו לדם. ונראה לבאר שיעיר ר'ת שלטון ערָב רב, וכי שמא בדור הספר אמר כי שבחונה כאן בגמרא שער למלך כמו שכתוב "שופטים ושוטרים נתנו לך בכל שעריך". וכי שראינו שלטון ערָב רב נפל ביום ו' כסלו תשע"ט, ושוב נפל ביום ד' ניסן תשע"ט בשלא הצליחו להקים מלוכה, וכעת אנו מצפים לנפילת השלישייה ביום י"ז אלול תשע"ט שאין מספיקין לבנותו עד שבון דוד בא. וכן רשי' מבאר השער זהה של עיר רומי, שבעיר רומי היה אותו שער. ומהרשי' אמר שער הארץ ישראל כפי שמשמעותה שם, ולפי דברינו שני הפרושים נכונים, שבחונה לשפטון ערָב רב שהוא השער של רומי בארץ ישראל דרכו הם יונקים. והוסיף הרה"ג ר' אליעזר שלמה זונשטיין שליט'א שלשון רשי' של רומיאות ירושלים.

והוסיף הרה"ג ר' א. ר. שליט'א שמובא במנגלה עמקות' שבזמן הגלות חסרות שלוש אותיות אל"ף. שם אדנ"י חסירה לו אל"ף ונניה ד"ז. הסוד של אל"ם חסירה לו אל"ף ונניה ד"ם. ואם"ת חסירה לה אל"ף ונניה מ"ת. וזה מפרש הפגם של מדינ"ת ישראל שמרכבה מהאותיות ד"ז באמצ"ע, וק"ם בהתחלה ובסיוף. וכך כל הפסוק "ומכה אביו ואמו מות ימת" בגימטריא מדינ"ת ישראל. לפי שמא בר שם רשי' שהוא עשוי בהם חבורה שמצויה דם. וכי שמאפרש הזכר אביו ואמו קב"ה ושביגתיה. וכך רבוי יוסי בן קסמא נתן את הסימן שיהפכו מי מערת פמיס לדם. כי הפמיס מספיל את השפעת היסוד זכרותיה דירדן' ופוגמים אותו כשלושיםים את הממון, הינו הדים של תלמידי החכמים. זהה עקר פגם הערב רב כמא בר זהר. וזה בשיהיה (דניאל יב, ז) "וככלות נפץ יד עם קרע" תכלת המלכות הזאת. וכך היו כל הדינאים עם רבוי יוסי בן קסמא שאמר שלא יבקשו אותן והם הפרו הבטחתם ובקשו אותן. כי זאת צורת בניית שלטון שמנשים לבנותו ורק אותיות שעם שם בקהלגי.

צפָן מְהֻרָה"ג ר' מִתְתַיְהוּ גֶלְזְרוֹסְוּן שְׁלִיטְיָא נְגִי"ף קּוֹרֹונָה סִי"ן לֵיקִי' מַפְ"ה בְּתַשְׁ"פ.
[כְּפָנָן שָׂהַגְגִיְף פָּרָעָץ אֲחָרַי לְקֹרִי חֶמְה שָׂהִיה בְּעוֹלָם].

וזדולזובידוזקחהלמהיאמרומצריםיאסלהרגאטסבהריגטולכלתסחנע
 אtabדי ואתחכפרת ואתפרקתמהסךאתהשלאן ואtabדי וואתכלכלוי וואתלודמהפניטואן
 וואתחכחערלפלאתנגבטיםנהקלעיהחזירשושמדו רמאהבאמהעמוד יהמעשריריםואדנישסע
 בסקרברן לייחומתנובחמהטבקרומן **חַצְאָתָקְרִיבְּוְאַתְּקָרְבָּן** וראבנעםעלחרברנו ומזהבקן
 וילערפו זלא איבד ילווזהמדמהוחטא תעלאק **רַחֲמָדָבְּדָבְּדָמִים** עראה ליוזהמדבעה
 שאתכללהיא ליחמבדהעהלהוא לרידני יהחאששהוא אליהוהאשרה זיהו האמשהו יקון
 אַדְמָעִין וברומק זהמייסיה יהיטהו רונגעבלתסיטמאוכי ייפלטנבלטטעלכלדרעדן
 ניתועלבהןורגלווזימני תולקזוחהכהן מלגמשן זיעקעליךחהחהשנאליותובלעההן
 לחש יחתודעהלוי ואתכללו **עַבְנִי יִשְׂרָאֵל** ואתכלפשע יהסלכלכ **לְעָתָאָסֵן** נתנאמטמעלראט
 זיו חמסקדשיסכיאני יהאהליהיכם **שְׁמָרָתָמָא תְּחִזְקָתָי** וועש יתסאמטאגני יהומזדשכמci
 זו האלמשהלאמרדרבראלבני יישראאל לאמרבדהשביביען באחד לחודש יהילכםשבותן זיך
 צ'יריש **בְּאַתְּדָרָעָוְאַכְלָתָמְלָחָמְמָכְשָׁבָעָנוּ** ישבתמלבטהברארצטנו נתת ישאל וטבראץ' וכוכנ
 זאל משפההומטלב יתאבטסבמ **סְפָרַתְּמָמָה** נועשר ימשנהו ומועלה הכל **עַזְבָּאָפָּקְדָּי** הטמלטהדבון
 זאל אמרנן שאטרארשבני יההתמתזובב **לְלַמְשָׁפָתָתְלַבְּיַתְאַבְתָּמְבָשָׁלָשִׁים** שנוהומעליה
 זלי ישחהדבחשלםיטיל יהועטלחהמחזות וועשההכחן אונטננחו זאנתנסכו זגלהנדירפה
 זחי זאל שעבדת יהזהו הולו זימסמכואתיד יהטערראשהפריז זונעההאתה האחד חטאתן
 זיקרא **דְּבָרָתְּבָתְּאַסְלָאוּ** זיאמשהו זיאדראל העטדרידי יהוה **אַסְפָּבָנִי** זיאשזקן יהען
 זהו יהוה זאל אתצלחה לאלתולוכאיו זיהובבקרכסן זאל **נְגָפָן** זאלפניאיבי ייככי העמלק
 זבנוי יישראאל זיתנו זאל זכל נשיא יהטטל הנשיא אהגד דבלית אtabתמשן זינ
 זהו **פְּשָׁטוּמָה** אהארן אtabגדי זו זלשאטמאטאלעדרבנדו זימתאזרן שטברआההרו זינו^ו
 זאבאותו זיאמרל זבלק מהדרי יהוה זיאשאלו זיאמרק זוסבלק זומעהה איזה נהנעד זיבנו ז
 זתחלבנין **פְּחַתְּחַדְּבָרָנוּ** זמשפחתמה חולין זמשפחתמה מושׁוֹר זמשפחתמה קזרדי זוקהה זולגד אtabעמו^ו
 זרחהסרבבי יתאביה הבנער יהושע מאביה האתנדירה אטראטה ערנונג פשאה והחר ישלה
 זחצ' ישבטמנשות **בָּנִי יְסוֹף** אטומלכטסיזה מלך האמרי זאתומלכטנו גומלך הבשנארץ לען
 זהובנופשלמוות זאלתקזוכפרן גונפארצח האשרה זאורשע **לְמַתָּוְלְאַתְּקָזְחּוֹכְפָרְלָן**

רָמֶז בְּתוֹרָה עַל בֵּיאַת הַמֶּשֶׁיחַ וּנְקַמְתַהּ ה', בְּגּוּיִם [בְּמִדְבָּר כְּד', יז]
"אָרְאָנוּ וְלֹא עַתָּה אָשָׁוֶרֶנוּ וְلֹא קָרוֹב דָּרָךְ כּוֹכֶב מַיעֲקָב וְקִם שְׁבָט
מִישְׁרָאֵל וּמִחְעָצָ פְּאַתִּי מִזְאָב וּקְרָקָר כָּל בְּנֵי שְׁתִי:

קוֹרֹוֹנָה

קוֹבִּיד

תְּשִׁיעָה

עַשְׂרֵי

שְׁבָט תְּשָׁׁפָן

אַיְרָאַן

אוֹר כּוֹכֶב מַשְ׀יִיחַ

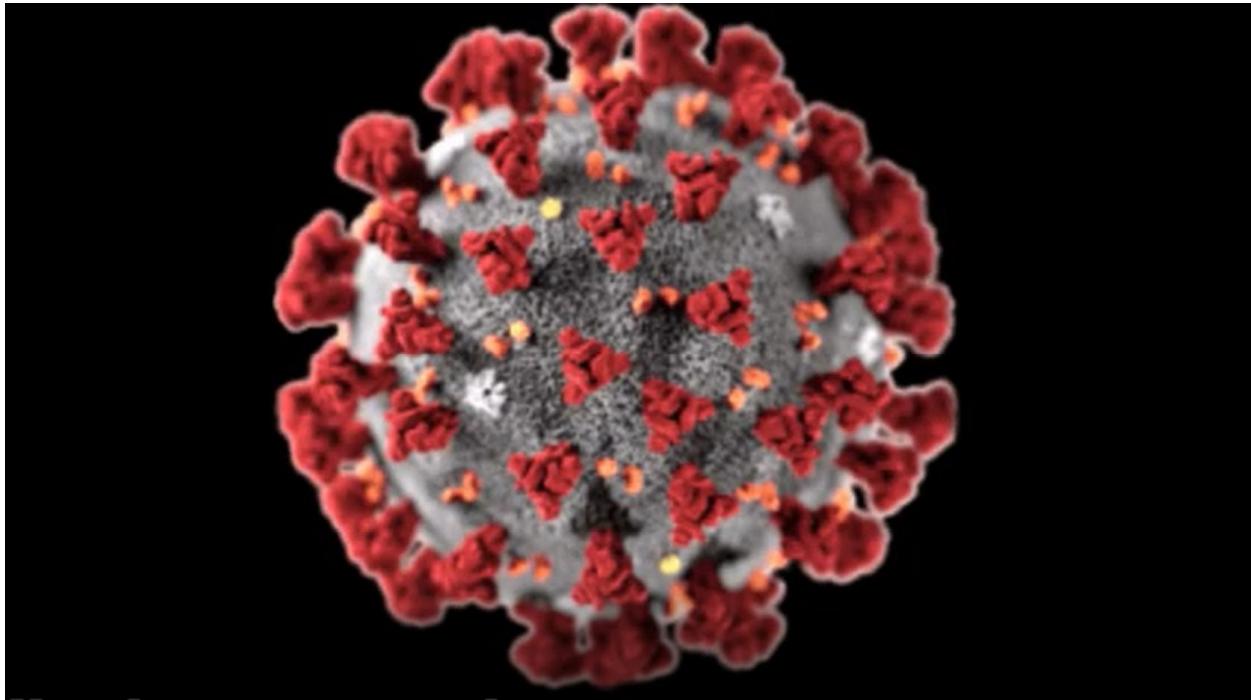
הַפְּرָגָוּם שֶׁל "וּקְרָקָר" וּירְקָוּן רָמֶז עַל קוֹרֹוֹנָה

נִגְיָף הַקּוֹרֹנָה שֶׁצָּבְעוּ אָדָם וְהוּא פֹּגֶע בְּרִיאוֹת שֵׁל הָאָדָם שִׁישׁ לְהַבּוֹשׁ אָדָם, מִסְפֵּל אֶת הַלְּבּוֹשׁ הָאָדָם שֵׁה' לְזֹבֶשׁ לְהַנְּקָם מְאָדוֹם.

בָּזְמִירֹות לַיּוֹם הַשְּׁבָת נָאָמֵר: **נִסְגַּרְתִּי לְאָדוֹם בַּיד רַעַי מִדְנִי.** שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִמְּלָאִים כְּרֻסֶּם מַעֲדָנִי. עַזְרָתוֹ עַמִּי לְסֻמוֹךְ אֶת אָדָנִי. וְלֹא נִטְשַׁתְּגִי כֹּל יָמֵי עַדְנִי. כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם יְהֻנֵּה. בַּבָּאוֹ מְאָדוֹם חַמּוֹץ בְּגָדִים זָבָח לוֹ בְּבָצָרָה וְטַבָּח לוֹ בְּבָגָדִים. וַיְזַחַם מַלְבְּזִישִׁוֹ לְהָאָדוֹם. בְּכָלָחָו הַגָּדוֹל יִבְצֹר רֹוח נְגִידִים. הַגָּה בְּרוֹחוֹ הַקְּשָׁה בְּיּוֹם קָדִים: רָאוּתוֹ כִּי כֵן אָדוֹמִי הַעֲזָר. יִחְשֹׁב לוֹ בְּבָצָרָה תְּקָלוֹת כְּבָצָר. וּמְלָאֵךְ כָּאָדָם בְּתוֹכָה יְגַازְּר. וּמְזִיד פְּשׂוֹגֶג בְּמַקְלֵט יְעַצֵּר. אֲהָבוֹ אֶת יְהֻנֵּה כֹּל חַסִּידִיו אֲמֹנוֹתִים נֹוצָר: יִצְוָה צָור חַסְדוֹ קְהַלּוֹתָיו לְקַבֵּץ. מַאֲרְבֵּעַ רָוחֹות עַדְיוֹ לַהֲקָבָץ. וּבָמָר מָרוֹם הָרִים אָוֹתָנוּ לַהֲרָבָץ. וְאָתָנוּ יִשְׁׁוֹב נְהָחִים קוֹבָץ. יִשְׁׁבֵּב לֹא נָאָמֵר פִּי אֵם וְשַׁבָּעָה וְקָבָעָן: בָּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר טֹב גָּמְלָנוּ. כְּרַחְמִיו וּכְרוֹב חַסְדִּיו הַגְּדִיל לָנוּ. אֱלֹהָה וְכָאֱלֹהָה יוֹסֵף עַמְּנוּגָה. רָוָאִים שְׁבָאָמְצָע תְּהִלִּיק הַגָּאַלָּה, כְּשֶׁה' בָּא לְיָקָם בְּאָדוֹם, יִשְׁׁנוּ נְסִיּוֹן שֶׁל אָדוֹם לַהֲנָצֵל: רָאוּתוֹ פִּי כֵן אָדוֹמִי הַעֲזָר. יִחְשֹׁב לוֹ בְּבָצָרָה תְּקָלוֹת כְּבָצָר. וּמְלָאֵךְ כָּאָדָם בְּתוֹכָה יְגַазְּר. וּמְזִיד פְּשׂוֹגֶג בְּמַקְלֵט יְעַצֵּר. וּמִקְוָרוֹ מְהַגְּמָרָא (מכות יב) אָמֵר רִישׁ לְקִישׁ, בְּשַׁלֵּשׁ טָעִיות עַתִּיד שְׁרָה שֶׁל אָדוֹם לַטְעוֹת, שְׁבָאָמֵר "מַיִּזְהָ בָּא מְאָדוֹם, חַמּוֹץ בְּגָדִים מִבָּצָרָה", טוֹעה שְׁאַינָה קּוֹלְטָת אֶלָּא 'בָּצָר', וְהוּא גּוֹלָה לִבְצָרָה. טוֹעה שְׁאַינָה קּוֹלְטָת אֶלָּא אָדָם וְהוּא מְלָאֵךְ. טוֹעה שְׁאַינָה קּוֹלְטָת אֶלָּא שׂוֹגָג, וְהוּא מְזִיד.

בָּעַלּוֹן 'פְּטַפְּסִין דָּאוּרִיתָא' מוֹבָאים דָּבָרִי רְשִׁי' (חולין מו). **כִּי תּוֹגֵא דָוְרָא,** מִלְבּוֹשׁ אָדָם שְׁהָרִיאָה מְנַחָת בּוֹ, וַרְדָא עַל שֵׁם שְׁקָרוֹם תְּחַתּוֹن אָדָם הוּא כְּזָאָמְרִין לְקָמוֹ כָּאַהֲיָנָא סְוִמְקָא. וּרְוָאִים שְׁהָרִיאָה בְּגֹוף הָאָדָם מְנַחָת בְּתוֹךְ לְבּוֹשׁ אָדָם. וַיְתַכְּנוּ שְׁגִירָה הַקּוֹרֹנָה שֶׁצָּבְעוּ אָדָם וְהוּא פֹּגֶע בְּרִיאוֹת שֵׁל הָאָדָם שִׁישׁ לְהַבּוֹשׁ אָדָם, הוּא מִסְפֵּל אֶת הַלְּבּוֹשׁ הָאָדָם שֵׁה' לְזֹבֶשׁ לְהַנְּקָם מְאָדוֹם מִבָּצָרָה, זְבַשׁ שֶׁל הַדִּין הַקְּשָׁה, לְהַפְּרַעַם מְעַמְּפִים עַוְבָּדִי עַבּוֹדָה זָרָה, וְעַתִּיד הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְזֹבֶשׁ לְבּוֹשׁ אָדָם וְתַחַרְבֵּב אַדְמָה וּלְהַפְּרַעַם מְאָדוֹם. לְבּוֹשׁ אָדָם, שְׁבַתּוֹב "חַמּוֹץ בְּגָדִים", וְכַתּוֹב "מְדוֹעַ אָדָם לְלַבּוֹשָׁךְ". הַסִּיף אַדְמָה שְׁבַתּוֹב "חַרְבֵּב לְהָאָדָם". וּלְהַפְּרַעַם מְאָדוֹם, שְׁבַתּוֹב "כִּי זָבָח לְהָאָדָם בְּבָצָרָה וְטַבָּח גָּדוֹל בְּאָרֶץ אָדוֹם". וְלֹכֶן מִשְׁתְּלַשֵּׁל שְׁאַדוֹם וּהַרְשָׁעִים מְנַסִּים לַהֲנָצֵל בְּכָל הָעוֹלָם, בְּכָה שְׁעוֹצְרִים אֶת עַצְמָם בְּבֵית בְּלִי לְצִאתָה, לְסִמְלָל אֶת מה שְׁקוּרָה בְּשָׁמִים עִם שְׁרוֹשֶׁן אָדוֹם שְׁעוֹזָר אֶת עַצְמָו בְּעִיר מַקְלֵט לַהֲנָצֵל מְנַקְמָת ה' אָדוֹמִי הַעֲזָר בְּמַקְלֵט יְعַצֵּר.

וכפי שהבאו שועצר במצרים קורונה. וכן משלשל שארה"ב הינו אדום, מתבאים בעיר בצרה, והקימו שם מחנות צבא וכו'. וכן מńskaה הגה ברוחו מקשה ביום קדים שמקורה מהנביא (ישעיה כ, ח) מרמז על הקורונה שהיא במצרים רוח קדים.

כלום מנידל של נגיף הקורונה, ורואים את לבשו האדום.

מצינו בפרק (תנומה תרומה ז) "זעירות אלים מאדים" בוגד מלכות אדום שנאמר "ויצא הראשון אדמוני" אמר הקב"ה אף על פי שאתם רואין ארבע מלכות מתקאות ובאות עלייכם אני מצמיח לכם ישועה מתוך שעבוד, מה כתיב אחריו "שمن למאור" זה מלך המשיח. שנאמר שם אצמיח קרו לדוד ערכתי גור למשיח". ורואים שהתורה מסמיקה את עירות אלים מאדים שנזרקים על אדום, לשמן המשחה שמזרז על הקמתם קרו משיח.

מצינו בפרק (ע"ז נח): ריש לקיש אייקלע לביצה חזיא ישראל דקאל פירוי דלא מעשי ואסר להו, חזיא מיא דסגיד להו עובדי פוכבים ושתו ישראל ואסר להו, אתה לקפיה דרבוי יוחנו אמר לייה אדמקטויך עלה זיל חדר, באך לאו הינו בצרה ומימש של רבים אין גאיסרין. ומבאר התוספות שם אדמקטויך עלייך זיל חדר פירש הקונטרס ועוד שבגדיך עלייך חзор אצלם וסתור להם ולא תשחה אפלו לניהם מטרח חדך. באך

לאו הינו בצרה ויה א דאמר רב שמעון בן לקיש בפרק קמא דמכות ג' טעיות עתיד שר של רומי לטעות כו' בסבור שגלה לבצאר והוא גולה לבצרה הינו לבתר דשמעה מר' יוחנן דסבר אליו דבצאר לאו הינו בצרה אז הודה כי גם בטיעות זה יטעה שר של רומי בצאר לאו הינו בצרה אלא חוצה לארץ היא ואינה חיבת במעשר רואים שהתוספות מקשר בין שני טעמי ערים שונות, והכריחו לחזור מיד לבצרה להוציאם שהיה פטורה ממעשר, מזה שחייבת במעשר, ורב יוחנן תקנו שני טמי ערים שונים, והכריחו לחזור מיד לבצרה להוציאם שהיה פטורה ממעשר, ריש למד ריש לקיש שניהם השר של אדום יטעה בבצרה לעתיד לבא כמו שהוא טעה בזיה. וגם כאן רואים שהשתלשל אצל ריש לקיש טיעות שיטעה בה השר של אדום. ור' יוחנן זר' אותו לאצאת לדרך ואפל לא לנוח מטרח הדרך, כמו שמשתלשל היום שמזוזים אנשים מכל העולם לצאת לדרך, לפניו שיסגרו הדרכים. וכן ריש לקיש בגימטריא 950 אותו ספרות של מגפת הקורונה שעולה 905. והוסיף הרה"ג ר' א. ד. שליט"א שלכן דורש זאת ריש לקיש על הפסוק (ישעה סג, א) "מי זה בא מזרים חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה בלב וכו' אני מדבר באזקה רב להושיען" מהיע אדם לבוש ובעדי בדרכו בנת" כי גם כשהוא טעה השתלשל שרבוי יוחנן אמר לא לפשט את הבגד, וזה דומה ל"חמוין בגדים מבצרה זה הדור בלבושו". ועוד רואים אצל טיעות אדום קשור עם קלקל וחוויות הין. וגם במגפת הקורונה ישנו שימוש שמקאות חריפים מועלים נגד הקורונה.

וכו מצינו בזוהר (אמור פט). רבי אבא פתח "מי זה בא מזרים". עתיד הקב"ה ללבש בגדים נקמה על אדום שהחריבו ביתו ושרפו את היכלו והגלו לכנסת ישראל בין האמות, ויעשה בהם נקמת עולם עד שיחיו נמצאים כל החרדים מן תרי עולם מלאים חרויי העמים. ויתקנעו כל עופות השמים עליהם. וכל חיית השדה יזונו מהם "ב חדים. ועופות השמים שבע שנים, עד שלא תוכל הארץ נשא באשם. זה שכתוב" כי זבח לה' בצרה וטבח גדול בארץ אדום".

מצינו בזוהר (תיקונים עד) "יהי אור, יה אור, אור י", וכאשר זו הנקמה החטפשטה בזיה האור ונעשתה אויר, מכאן נמשכו כל המהיות. וכן מצינו שם (כח) אויר מתחחד בעמוד האמן. רואים שהאור הגשמי הוא אותן אויר, ומיטיל את עמוד האמן שהוא שיווצר מהי' שהוא הפתר, וממנו נמשכו כל המהיות. וכן מצינו בזוהר (ויקח ראו) ששלוב של ג' שמות אהיה הוייה אדני, הם השליטים באויר, ו' שמי בוגר שם הוייה [עמוד האמן], שמשפיעה לאות הה' מהאותיות יה שם בוגר שם אהיה, שמשפיעים לאות ו' שמי בוגר שם הוייה [עמוד האמן], שמשפיעה לאות הה' אחרונה שהיא בוגר שם אדני. ולפי זה מובן מדוע הקורונה משתלשלת שנבקים דרך הפה, וזה פוגע במערכות האור

והגנשימה של האדם. כי זה משתלשל מאור הפתיר שהוא אוור י' אותיות אויר, שזה סוד אוורו של משיח שנקרא "روم אפינו משיח ה". וכן מפה הוא שרש התפארת שדרך משתלשל הקורונה כדעת. וכן שמעתי שאור פג'יך בגימטריא קורונה, ומבראך לדברינו שזה משתלשל מאור הפתיר שהוא אוור הפנים, וגם מערכת האויר והגנשימה של האדם שיכת לצד הפנים. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א על מה שהבאו שבריאות בגימטריא כתר שבריאות אותיות בראיות כמו שרואים שזה פוגע בראיות של האדם במערכות הגנשימה. וכן אותיות אויר נמצאות באמצע המלה בראיות או בראיות. וכן שמעתי שם המגפה קוביד יט בגימטריא חטם פה, כמו שהשתלשל שם מוסכים מסכה על החוטם ומהפה שלא להדק. וכן באנו לשנת תש"פ היא פה שנות פה וגם תהא שנות אף. וכן ג' פעמים קוביד עליה קורונה. ולא פעמים קוביד יט עליה משיח בן דוד. ומהספר ג' הוא המספר של קו האמצע שרשיו בכתר שכולל ג' קווים.

והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהשתלשל בעולם לפניו שהחפרצה מגפת הקורונה הפוגעת בראיות, שהקב"ה שרף את יערות האמזונס בברזיל. היירות מקנים ריאות ירקות, כי הם פולטים חמוץ לאויר העולם וממנו מתקימים בני האדם, ובנוסף הם קולטים את הפחמן הדוחמניים שפולטים בני האדם והוא רעל עבורים, אך טוב לקיום האמחים והעצים. לפיה זה יוצא שмагפת הקורונה כבר התחילה בשפטות אלו. וכן ריאות ירקות בגימטריא שטי הריונות עם המלים עליה כל אחת מהן 1335 זמן הקץ בדניאל. וכן נשימה חום שעול שתקורונה גורמת, ר'ת נח"ש בגימטריא משיח. וכן אותיות ריאות נמצאות בשם התורה אוריתא, שהיא חמוץ האמתי של העולם. וכן אותיות אויר נמצאות באורייתא.

כין שפרק"ס הם כנגד ד' אותיות הויה; למוד מסוד הוא כנגד אות י' של שם הויה, בבחינת חכמה, למוד נדרוש הוא כנגד אות ה' ראשונה של שם הויה בבחינת בינה, למוד הרמן הוא כנגד אות ו' של שם הויה בבחינת יסוד שכולל ו' ספירות. אוור עטרת מסוד הוא אוור תורה הרמן שעליה נאמר בזוהר (תיקונים ככ:) "כל גיא ינשא", אלו גימטריות פרפראות לחכמה. וכן מובא בפרש הגר"א שם שלעתיד לבא תנשא ותתרומות מادر תורה הרמן. ושמעתי מהרה"ג ר' חיים אליעזר יונה שליט"א שינשא בגימטריא קורונה. וכן שמשתלשל רבוי רמינים על הקורונה שנשימים בעולם. וכן אותיות רמן ז' סמכות לאותיות נח"ש שהוא בגימטריא משיח. וכן גיא בגימטריא דוד שעולה י"ד, כמו שהשתלשל שנכנסים לבודד י"ד ימים. והוסיף הרה"ג ר' אהרון שפיר שפיר שליט"א שגם אצל מרים טה' אמר לה להסיג כתוב "ואביה ירך ירך" בגימטריא כתר. וירק ירך מרמן על קורונה. וכי שMOVIA שם בראש"י (במדבר יב, יד) "ואביה ירך ירך בפניהם" ואם אביה הראה לה פנים זעפות הלא תפלים שבעת ימים קל וחומר לשכינה י"ד יום אלא דיו לבא מן הדין להיות בגןון לפיקך אף בנזיפתי תפגר שבעת ימים. וכן שמעתי מהרה"ג ר' צ. פ. שליט"א שבידור' באת ב"ש עליה

כֵּתֶר. וְכוֹ קָרוֹנָה בַּמְלִי בְּגִימְטְּרִיאָ רָאשׁ הַשְׁנָה שֶׁהוּא הַכְּתָר שֶׁל הַשְׁנָה. וְכוֹ הַמְשֻׁךְ הַפְּטוּב: "כֵּל גַּיא יִנְשָׂא וְכֵל חַר וְגַבְעָה יִשְׁפְּלוּ" בְּגִימְטְּרִיאָ רְפּוֹאָה. וְכוֹ שְׁלַחוּ לִי מִסְפֵּר 'דָּבָק מֵאָח' (עמוד ۲) סְגוּלָה נְפָלָה לְמַגְפָּה מִשֵּׁם חַכְמָה א' מְעָשָׂה בְּמִדְינָה אַחַת שְׁחִיה בָּה מַגְפָּה וּבָרְחוֹב הַיְהוּדִים לֹא מֵת גַּם אַחֲד וּמְצָאוּ שָׁם גַּנוֹז בְּנִיר אַחֲד שְׁחוּי בְּתִיב הַשֵּׁם מִקְרֹוֹן קָרוֹן רֹוֹן וּ' תָּאָש אַש ש'.

"וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פְּשָׁע בַּיּוּקָב נָאָם יְהֻרָה" ר"ת גָּג"ף יוֹבָל.

מוֹבָא בְּרַכְמָבָ"ם (מלכים יא) וְאָם יַעֲמֹד מְלָךְ מְבִיטָה דָּוִד הַוְגָה בְּתוֹרָה וּוֹסִיק בְּמִצּוֹת כְּדוֹד אָבִיו. כִּפְיַ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וּשְׁבָעֵל פָּה. וַיְכַפֵּר כָּל יִשְׂרָאֵל לִילְךְ בָּה וּלְחַזֵּק בְּדַקָּה. וַיְלַחֵם מְלֹחָמֹת ה'. הָרִי זֶה בְּחַזְקָת שֶׁהוּא מְשִׁיחָה. אָם עָשָׂה וּהְצִילָה וּבָנָה מִקְדֵּשׁ בָּמְקוּמוֹ וּקְבִעַ נְדָחִי יִשְׂרָאֵל הָרִי זֶה מְשִׁיחָה בְּנוֹדָאי. וַיִּתְקַוֵּן אֶת הָעוֹלָם כָּלּוּ לְעַבְדֵד אֶת ה' בִּיחֵד שְׁנָאָמֵר "כִּי אָז אַהֲפֵךְ אֶל עָמִים שָׁפָה בְּרוּרָה לְקַרְאָ פָּלָם בְּשָׁם ה' וַיַּעֲבֹדוּ שָׁכְמָ אַחֲד". עַד הַיּוֹם לָא יַדְעָנוּ אֵיךְ שִׁיחָק שֶׁהַמְשִׁיחָה יַפְוֵץ אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְעַשׂוֹת תְּשׂוֹבָה. וְכַעַת כְּשָׁאָנוּ רֹואִים אֶת מַגְפָּת הַקָּרוֹנָה שְׁמַחְסָלָת אֶת כָּל הַכְּלִים שֶׁל הַסְּטָרָא אַחֲרָא בְּעוֹלָם, וּסְוּגָּרָת אֲנָשִׁים בְּבֵית שִׁיתְגָּלוּ לְחַשֵּׁב עַל תְּכִלִּתּוּ בְּעוֹלָם. אֲכַן נֶרְאָה שְׁתְּכִלָּת הַמַּגְפָּה הַזֹּאת לְתַת כָּלִים לְמַשִּׁיחָה שִׁיתְגָּלוּ בְּקָרְבוֹב לְמַחְזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּתְשׂוֹבָה. וְכוֹ בִּיצְיאָת מִצְרָיִם מָצִינוּ בְּמִדְרָשׁ (שְׁמוּרָה כא, ח) "וּפְרָעה הַקָּרִיב" שַׁהַקָּרִיב אֶת יִשְׂרָאֵל לְתְשׂוֹבָה שְׁעַשָּׂוּ. וּשְׁמַעְתִּי מִהָּרָה"ג ר' דָוִד וַיַּצְמַן שְׁלִיטָ"א שׁ"וּפְרָעה" בְּגִימְטְּרִיאָ קָרוֹנָה. וְכוֹ מָצִינוּ בָּזָהָר חֲדָש (וַיָּשַׁב לו) מִיהוּ פְּרָעה, זֶה מִדֵּין הַעֲלִיוֹן הַעֲוֹמֵד לְהַפְרָעָ מְעוֹנוֹת הָעוֹלָם. וְכוֹ מָצִינוּ בָּגָמְרָא (סנהדרין צח) לֹא זָכוּ "עֲנֵי וּרְכֵב עַל חִמּוֹר". וּשְׁמַעְתִּי. שְׁהָאֹתִיות אַחֲרֵי חִמּוֹר בְּגִימְטְּרִיאָ קָרוֹנָה. כִּי הַמַּשִּׁיחָה רֹוכֶב עַל הַחִמּוֹר הַיְנוּ רֹוכֶב עַל הָאֹתִיות שָׁאַתְּרִיקָם וְזֹאת הַקָּרוֹנָה שְׁדַרְכָה מִתְגָּלוּה אָוֹר הַתְשׂוֹבָה בְּעוֹלָם. עַד הַוּסִיף הָרָה"ג ר' דָוִד וַיַּצְמַן שְׁלִיטָ"א שְׁרוֹאִים שְׁהָגָמְרָא (ברוכות ל) מְסִמְכָה אֶת רֹוכֶב עַל הַקָּרוֹן לְרֹוכֶב עַל הַחִמּוֹר בְּפָרָק תְּפִלָּת הַשְּׁחָר שְׁמַרְמָז עַל הַתְנוֹצָצָות הַשְּׁחָר שֶׁל הַגָּאֵלה. וְכוֹ "עֲנֵי וּרְכֵב" בְּגִימְטְּרִיאָ קָרוֹנָה. וְאָם נִכְתֵּב "עֲנֵי וּרְכֵב" בְּגִימְטְּרִיאָ מְשִׁיחָה. וְכוֹ מְשִׁיחָה רֹוכֶב עַל הַקָּרוֹנָא בְּגִימְטְּרִיאָ בְּכָתָר מְשִׁיחָה בָּנוֹ דָיִיד. וְכִפְיַ שְׁבָאָרָנוּ שַׁהַקָּרוֹנָה הִיא סּוֹד כְּתָר. וְכוֹ נֶגִיף פְּרוֹנָה בְּגִימְטְּרִיאָ מְשִׁיחָה בָּנוֹ דָוִד. וְכוֹ "עֲנֵי וּרְכֵב עַל חִמּוֹר" בְּגִימְטְּרִיאָ קָץ הַפְּלָאוֹת. וְהַוּסִיף הָרָה"ג ר' אַבְרָהָם אֲגַשִּׁי שְׁלִיטָ"א שְׁמַגִּיפָּת הַפְּרוֹנָה בְּגִימְטְּרִיאָ דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וּקְיִם. וְכוֹ פְּחַד קָרוֹנָה בְּגִימְטְּרִיאָ מֶלֶךְ מְשִׁיחָה. וְכוֹ בִּידּוֹד ר' תָּהָד בָּנוֹ יִשְׁיָּוּ. וְכוֹ קָרוֹנָה בְּגִימְטְּרִיאָ מְשִׁיחָה בָּא. וְכוֹ קָרוֹנָא בְּגִימְטְּרִיאָ מְשִׁיחָה. וְכוֹ כְּפֹור דָוִד נֶרְמֵז בְּקָרוֹנָא. וְכוֹ מְלִי

חִמּוֹר חַיָּת מְמֻסָּדֶת וְיַיְהוּ רֵיַנְשׁ עַם הַמְלִים בְּגִימְטְּרִיא תְּשִׁבְעָה. וְכֹן מָלוּי גּוֹיָגּ מְגַוְּיָגּ עֹלָה הַקּוֹרוֹנוֹה. בָּאָפָן כֵּזה: גִּימְלָל וְיַיְהוּ גִּימְלָל וְיַיְהוּ גִּימְלָל. וְהוֹסִיף הַרְהָגָר' צִיוֹן דָּוִיד סִיבּוֹנִי שְׁלִיטָא שְׁפָטִיחָא בְּגִימְטְּרִיא אֲנָטוּוּירָס.

וְכֹן שְׁמַעְתִּי מִהְרָהָגָר' אַחֲרָן שְׁפִיצָר שְׁלִיטָא שְׁהַפְּסָוק שְׁמַכּוֹנִים בְּסִדּוֹר הַרְשָׁא שְׁאַת לְדֹת מְשִׁיחָה, וְעַל הַתְּשׁוּבָה שְׁתְּהִיה בָּזְמָן הַגָּאֵלָה: (ישעה נט, כ) "וְבָא לְצִיוֹן גּוֹאֵל וְלְשָׁבֵי פְּשָׁע בְּיַעֲלֵב נָאֵם יְהִי" רַת נְגַדְּלָה יְוָבָל. הַיְנוּ נְגַדְּלָה שְׁיַבְיאָה אֶת כָּלָם לְעוֹלָם הַתְּשׁוּבָה שְׁגָךְרָא עוֹלָם הַיּוֹבֵל. וְכוּ וְבָא לְצִיוֹן גּוֹאֵל יְשָׁרָאֵל עַם הַמְלִים בְּגִימְטְּרִיא תְּשִׁבְעָה.

מוֹבָא בְּסֶפֶר 'לב אליהו' סוף ח"א מהגר'א לאפיאן זצ"ל בשם הגר'א וסרמן הי"ד ששמע מלה'חפץ חיים', ונביא את דבריו: **הַחֲפֹץ חִיִּים** אמר שמלחת גוג ומוגוג תחוליק לשלהי חלקים. הראשון היה במלחת העולם הראושונה. והשני היה כעשרה וחמש עד שלשים שנה אחריה. ואחר כד Tabia מלחת שלישי, שבה יסבל כל העולמים, ואחריו זה יבא משיח. וכעת רואים ב兆ת הקורונה שאכן כל העולם כלו מפשיסובל מפנה ומון הבעיות הכלכליות שהיא יוצרת. וכן שמעתי מהרחה'ג ר' אלעזר אבוחב שליט'א שישי רמז על הקורונה בנסח התפללה 'וכל בניبشر יקראו בשמה' הינו ש מגפת הקורונה מביאה את כל העולם לקרה בשם ה'.

וכן שמעתי מהרחה'ג ר' אריזובי שלייט'א שקורונ'ה ר'ת הפוטוב (עמוס א, ב) "וַיֹּאמֶר יְהָה מָצִיּוּ יְשָׁאָג וְמִירוֹשָׁלָם יִתְּנוּ קְוָלוֹ נָאֹות הַרְעִים וַיִּבְשֶׂר לְאַש הַכְּרֶמֶל". וכי שמא באה ה'מצודות דוד': **"מָצִיּוּ יְשָׁאָג לְאַיִם וְלַמְּחָרִיד. וְזָאָבָל"** מוקול שאגתו ישתחוי מדורין הרעים הם היכלי העפר'ם.

"לֹךְ עַמִּי בָּא בְּחַדְרִיךְ וְסָגָר דְּלָתְיךְ בְּעַדְךְ". צָרִיךְ גַּם לְסָגָר חַלוֹנוֹת וְדַלְתֹּות.

מצינו בגמרא (ב"ק ס): פנו רבנן דבר בעיר פגס רגלאיך, שנא אמר "וְאַתֶּם לֹא תַצְאוּ אִישׁ מִפְתָּח בֵּיתוּ עד בָּקָר", ואומר "לֹךְ עַמִּי בָּא בְּחַדְרִיךְ וְסָגָר דְּלָתְיךְ בְּעַדְךְ", ואומר "מחוץ תשכָל חַרְב וּמַתְדָּרִים אֵימָה". Mai ואומר וכי תימא הני מלי ביליליא אבל ביממא לא, תא שמע "לֹךְ עַמִּי בָּא בְּחַדְרִיךְ וְסָגָר דְּלָתְיךְ בְּעַדְךְ". וכי תימא הני מלוי היכא דלי'כא אימָה מגוֹאי, אבל היכא דאכָא אֵימָה מגוֹאי כי נפיק יתיב בייני אַינְשִׁי בְּצֹוֹתָא דעַלְמָא טַפִּי מעלי, תא שמע "מחוץ תשכָל חַרְב וּמַתְדָּרִים אֵימָה", אף על גב ד"מתדרים אֵימָה", "מחוץ תשכָל חַרְב". רבא בעין ר'יתחא הוה סבר פוי, דכתיב "כִּי עַלְהָ מְוֹת בְּחַלוֹנֵינוּ". ורואים שבזמן דבר לא מספיק להכנס הביתה, צריך גם לסגר חלונות ודלתות. ונראה לבאר כיון שעיל ידי ראייה בעיניהם, מתקשרים עם המלכים שהם בבחינת עיניים, במובא בראשי'

(יחזקאל א, ז) "כְּעִין הַחֲשָׁמֵל", חַשְׁמֵל מֶלֶךְ שְׁשָׂמוּ כֵּה, וַיַּפְכוּ שִׁיהָ חַשְׁמֵל שֵׁם הַעִזּוֹן, וכן כתוב (שם א, יח) "וְגַבְתָּם מְלָאת עִינִים סְבִיבָה", וכן שם (י, יב) "הַאֲוֹפָגִים מְלָאִים עִינִים סְבִיבָה". כמו שאמתו של לוט שהבייה בעיניה, התקשרה עם המלך המשחית ומטה. במובא בזוהר (וירא קז) שגעונשה משומש שהסתכלה על סדום, בזמן שהייתה שם משחית, ועל ידי הסתכלות זו היא התקשרה עם המלך המשחית ונחרגה, דמשחית אינו מבחין בין צדיק לרשות, במובא בפמרא (ב'ק ס) بيان שגנת רשות למשחית להשחית אין מבחין בין צדיקים לרשעים, ולא עוד אלא שמתחליל מן הצדיקים. וכן מצינו בזוהר (נה סח) צריך לו לאדם שלא יראה לפניו המשחית כאשר שורה על העולם, שלא יסתכל בו, שהריו כל אלו שיראו לפניו, יש לו רשות להשחית, וכן מצינו שם (נה סג) שזה העיטם אצל בני ישראל במקצת בכורות שחיו אריכים להיות בתוך הבתים, דמשחית היה בחוץ. וכן מצינו בזוהר (ח'א קפב) **כַּשְׁהַדִּין מִתְעוֹרֵד בָּעוֹלָם וְהַמִּנְתָּנוּת גַּמְצָא בָּעֵיר**, לא צריך האדם ללקת ייחידי בשוק, והרי באנו את הדברים, אלא צריך לסגור את עצמו שלא יצא החוצה, כמו שבארוהו בנה שסגר את עצמו בתבה שלא ימצא לפניו המשחית. וכן מובא בספר ('הציוני' על התורה (מקץ) "וַיֹּאמֶר יְעַלְּבָר לְבָנָיו לְמַה תִּתְּרָאָר". רבי חי אמר בזמנו שרעב בעיר לא יראה אדם עצמו לחוץ ולא יתהלך ייחידי בעיר מפני שמלך המשות גמצא שם ויש לו רשות לחבל. וכיוצא בו דבר בעיר יסגור אדם עצמו ולא יתראה בשוק שגנאמר "לֹךְ עַמִּי בָּא בְּחַדְרֵיךְ וְסַגֵּר דְּלָתִיךְ בְּעַדְךְ וְגַזְוּ".

ולכן סתם רבע חלונות בזמן המגפה, לרמז שהמלך המשחית יכול ליבנס גם דרך חלון, מלכים הם בחינות רוחות כמו שכתוב (תהלים קד) **"עֲשֵׂה מֶלֶךְיוּ רִוחוֹת"**. ורום יכול ליבנס בכל פרצה. יוצא לדברינו שאריך להזהר גם לא להסתכל בעינים החוצה שם גמצא המשחית, וגם לא להשאיר פרצה של רום שהמשחית עלול להבנש. וכן שמעתי שבעני נרמז במה שמצינו במשנה (סוטה מד) **הַגְּפָתָה תְּרִיסִים מֶלֶשׁוֹן עַצְירַת הַפְּגַג**, כמו שמצינו במדרש (במד"ר יד, ט) **כַּתְּרָה** זו הארון, דכתיב בו "זִרְזֻבְּ סְבִיבָה", **כַּתְּרָה** זה המזבח, דכתיב בו "זִרְזֻבְּ סְבִיבָה", **כַּתְּרָה** מלכות זה תורה זו **כַּתְּרָה** הארון, דכתיב בו "זִרְזֻבְּ סְבִיבָה", **כַּנְגַּד** שם טוב הוא המעששה כמה דתניין לא המדרש הוא עקר אלא השלחן, דכתיב בו "זִרְזֻבְּ סְבִיבָה", הוא מכפר על האדם מה הוא דתניין תשובה ומעשים טובים כתריס בפני הפורענות ואותו **כַּתְּרָה** הוא בנגד המנורה לקים מה שגנאמר "כִּי גַּר מֵצָה וְתוֹרָה אוֹר". למה נקראת התורה אור שהיא מאייה את האדם מה יעשה ולפי שהتورה מלמדת את האדם כיצד יעשה רצון המקום לפיכך שבר המתלמד גודל וגודל המעששה יותר מן העושה שגנאמר **"וְהִיא מַעֲשָׂה הַצְּדָקָה שְׁלוּם"**. ורואים שהמדרש מקשר את

ענין הכתירים שהם כתריס בפני הפורענות ובארנו שפגפת הקורונה משתלשלת מאור הכתיר. וכן שמעתי מהרה"ג ר' חייאל سبح שליט"א שהכתב "מחדדים אימה" עם המלים והכול בגימטריא קרונה.

מאייך, מובאת גם בחינה הפוכה; שהסתכלות על המלאך מביאה רפואי. במובא באור החיים' (בראשית יח, ב) "וירא וירץ לקראתם" שבראייה שראה אותם נרפא ממקובבו ועמד ורץ לקראתם, כי המלאך יראה מרוחק ואין הדבר לבחינות הרוחניות למניע רפואי, ותיקף ומיד עשה שליחותו רפואי וירפאהו, ולצד הרגשה זו וישתחוו ארץ למשרת עליון. וכי שמצינו בהר (ירא צח) שהוצאת החמה מנרטיקה אצל אברהם הייתה לבחינת לעתיד לבוא, שהקדוש ברוך הוא יוציא חמה מנרטיקה. צדיקים מתראים בה ורשיים נדונים בה. וכי שהבאו מהძרש שהמגפה לעתיד לבא תהייה על ידי חם: (הובא בספר 'אבקת רוכלי' דף ב) מביא הקב"ה חם בעולם גדויל מחמתה של חמה עם שחפת וקדחת. ורביהם חלאים רעים ודבר ו מגפה, ומימותם מאומות העולם אלף אלפים בכל יום, וכל רשיים שבישראל מתים, עד שיבכו אמות העולם ויצעקו: 'או לנו אנה גלה ואנה גברח', וחופרים כל אחד קברו בחיו וושאלים את נפשם למות, ומתחבאים באחיחין ובאריחין ובורהין כדי לצנן את עצםם, ובאים בפערות ובמלחות עפר. ואם תאמר איך ינצח הצדיקים מחם החמה, הקב"ה יעשה להם רפואי ואיתו חם שנאמר: "וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ורפואה בכנפייה". ועל אותו עדות נבא בלעם הרשע: 'או מי יחיה משומו אל'. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אבישי להן שליט"א שם המשחה קוביד תען עשרה בגימטריא כל הפסוק (במדבר כד, כג) "וישא משלו ויאמר אווי מי יחיה משומו אל". והוסיף הרה"ג ר' חיים שטרית שליט"א שזה גם הספר של מלך פרס מתגרה במלך ערבי עם המלים. וכן שמעתי שמנרטיקה אותן ימת קרנייה.

ובן מובא בפרש הרקמ"ל על נביים שכך היה הסדר לפני הגאלה שיתקים הפסוק "לך עמי בא בחריך וסגור דלתיך בערך" בסוד אסיפה הניצוצות לפני פתיחת המ"ס סתוימה לייחוד של הגאלה. ונביא את דבריו: "לך עמי בא בחריך וסגור דלתיך בערך נצחות מלכותך עד עבור זעם". פשנשלם לברר הניצוצות מקדשות מתוך הקלפות נאשפות כלם במלכות. ומיד נעשית מלכות מ' סתוימה ט, כדי שלא ירצו הקלפות אחריהם ויאחיזו בהם חס ושלום. והוא סוד הפסוק "לך עמי בא בחריך", אלו הניצוצות שהולכות במלכות, "וסגור דלתיך בערך", אלו ה"דלתין שמתחרבות לאחד וועשים מ' סתוימה מן הטעם שאמרתי. "חבי במעט רגע עד עבור זעם" כי הנה ה' יוצא ממקוםו לפקל עזון ישב הארץ עלי וגלתה הארץ את דמייה ולא תכטה עוד על הרוגיה. "לך עמי" זהו הצדיק המברר הניצוצות מיד הטראה אחרת, ונקרא "עמי" לפי שהוא נשמה כללית, בידוע. לפיכך

אמר, "בואי בחריך" שהם כל יסוד דנוקבא, הפנימיים נקרים חדר, ומחיצוניים נקרים פרוזדור, שיש נשמר הצדיק המברך כל זמן הארץ. וכן שמעתי מהר"ג ר' פ. ה. שליט"א שקורע"ה עם אותן מ' אותן קאמרכ"ה, שכידוע חסידות קאמרנה הפיצו פנימיות התורה לכל כל ישראל להביא ליחוד השלם, וכמו שרוואים שכירב הקדוש מקאמרנה ציל מביא הרבה גימטראות על "שמע ישראל הויה אלהינו הויה אחד". וכן מצינו בזהר שנחנס שהוא אליו ליהו לך את אותן מ' כשקנא על הברית להביא ליחוד השלם ולעצר את המגפה: (ח"ג ר"ז) מה ראה [פנחס] ראה אותן מ', אותן זו שהיתה טסה ברקיע, וזהו סימן של מלאך הפתוח שורצחה להבנות באות וא"ו ואות ת'. מה עשה פנחס שהיה מתלבש ביצחק, אז נטול מ' היה וחתף אותו, וחבר אותו עמו. כיון שראתה מלאך הפתוח שפנחס חטף לו אותן מ' היה עמו מיד שב לאחוריו.

מצינו בغمרא (סנהדרין צח) אמר רבי אבא אין לך קץ מגלה מזה, שנאמר "ואתם הרים ישראל ענפכם תנתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא". רבי אליעזר אומר אף מזה שנאמר "כי לפני הימים ההם שבר האדים לא נחיה ושבר הבינה אייננה וליוצאה ולבא אין שלום מן הארץ". מי "ליוצאה ולבא אין שלום מן הארץ", רב אמר אף תלמידי חכמים שכתבו בהם שלום, רקטיב"ל שלום רב לאחבי תורתך, אין להם שלום מפני הארץ. וברש"י שם: רבי אליעזר אומר מזה הפסיק לשטראה דאין שם ממשתרך ואף שבר הבינה לא נהיה, ומהינו פרדארמן עד שתכללה פרוטה מן הפיס, אין מעות מצויות בכיס: שבר בהמה, עבודת האדמה שהיא על ידי בהמה אייננה: וליוצאה ובא אין שלום, אז יבא משיח: שלום רב, ומהינו וליוצאה ולבא אלו תלמידי חכמים אותם שהיהدين ליצאת ולבא בשלום, רקטיב"ל שלום רב לאחבי תורתך" אפלו להנחי אין שלום. ושמעתי שרוואים פאן בغمרא מפרש אחד מסימני הגולה שלא יוכל ליצאת ולבו ולא יוכל להשתפר ולהרווים, פינו שייהיו סגורים בבית, וגם התלמידי חכמים לא יוכל ליצאת ולבו וכפי שהתקים בימינו.

וכן מובא בהמשך הגמרא שם: אמר רבי חנינא אין בון דוד בא עד שיתבקש דג לחולה ולא ימצא. ומבהיר ה'חתם סופר' (דרשות עקב) אין בון דוד בא עד שיבקש דג לחולה ולא ימצא, פרוש כי ידוע בשאמר פפוס לרבי עקיבא Mai טעמא עוסק בתורה נגד גזירות המלכות, והשיב לו אمثال לך משל לשועל שעמד על שפט היאור ואמר לדגים Mai טעמא אתם רצים הנהנה, אמר להם צאו אליה היבשה ונלחמה עמם, אמרו לו אין אתה פקח אלא טפש سبحانיות, השתקא במים שהוא מקום חייתני אני יראים מפני הצידים, ביבשה שהוא מקום מיתתנו על אחת כמה וכמה, אמנים בונת השועל הינה להטועתם להוציאם ממקום חייהם, ואמר רבי עקיבא כי גמי ומה בשעה שאנו עוסקים בתורה כי היא חיינו וארך ימינו אנו מתייראים, אם נשמע ל科尔

השועל שלא לעסוק בתורה על אחת כמה וכמה. הנהכו הדבר הזה ממש, כל זמן שהישיבות בעולם אף על פי שהצדדים רודפים תמיד ואין רגע בלי פגע, מפל מקומות זכות התורה מגן, אבל עתה הלביש את עצמו בשועל ליען לטוב לבטל כל הישיבות בכל המדינה, ואם יביא חס ושלום וניגש הרעה ומגפה או דברים שאנו יראים, מי יגון ביבשה בלי מי תורה. והנה עצת השועל הזה המתקבר להטיב, הוא יותר רע ומור מהצדדים הרעים פשוטים. על כן אמרו אין בנו דוד בא, עד שיבקש דג לחולה, הינו תלמידים השיטים במני התורה יבקשו לרפאות כל חלי ולא ימצאו בעוננותינו הרבבים, אז היא דו"ח התהות, וזה נצפה לנו דוד. ורואים בחינת נביאה שנזרקה בדברי ה'חתם סופר' שכון במדיק למה שקרה היום; שבטו את כל הישיבות, ואין מי שנגן בזמן מגפה, זה הסימן לצפות לבן דוד.

מצינו בגמרא (קידושין כה) סבי דנזוניא בעו מיניה עבד שסרטו רבו בבצים מהו קמום שבגלי דמי או לא, לא היה בידיה, אמרו לו מה שמק אמר לו המנוןא אמרו ליה לאו המנוןא אלא קרנונא. ובתוספות שם המנוןא קרנונא פריש בקנטריס יושב קרנות אתה, ולא בעל תורה. ור"ח פריש אתה אומר המנוןא הינו חם נונא דג חם, ואין לנו אלא קר נונא דג שהוא קר. ורואים כאן של יושב קרנות, כי צריך להיות דג חם. ומשמעותו שהוא קורונה, שלווח עם קורונה, לreme שאסור להיות קרנונא, הינו דג קר, ואricsים להיות כמו דג חם לדבר שבקדשה. וכן דג חם עם האותיות והכולל בגימטריא כתיר שרש הקורונה שנתק בשרשו. ומماיד דג קר עם האותיות והכולל בגימטריא שואה. והוסיף הרה"ג ר' שמשון אשר שליט"א שזה מנה בדברי ה'חתם סופר' שיבקש דג שנקרא המנוןא ולא ימצא בגל הקורונה שמרמצת על הקרנונא.

ובן מובא ב'לקוטי מוהר"ז' (ב) חיזנא להאי פורא הוא בחינת צדיק הדור הנקרא דג זה בחינת משה משית. דיבבא ליה חלטא אגביה הינו התפלות שאנו מתפללים על זה, שביכול פנה ערף אלינו. יתבאה ליה הינו "זיביאו את המשכן אל משה", כי צריך להביא ולקשר את התפלה להצדיק שבדור. וקדרי עליה אגמא הינו הנשות הכאים עם התפלה, בחינת "בתולות אחריה רעותיה" וכו', כי הנשות הן גקראין עשבין כמו שכתוב "רבבה קצחה השדה נתתיך", וסבירין יבשתה הוא הינו שהתפלות אינם עוסים פרות, אבל באמת אינו כן, אלא סלקין ואfine ובשלין הינו כל התפלות סלקין וועלין. וכל מה שמרבעין בתפלה, גבנה השכינה ביותר, ומכך את עצמה לזוג, וזה 'אfine ובשלין', כי אfine ובשול חם הכה לאכיליה, לבחינת זוג, כמו שכתוב "כי אם הילם אשר הוא אוכל". קשיישתלם קומה של כל השכינה, הינו על ידי רב

הטפלות, יכמרו ורַחֲמֵיו, ויתהפֶךְ מִדָּת הַדָּין לְמִדָּת הַרְחָמִים. זהה כֵּד חַם הַיּוֹנָה אֲשֶׁר יָקְמוּ רַחֲמֵיו. גַּבְיהָ אֶתְהַפֵּךְ הַיּוֹנָה שִׁיאֶתְהַפֵּךְ מִדָּת הַדָּין לְמִדָּת הַרְחָמִים. וְאֵי לֹא הָיו מַקְרָבֵינוּ לְסִפְינַתָּא הַיּוֹנָה: "לְמַעַן לְמַעַן אֲעָשָׂה זֹאת" בְּקָדְשָׁא בְּמִזְרָשׁ "מֵהַקְדִּימָנוּ וְאַשְׁלָם לוֹ". מַיְעָשָׂה לִי מְזֻוָּה קָדָם שְׁנַתְתִּי לוֹ בֵּית' וְכֵי. נִמְצָא, שֶׁל מְעֻשִׂים טוֹבִים שָׁלָנוּ וְכֵל הַטְּפָלוֹת הַפְּלָל מְאֹתוֹ, וְאֵין רָאי לְחַשֵּׁב לְקַבֵּל שְׁכָר עַל שָׁוָם דָבָר. וְאֵף עַל פִּי שְׁגָרָה, שְׁעַל יְדֵי תְּפָלָתֵנוּ וְתֹרְתָנוּ ? הַיּוֹה הַגָּאֵל, אָף עַל פִּי כֵּן אַרְיכֵין אֲנַחַנוּ לְחַסְדוֹ, שְׁבַחַסְדוֹ יָגַל אַוְתָנוּ. רֹאוִים שְׁמַמְשִׁיל אֶת עֲבוֹדַת הָ' לְקַרְבָּת הַגָּאֵל, לְבַשְׁוֹל וְאַפְּיהָ שֶׁל דָג שִׁיחָה חַם וְלֹא קָר.

מִצְיָנוּ בְּמִזְרָשׁ (שמואל לא) "וַיָּבֹא גָּד אֶל דָוד וַיֹּאמֶר לוֹ עַלְהָ קָם מִזְבֵּחַ וְגוֹ". לִמְהָה הִיָּה דָוד דָומָה בָּאוֹתָה שְׁעָה, לְאַחַד שְׁהִיה מִפְּהָא אֶת בְּנָוֹ, וְלֹא הִיָּה יוֹדֵעַ בְּשֵׁל מָה הוּא מִפְּהָא. בְּאַחֲרוֹנָה אָמַר לוֹ, דַע עַל דָבָר פָלוֹנִי הַכִּיתִיתִיק. כַּד כֵל אַוְתָנוּ הַאוּכְלָסִים שְׁגָפְלוּ, לֹא נִפְלָו אֶלָא עַל יְדֵי שְׁלָא תְּבָעוּ מִבְנֵינוּ בֵית הַמִּזְדָּשׁ. וּמְרִי דָבָרים קָל וְחוֹמָר, וּמָה אָלוּ שְׁלָא בְבִנְיָנוּ בֵית הַמִּזְדָּשׁ כֵה. אָנוּ עַל אַחַת כְּפָה וּכְמָה. לְפִיכָךְ הַתְּקִינוּ הַנְּבִיאִים הַרְאָשׁוֹנוּם יִשְׂרָאֵל מַתְּפָלְלִין שְׁלָשָׁה פָעָמִים בְּכָל יוֹם, אָוּמָרִים 'הַשֵּׁב שְׁכִינְתְךָ לֵצֵיו וְסַדֵּר עֲבוֹדָתְךָ לִירוּשָׁלים עִירָךְ'. וּרְוָאים שְׁהַמִּגְפָּה בִּימֵי דָוד הִיָּתָה שְׁלָא בְקָשוּ בְנִינוּ בֵית הַמִּזְדָּשׁ. וְכֵן מוֹבָא בָּרְדָ'ק (ש"ב כד, כה) "וַיַּעֲתַר הָ' לְאָרֶץ וַתַּעֲצַר הַמִּגְפָּה מַעַל יִשְׂרָאֵל" כֵל הַאֲלָפִים הַאֵלָה שְׁגָפְלוּ בִּימֵי דָוד לֹא נִפְלָו אֶלָא עַל יְדֵי שְׁלָא תְּבָעוּ בֵית הַמִּזְדָּשׁ, וְהָרִי דָבָרים קָל וְחוֹמָר וּמָה אָלוּ שְׁלָא הִיָּה בִּימֵיהם וְלֹא חָרַב בִּימֵיהם נִפְלָו עַל שְׁלָא תְּבָעוּ אֹתוֹ, אָנוּ שְׁהִיה בִּימֵינוּ וְחָרַב בִּימֵינוּ עַל אַחַת כְּפָה וּכְמָה, לְפִיכָךְ הַתְּקִינוּ זְקִנִּים וּנְבִיאִים לִיטְעַ בְּפִיהם שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת מַתְּפָלְלִים שְׁלָשָׁה פָעָמִים בְּכָל יוֹם הַשֵּׁב שְׁכִינְתְךָ וּמְלַכְוָתְךָ לֵצֵיו וְסַדֵּר עֲבוֹדָתְךָ לִירוּשָׁלים. וְכֵן מִצְיָנוּ בְּמִזְרָשׁ (ילקוט תהילים תחתם) "וַיָּגַע לֹא יָקַרְבָּ בְּאַחֲלָךְ", עד יּוֹם שְׁהַוּקָם הַמְשָׁבֵן הַיִּמְזִיקִין מִצְוִין, מְשַׁהַוּקָם הַמְשָׁבֵן כָּל הַמִּזְיקִין, בַּיּוֹם שְׁפָלוּ הַמִּזְיקִין מִן הָעוֹלָם. וּרְוָאים שְׁהַקְמָת הַמְשָׁבֵן הָאֵלָה מִהַמִּזְיקִים וְהַגְּנִיעִים.

בְּתֻובָה על מלחמת גוג ומגוג: (תהילים ב, א) "לִמְהָ רְגָשָׁו גּוֹים וְלָאָמִים יְהָgo רִיק: יְתִיאָבוּ מַלְכֵי אָרֶץ וְרוֹזְגִים נָסְדוּ יְחִיד עַל יְהָgo וְעַל מִשְׁיחָו: גַּנְתְּקָה אֶת מַסְרוֹתִימָו וְגַנְשְׁלִיכָה מַפְּנוּ עַבְתִּימָו: יוֹשֵׁב בְּשָׁמִים יְשַׁחַק אֲדִי יְלָעָג לִמְוֹ: אָז יְדַבֵּר אַלְימָו בָּאָפּוּ וּבְחַרְונָו יְבַהֲלָמוּ: וְאֵנִי נְסַכְתִּי מַלְכֵי עַל צֵיון הַר קָדְשִׁי". וּמְבָאָר הָרְדָ'ק "אָז יְדַבֵּר אַלְימָו בָּאָפּוּ, יְדַבֵּר מְעֻנֵּנוּ דָבָר כְּבָד מְאָד. וְשְׁמַעַתִּי שִׁישׁ פָּאָן רְקִיזִים נְפָלָאִים עַל גִּירַי הַקּוֹרֹנוֹה שָׁה' מִפְּהָא אֶת הַגְּוִים: אָז יְדַבֵּר אַלְימָו בָּאָפּוּ וּבְחַרְונָו יְבַהֲלָמוּ בְּגִימְטְרִיאָ קּוֹרֹנוֹה. וְגַם "אָז יְדַבֵּר אַלְימָו בָּאָפּוּ וּבְחַרְונָו יְבַהֲלָמוּ עַם הַמְלִים

בגימטריא קורונה. וכן "יבנְלָמוֹ" מרמז על בלחת הקורונה. וברבד הרמז כתוב "ובחרונו יבַּלָּמוֹ" ובكورונה יבַּלָּמוֹ. והוסיף הרה"ג ר' דוד הנה שליט"א שאפשר לראות את צורף אותיות קורנה בחבור המלים בכתב שם: "וְאַנִּי בְּסֶכֶתִי מֶלֶךְ עַל צִיּוֹן חֶרֶדְשֵׁי". והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א ש"צִיּוֹן חֶרֶדְשֵׁי" בגימטריא ה'תש"פ. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א ש"חֶרֶדְשֵׁי" בגימטריא בתר שמרנו בקורסונה. וכן שמעתי ש"צִיּוֹן חֶרֶם" בגימטריא קורונה. וכן מובא בפרש' עמק הנזיב' על הספרי (במדבר יח) שמלחת גוג ומגוג תחיה רק מגפה ש"ה' יונף את העמים ולא מלחתה כפושטה.

גם רואים שהמגפה מפילה את הכללה בכל העולם שרשמה ברומי הרשעה, שהם יונקים ממשיכם שיושב בשער רומי. ומצינו קשר בין מגפה להשפעת הפרנסת, פובא בגמרא (תעניית ח): **בִּימֵי רַبִּי שְׁמוֹאֵל בֶּרֶךְ נַחֲמָנִי הַנָּה פְּנָא וּמוֹתָנָא,** אמר ר' הילוי נשביד נבעי רחמי אתרתי לא אפשר, אמר לו ר' שמואל בר נחמני נבעי רחמי אפנא, דכי יהיב רחמנא שובעא לחוי הוא דיהיב, דכתיב "פּוֹתַח אֶת יָדֵךְ וּמְשַׁבֵּעַ לְכָל חֵי רָצְוָן". ורואים שר' שמואל אמר שיבקשו על הפרנסת, ימפלא יקבלו עם זה גם חיים ותבטל המגפה. וכן מצינו בגמרא (פסחים קיט). **מִמְונָנוֹ שֶׁל אָדָם שְׁמַעְמִידָו עַל רְגָלָיו.** ורואים שבממון יש חיים שמעמיד את האדם על רגליו. וכן מצינו בגמרא (קידושין ל) על כתב (קהלת ט, ט) **"רָאָה חַיִּים"**, שהולך על אמנות ופרנסת שהם נקרים חיים. וכן מובא ב מהר"ל (נתיבות עולם' נתיב הליצנות פ"ב) **הַמְּזוֹנוֹת שֶׁלֽוּ הָוֹא חַיּוֹתּוּ וּמְצִיאוֹתּוּ.** וכן מובא ב'חזקוני' (ויקרא כו, ו) שהתבואה נותנת לח אדם, ולאו דוקא על ידי האילה, כמו שכתב (בראשית ד, יב) **"כִּי תַּעֲלֹד אֶת הָאָדָם לֹא תַּסַּף פָּתָח פָּתָח לְךָ".** וכן שמעתי מהרה"ג ר' משה דרשון שליט"א שהכניסו בנסח התפללה את **מִכְלָגֵל חַיִּים בְּחִסְד בְּרִכְתַּמְתִּים**, לרמז שהפרנסת היא גם מחיה מותים, כי עני חשוב כמות. וכן רואים שmegפת הקורונה מביאה את כל עם ישראל לדקדק בנטילת ידים. וכפי שbearנו שבטיות ידים מכוונים להלחם בקהלפה שמנסה לנוכח את השפעה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' מסעוד אבוחצירה שליט"א שיש רמז בפתחות (תהילים ס, ז) **"עַל אָדוֹם אֲשֶׁלֵיךְ נַעַלְיָה"**, ומבאר ה'מצוות דוד' **"אֲשֶׁלֵיךְ נַעַלְיָה אֲשִׁים בָּרְגָלִים לְסָגָרִים בָּהֶם**. ובמצודה ציון כתוב **"נַעַלְיָה מַלְשֹׁן מַנְעוֹל הַעֲשֵׂי לְסָגָר בּוּ בּוּ מַנְעוֹלְיוּ וּבְרִיחֵיו**. וכי שרואים ש' סגרו אותם על מנגול בבטיהם ולא יכולם לצאת, וככה מפסיקים את הממון והנעלים שמעמידים אותם על רגלייהם. פובא בגמרא (סנהדרין קי) **"וְאֵת כָּל הַיקום אֲשֶׁר בָּרְגָלִים"**, אמר רבי אלעזר זה ממוני של אדם שמעמידו על רגליו. וכן צורת איטליה בפה היא בצורת מגף שהוא נעל, ואותיות מגפה הם המגף, לרמז על הסוף שלהם דרך מגפה קשה. וכן **אִיטְלִיא** בגימטריא שם אדני, לרמז שהם הkalפה שמלבישה על המלכות דקדשה שנרמזות בשם אדני. וכן **מןעל** בגימטריא קץ, כי הנעלים מסמלות את נקודות הסוף של הרגל שם סוד הפק.

צפּוֹן מֵאַת הָרָה"ג ר' מִתְתִּיחָה גֶּלְזְּרָסּוֹן שְׁלִיטָא עַת צָרָה הַיָּא ה' תְשִׁׁיף קָרוֹנָה בְּנֵי ישׁי הַמְשִׁׁיחָה בְּסֻמוֹךְ לְפָסוֹק

"אל נא רפָא נא לָה".

קורנ"ה חל"ל שב"ת ה'תש"פ.

מְשֻׁבָּר וַיַּרְא יְהוָה תְּשׁוּבָה

ג יג: כז	פשתה בעורו ותמא הכהן את גנט גנערת	ב יג: חה	ימיסניטו ראה הכהן את צבוי ותמא הכהן את גנט גנערת
ג יא: יט	הריגים כל השראה שרשע להארך את אקלום כי שכך האל תשקע ואת נפשתי כמכח השראה שרשע ולא	ב יא: טו	פתואת העטלף כל שראה עופחה על ארבע שקץ ואל כסאך את דחתת אקלום כי שכך האל תשקע ואת נפשתי כמכח השראה שרשע ולא
ג יג: חה	סוד מעתה חטאתו והעלוה והשלם מיטו יבאה ראל לאלה מועד ויצאוו יברכו ואת מהעט ויראכ	ב יג: טו	דלאק עולמכם אשרצוזו יהוה ואת משׁהוּ ואהרא ראל לאלה מועד ויצאוו יברכו ואת מהעט ויראכ
ג יג: כז	חויה ביבי וסחשמי ניקרא משלה להארך ולבנינו ולו זקנינו ישראל או יאמרא לא להרחק לצעלב בקרלה	ב ג: ז	עד ברוקראונדר או נדבה בחקר בנו וסחים ריבוי ועשותה הכהן המשיה
ג ז: טו	תקריב ריחני ניחול יהוה הכהן המשיה	ב ג: ז	בעמידות בפקודו נאובת שומת ידא בוגדאל וועש קאטע מיטו לא מיטיא באחד וחשבהו נשבע על שקר רעל אל
ג ה: ב:	מאו אשם אוכי יעבט מאת אדמל כל טמא תואשר טמא בוזו געל טמן וואהידע ואושמאו נפשכי תישב	ב ג: טו	אשר יהני ניחוח ליילו וקלקרבן מונח תבלח מחלחול ואת שבי תמלחוב ריבי תאליה זימען מונח תבלקלרב
ג א: ט	רימס מננו וקטי ירhomme דבזהו שעשה לה פראש הארשעה לפראחטה אטכין עשה לו וכפרעה להסה הכהן ונסחלה	ב ג: טז	יזני בחכל חלבלי יהוה חזק תעולמל הדת ייכסב כל חלבו וכל דמלאת אקלומו ידבר יהוה א
ג ב: יב	רימס מננו וקטי ירhomme דבזהו שעשה לה פראש הארשעה לפראחטה אטכין עשה לו וכפרעה להסה הכהן ונסחלה	ב ג: טז	איינול רידני ניחוח וקלקרבן מונח תבלח מחלחול ואת שבי תמלחוב ריבי תאליה זימען מונח תבלקלרב
ג מ: כג	האטמשחו ישפסת מהנרגה באלהל מועד נכח השלחן גאנט דהמשכן נגבחו	ב ג: ט	אשר יהני ניחוח ליילו וקלקרבן מונח תבלח מחלחול ואת שבי תמלחוב ריבי תאליה זימען מונח תבלקלרב
ב לט: מא	ביזה עילן הנרטלפני נגבחו דהמשכן גאנט	ב לח: בט	תיכתפתה אפדי מלט מה מולפני וולעמת מה ברטו ומעל לאשכח אפדי וירכס ואת החשלא מטבעתי ואלטב
ב לט: כט	ביזה עילן הנרטלפני נגבחו דהמשכן גאנט	ב לח: יז	רימש נחשטו זו יהה העמוד שחשק נימיציא ימוץ דהישלחן נימורה מצדה האחד ושול
ב לד: זיד	ביזה עילן הנרטלפני נגבחו דהמשכן גאנט	ב לד: זיד	קנונג ביבי עילן הנרטלפני נגבחו דהמשכן גאנט

רואים במדרש את המצב של הקורונה: להיכון נבא ונלה.

מצינו במדרש (ילקוט שעי' תעט. פסיקתא ל) אמר רבי יצחק שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזו, מלך פרס [רוייסיה - אירן] מtgtara במלך ערב [סעודיה שנקראת ערב הסעודית - תורכיה], והמלך מלך ערב לאותם [אמריקה ואירופה שהם בריתו] ליטול עצה מהם, וחוזר מלך פרס ומחביב את כל העולם, וכל אמות העולם מתרעשים ומתבkehלים ונופלים על פניהם וייאחז אותם צירים כאידי يولדה, וישראל מתרעשים ומתבkehלים ואומר להיכן נבא ונגל, ואומר להם בני אל תהיראו כל מה שעשיתי לא עשתי אלא בשביבכם מפני מה אתם מתיראים אל תיראו הגיע זמן גלותכם. ורואים במדרש את הצד של הקורונה: להיכן נבא ונגל. וכן קורונה בגימטריא צירי לידה עם אותן אותיות. ויש לשון מאי דומה במדרש אחר שם נחבר יחד את שני המדרשים הדברים מפרשין ממש: (הובא בספר 'אבות רוכל' דף ב, מביא הקב"ה חם בעולם גדול מחייבת של חמה עם שחפת וקדחת. ורביבים חלקאים רעים ודקר ומגפה, וממיטים מאמות העולם אף אלףים בכל יום, וכל רשיעים שבישראל מתים, עד שיבפו אמות העולם

ויצעקיו: 'אוֹי לְנוּ אָנָה גַּלְגַּלְגָּלָה וְאָנָה גִּבְרָה', וחופרים כל אחד קברו בחריו ושותאים את נפשם למות, ומתחבאים באחיהין ובצריחין ובורהין כדי לצלן את עצםם, ובאים בפערות ובמלחות עפר. ואם תאמר איך ינצלו האדיקים מוחם מהמה, הקב"ה יעשה להם רפואה באותו חם שנאמר: "וְזַרְחָה לְכֶם יְרָאֵי שְׁמִי שְׁמַשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכָנְפִיהָ". ועל אותו עדות נבא בלעם הרשע: 'אוֹי מֵי יִתְחַיָּה מִשְׁוּמוֹ אֶל'. וכן מובא בספר [ניצוצין](#) שְׁמַשׁוֹן מהגר"ש מאוסטראפולי צ"ל על אחרית הימים ש"ת הפסוקים "אוֹי מֵי יִתְחַיָּה מִשְׁוּמוֹ אֶל: וְצִים מִיד פְתִים וענו אשור וענו עבר וגם הוא צדי אבד" הם נוטריקון המלים: אדום וישראל יערכו מלחמה ייחדין, יהרגו חילות יחרבו המדינות, מקמד שם מלכם, ומלבות אדום בלבד ואנשי ארפת יהרגו מלכם. מיד יצלייתך דרבם, בתר תפארתם יגדל מאד. ויצמד עליהם נוצחים, והמה אשכנז שפניא ובני רוסיה. ואיש עני נקרא ויתגבר על בני רוסיה, ויקבע גליות מקצוי הארץ, ויהי אומר עבדים דרכו, יקרא איש בן דוד. אמן סלה במתנה בימינו.

ה' יגעיש את העמים לעתיד לבא על ידי דברים קלים.

מצינו במדרש (במדבר יח, כב) טיטוס הרשע נכנס לבית קדרeshים כשהוא מחרף ומגדף עמד וגדר את הפלכת, ונטל ספר תורה והצעה והביא ב' זונות ו עבר עליהם ושלף חרבו וקאי את ספר תורה, נעשה נס התחליל דם מבצע מפניו התחליל משפטם לומר שעצמו הרג, התחליל מתגבר והולך. פיו שגהיעليس היה הים הולך וסוער, אמר אלהיהם של אלו אין גבורתו אלא בים, אם הוא רוצה יעלה ליבשה ונראה מי נוצח. אמר לו הקב"ה רשות בון רשות בריה פחותה קלה שבבריותי אני משליחך לך עדיף מן העולם נכנס יתוש בחוטמו ומית בmittah משנה וכו', שכן דרכו של הקב"ה לעשות שליחותו על ידי דברים קלים לכל המתגאיין עלייו שלח להם בריה קלה להפרע מינם, להודיעך שאין גבורתנו ממש. ולעתיד לבא עתיד הקב"ה לפרק מן האומות על ידי דברים קלים שנאמר "וְהִיא בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁלַׁךְ הַלְּוִיָּה לְזֹבֵב אֲשֶׁר בְּקָצָה יָאִרְיָה מִצְרָיָם וְלִדְבּוּרָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ אֲשֹׁוּר". ורואים שה' יגעיש את העמים לעתיד לבא על ידי דברים קלים ובריות פחותות כמו יתוש וזובב, ואין לך זובב כל וקטן יותר מהקורונה שאינו נראת לעין מרבית קטנותו. והוסיף הרה"ג ר' אהרן שפיר שריט"א שבירה קלה עם האותיות והמלילים בגימטריה קרונה. וכן דברים קלים בגימטריה ממש בון דוד עם המלים. וכן הכתוב (ישעיה ז, יח) "וְהִיא בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁלַׁךְ הַלְּוִיָּה לְזֹבֵב" בגימטריה ה'תש"פ. וכן קרונה עם האותיות בגימטריה צרעה עם הכלול.

"עַנִּי וָרְכֶב עַל חָמֹר", רֹכֶב עַל הַקָּרוֹן.

מובא ברכמ"ס (מלכים יא) ואם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ויעסוק במצוות כדוד אביו. כפי תורה שבכתב ושבעל פה. וכך כל ישראל לילך בה וחזק בדקה. ולחם מלחמות ה'. הרי זה בחזקת שהוא משיח. אם עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבע גדרי ישראל הרי זה משיח בודאי. ויתכן את העולם פלו לעבד את ה' ביחיד שגאמר "כִּי אֵז אָחָפֶךָ אֶל עַמִּים שְׁפָה בָּרוּה לְקָרְא בָּלָם בְּשָׁם ה' וְלֹעֲבָדוּ שְׁכָם אָחָד". עד היום לא ידענו איך שיח שמהמשיח יכוף את כל עם ישראל לעשות תשובה. וכך עת כשאנו רואים את מגפת הקורונה שמחסלת את כל הכלים של הסטרא אחרא בעולם, וסוגרת אנשים בביתה שיתחילו לחשב על תכליותם בעולם. אכן נראה שתכלית המגפה הזאת למת כלים למשיח שיתגלה בקרוב למחר את כל העולם בתשובה. וכן ביציאת מצרים מצינו במקרש (שמ"ר כ, ה) "וּפְרֻעה הַקָּרִיב" שהקריב את ישראל לתשובה שעשו. ושמעתיה מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א ש"וּפְרֻעה" בגימטריא קורונה. וכן מצינו בזהר חדש (וישב לו) מיהו פרעוה, זהה לדין העליון העומד להפרע מעונות העולם. וכן מצינו בגמרא (סנהדרין צח) לא זכו "עַנִּי וָרְכֶב עַל חָמֹר". ושמעתיה שהאותיות אחריו חמור בגימטריא קורונה. כי המשיח רוכב על החמור הינו רוכב על האותיות שאחריהם וזאת הקורונה שדרפה מתגלה אוור התשובה בעולם. עוד הוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שרואים שהגمرا (ברכות ל) מסמיקה את רוכב על הקרון לרוכב על החמור בפרק תפלה השחר שמרמז על התנוצצות השחר של הנאה. וכן "עַנִּי וָרְכֶב" בגימטריא קורונה. ואם נכתב "עַנִּי וָרְכֶב" בגימטריא משיח. וכן משיח רוכב על הקורונה בגימטריא בתר משיח בן דוד. וכי שבארכנו שהקורונה היא סוד בתר. וכן נגיף פרונה בגימטריא משיח בן דוד. וכן "עַנִּי וָרְכֶב עַל חָמֹר" בגימטריא קץ הפלאות. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שטיגפת הפרונה בגימטריא דוד מלך ישראל חי וקיים. וכן בידור ר'ת דוד בן יש. וכן קורונה בגימטריא משיח בא. וכן קראנא בגימטריא משיח. וכן בגור דוד גרמז בפרונה. וכן מלוי חמור חיית מ"ס ו"ו ר"ש עם המלים בגימטריא תש"פ. וכן מלוי ג"ג מג"ג עולה הקורונה. באfon זהה: גימ"ל ו"ו גימ"ל מ"ס גימ"ל ו"ו גימ"ל.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' ח.ש. שליט"א על פרק י' בתהילים שמזכיר על ברית מילה: "למנצח בניגנות על השמינית מזמור לדוד וכו' הפסוק שם: "חֲנִינִי יְהֻנָּה כִּי אָמַלְלָא אָנִי רְפָאָנִי יְהֻנָּה כִּי נְבָהָלוּ עַצְמָם" בגימטריא מגפת הקורונה קוביד יט. ונرمץ כאן שה' דורש מأتנו ברית מילה הינו להסיר את ערלת הלב, כפי שモבא במפרשים שם ש"אמללא" הוא מושון מילה. וכן הכתוב שם "שָׁוְבָה יְהֻנָּה חֲלָא נְפָשִׁי הַשְׁיָעָנִי לְמַעַן חָסָךְ" בגימטריא אין לנו על מי להשען אלא על

נבראו רעים אלא לפשט עקומותיו שבלב.

צופן מאט הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א בתוך בטור פרשת החודש:

קורנ"ה הכנ"ה למשי"ח תשוב"ה ה'תש"פ למועד תור"ה.

"ונשגב" בגימטריה קורונה.

כתוב (ישעה ב, יז) "וַיָּשֶׁחַ גְּבֻהֹת הָאָדָם וַיַּפְלֵל רֹום אֲנָשִׁים וַיַּשְׁגַּב יְהֹוָה לְבָדוֹ בַּיּוֹם הַהוּא: וְהַאֲלִילִים כָּלִיל יְחִילָף: וַיָּאוּ בְּמַעֲרוֹת צָרִים וּבְמַחְלוֹת עַפְרָם פָּנֵיו פָּחֵד יְהֹוָה וּמַהְדֵר גָּאוֹנוֹ בָּקוּמוֹ לְעָרֵץ הָאָרֶץ: בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁלִיךְ הָאָדָם אֶת אֲלִילִי כִּסְפוֹ וְאֶת אֲלִילִי זְהֻבוֹ אֲשֶׁר עָשָׂוּ לוֹ לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְחַפֵּר פְּרוֹת וּלְעַטְלִיפִים: לְבוֹא

בגנקרות הארץים ובסעיפים הפליגים מפני פחד יה"ה ומחד גאונו בקוםו לעץ הארץ". ושמעתינו שקורונה בגימטריא "ונשגב" והמשך הכתוב "יה"ה לבדו ביום ההוא" מרמז על הבידוד של העולם נכנס אליו. וכן בידוד בגימטריא שם הויה.

וכן כתוב על הנגולה העתידה (דברים לב, לא) "**הלא הוא כס עמדי חתום באוצרתי:** לי נקם ושלם לעת תומים רגלים פִי קרוב يوم אידם וחש עתדת למו: פִי ידין הויה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועוזוב". ושמעתינו **"עצור"** מרמז על הבידוד שכולם עצורים, ופסוק זה מדבר על נפילת הכללה של העולם: "**הלא הוא כס עמדי חתום באוצרתי:** לי נקם ושלם לעת **תומים רגלים** כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו: כי ידין ה' עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועוזוב". וככפי שמבואר רש"י **"עצור ועוזוב" מושל, הינו מלכות.** וכן מובא בפ"ל זכר' שמקשר את הפסוק הזה לנגע צרעת שזכיר את הקורונה, ולמלכות שתתהפק למיננות: (ויקרא יג, ז) **אין ממשם בא עד שתתהפק כל המלכות למינות שנאמר "כלו הפק לבו, טהור הוא".** רמזו לדבר **"הפק לבו"** בשהמה מה הפיכה יהיה נבל, ורוצחה לומר בשללים ינבלו צור ישועתם אז יטהר ה' בחרחה כל הארץ מגוללה, וראיתו מגע זה הבא על צד העונש ובשללו הפק לבו, וזאת החוטא יתנו אל לבו לשוב, כך ישראל בשיראו של המלכות יהפק למינות ויראו כי אפס עצור ועוזוב ונדי יתנו אז אל לבם לשוב בתשובה שלמה אל ה' ואז טהור הוא.

"כי בא יבא לא אחר", שלא אחר במנין אח"ר שניים מסוף האלף אלא יבוא לפני זה בשנית תש"פ. וכן "לא אחר" אותיות איל אחר וngrmz בפסוק "אחר ישבו ובקשו את יי' אלהים".

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) **א"ר שמעון בר מנסייא אין ישראלי רואין סימן גאלה לעולם עד שייחזרו ויבקשו שלשותם,** ה' הוא דכתיב **"אחר ישבו בני ישראל ובקשו את ה' אלהים" זו מלכותיהם,** "ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, "ויפתחו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. ורואים את הדרישה של **"ישבי"** לשונו תשובה, הינו שאריכים לעשות תשובה בדבר הזיה. וכן מובא ב'בית יוסף' (אר"ח קפ"ח הלכות ברכת המזון) **כתב קרמברט**

שפטים שאיריך להזכיר מלכות בית דוד בברכה זו הינו מפני שהוא ענינו הברכה שאין גמורה אלא בחזרת מלכות בית דוד. ובשלבי הלקט כתוב הטעם פרש הרבה הרבה בוגדים לפיו שאיריכים אלו להזכיר מלכותיהם ומלכות בית דוד ובית המקדש לפי שאמרו ר' ל' ביום שגחלה מלכות בית דוד כפרו בשלשה דברים בהקב"ה ובית המקדש ומלכות בית דוד ואין נגאלין עד שיתנוו ויתבעו שלשותן וגם בתפלה מזכירין שלשותן; משען וمبטו לאזכרים זו מלכותיהם, בוגה ירושלים זה בית המקדש, מצמיח קרון ישועה זה מלכות בית דוד. ורואים את הלשון 'שיתנוו ויתבעו שלשותן' לשון ודוי ותשובה. וכן שמעתי שבג' דברים מאסוי בגימטריא קורונה. וכן חלך בזוד נמה בנו ישי בגימטריא פתר. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שסימן גואלה ליישריאל עם המלים והכולל בגימטריא תש"פ.

וכן רבי שמעון בר מנכיא ר"ת משב"ר, או משב"ר, כי בזמן שהגיעו בנים עד משביר של לדת משיח, זה הזמן של המבשר שפטמתק את זה. لكن הוא נותן עצות להחיש לדת משיח בזמן שנמצאים במשבר, כמו האשה היולדת שיזבב על המשבר. ומה העצות, לעורר מלמטה את האכיפה והיחול לגאלה ובזה עוזרים בלבד לצאת וكمו שכחוב (תהלים קיט, כס) "שברתי לישעתך". ה"שברתי" עוזר למברש להמתיק את המשבר.

וכן בוגלת מצרים מצינו שהיו סימנים לגאלה יחד עם הילדה על המשב"ר כשהתחיל משה להיות המשב"ר. כמובא במדרש (ילקוט שמota קעד) כך אמר הקב"ה "פקד פקדתך אתכם" סימן היה ליישריאל כל גואל שבא בלשון הזה שהוא גואל של אמת. וכן מצינו סימנים אצל המילדות, כמובא במדרש (שמורה א, יד) "ויאמר בידךן את העבריות" אמרו לו מהיכן גודע אם זכר אם נקבה אמר רב חיינא סימן גדול מסר להם אם פניו למטה דעו שהוא זכר שפט באמו הארץ שמנה נברא, וכשהוא פניו למעלה היא נקבה שפט בבריתם באלו שנאמר "ויהי אלהות מצלעותך". וכן השבר שקבלו המילדות, מובא ברש"י (שמotta א, כא) "ויעש להם בתים" בתים כהנה ולוויה ומלכיות שקרויין בתים. ויש כאן רמז על השלשה דברים شبאים קודם הגאלה, שפיוו שהמילדות יראו את ה' ובקשו את ה' אליהם, כמו שכחוב (שמotta א, יז) "וთיראן המילדות את האלים", זכו לבתים כהנה ולוויה שישיכים לבית המקדש, ולבתים מלכות שיצאה מהם מרים שהיתה אחת האמהות למלכות בית דוד. ובשם שבגאלה העתידה נאמר (ישעה סו, ז) "בטרם תחיל ירצה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר", כך במצרים נאמר על לדת הזכרים (שמotta א, יט) "כפי לא כבשים המצריות העברית כי חיota הנה בטרם תבוא אללהו המילדות וילדו".

וכלשם שלפני הגאלה העתידה יהיו **שבעים שנה** של חֶבְלִי מִשֵּׁיחַ, שיהיו פָּאֵלה שִׁינְסֹו לִמְהָר אֶת הַקָּז, וְהַתְּקוּפָה שִׁיכְתָּה לְמִשֵּׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, וְסוּבְּלִים מִקְלָפָת הַפְּלִשְׁתִּים. כִּי בְּגָאֵלָת מִצְרָיִם שְׁלִשִּׁים שָׁנָה לִפְנֵי שִׁיצָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם, הַיּוֹנוֹ שְׁבָעִים שָׁנָה לִפְנֵי שְׁגַנְכָּנוּ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, נָסָוּ בְּנֵי אֲפָרִים שְׁהָם בְּבִחִינַת מִשֵּׁיחַ בֶּן יוֹסֵף לִמְהָר אֶת הַקָּז וַיָּצָאוּ מִמִּצְרָיִם לִפְנֵי הַזָּמָן, וְנַהֲרָגוּ עַל יָדֵי הַפְּלִשְׁתִּים. כְּמוֹבָא בְּגַמְרָא (סנהדרין צב) ומאן נִגְהַוּ מִתְּמִימָן שְׁהָחִיה יְחִזְקָאֵל, אָמָר רַב אַלְוָ בְּנֵי אֲפָרִים שְׁמָנוּ לְקָז וְטֻעוֹ, וְהַרְגּוּם אֲנֵשִׁי גַּת הַפּוֹלְדִּים בָּאָרֶץ.

בתוב (חבקוק ב, ג) "כִּי עִזְדָּחָן לְמַוְעֵד וַיַּפְחַד לְקָז וְלֹא יַכְזֵב, אֲםִתְמַהְמָה חַמָּה לו, כִּי בָא יַבָּא לֹא יַאֲחָר". ושמעתינו רמז נפלא שהפסוק מרבץ "לא יאֲחָר" שלא אחר ממנו יאמ"ר שנים מסוף הקארף אלא יבוא לפני זה בשנת תש"פ. וכן "לא יאֲחָר" נרמז בפסוק שנאמר על הגאלה העתידה: "אחר ישבו בני ישראל ובקשו את ייָ אלְהִים". והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א ש"לא יאֲחָר" אותיות "ח אַיְ"ר שלא אחר אחר לג בעמר תש"פ. וכן סופי המלווי של אַחָר אל"ף ח"ת ר"ש זה תש"פ. וכן שמעתי שסופי המלווי של אַחֲרִית הַיּוֹם אַל"ף ח"ת ר"ש י"ד ת"ו ה"א י"ד מ"ט י"ד מ"ס יוצא ד"ס אַדְוָם תש"פ.

מצינו במדרש (ב"ר נו, ט) "וַיַּשְׁאַל אֶבְרָהָם אֶת עַיִןָיו וַיַּרְא וַיַּגְהֵה אֵיל אַחֲר נָאָחָז בְּסִבְבָּה בְּקָרְנִיּוֹ", מהו אחר אמר רבינו יוזון אחר כל הפעשים ישראלי נאחזים בעברות ומסתבכין בצרות וסופו ליגאל בקרנו של איל, שנאמר "זה אלְהִים בְּשׁוֹפֵר יַתְּקֻעַ וְגוּ". רבינו לוי אמר לפי שמייה אברהם אבינו רואה את האיל ניתוש מן החורש הזה וחוֹלֵך ומסתבך בחורש אחר, אמר לו הקב"ה בך צתידין בניות להסתבך למלכיות; מגביל למדי, מן מדי ליאו, ומיאו לאדם וסופו ליגאל בקרנו של איל הדא הוא דכתיב "זה אלְהִים בְּשׁוֹפֵר יַתְּקֻעַ". ושמעתינו ש"בְּקָרְנִיּוֹ" מרמז על מגפת הקורונה. וכן "נאָחָז בְּסִבְבָּה בְּקָרְנִיּוֹ", בגיןטריא נגיף הקורונה עם המלים והפולל. וכן הכתוב (בראשית כב, י) "וַיַּגְהֵה אֵיל אַחֲר נָאָחָז בְּסִבְבָּה בְּקָרְנִיּוֹ וַיַּלְךְ אֶבְרָהָם". בגיןטריא מגיפת הקורונה. בגיןטריא אותן צדי"ק סופית שבאה עתיד ה' לנガל אותנו בגאלה העתידה. וכן "וַיַּגְהֵה אֵיל אַחֲר" אותיות "לא יאֲחָר" ונרמז בפסוק שנאמר על הגאלה העתידה: "אחר ישבו בני ישראל ובקשו את ייָ אלְהִים". וכן מובא בפרקן דר"א (לא) אָפְרוּ שֶׁל אֵיל הוא יסוד שעיל גֶּבֶי הַמִּזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. ומהיסוד בבית המקדש מסמל את ספירת היסוד מקום היחיד, لكن שם שפכו את רב דם הקרבנות, כדי ארנו במאמץ חשמל דם. ומצביע בפרש"י שם "וַיַּגְהֵה אֵיל אַחֲר נָאָחָז בְּסִבְבָּה בְּקָרְנִיּוֹ", שמייה רץ אצל אברהם והשׁטן סובכו ומערבו באילנות. וראוים שהשׁטן נאחז במעשה היחיד. וכן "אחר נָאָחָז בְּסִבְבָּה" בגיןטריא נחש שהוא השטן המubbב את מישיח.

וכן מובא בספר 'שיח יצחק' מרבי יצחק חבר (דורש לסיום הש"ס) **האיל היה מוכן מו'** ימי בראשית, והוא היה הכהן לנינת התורה לישראל, ונכרת ברית שלא ישכח מפני זרעו, ושתורה לא תהא בטלת מהם אף באך זמנו גלותם וגדל טליתם ושביעיהם של כל כחות שבעולם, לא ייזו אותם ממקומם, והוא על ידי חכמת והשר הסטרא אחרא לשרכו, שנעשה על ידי העקידה ואחיזת האיל בסבך בקרני, והוא על ידי זה שייהיו ישראל על פרח נגאים בסוף הימים בזמן של בעתה, בעת שיבש קצירה של הרעה, כי גבול וסוף גנות לסתרא אחרא לשלט על ישראל, אף לא בזכותם, כי אם מצד שרש אחיזתם למעלה, והכל על ידי הקדבת האיל זהה בקרני בזמן העקידה, ולכן אמרו שאנו שופר של האיל הינו לעתיד, שנאמר "ביום שהוא יתקע בשופר גדול". וכן יש רמז על תקיעת שופר של איל שבא לעורר את האפה לשועה בפסוק: (שה"ב, ז) "השבעת אחים בנות ירושלים בצלאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעורו את האהבה עד שתחפץ", והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שתש"פ ר"ת תקיעה שברים ת clue פה. רמזו ששה זו קשורה עם תקיעת שופר שתוקעים בפה.

מצינו בזוהר (פנחס רמט): **בשעה שמתעברת נסחתה.** בין שmagיע זמנה ליד בוכה ומרימה קילות, قول אחר قول עד שבעים קילות כתובות של מזמור "יונק ה' ביום צרה", שהיא שירה של המעברת הזאת. ומקדוש ברוך הוא שומע לה ומוציא אצלה. ואז מוציא נחש אחד גדול מתוך הרי החש, ובא בין ההרים, פיו מלחה בעפר, מגיע עד איל זה, ובא ונושא לה באותו מקום פעמים. פעם ראשונה יוצא גם והוא לווחת פעם שנייה יוצא מים ושתו כל אותן חייות שבחרים ונפתחת וילדה. וסימנים "ויה את הסלע במטהו פעמים", וכתוב "ותשתח העדה ובערים". באותו זמן שהקדוש ברוך הוא חס עליה מה כתוב "kol ha'ichol ailot v'ichshaf yurot v'go". "kol ha'ichol ailot" אלו魑lim וצירים לעורר אלו השבעים קילות. מיד "וichshaf yurot", להזכיר אותו נחש ולהתגלוות אותה חייה בינייהם ללכת. "ובהיכלו", מהו ובהיכלו בהיכלו של הקדוש ברוך הוא, כל אלו הטעונים פותחים ואומרים לבדוק. מהו לבדוק "ברוך בבוד ה' ממקומו". ואם תאמר שלשבעים שנייה תחיל ולשתי שנים يولדה, הרי כתוב "בטרם תחיל يولדה". וסוד הדבר "ויהי טרם יקראו ואני אעננה". ומהו "בטרם" אלא קודם שישלמו שבעים ושתיים שנים יתגלו שני משייחים בעולם. ורואים שבזמן לידת משיח, נמשلت השכינה לאיל, וזהר דורש עלייה את הפסוק "kol ha'ichol ailot v'ichshaf yurot". זהה מתחבר ללדת משיח שה' מזמן נחש שהוא השטן להכין את האיל ולסבך אותו בביביל, אבל למעשה הוא

מוליד את מִשְׁיחָה. ונראה שאף על פי שיש ראיות שהזהר מנה מ אדם הראשון, ולא כמו שאנו מונים, מנהג ישראל תורה, ומה שישראל פוסקים למיטה, אך פוסקים בשמים. ובפרט בעניני קביעת הימים שנתן לחכמים את הסמכות המלאה בענין. וכן הארוועים של תש"ט ותשנ"א מראים שהחישבון נכון, ובשנים אלו התחילה שעות חדשות של החלף. ובאמת ראיית שמביאים על הרה"צ ר' דוד בהרין זצ"ל, שאמר על הימים תש"ח ותשכ"ז שהם שנים מס' גלות לגאלה, על פי הגרא. וכל פעם שהיה מזפיר את הענין, היה אומר שתש"ח יתכן שהיא תש"ט, ותשכ"ז יתכן שהיא תשכ"ח. כיון שהיא לו ספק בענין סדר הימים. וזה לשון הלשון (הקדמות ושוררים דף ק) שעור העטרה על היסוד הוא ידוע לכל טועמי טעם עז החיכים, והרי הוא גם כן מshed זמן רב, וכל אותה הזמן הוא מל הקץ דבעתה, וזהו פשטוות הפתוב "אני ה' בעתה אחישנה", הכתוב מבטיח שלא ימשך כל הזמן כל דבעתה, אלא שיחיש עת הפדיון, והרי יתקומו שניים "בעתה אחישנה". וזהו גם כן מה שגовар "כפי בא לא אחר", שלא אחר עד סוף כל הזמן דבעתה בלו חס ושלום, אלא שיחיה אחישנה גם כן. אבל כל זה הוא רק בשייער העטרה לשפولו. וכן מובא ב'לשון' (הקדמות ושוררים דף פט) שהתקופה עד שתגיע העטרה לשיפול, היא תקופת מישים בן יוסף, וכשתגיע העטרה לשיפול תתחיל תקופת מישים בן דוד. וכן מובא בעלון כי לה' המלוכה' שהאותיות אחריו לשיפול העטרה בגימטריא מישים בן יוסף מישים בן דוד שעתדים להתחבר אחריו שיפול העטרה. וכן העטרה לשפולו מרמז על העטרה שתגיעה ליסוד הנוקבא שנקרה שם שפ"ו.

שמעתי מהרה"ג ר' א. בليل שליט"א שהפסקה 5780 מתחלת התורה לפני הספירה הרגילה הוा: (דברים לב, כח) "כִּי גֹוי אֶבֶד עֲצֹת הָמָה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה". ויש כאן רמז על עם ישראל שאובדים עצות מבהינה פוליטית ועוד בחינות ואין בהם תבונה לחזר בתשובה להבין מה ה' רוצה מאיתנו. וכן בחירות לכנסת ה' ג' והכ"ד עולה 1249 וזה הגימטריא של הפסוק "כִּי גֹוי אֶבֶד עֲצֹת הָמָה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה". וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שהבן רבינו בהגדה של פסה נמצא בתבנת יודע, רמז פעמים על הקורונה. שאינו בגימטריא קורונה וגם לשאול בגימטריא קורונה. והפתרון שאינו יודע לשאול, רמז שפעמים על הקורונה. שאינו בגימטריא שמונה והוא בסוד ידיעה, כמו "וידע אדם את מהו". והוסיף הרה"ג ר' אליהו נחמני שליט"א שואינו יודע לשאול בגימטריא 830 וזה הזמן שבו שמי בת מקדשות, ובאופן אחר שאינו יודע לשאול בגימטריא ב' פעמים בית. לרמז שצריך לשאול את הבית השלישי, וכן שאינו יודע לשאול ר'ת שליש'י שלא מבקשים מסקפיק את הבית השלישי. וכן קורונה במלוי בגימטריא בית המקדש. וכן שמעתי מהרה"ג ר' איתן בוכני שליט"א שקורונה בגימטריא קיומי ציפוי חיפוי, הינו שהוא בא לעורר את האכיפה לגאלה וכן קוי

צפוי חמי ר"ת צח"ק הסוד של הגאלה העתיקה מרש"ץ יצחק אותיות ק"ז ח"י. וכן שמעתי שהר"ת של וmbia גואל לבני בנייהם למן שמו באהבה עולה קורונה. וכן שמו באהבה בגימטריה קרוונה. ולמן בגימטריה קז.

חכיתם לتورתי ולא חכיתם למלוכותי.

מצינו במדרש (פסקתא רבתי לד) "איili מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הגה מלך יבוא לך", זה שנקרה מלך שעתיד הוא למלך על דורות הראשונים ועל דורות האחרונים והקב"ה מカリיז להם לכל צדיקי דור ודור אמר להם צדיק עולם, אף על פי שדברי תורה צרייכים הם עלי, שחכיתם לتورתי ולא חכיתם למלוכותי, שבואה היא לפנישך שבחה למלוכותי אני בעצמי מעיד בו לטובה, שנאמר "לכן חפו לי נאם ה' ליום קומי לעד", באבלים שנצטערו עמי על בית החרב ועל היכלי השם עכשו אני מעיד בהם שנאמר "את דכא ושפלו רוח", אל תה קורא את דכא אלא אני דכא, אלו אבלים ציון שהשפלו את רוחם ושםעו את חרפתם ושתקו ולא חמץקו טובה לעצם. דבר אחר ליום קומי לעד ביום קומי להעיד במשיח שש��ולה זכותו פג'ת פמליא של, וכי כל המהות הללו לפני ולא תחפו לי, אומרים לפניו רבונו של עולם לב אבן נתחה לנו והוא התעה אותנו, ומה צזא ועוזיאל שגופנו אש בשירדו לאرض חטאנו אנו לא כל שכן, אמר להם אבלים זכוינו שהוזדו בו ולא חפצם בהם, באותו השעה עתדים לבנות כל צדיקי עולם אמרו לפניו רבונו של עולם הם עלו במחשכה ואני לא עליינו, באותו שעה אמר להם הקדוש ברוך הוא אל תבכו קדושים ואדיי כבר שמעתי את תפלהכם, שמא קפחתם שכר תורהכם כל שפנו שכרכם לפoil שנאמר "ולכן ימחה ה' לחנוךם ולכך ירום לרוחכם כי אלהי משפט ה' אשורי כל חoxic לו: כי עם בציון ישוב בירושלם בכוי לא תבכה חנוון יחנק לכול עצקה בשמעתו ענק". ואיך להבין מה הטענה כלפי צדיקי עולם שלא חכו לשועה, הרי ודאי שצדיקי עולם אינם חסודים שלא צפו לשועה, ובנדיי אמרו בכל יום אני מאמין באמונה שלמה בבייאת המשיח וכו'. ונראה לבאר שהטענה היא שלא עסקו בראשי בלמוד פנימיות התורה שמקربת את היושעה. מצפיה לשועה היא מלשון לצפות בסודות התורה כدلעיל, כי למוד זה מקרב את הגאלה, ועל זה טען ה' שחכיתם לتورתי ולא חכיתם למלוכותי בקרב אותה על ידי למוד פנימיות התורה.

וכו מובא בב"ח (אר"ח מז) רבינו מביא ראייה מרוב יהודא אמר רב שהקב"ה מקפיד על לומדי תורה אפילו עוסקין בה טובא אם אין זה ירין לברך בתורה תחלה. ואיפה לתמה טובא למה יצא בזאת מלפניו להענישם בעניש גדול ועם כזה על שלא ברכו בתורה תחלה שהוא לאוורה עבירה קלה. ונראה דכונתו יתברך מעילם היה שנהיה עוסקים בתורה כדי שתתעדים נשמתנו בעצימות ורוחניות וקדשת מקיר מזא התורה, וכן נטע הקב"ה תורה אמת לישראל במתנה שלא תשתחוו מאטנו כדי שתתדק נשמתנו וגופנו בرم"ח איברים ושס"ה גידין בرم"ח מצות צעה ושם"ה לא תעשה שבתורה. ואם כי עוסקים בתורה על הכונה הזאת, כי הפה מרכבה והיכל לשכינתו יתברך, שכינה השכינה ממש בקרבים כי היכל ה' הפה, ובקרבים ממש הינה השכינה קבועה דירתה, והארץ כליה הינה מאירה מבודו. ובזה יהיה קשר לפמליא של מעלה עם פמליא של מטה, והיה המשכן אחד. אבל עתה שעברו حق זה שלא עסקו בתורה כי אם לצרכם הדברים הגשמיים להנאותם, לידע הדינים לצרכם משא ומתן, גם להתגאות להראות חכמתם, ולא נתנו לנו להעתדים ולהתדק בקדשות ורוחניות התורה ולהמשיך השכינה למטה הארץ כדי שתעליה נשמתם למדרגה גדולה יותר מיתם. הנה בזה עשו פרוד שגטלה השכינה מן הארץ ועלתה לה מעלה והארץ נשאה בגשמייתה בלי קדשה, וזה היה גורם חרבה ואבדתה, והוא אמרו "מי האיש חכם וגוי" על מה אבדה הארץ וגוי" ויאמר ה' על עזם את תורה אשר נתתי לפניהם וגוי" ואמר תורה אמת אשר נתתי במתנה שלא יהיה למדין ושוכין, וגם פרשתי להם טעם כל הדברים ופירושיהם וזהו "אשר נתתי לפניהם" בשלחו עורך וכו', וכן שפטבו רבוטינו על פסוק "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם". וכונתי שיתקשרו בעצם קדשות תורה אמת והשכינה תהא שורה בקרבים, ומה עזבו את תורה ולא הלווה בה, פרוש תחלת ההליכה ברוחניות התורה מדרגה למדרגה כדי שתתדק הנשמה בעצימות קדשות התורה לא הלווה בה, דהיינו לא הלווה בה לשמה בשעה שבאו לפתח בעסק התורה, ולברך לפניו יתברך ולהזות לו על נתינת התורה לעמוישראל כדי שיחיו דבקים בקדשתה ובשכינתו יתברך. והוא הפכו בברכת אשר בחר בנו על אשר קרבנו לפניו הר סיני וגנו תורה הקדשה כליה חמדתו, שהיה משתעשע בה בכל יום כדי שתתדק נשמתנו בעצימות קדשות התורה ורוחניתה ולהוריד השכינה בקרבנו. לא הלווה בה לעסק בדברי תורה לשמה, כי בזה נענו שגטלה השכינה מן התחתונים. ואז אבדה הארץ נאטה כמזרע מלוי עבר, פלומר

גַּחֲרֶבֶה וְגַשְׁאָרֶה חִמְרִית מִבְּלִי עֹבֵר, שֶׁסְּקָדְשָׁת הַשְׁכִּינָה כִּי גַּסְתָּלָקָה הַשְׁכִּינָה לְגַמְרִי מִן הָאָרֶץ וְעַלְתָּה לָהּ לְמַעַלָּה.

שְׁפָ"ת הַיאָר אֲוֹתִיוֹת ה' אַיְ"ר תש"פ. וְהַקְשָׁר לָהּ בְּאֵיר תש"ח וְאַרְגוֹנִי אַצְ"ל וְלַחֲגִי. שְׁמֻעַתִּי מִהָּרָה"ג ר' אַלְעָזָר אֶבוֹהָב שְׁלִיטָא שְׁשָׁפָ"ת הַיאָר אֲוֹתִיוֹת ה' אַיְ"ר תש"פ. וְכַפִּי שָׂרוֹאִים שְׁשָׁפָת הַיאָר נְרָמִית בְּלִדְתִּי מִשְׁהָה שַׁהְוָה מֶשֶּׁיחָ (שְׁמוֹת ב, ז) "וַתַּשְׁפַּט בָּהּ אֶת הַיּוֹלֵד וַתַּשְׁפַּט בְּסֻוף עַל שְׁפָת הַיאָר", לְרִמְזָן עַל סְוֹף הַיּוֹם שִׁיסְתִּימָנוּ בָהּ אַיְ"ר תש"פ. וְהוֹסֵיף הַרְהָגָג ר' דָוד וַיַּצְמַן שְׁלִיטָא שְׁשָׁפָת הַיאָר נְרָמִיה גַם בְּגַאַלָּה הַעֲתִידָה, כִּמְבוֹא בְּמַלְבָּבָם (דְּנִיאָל ב, ז) וּבְעַת שִׁיכְלָה גַּפְעַץ יַד עַם קְדָשָׁ, שְׁתְּכִלָּה מִמְשְׁלָוֹת הַשָּׁרִים הַעוֹמְדִים עַל שְׁפָת הַיאָר, כִּי אָז תִּתְחִיל מְלָכוֹת שְׁמִים. וְכֵן בְּחִלּוּמוֹת פְּרִיעָה בְּתִחְלַת פְּרִישָׁת מִקְדָּשׁ בְּתוּב שְׁחָלָם "עַל שְׁפָת הַיאָר" וּנְרָמִז שֵׁם קָצְחָה הַיּוֹם, כִּמְבוֹא בְּלִקְוּטִי תּוֹרָה' לְהַאֲרִיזָל (מִקְדָּשׁ קָח) "וַיְהִי מִקְדָּשׁ שְׁנָתִים יָמִים" הַגָּה "שְׁנָתִים יָמִים" אַיְמָטְרִיא תש"ל, רֹצֶחֶת לוֹמֶר כִּי בְּכָל שָׁנָה שָׁס"ה יָמִים, וּב' פָּעָמִים שָׁס"ה הוּא תש"ל, וּכְלָלוֹת ו' אֲוֹתִיוֹת שָׁס"ה שְׁס"ה אַיְמָטְרִיא תש"ל, כְּמַנְנֵן אַדְנִי פְּשָׁוֹת וּמְלָאוֹ אַיְמָטְרִיא תש"ל, וְהָוָא נִקְרָא קָצְחָה הַיּוֹם לְמַעַלָּה. וְכֵן מִצְנֵנוּ שִׁיטָת ר' אַלְעָזָר בְּגַמְרָא (סְוֹתָה ב, ב) עַל הַכְּפֹתּוֹב (שְׁמוֹת ב, ז) "וַתַּשְׁפַּט בְּסֻוף עַל שְׁפָת הַיאָר". "בְּסֻוף", בַּיָּם סְוֹף מִפְּשָׁש. וְכֵן מִצְנֵנוּ שִׁם שִׁיטָת ר' חַנִּינָא בְּרִ פְּפָא (ב, ב) אֲוֹתָוּ הַיּוֹם עָשָׂרִים וָאֶחָד בְּגִינְסִין הַיּוֹתָה, אָמָרוּ מְלָאָכִי הַשְׁרִת לְפָנָי הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רְבָנוֹ שֶׁל עָולָם מֵשְׁעַתִּיד לוֹמֶר שִׁירָה עַל הַיּוֹם בַּיּוֹם זֶה יַלְקָה בַּיּוֹם זֶה. וּרוֹאִים שְׁמָשָׁה גַּתְנוּ בְּתִבְחָה בַּיָּם סְוֹף מִפְּשָׁש, בָּאוֹתָו הַיּוֹם שְׁבַוּ עַתִּיד הַיּוֹהָקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְקַרְעַ אֶת יַם סְוֹף. וַיָּרָא זֶה פָּלָא; יִדּוּעַ שְׁתִּמְדִיד חָל יּוֹם ה' בְּאֵיר בְּאָוֹתוֹ יוֹם בְּשִׁבְועַ, כְּמוֹ שְׁחָל שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח, יוֹם קְרִיעַת יַם סְוֹף. וְלֹפִי דְּבָרֵינוּ הַתְּגִלָּה כִּאֵן סּוֹד הַחְבּוּרָה, כִּי ה' אַיְ"ר תש"פ אֲוֹתִיוֹת שְׁפָ"ת הַיאָר שְׁקָשׂוֹר עַם שְׁפָת הַיּוֹם שְׁאָמָרוּ שִׁירָה בַּיּוֹם שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח וְעַתִּידִים שׁוּבְלָוֶר לְוֹמֶר בְּגַאַלָּה הַעֲתִידָה שְׁתִּמְדִיד בְּעַזְהָ בַּיּוֹם ה' אַיְ"ר תש"פ.

עַיִן בְּהַסְכָּמָת רְبִי יוֹסֵף סְלַנְט זֶצְ"ל לְסֶפֶר 'מִדְרָשׁ שְׁלָמָה', שְׁהָרָב רַיְבָּלִין זֶצְ"ל אָמָר בְּשֵׁם הַגָּרָא עוֹד הַרְבָּה לְפָנֵי קָוָם הַמִּדְיָנָה, שָׁה' בְּאֵיר הוּא תָּאֵרִיךְ שְׁקָשׂוֹר לְמִשְׁיחָ בְּנֵי יוֹסֵף. וְכֵן ה' בְּאֵיר [הַזָּמָן שֶׁל מִלְחָמָת שְׁשָׁת הַיּוֹם] הוּא תָּאֵרִיךְ שְׁקָשׂוֹר לְמִשְׁיחָ בְּנֵי דָוד וְכַפִּי שְׁבָאָרְנוּ שְׁהִיְתָה זָמָן פְּקִידָה שְׁהַחֲמָצָה. וְכֵן ה' בְּאֵיר בְּגַיְמָטְרִיא יְרָחָ. וְכַפִּי שְׁמַצֵּנוּ בְּתוֹסְפוֹת (ר' ה. ד' אָמָרָה) שְׁבָה' בְּאֵיר הַיּוֹ בְּזַקְקִים אֶת הַיּוֹם לְדַעַת מַתִּי יְהִי חַג הַשְּׁבּוּעוֹת. וְכֵן ה' אַיְ"ר אֲוֹתִיוֹת אַרְיִ"ה שְׁמַסְמֵל מְלָכוֹת. וְהַאֲרוֹף שֶׁל חַדְשָׁ אֵיר

יהה"ו מופיע בכל התנ"ך ברא"ת וס"ת יחד 65 פעמים כמשמעותם שם אדני שמשמעותו מלכות. ואחד מהם הוא בפתחו (תהלים קט, ז) כי רוצח הויה בעמל ורוצח ר'ת ראה והתקין צוותה הלבנה. וחוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שיום ה' באיר הוא יום העשרים לעמר, ובידוע מס' ספר עשרים מסמל את הכתה, ובפרט שהוא קשור עם משיח בן יוסף שהוא סוד עטרה היסוד שהוא בסוד כתה. ואור הכתה והעשרים קשור עם שנת תש"פ בה השתקלה מגפת הקורונה מאור הכתה, וכי שבארנו שנת תש"פ שזה 2020 השתקלותה השנה הלועזית. וזה גם במספר של שנות שבע מאות שמונים עם המילים והכופל. וכן 2020 אותו ספרות של 220, הינו שנת תש"פ מסוף האלף. וכן עשרים בעומר עם המילים בגימטריא 1500 שזה שנת תש"פ. וכן עשרים בעמר ר'ת ע"ב רמז שביהם זה מסתומים הע"ב שנים של חכלי משיח ולדת משיח כדלקמן.

ובן היא"ר עם האותיות או "עומד על" בגימטריא 220 שהוא שנת תש"פ מסוף האלף. וכי שרואים את צروف אותיות ק"ץ בפה פעמים בתחילת פרשת מקץ: "ויהי מקץ שבעים ימים וגו', ויקץ פרעה וגו', ויקץ וגו', והנה שבע שבטים דקוט וcheidופת קדים למחות אחריהן: ותבלעה השבטים הדקוט את שבע השבטים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה תלום וגו', פרעה קצץ על עבדיו וגו', והנה שבע שבטים צנומות דקוט שדפות קדים למחות אחריהם: כי נכוון הדבר מעם האלים וממחר האלים לעשטו". ויש כאן גם רמז שהקץ הוא אמרת ונכוון כמו שפטוב (דברים יג, ט) "והנה אמרת נכוון מדבר". וחוסיף הרה"ג ר' ג. א. שליט"א שמקץ אותיות קמן שמשמעותו מספרת הכתה, ולכן בפרשת מקץ יש קמ"ו פסוקים כמו בפרשת בראשית שהוא בבחינת כתה, דגש תחלתו בסופו שהسور והקץ ניעז בהתחלת שהוא הכתה. וכך קמ"ו בגימטריא סוף. וכן בפרשת מקץ יש מה פעים מה תבות. ומה בגימטריא גאולה וכו'.

ובן נראה שהשתלשל לפני קום המדינה ארוגני אצל ולח"י שנHAL אט ענייני האבא מצד יהודי, לרמז על אור האצ"ל והל"ח, הרוחני שפועל בשמים וממנו משתלשל לעמקי הקלפות הארץ. כי זה היה מפרש לפני הפקידה והיחוד הגדל שנעשה בשימים בשנת תש"ח, ולפנוי יהוד יש מכב של אצ"ל, כמובא בפרע"ח להארץ"ל (קריאת שמע ע' קסא) שהפטוב "אלמייך ציון לדך זדר" ר'ת אצל"ו, ומכוונים זאת זה בסדור הרש"ש בכוונת קדשה כشمולים את השכינה ליחוד. ואצל"ו מרמז על השכינה שעולה אצ"ל ההות ו"משמעותו את קב"ה. וכן לח"י מרמז על הנשיקין בלחיים שיש קדם היחוד. וכןו שהיתה אחיזת הקלפות בארגונים אלו ומסתעף, היתה פקידה שהחמצה. וכןו שנת התש"ח נרמזת בעלות השמי, ושער מרמז על מלחמת השחרור שהיתה אותה שנה. ושחרור בגימטריא התש"ח. ונתה התש"ח נרמזת בכתב על שחרור עבדים ביובל: (ויקרא כה, יג) "בשנת היובל הוזאת תשבו איש אל אחיו".

צפָן כ' אֵי רְתַשְׁבֶּר שְׁמַתְחָבֵר לְפָסֹק "וְתַשְׁם בְּסֻזָּן".

ה יִמְעַשְּׂה הָרָא אֶת פְּרֻעָה הַנְּשָׁבָעָשָׂנוּ סְבוֹא וְתַשְׁבָּע גְּדוֹלָה כָּל אֶרְצָמָצָרִי
 זְמַדְחָכִי אֲמַבְבּוֹ אֲחָחִיכְיָה קְפָטָן הַנְּהַשְּׁלָחָן מְכָסָא
 יְזָסְפּוֹ יְרָאִי וְסָפָתָמָא תְּבָנוֹ יְמִינָו יְאַמְרָלָא שְׁרָעָלְבִּיתְוַהָּבָא אֲתָה אָנָשׁ
 זְוַאֲבִי וְאַהֲבָזְוַתְאַמְרָא לְעַבְדִּי רְהַוְרְדָהוְאָלִי וְאַשְׁיְמָה עִינֵּי עַלְיָוָן
 דְּבָחָצְבִּי סְלָלָה יְאַבְּרָא וְיְצָחָקָוְא אֲמְרָא לְהַיְלָלִי שְׁרָא לְבָרָאתָה לִילָה
 נְצָרִי סְבָמִי טְבָה אֶרְצָבָא תְּלָפְנוֹי וְאַבְרָהָמוֹ יְצָחָקָה אֶלְהָיָסְהָרָעָה אֲתִי מַעַן
 וְלְהָיָסְרָה תְּהַלְכָזְבָא תְּלָפְנוֹי וְאַבְרָהָמוֹ יְצָחָקָה אֶלְהָיָסְהָרָעָה אֲתִי מַעַן
 זְנָאָוְא קְבָרָה אֲתָאָבְיָוְאַבְּהָוְאַיְאַמְרָפְרָעָה עַלְהָוְקְבָרָא תָּאָבְיָוְאַרְכָּאַשְׁרָה
 מְאָזְוַתְחָמָרְהַבְּחַמְרָזְבָזְפָּתְוַתְשְׁמַבְזָזְזָפְעַלְשְׁפָתָה יְאָרוֹן
 וְלְעַלְמָזְזָהְזָכָרְיְלְדְּרָדְלְרְזְאְסְפָתָא תְּזָקְנוֹןְיְיְשָׁרָאָלְזְאְמָרָתָלְהָמְיְהָוְן
 נְחָזְזָזְאְזְרָבָאְזְמָשָׁהְזְאַהֲרָנוֹזְאְמָרְזְאְלְפְרָעָהְזְאְמָרְיְהָוְהָאָלְהָיְיְשָׁרָאְלְזְאְלְוְשָׁנִיְחָיְיְקְהַתְשָׁלָשְׁזְאַלְשָׁנָהְזְבָנְיְמָרְרָיְמָחָלְיְזְמוֹשָׁיְאְלְאְמָרִיְהָוְהָאָלְמָשָׁהְאָמְרָאְלְאַהֲרָנוֹזְנָתְהָאָתִידְבָּמְטָרְעַלְהָגְרָתָעָלְהָיְאָרָן

מיובא ברוקח (שה"ש ח, ז שג) פיעמים מזכיר בשיר השירים הלשון "הַאֲהָבָה עַד שְׁתַחְפָּצָן" ר'ת ש"ה, לרמז שמלחת גוג ומוגוג תהיה ג' שעות, ונראה להוסיף שיש פאן גם רמז על שנת תש"פ בה צפוייה מלחת גוג ומוגוג. פMOVBA בספר שפתני דעת' מהרה"ג ר' משה חפוצה שליט"א שבמלה "שְׁתַחְפָּצָן" מරמזים ג' קצים, תש"ח, תש"פ, תש"ע שביהם נמצאים שלבי הפקידה של הגואלה. וכן "שְׁתַחְפָּצָן" בגימטריא מ"ש"יח במלוי האותיות מ"מ ש"ין י"וד ח"ת. וכן כניסה בני ישראל לאرض ישראל בשנת ב' אלףים תש"ח שהיתה סמל לגאלה העתידה, שאז נפתח הפטחה של ארץ ישראל, נרמזות בכתבו "שְׁתַחְפָּצָן". ומראות גם בכתב המדבר על מלך המשיח (בראשית א, ב) ורומי אלהים מרכפת על פניו המפים".

מצינו בgemara (שבת ל.) בשבנה שלמה את בית המקדש בקש להכנס ארון לבית קדשי הקדושים, דבקו שערים זה זהה. אמר שלמה עשרים וארבע רוגנות ולא נענה. פתח ואמר "שאו שעריהם ראשיכם והנשאוفتحי עולם ויבוא מלך הקבוד". רחטו בתיריה למבלעה. אמרו, "מי זה מלך הקבוד" אמר להו "ה' עוז וגבור". חזר ואמר "שאו שעריהם ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הקבוד מי הוא זה מלך הקבוד ה' צבאות הוא מלך הקבוד סלה" ולא נענה. כיון שאמר "ה' אלהים אל תשב פנוי משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך" מיד נענה. באotta שעה נחפכו פנוי כל שונאי דוד בשולי קדרה, ונידעו כל העם וכל ישראל שפהל לו הקדוש ברוך הוא על אותו עון. רואים ששונאי דוד נמשלו לשולי קדרה, נראה לבאר כיון שהמלך היה בחינת קדרה, פMOVBA בגמרא

(פסחים קיב). שיסוד האשה בזמנן זוויג הוא בבחינת קדרה שמבשלים בה. וشرط נשות דוד מיסוד השכינה, מamil'a הטענאים שלו שהם הקלפות שלבושים עליו מבחוין, הם בבחינת שלוי הקדרה, היינו חלק החיצוני של הקדרה שמשחרר מהאש, וכן פтиחת שעריה ההיכל לקלל את הארץ מספלה את פтиחת הדלתותabisod המלכות לקלל את היחוד העליון שנמשל לבשול בקדירה. ומשמעות מהרה"ג ר' י. א. שליט"א שהאותיות לפני ואחרי קדר"ה, היינו בבחינת השולים של הקדרה מבchio בגימטריא תש"ח השנה בה הרימו ראש שונאי דוד לקלל את פקידת הנאהה בדעתו. ומאייך הס"ת של המלוי קדר"ה קו"ף דלת ר"ש ה"א אותיות תשפ"א לרמז שבנה זו תסתיים השפעתם. וכן מצינו בזהר בענין חבי משיח: (מדרש הנעלם בראשית) צרות רבות יתחדשו על שונאיםם של ישראל. עד שיקדרו פניהם בשולי קדרה ואחר כך יתגלה עליהם גאלתו מתוך שאגט לחץ ודחקם. וזהו שאמר דוד המלך ע"ה, "למנאצ' על אילת השחר", אילת וחזק דשוריota דישראל. בהחיה שעטאת יעצו בני ישראל, ויאמרון אליו אלי למה עזבתני, מגו עקתהון, לבתר מה כתיב, "פתחת שקי ותאזרני שמחה". רואים שלפני הנאהה ישחררו הצדיקים בשולי קדרה ובזמן הנאהה זה יתhapeך על הרשעים.

בטוב (בראשית לח, ח) "ויאמר יהוה לאוֹנוֹ בָּא אֶל אֲשֶׁת אֲחִיך וַיְבִם אַתָּה וַיְקַם זָרָע לְאַחִיך: וַיַּדַּע אַוְנוֹ כִּי לֹא יְהִי זָרָע וְהִי אֵם בָּא אֶל אֲשֶׁת אֲחִיו וְשִׁיחַת אֶרֶץ לְבָלְתִּי נָתַן זָרָע לְאַחִיר". ומשמעות מהרה"ג ר' ארברם הירש שליט"א שהרי היה אפשר לאוֹנוֹ ליבם ולקהים את מלכות בית דוד, והוא קלל ויחמיץ את ההזמנות, ומשמעותה היא "ושחת הארץ" רמז למחלת דומה נוספת, שתהיה בשנת תש"ח בארץ ישראל שבו זמן פקידה ויחמייצו אותו. ונראה להוסיף שטענות אוֹנוֹ היה: "כִּי לֹא יְהִי זָרָע" היינו שהפקידה האחרונה תהיה אחריו "לא לו" שעולה עם האותיות והפוגל 72 רמז שהקץ האמתי יהיה 72 שנים לאחר מפהו, ולכן הוא לא רצה לעשות את חלftא דנאלה בזמן הפקידה של תש"ח. וכן תש"ח יחד עם "לא לו" נרמז בכתב על החוטאים: (דברים לב, ח) "שחת לו לא בנו מום דור עקש ופטטלל".

ועוד הוסיף שיש רמז בגמרה (שבת קנה). אין מרשקין את השחת ואת חרובין, לפניו בהמה בין דקה ובין גסה, וכו', חרובין דומיא דשחת. ורואים שמאכל בהמה הוא חרובין ושחת שמרמיזים על שלטונו הארץ רב שהתחל בשנת תש"ח וצפי להסתפים אחרי 70 שנה כמו חרובין שגדלים במשך 70 שנים. ולכן זה מאכל בהמה, במובא בספר הלקוטים' להארץ' (חוקת רנה) על הכתוב "ותשחת הארץ ובערים", ששתו הארץ רב הנמלים לבהמות.

וכן תש"פ במצרים עי"ז לפי החשבון שנ"ו סופית עולה 700, ויש כאן רמז שהשלימו את העי"ז שנים של חכלי מטבח ואנו מצלפים ? עין בעין יראו בשוב ה' ציון. וכן אם מוגנים את חכלי מטבח מתש"ח כבר השלימו 72 שנים, היינו גם את השנתים לדה. וכן שנת 5708 וسنة 5780 הן אותן ספרות.

מדוע מבקשים בנסח קדוש לבנה שנזכה לקים את הדבר שאנו מקימים ממילא.
בנסח קדוש לבנה נאמר: ויהי רצון מלפנייך יה' אלה ואלה אbowti למלאת פגימת הלבנה ולא יהיה בה שום מעוט. יהיו אור הלבנה באור חממה וכאור שבעת ימי בראשית כמו שהיתה קדם מעוטה. שנאמר את שני המארות הגודלים: ויתקיים בנו מקרא שפטיב "זבקשו את יה' אלהיהם ואת דוד מלךם". אכן. ולאחריה קשה מדוע אומרים ויתקיים בנו מקרא שפטוב "זבקשו את יה' אלהיהם ואת דוד מלךם" הרי אנחנו מבקשים את הדבר בכל נסח התפלות והקדושים. ומדוע מבקשים שנזכה לקים את הדבר שאנו מקימים ממילא. והוסיף הרה"ג ר' יחל שליט"א שכך ממש מעמידי ריש"י (הורשע ג, ה) "אחר ימי הגולה. ישבו בני ישראל ובקשו את ה' וגוי". ורואים שנזכה לזה אחרי ימי הגולה, וזה לא נכלל בתפלות שאנו מתחללים בזמן הגלות. ונראה לבאר שיש בקשה ויש בקשה, אף אם שמתפללים ומבקשים, אבל הדברים הם לא מעמק הלב ולהראות בזמנים שעושים לצפות לגולה ולקרב אותה. וכפי שראים ב'אברהנאל' (ויקרא כג, כ) על הגלות אמר "זבקשתם ממש את ה' אלהיך וממצאתם כי תזרשו בכל לבך ובכל נפשך". הינו זהה צrik להיות בכל לבך ובכל נפשך.

ונביא קטע מתוך דברי הגאון רבינו משה שפירא זצ"ל. (הדברים נאמרו ביום חמישי פרשת ויצא, ח' כסלו תשע"ג. ניתן לשם ב'קוו הלשון) **בשמכניים** אדם לדין שואלים אותו: "צפית לישועה" (שבת לא), **שאלה** בזו שואלים מישחו שבאמת באהמת רוצה זהה. הבעייה היא שהוא לא ישב ומזכה זהה ולכן שואלים אותו על מה. אני חושש שאותנו ישאלו: 'רציתם את הישועה?' עזבו צפיתם, 'רציתם?' או רציתם שהיא לא תבוא, שתהוא, אבל בימי הקדדים שלנו. זהו הדבר הראשון. זהו האל"ז. בלי זה אי אפשר אפילו להתחיל. נפסק להלכה ברמב"ם (א' מלכים, א), שכל שאין מזכה לביאתו, נקרא פופר בתורה. כיון שמי שאין מחייב, הפריש הארץ לך, זה שהוא לא מאמין. להאמין פרioso, להבין שכך העולם נברא. אין מוצאות אחרות בעולם. מי שאין מחייב

לבי אתו, פָּרוֹשׁוּ כְּפִירָה בְּדָבֵרִי הַתּוֹרָה. הַרְמֶבֶ"ס מִזְגַּיְשׁ: "לֹא בְּשָׂאֵר נְבִיאִים בְּלֹבֶד הוּא כּוֹפֵר. אֲלֹא בְּתוֹרָה וּבִמְשָׁה רַבְנָיו". זה הַדָּבָר הַרְאָשׁוֹן. אָנוּ קָדְםָם כָּל צְرִיכִים לְהַכְנֵס לְמִצְיאוֹת הַאֲמֹתִית, לֹא לְחִיּוֹת בְּדָמִינוֹת. הַאֲמֹתִית הִיא כֵּךְ. חִיא אֶחָת וּבָרוּךְהָה! מַי שְׁמַצֵּפָה לְיִשְׁוֹעָה, יִזְכֵּה לָהּ. בְּפָסִיק בְּחַבְקוֹק (ב, ג) כתוב: "כִּי עַד חִזּוֹן לְמַעַד וַיַּפְתַּח לְקָצֵן וְלֹא יִכְזֹב אָם יִתְמַהֵּמהּ חִכָּה לוֹ כִּי בָּא יָבָא לֹא יַאֲמֵר". כֵּךְ נָבוֹאתוֹ. אָוּמָרָת הַגְּמָרָא עַל פָּסִיק זוֹ (סנהדרין צז): 'תַּפְחַח עַצְמוֹתָנוּ שֶׁל מְחַשְּׁבֵי קָצֵן, שְׁחוּיו אָוּמָרים כִּיּוֹן שְׁהָגֵיעַ הַקָּצֵן וְלֹא בָּא שׁוֹב אַיִן בָּא. אֲלֹא חִכָּה לוֹ, שְׁגַּאֲמָרָ: "אָם יִתְמַהֵּמהּ חִכָּה לוֹ". שְׁמָא תָּאָמֵר, אָנוּ מְחַקִּין וְהָוָא כְּבִיכּוֹל בּוֹרָא הַעוֹלָם אַיִן מְחַכָּה? תַּלְמֹוד לֹוּמָר (ישעיה ל, יח): "וְלֹכְנוּ יְחִכָּה הָ' לְחַנְגָּכָם וְלֹכְנוּ יְרוּם לְרַחְמָכָם". וְכִי מַאֲחָר שְׁאָנוּ מְחַקִּים וְהָוָא מְחַכָּה, מַי מְעַבֵּב? עֲוֹנָה הַגְּמָרָא: 'מִדֵּת הַדִּין מְעַבֵּבָת'. מְפֻרְשָׁ בְּדָבֵרִי הַגְּמָרָא, שְׁלֹא צָרִיךְ לַהֲגִיעַ לִמְדָת הַדִּין מְעַבֵּבָת, אֲלֹא רַק אַחֲרֵי שְׁאָנוּ מְחַקִּים. הָוָא וְדָאי מְחַכָּה, אֲבָל הַגָּאֵלה הִיא הָאָם אֲנַחֲנוּ מְחַקִּים. מַה שְׁגַּכְנוּ לְגַבְינָנוּ, זוֹ הַתְּשׁוּבָה שֶׁל 'אֲנַחֲנוּ מְעַבְּבִים'. גַּם לִמְדָת הַדִּין יִשְׁגַּב וְאָפְשָׁר לַהֲעִמֵּד אֹתָהּ מִכְסָא דִין וְלְהַוּשִׁיבָה עַל כֶּסֶא רַחְמִים, אֲבָל אֵי אָפְשָׁר לְעַשּׂוֹת זֹאת כֵּל עוֹד אֲנַחֲנוּ מְעַבְּבִים. כְּשַׁהְגָּמָרָא עֲנַתָּה שְׁמָדָת הַדִּין מְעַבֵּבָת, זוֹ רַק אַחֲרֵי שְׁבָרוֹר שְׁאֲנַחֲנוּ מְחַקִּים וְהָוָא מְחַכָּה. בִּינְתִּים, כֵּל עוֹד זוֹ לֹא כֵּךְ, אֵז אֲנַחֲנוּ מְעַבְּבִים.

לְהַבִּין קָצַת אֶת הַמְּשֻׁמּוֹת: אֲנַחֲנוּ מְעַבְּבִים אֶת גָּאֵלֵתנוּ. אֲנַחֲנוּ מִקְבְּלִי הַתּוֹרָה מְעַבְּבִים גָּלוּי כְּבִידָו יִתְבְּרַךְ בְּעוֹלָם. מְעַבְּבִים אֶת הַגָּאֵלה שֶׁל כָּל הַעוֹלָם בָּלָו. אֵיךְ? בְּעַדָּה שְׁאָנוּ לֹא מְחַקִּים. עַדָּה זוֹ עֲוֹשָׂה אֹתָנוּ לְשׂוֹפְכִי דָמִים. לֹא סִתְמָ שׁוֹפְכִי דָמִים, אֲלֹא רֹצֶחֶן הַמוֹנִים. אֲנַחֲנוּ מִכְרָתִים לְהַתְבּוֹנִין בָּזָה, לְחִיּוֹת בָּזָה, וְלִשְׁים עַצְמָנוּ בְּכוֹזָן הַזָּה. בִּינְמִים אֶלָּה הַדָּבָרים מִתְבּוֹרִים בְּהַזָּה, בְּעַלְילִים! אֲנוּ יוֹדְעִים לֹאָנוּ זֶה הַזָּה. אֲנוּ גַם יוֹדְעִים נְאָמָנה שְׁהַטְפּוֹר הַבָּא יִהְיֶה קָשָׁה בְּהַרְבָּה יוֹתֵר מִהַּטְפּוֹר הַזָּה, כַּפִּי שְׁהַטְפּוֹר הַזָּה קָשָׁה בְּהַרְבָּה מִמְּקוֹדִים; אֲזַלְמָה מְחַקִּים? לְמָה מְחַקִּים? זֶה מָה שֶׁרְצִינוּ לְבָאָר. הַ' יַעֲזֵר לְנוּ שְׁמָדָת הַדִּין לֹא תַּעֲכֵב, אֲבָל זֶה בְּתַנְאָי שְׁאֲנַחֲנוּ לֹא נַעֲכֵב. הַ' יַעֲזֵר וְתַּחֲזֵינָה עַיִינָנוּ בְּשׁוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחְמִים, אָמָן.

אֲפָלוּ הַמֶּלֶךְ שׂוֹאֵל בְּשִׁלְמוֹ לֹא יִשְׁיבֶּנוּ בְּגִימְטְּרִיא 1335. וְהַמְּשֻׁךְ הַמְּשֻׁנָּה אֲפָלוּ נְחַשׁ כְּרוֹךְ עַל עַקְבָּוּ לֹא יִפְסִיק בְּגִימְטְּרִיא 1290.

מצינו במשנה (ברכות לא) אין עומדים להתפלל אלא מותך בלבד בראש. חסידים הראשונים היו שוהים שעיה אחת ומתפללים כדי שיבנו את לבם למקום. אפלו המלך שואל בשלוםו לא ישיבנו. ואפלו נחש כrhoך על עקבו לא יפסיק. שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שאפלו המלך שואל בשלוםו לא ישיבנו בגימטריא 1335. והמשך המשנה אפלי נחש כrhoך על עקבו לא יפסיק בגימטריא 1290. כי בזמן הצעז כשייה נחש בגימטריא משיח כrhoך על עקבו, הינו זמו עקבתא דמשיחא, צריכים להזהר שלא להפסיק בעבודת ה', ואפלו שהגענו למצב שבתי הכנסת והישיבות סגורים, ומתקיים בנו שהמלך שואל בשלוםנו ואף אחד אינו משיב, פמובה בגمرا (ברכות ו) אמר רבנן בר רב אדא אמר רבבי יצחק, כל הנרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא يوم אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו, שנאמר "מי בכם ירא ה' שמע בקהל עבדו אשר הלא חסכים ואין נגה לו". אם לדבר מצוה הלא נגה לו. ואם לדבר הרשות הלא אין נגה לו. אמר רבבי יוחנן בשעה שהקדוש ברוך הוא בא בבית הכנסת ולא מצא בה עצירה מיד הוא פועס, שנאמר "מדוע באתי ואני איש קראתי ואני עונגה". והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שמחלת הקוביד שמהילה מהראש, נרמזת בלשון המשנה אין עומדים להתפלל אלא מותך בלבד בראש, וזה גרם שעומדים להתפלל הינו עומדים ועוצרים מלהתפלל בבתי הכנסת. והוסיף הרה"ג ר' אברהם ויספיש שליט"א שנחש כrhoך על עקביו ר"ת וירוס קורונה ע"ב, הינו שבא לעולם בסיום הע"ב שניים של חכמי משיח ולדת משיח.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' אהרן שפירא שליט"א שהפסוק "ובא לציון גואל ולשבוי פשע ביעקב נאם יהי"ה" ר"ת נג"ף יוב"ל. הינו נג"ף שיביא את כלם לעולם התשובה שנקרה עולם היובל. וכן ובא לציון גואל ישראל עם המלכים בגימטריא תש"פ. וכן שמעתי שהפסוק "ובא לציון גואל ולשבוי פשע ביעקב נאם יהי"ה" בגימטריא נגיף הקורונה ימות המשיח, וזאת הכוול עולה 1335 זמן הצעז בסוף דניאל. וכן שמעתי ששנת התש"פ נרמזת בכתב: (ויקרא כו, ט) "והפקדתי עליכם בבלה את השחתת ואת הקדחת". וכן "והפקדתי עליכם" בגימטריא גודלה עולה 1335 ובגימטריא רגילה עם האותיות ובלוי ו' החبور עולה תש"פ.

מצינו בזוהר (תיקונים כד) "כל גיא גנישא", אלו גימטריאות פרפראות לחכמה. וכן מיבא בפירוש הגרא"א שם שלעתה לבא תנשא ותתרומם מאד תורה הרמז. ושמעתי מהרה"ג ר' חיים אליעזר יונה שליט"א שיגשא בגימטריא קולנה. וכן

شمישתלשל רבוי רמזים על הקורונה שנשמעים בעולם. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יעקב מטר שליט"ר שסגור שנgrams מהקורונה, בגימטריה גמטריא. וכן אותיות רם"ז סוכות לאותיות נח"ש שהוא בגימטריה ממשית.

בקורונה יבהלו.

כתב על מלחת גוג ומגוג: (תהלים ב, א) "למה רגשו גוים ולאםים יהגו ריק: יתיאבו מלכי הארץ ורוזנים נסדו יחד על יהוה ועל משיחו: ננטקה את מוסרתו ממנה ונשליכה ממנה עבתיהם: יושב בשמיים ישחק אדני ילעג לנו: אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבחלמו: ואני נסכתני מלכי על ציון מר קדשי". ומאמר הרד"ק "אז ידבר אלימו באפו", "ידבר" מענין דבר כבד מאד. ושמעתי שיש כאן רמזים נפלאים על נגיף הקורונה שה' מכח את הגוים: "אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבחלמו בגימטריה קורונה. וגם "אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבחלמו עם המילים בגימטריה קורונה. וכן "יבחלמו" מרמז על בהלה הקורונה. וברובד הרמז כתוב "ובחרונו יבהלו" ובkorona יבהלו.

הקדוש ברוך הוא מוציא חמה מנרטיקה אותיות ימת קרן"ה.

מצינו בגמר (נדרים ח) לעולם הבא הקדוש ברוך הוא מוציא חמה מנרטיקה צדיקים מתרפאים בה ורשעים נדונים בה. ושמעתי שמנרטיקה אותיות ימת קרן"ה. וכן מצינו בגמר (ב"מ פו) "וירא אליו הויה באליי מمرا והוא ישב פתח האهل לחם היום", מיי לחם היום, אמר ר' חמאת בר חנינא אותו יום יום שלישי של מילה של אברהם היה, הוציא הקדוש ברוך הוא חמה מנרטיקה כדי שלא יטריח אותו צדק באורים. מצינו בזהר (וירא צח) שהוצאת החמה מנרטיקה אצל אברהם כייתה בבחינת לעתיד לבוא, שהקדוש ברוך הוא יוציא חמה מנרטיקה, ומובא בלק"ת להארין"ל (פ' וירא ע' סד) "ישב פתח האهل" שהו פום האמה, פתח הגוף, אימתי "לחם היום", בשתתפס הזכר הנזכר יומם להזdog. רואים שחום השם שיצא מנרטיק, הוא בבחינת חם היסוד שבאה להזdog. וכי שbarangנו שהקורונה היא סוד אור הכתיר שהוא אור עטרת היסוד שנקרה עטרה מלשון כתיר. ואורי העולם מלא בטמאות קריינה של האינטראקט שעוברת לאיפונים ושאר המכשירים, והיא מגיעה מהכתיר דקלפה של שער בני דקלפה, והיא הביאה לעולם את מגפת הקורונה, וידע שאיינטראקט פרוש, איןטור, [נכנס פנימה] נ' שערי טמאה. והוסיף הרה"ג ר' א. ב.

שליטי"א שהשתלשל בנסיבות nomine בשם קורונה כשם רפואו לנזר שבסיום עטרת היסוד, מקום סיום חתוקה המילה. ומקום זה נקרא עטרה בסוד כתר, וכן שמעתי שפתור בגימטריא ב' פעמים קרי שמרמז על הקורונה.

ובספר 'המושיא יון' מבאר שיציאת אברהם מהאצל, היא בבחינת יציאת החמה מנرتיקה, וכן שפטוב "לשוש שט אחלה". ורואים ששוש הוא בבחינת אחלה, ויציאת אברהם מהאצל היא בבחינת יציאת החמה מנרטיקה. וכן הלשון "כחם הימים" יש רמז ב' הדמיון שמקשר את יציאת אברהם מהאצל לחם הימים שבא מלחמה דרך אותן כ' שפסלה את הפתור. וכן מצינו במקרא (בר' מה, ח) שהחמה רפאה את פצע המילה של אברהם.

וכן כתוב אצל יעקב: (בראשית לב, לא) "ויזרח לו השם פאר עבך את פנואל והוא צלע על ירכו". ומבאר רש"י "ויזרח לו לארכו לרפאות את צלייתו, כמו דתימא שמש צדקה ומרפאה בכנפייה". רואים שהשם שרפאה את עקלב הימה בבחינת השם שלעתיד לבוא שיוצאת מנרטיקה ומרפאה את הצדיקים. ומבאר לדברינו שהקורונה היא סוד כ' היד שנלחמת בידים ידי עשו, וכן היא זו שרפאה את המפה שקבל משרו של עשו. וכן מצינו במקרא (בר' עה, ח) ששוש זו להטה את עשו ואלופיו, כמו השם לעתיד לבוא שמלהט את הרשעים, ומרפאה את הצדיקים. וכן מצינו בזוהר (בראשית כא) שמדת התפארת שהוא בסוד שמש, רפאה את יעקב מצליתו דרפוואה באה דרכ הפלאך רפאל ששייך לתפארת. וכן רואים ב'סדור הרש"ש' שברכבת רפאננו היה כנגד ספירת התפארת. וכן נראה דשליש תפארת אותיות פאר מרמז על רפאה. **תפארת אותיות תרפאה.** ורפואה שלמה בגימטריא 666 עם הפול]. כפי שרואים שהשם שנטה נקראת פאר. פאר וכבוד נותנים לשמו. וכן החתן שנמשל לשם נקרא פאר, (ישע"ס א, ט) "כחתן יכהן פאר".

וכן ביציאת מצרים הייתה בבחינה של הארת עתרת היסוד בזכות דם פסח ודם מילה שעשו בני ישראל, והיתה בבחינה של הוצאה החמה מנרטיקה של רפוא לישראל ונגוף למצרים במכה בכורות שהיא בסוד כתר, וכי שנראה בטבלה נקמן.

מילת עם ישראלי, "ופסח ה' על הפתחה"	מילת אברהם, "ישב פתח האצל"
מובא בתרגומים يونתן בן עוזיאל (שמות יב, יג) שעם ישראלי ביציאת מצרים שמו גם פסח ודם מילה מערבין על פתח הבית, ובזוהר (בא לו) מבאר הכתוב	אברהם אבינו לאחר המילה ישב על הפתחה, ומבאר בלק"ת להארין"ל (פ' וירא ע' סד) "ישב פתח האצל" שהוא פום האמה, דהיינו נקרא פתח הגוף.

"וְפָסַח ה' עַל הַפְּתַח", דמְרֵם עַל שְׁנִי הַקְדִּים דֶּם פָּסַח שְׁהִיה "עַל הַפְּתַח", וְדֶם מִילָּה שְׁהִיה עַל "פְּתַח הַגּוֹף", הַיּוֹסֵד נִקְרָא פְּתַח הַגּוֹף.	
הַפְּעָשָׂה אָרֶу בַּיּוֹם א' שֶׁל פָּסַח בְּרִישׁוֹי (בראשית יח, י).	הַפְּעָשָׂה אָרֶу בַּיּוֹם א' שֶׁל פָּסַח כְּמוֹבָא אֲבָרָהָם וְשָׂרָה אֲפִיו מִצּוֹת, כְּמוֹבָא בְּעוֹר' (אר"ח תיז) פָּסַח בְּגַד אֲבָרָהָם דָּכְתִּיב "לוֹשִׁי וּעֲשִׁי עֲגוֹת".
בָּזָהָר (בָּא לו) מִבְאָר שְׁבָפְסִיקָה זו רְפָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הַמִּילָה שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.	ה' שֶׁלֶח מְלָאכִים לְרֹפְאֹותָנוּ.
"צְלִי אַתָּה".	"כְּחָם הַיּוֹם".
"וַיִּפְגַּעוּ אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן גָּאָבִים לְקָרְאתָם בְּצָאתָם מִאֶת פְּרֻעה" (התקבל מהורה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א)	"וַיִּשְׁאַל עִנְיָנוּ וַיַּרְא וְהַגֵּה שֶׁלֶשֶׁת אֱנֹשִׁים גָּאָבִים עַל יְרֵי"
"וַתַּחַזֵּק מִצְרָים עַל הָעָם לִמְהֹרֶל לְשִׁלחָם מִן הָאָרֶץ וּגּוֹי וּמִצְרָים גָּסִים לְקָרְאתָוּ" (התקבל מהורה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א)	"מִקְרֵי שֶׁלֶשׁ סָאים קִמְחָ סָלֶת לְוַשִּׁי וּעֲשִׁי עֲגוֹת: וְאֶל הַבָּקָר רַע אֲבָרָהָם"
"וַיַּעֲשׂוּ כֹּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה'" (התקבל מהורה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א)	"וַיֹּאמְרוּ כִּי תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבְרָתָּה"
יציאת מִצְרָים הִיתה בְּבִחִינָת לְדֹה שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל כְּשִׁנְיָה לְעַם.	בְּשׂוּרָת הַלְּדֹה וְהָעָם שִׁיצֵּא מִמְּנָה.
יציאת מִצְרָים שְׁעִילִיה נִאָמֵר "צָא אַתָּה וְכָל הָעָם", הִיתה יציאת מִבְּחִינָת מְעַם כְּמוֹבָא בְּמִדְרָשׁ תְּהִלִּים' (קיד) אָמֵר רַבִּי	"כִּי אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמְּעֵיךְ הוּא יַרְשֵׁךְ".

<p>אָבָא בֶּר אֲחָא בְּשֵׁם רַבִּי חַגִּין, מֵהוּ "גּוֹי מִקְרָב גּוֹי", כִּאֵד שְׁשׁוּמֶת אֶת הַעֲבָר מִמְעֵי בַּהֲמָה. כִּי הַזֹּאת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִפְצְרִים וּכְוֹ, שְׁחוּ מִבְלָעִים בְּתוֹךְ מַעֲיָהֶם.</p>	
<p>ביציאת מצרים היתה בשורה על הלהקה ב<u>חצאות מלילה</u> וכו'. וכן מצינו אותו נשח בפתח ברד ב<u>ברש"י</u> (שמות ט, יח) "כעת מחר" בעת הזאת למחר שרט לו שritte בטל, ואמר לו כשתגיע מה לשרה לךן ירד הברד.</p>	<p>מצינו ב<u>גמרא</u> (ברכות כז) שהמלכים באו אל אברהם בשעה ששית של היום. ומובא ב<u>ברש"י</u> (בראשית כא, ב) בשאמר לו למועד אשוב אליך, שרט לו שRITE בטל, ואמר לו כשתגיע מה לשרה זו בשנה האחתה תלid.</p>
<p>(שמות יב, יז) "בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה הַזֹּאת אֶת צְבָאוֹתיכֶם מִארֵץ מצְרִים", שם יב, מא) "וַיְהִי בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה יָצָא כָל צְבָאוֹת ה' מִארֵץ מצְרִים".</p>	<p>(בראשית יז, כ) "בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה נִמְול אֶבְרָהָם. (שם ז, כג) "בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה כֹּאשֶׁר דָּבַר אֶתְנוֹ אֱלֹהִים.</p>
<p>יציאת מצרים היתה בבחינת יציאה מפתח גן עדן, מובא בזוהר (ירא קט). כתוב "פָּגָן ה' כִּאֵרֶץ מִצְרִים" פָּגָן ה' שישי בו ספוק ועדון הפל, כי גם היתה מצרים, מה גן ה' לא צרייך בן אדם להש��ות, כי מצרים לא צרייך אחר שישקה אותה, מפני שהנילוט הוא יוצא ומשקה את כל ארץ מצרים. וכן מצינו בזוהר (לד לד פא) שמצרים נקראת גן ה' כי היא מקבצת</p>	<p>בזמן שהמלכים היו אצל אברהם, גלה אברהם את פתח גן עדן שנמצא במערת המכפלה, מובא בזוהר (חיי שרה קכז) שאברהם רץ אחרי הבקר עד מערה המכפלה, והבקר נכנס לתוך המערה, ואברהם ראה מה שראה.</p>

<p>את הפעע מהנהר הראשון הראשו שיווץ מעון שהוא נهر הפישון, כמו שכחוב (בראשית ב, י) "וַיָּנָהֶר יָצָא מֵעַדּוֹ לְהַשְׁקוֹת אֶת הָגֵן וּמִשְׁם יָפַרְדֵּךְ וְהִיא לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים: שֵׁם הָאֶחָד פִּישּׁוֹן".</p>	
<p>בנאלת מצרים מובא בספר יזרעאל ותק馥' (חמשאה ע' קצה) שדר' לשונות של גאליה מרמזים על גאלת הלשון. דבזיות שלא שנוי את לשונם זכו לנאלת הפה סח שיצא מהפה רעה.</p>	<p>אברהם הכין למלאכים לשונות בחרדל.</p>
<p>הקב"ה בנתן מים על ידי שליח, מניין שנאמר "הנני עמד לפניך שם על הצור".</p>	<p>מצינו במדרש (שמורי כה, ה) הוא אמר "יקח נא מעט מים" על ידי שליח.</p>
<p>ופרע להם בדבר שנאמר "וְאַרְחַץ בְּמִים".</p>	<p>הוא אמר "וְרַחֲצֵוּ רְגָלֵיכֶם"</p>
<p>והקב"ה פרש ענו למסך".</p>	<p>הוא אמר "וְהַשְׁעִנוּ תְּחִתְתְּ הַעַזְעָן"</p>
<p>ופרע הקב"ה לבניו שנאמר "זה הולך לפניהם יומם".</p>	<p>הוא לזה אותם שנאמר "וְאַבְרָהָם הוֹלֶךְ עַפְם לִשְׁלָחָם"</p>
<p>והקב"ה אמר "הנני ממיטיר לכם לחם".</p>	<p>הוא אמר "וְאַקְהָה פָת לְחָם"</p>
<p>ירד להם המן באלויש</p>	<p>בזכות שאמר אברהם "לושי ועשי עגות".</p>
<p>"וְיָרַח נָסַע מִאֵת ה' וַיָּגַן שְׁלוּוּם מִן הַיּוֹם".</p>	<p>וכן מצינו במדרש (ב"ר מה, י) "וְאֶל הַבָּקָר רַץ אַבְרָהָם" מיך שאני פורע לבניך.</p>

וכן מצינו בזוהר (בא לו) שבמצרים היה נגף למצרים ורפוא לישראל מהארת הכתיר שמביאה מכה אשר מהפה עצמה בא רפואה לישראל, ונביא את לשונו: שנינו אמר רב יוסי באותו מפש שגמץ דין למצרים, באותו מפש נמצא דין לישראל, זהו שפטוב "וראיתי את הדם ופסחתי עליכם". וכן שנינו, בכל אותן כתרים קדושים שלמעלה כמו שגמץ דין למצאים רחמים, והכל בשעה אחת. שנה רב חזקיה כתוב "ונגע ה' את מצרים" נגף ורפוא. נגף למצרים ורפוא לישראל. רב שמעון אמר בשעה שଘלך הלילה, והכתיר הקדוש מטהור וכו', זה מפה וזה מרפא, והכל בשעה אחת. זהר מדבר על מפת בכורות שהיתה מהארת הכתיר, כי "מפתה הוא כנגד י' ספירות, והארה זו היא נגף ורפוא. וכן בכורות יש אותיות כת"ר. וכן מצאו רמז על הקורונה בהנה של בני ישראל למפת בכורות, מובא ברש"י (שמות יב, ט) "אל תאכלו ממנו נא" שאינו צלי כל צrho קוראו נא בלשון ערבי. הינו הגויים שאוכלים נא ואבר מן חמי נענשיהם, ועם ישראל שנזהרים מזה זוכים לרפואה. וכן מובא מהר"ג ר' יצחק גניזborg שליט"א שהתבה שפוצי ריש"י שאינו היא בגימטריא קורונה. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שעובי בגימטריא וירוש. וכן שמעתי בשם האדרמור מbabov שליט"א שאמר, לפניו שנכנס לבודד, שעם ישראל גם נכנסו לבודד למצרים לפניו מפת בכורות,שה' אמר להם לא לצאת מהבית. וכן מובא בבעל הטעורים (שמות יב, ח) שלעתיד לבא יהיה הסיגר בבית כמו במפת בכורות, ונביא את לשונו: "יאכלחו". ד' פעמים במטורה. ב' בענני דפסח. ואיך "אחרן ובנוו יאכלחו" בענינה דמלואים. מה הם נצטו ופתח אهل מועד לא תצא" הכא נמי "ונאתם לא תצאו איש מפתח ביתו". ואיך "כימאספיו יאכלחו" דאיתקש גואה אחורה לנאה ראשונה. וכן מובא בספר 'מכתב סופר' בשם אביו מרן החותם סופר' (פרשת בא) "ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר", זה נסיון גדול ונורא בזכות זה נגלו, כן יהיה לעתיד במהרה בימינו בחבלי משיח לזכותינו ولבחון אותנו בנסיון זה.

והוסיף הרה"ג ר' שלמה זלמן ליברמן שליט"א שיש רמז על דבר הקורונה בכתב על יציאת מצרים: (שמות ה, ג) "ויאמרו אלהים העברים נקרא עליינו גלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בךבר או בחרב" וכי שמו בא ברש"י שם "פן יפגענו" פן יפגע חייו צרייכים לומר לו, אלא שחלקו קבוע למלכות. פגעה זו לשון מקירה מות היא. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שבשנת תש"פ יוצאليل פסח באור ליום חמישי כמו ביציאת מצרים. וכי שהבאנו ש חמישי אותיות ממשי. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שגען קורונה בגימטריאatz"ד עד"ש באח"ב.

קרינא דאגרתא שמשתלשלת במחלת הקורונה, איהו ליהוי פרונקה אחרות פירקנא וגאללה.

מצינו בגמרה (סנהדרין פב) "וירא פינחס בו אלעזר מה ראה, אמר רב, ראה מעשה ונזפר הילכה. אמר לו, אחוי אבי אבא, לא לך למדתני בירידתך מהר סיני הבועל ארמית קנאין פוגעין בו, אמר ליה, קרינא דאגרתא איהו ליהוי פרונקה. היינו שמה רבנו רמז לפנחס שקורא האגרת יהוה השלים הפתחאים לקימה, ומהמשך ידוע שפנחסذكر את זמרי והסביר את חرون אף ה'. ושמעתינו רמז מהר'ג ר' אברהם ויספיש שליט'א ללמד את דברי הגמרא בלבד הרמז בתוך מקלפות, שיש כאן בחינה של קרינא דאגרתא איהו ליהוי פרונקה, שמשתלשלת במחלת הקורונה בזה טמונה תחולת תהליך הגאללה והיציאה לחירות, איהו ליהוי פרונקה. כי פרונקה הוא אחרות פירקנא וגאללה ורמז על פורטם. וכן פינחס הוא אליו מבשר האоловה, ופנחס בגימטריא חדש אדר עם העותיות. וגם בפורטים במחלה אמר אחשוריוס להמן ואחר רך למזרדי איהו ליהוי פרונקה, ונתנו להם את הטבעת וכו'. וכן תחולת תהליך הגאללה הוא בבחינת הריגת כזבי, על ידי בן פוטי, שהרי כתוב (חבקוק ב, א) "וינפח לחש ולא יכזב", ואם הוא מביא את הקץ, הוא בבחינת הורג את כזבי שפספת בזב. וכן כזבי בת צור מרימות על נפילת קלפת צור שמביאה את הגאללה, כמובא בראש'י (בראשית כה, כ) בשזה גם זה נופל וכו', לא נתמלה צור אלא מחרבנה של ירושלים. וכן פרונקה פרושו שליח שדומה לממשית.

רפואה היא מלשון רפואי וחולשה, שפועלת חולשה בחולה, זה מביא לו את הרפואה.

מובא בספר 'שער אורה' (שער א) שענין הרפואה בא ממדת הדין. וכן מובא ב'פרי עז חיים' להאריז'ל (העמידה ע' ריט רפאננו ה' וגרפא ר'ת ר'יו הושיענו ונשעעה כי תחולתנו אתה ר'ת גימטריא ב' פעמים ר'יו. רואים שספר ר'יו שהוא המספר של המילה גבורה מרמז ג' פעמים בחולת ברפת רפאננו. והוסיף הרה'ג ר' יוסף מאיר סופר שליט'א שג' פעמים ר'יו בגימטריא חלים, שפרושו רפואה בלשון הגמרא. ועוז בזוהר (בראשית כד) שתקלה ארוכה היא לצד החסד שהוא בבחינת אורה, ותקלה קצה היא לצד הגבורות שהוא בבחינת קוצר. ומה הتفسל תקלה קצהה "אל נא רפא נא לה", לצד האבורה. וכן מצינו בראש'י (במדבר יח, יט) "ברית מלך עולם" ברית ברית עם אהרון, בדבר הבריא,

ומתקנים, ומבריא את אחרים, "ברית מלך" בברית הקרוותה למלך שאינו מסריך לעולם. רואים שהמלך הנשמי יש לו תוכנות נעלמות, שאינו מסריך לעולם, והוא בריא ומבריא, דרש הגבורות גבה מהחסדים, וشرط הרפואות בא מהמתיקת הדיינים. וכן מובא במלבי"ם (ויקרא ב, י) ש"ה שם מלך בין אוקינוס שלא ישראל. וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. עבരון שליט"א שבריאות עם הכלול בגימטריה בתר, לרמז שהריאות כולל חסדים ונגורות עם הכלול שלהם בבחינת בתר.

וכשם שמלך פועל דרך צמצום, על ידי שהוא מחסיר במאכל כדילע. כך רפואה היא מleshon רפיון וחלשה, שפועלת חלשה בחולה, וזה מביא לו את הרפואה. וכי שמצוינו בכמה מקומות בש"ס שהיה מקיים גם לרפואה. וכן רואים בנסיבות בתפקיד האנטיבוטיקה והחטויים וכדומה. וכן נראה חדש א"ר ר"ת "אני הויה רפאך", פיו שבל החיש שיך לימי הדין של ספירת העمر, לכן הוא משפייע את הרפואה שבאה ממדת הגבורה. וכן מובא בספר 'מכון שבת' שהמן התחיל לרצת בדבר חדש א"ר, ובמו הוי כלולים כל הרפאות, וכן המשעה של המתיקת מי מרה שם ה' הבטיח "כל המחלות אשר שמתי במצרים לא אישים עלייך", היה חדש א"ר. וכן מביא את דברי רבינו נחמן מברסלוב ב'חיי מוהר"ן' שהמקום בגבולות ארץ ישראל מסג' לרפואה, ומבהיר שלו אמר אלישע לנעמן להתרפאות בירדן שהוא בגבול הארץ ישראל. וכן כל המחלות באות מאחד היסודות שמתפשט יותר מהגבול, והרפואה באה מהגבול שחוזר למקוםו. וכן שרש רפואה קשור עם פ"ר דיינים שנוגנים גבול לכל דבר. פידוע שמנצף"ך שהם גבולי אותן אותן בגימטריה פ"ר. ומבהיר לדברינו שהרפואה באה ממדת הגבורה, לכן היא קשורה עם הגבולות שם יש את מדת הגבורה שעווצרת ונוגנת גבול לכל דבר.

וכן רפואה נקראה בלשון חז"ל "שחיקת סמנים", ופעלת השחיקה שיכת למדת הגבורה, כפי שבערנו במאמר 'סוד החיצי' שיאק נקרא ישחק, מלשון לשחק ולפוך ולצמצם. וכן השתלשל שם מכין התפקיד רקח מרקחת, אותיות קרח המסמל את מדת הגבורה. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שלון הקב"ה בא לבקר את אברהם בדור חולים לפני שנולד יצחק, לרמז לאברהם שישרש הרפואה של יצחק מגיע לעולם, פידוע שבדור חולים ענינו לבקר ולרפא את החולה ולראות מה חסר לו, ולקחת אחד מששים מחייב, וכן ענין הבדור מרמז על מדת הגבורה של יצחק שמבקרים בווחנית כל דבר לעמק להשלימו. פידוע שעמוק בגימטריה גבורה.

ולפי דברינו נראה לישב את קושית ה'קון אוריה' (תענית ז) שמצוינו בגמרא (סנהדרין כו) שהתורה נקראה תושיה, שמתשת לחו של אדם. ומайдך מצינו בגמרא (עירובין נד) שתורה היא רפואה לאדם. ומבהיר לדברינו שהמתשה היא סוד ריפויו וחלשה שمبיא רפואה. והוסיף הרה"ג ר' י. ש. צור שליט"א שתוושיה בגימטריה למוד תורה.

ובו מצינו רפואה בהשפעת השימוש שבסאה דרך חום שבגבורה כدلיקפן, כמו שכתוב (מלacci ג, כ) "שימוש צדקה ורפאה בכנפייה".

מצינו בغمרא (מגילה ז) ומה רוא לומר "רפואה" בשמיינית, אמר רב אחא מתוך שgentuna מילה בשמיינית שארכיה רפואה, לפיכך קבועה בשמיינית. ורואים שרפואה היא הברכה השמיינית בשמונה עשרה, ומספר שמונה מסמל את שרש מדת הגבירה שהיא בספרית הבינה השמיינית מהסוף להתחלה.

לפי זה נראה לבאר הغمרא (ב"ק פה) **אסיא דמגנו ב מגנו, מגן שווה**. היינו שרפואה בחנם שווה חנם, ורואים שיש עניין לשלם לרופא. ובואר לדברינו פיו שמדובר הוא השפעת החסד שבגבורה, כשהאדם משלם ממון הוא מתקשר עם השפעת החסד שבגבורה, וממילא הוא ממשיק את הרפואה שבאה מהשפעת החסד שבגבורה. וכן מובא ב'לקוטי מוהר"ן' (תנינא ג) בshallah רב אלייעזר הגדול, אמר לרבי עקיבא חמה עזה בעולם כי לא היה אז מי שיוכל להמתיק הדין, כי היה צריך לפניו [ממון] להמתיק דין ולא נמצא. כי באמת אחר המתקפה והפדיון, אז דיקא טוב לרפאות החולה על ידי רפאות, כי איזי דיקא אחר הפדיון ומהתקפה יש רשות לרופא לרפאות, וכו'. כי מה שארכיך שיתרפא דיקא על ידי סם פלוני ואיש פלוני הוא מחייב מדת הדין, שבקפי מדת הדין נגזר, שימוש שגורזין דין עד אותו הזמן ויوم פלוני, אבל פשועין פדיון וממתיקין דין, ואיזי גתבtile הגורה, איזי קדם שגורזין דין אחר, כי בשגמתק דין זה איזי גורזין דין אחר, ובין כך ובין זה, דמיינו אחר המתקפת דין הראשון קדם שגורזין דין אחר, איזי יכול הרופא לרפאות החולה על ידי סמים, כי איזי אין דין, ואיזי יכול להתרפאות על ידי איזה סם שייתה, כי אין צורך דיקא סם פלוני וכו' מאחר שאין דין פ"ל. וזהו "ורפא לרפא" עם שתי המבות מספר 'פדיון נפש'. כי עקר הרפואה על ידי פדיון דיקא, על ידי שMattikin דין. וכן המספר המסתתר בין אותיות רוף"א הוא 347 במנין צנור או מקור, לרמז שהרופא הוא רק צנור ומקור של ה'. וכן רוף"א בא"ל ב"ם טפי".

ובו השתלשל בהלכה (אר"ח נ"ג כ"ב) **שליח צבור בשכר עדיף טפי מבנדבה**. ואף שישנם טעמים שם על פי פשוט, נראה שיש כאן טעם על פי סוד שנוננים שכיר לשילוח צבור באותה בחינה שנוננים פדיון לצורך בבחינת העלאת מין נוקבין, וזה ממתיק את הדין שהצדיק ושליח הצדור יוכל לפעול פעלהם ברاءו, ואף שההנחת שמואל הנביא הייתה שלא להנחות ולקחת שום טובת הנאה מבני ישראל, יתכן שראה בזה סכנה עבורו בכלל המאכט של בני ישראל באותו זמן, אבל באופן כללני ההנחה הייתה שהיא מביאים מנהה לנביא והיה מברך. וכן בתשלום לרופא יש המתקפה להתחבר לצנורות הגבורה כدلעיל.

"מִקְרָן" בגימטריה 390. "מִפְרִיס" בגימטריה 390. ושניהם יחד בגימטריה תש"פ. וויש

כאן רמז על הקרנים שמסמלות את מלכות בית דוד, שנאצחו את קלפת פרס

שנרכזות בפרשיות השור.

כתוב (תהלים סט, לא) "אֲהַלֵּה שֶׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֲגָדְלָנוּ בְּתוֹךְהָה: וַתִּיטַב לְהָ מִשּׁוֹר פֶּרֶס מִקְרָן מִפְרִיס: רָאוּ עֲנָוִים יִשְׁמַחְוּ דָּرְשֵׁי אֱלֹהִים וַיְחִי לְבָכָם". שמעתי מהרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א ש"מִקְרָן מִפְרִיס" בגימטריה תש"פ. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שתש"פ נרמזת בר"ת "וַתִּיטַב לְהָ מִשּׁוֹר פֶּרֶס", וויש כאן רמז על קלפת פרס במלה "מִפְרִיס" ונראה לבאר את הקשר של הפסוק זה לשנת תש"פ ולסוף של קלפת פרס, דMOVAB ברש"י שם "וַתִּיטַב הַלְּלִי לְהָ". "מִשּׁוֹר פֶּרֶס" הוא שור שהקריב אדם הראשון שנברא בקוםתו, וביום שנברא שור בו ביום ה' הביאו שהשור בן יומו קראי שור, שנאמר "שׂוֹר אוֹ כְּשֵׁב אוֹ עַז פִּי יָלֵד", בו ביום נדמה לפר שהוֹא בן שלש. "מִקְרָן מִפְרִיס" קרנותיו קדמו לפרשותיו שהרי ב Kumato ובקרני נברא, וראשו יצא מן הארץ תקופה קצרה כל הנולדים הוציאו הארץ נמצאו קרני קדמו לרגלו. הינו דוד המלך התפלל לה' שתפלותינו תהיינה חשובות יותר מהשור פר שהקריב אדם הראשון ביום שנברא לכפר על חטאו. וויש כאן רמז שבשנת תש"פ הקרנים תקדמה לפרשיות, הינו שהקרנים שמסמלות את מלכות בית דוד, פMOVAB בגמרא (הוריות יב) דוד ישלה שגמשו בקון נמשכה מלכותן. שאול ויהוא שגמשו בפק לא נמשכה מלכותן, תנכחנה את קלפת פרס שנרכזות בפרשיות השור. כי קלפת פרס היא בבחינת פרסת הרגל, בסוד נצח דקלפה שהוֹא רגל. פMOVAB בגמרא (יום עז) שגבrial המלאך הכניע את דוביאל שר פרס בשמיים עם הפסוק "שְׁוֹא לְכֶם מִשְׁבִּימִי קְוּם". ותבהיר בינו שקלפת פרס היא בבחינת נצח דקלפה, מתגברים עליהם על ידי השכמת הפקר, דהיינו הוא מלשון נצח, שמתנוצחת נקדת הנצח של היום, בבחינת חוט של חסד שמאיר למטה הרק הנציח שמרמז על הנ"ץ חמלה. וכן אליו קשו לשבט ג' שמסמל את מדת הנצח. שלשבט ג' היה זאת לחגathon של ספירת הנצח, והם היו יוצאי צבא לרמז שם שיכים לחצי הראשון של שם צבאות שמספר אל את ספירת הנצח, ומפניו בגמרא (ב"מ פה) שאלייו נדמה כלב של אש. וכן פרס קשורה עם פורים שהוֹא בבחינת נצח. וכן שמעתי שפרס ארין בגימטריה רגלי מושיח.

ובנו מובא ב'בון יהוּדָע' (יום א'). שלפנינו ביאת המשיח חיבת לפול קלפת פרס, ונכbia את לשונו: גַּזְרָת מֶלֶךְ שְׁתִתְפְּשֵׁט מלכות רומי תשעה חדשים בכל היעולם כלו, וכך אמר רב אחר זה, ואם כן מכרח שם פרס יפלו בידם לקיים גזרה זו. וכן הגימטריא של מקרון עליה 390 והגימטריא של מפריס עליה 390 לרמז שיש פאן מלחמה של קדשה כנגד קלפה זה לעומת זה. וכן מובא בספר 'הפליאה' (די' וראה והבן) גם תבין זה מאדם הראשון שהיה קרבנו בזאת שור שהקריב אדם הראשון קרון אחד היה לו במצוות שגאמר "ויתיב לה' משור פר מקרון מפריס". מקדים בגימטריא מפריס, ומהسود כי י' מס' ספר, ספרים, רוצח אומר י' מס' פר הוא מפריס ואם תהפכו הוא ספרים. והגיה מקרנו בגימטריא ז'ר ונקב'ה מפריס בגימטריא זכר ונקבה והגיה זכר ונקבה בגימטריא השכינ'ה וכו'. ורואים שיש כאןرم זדלים בספר של מקרון או מפריס שעולים כל אחד 390. וכן מובא בספר 'תולעת יעקב' מבעל עבדות הקדש' שבפסוק הזה נרמז تكون המלכות וחטא אדם הראשון שהיתה בגאליה העתידה, וגם ארך הזמן זה יקח (הקדמה): בקש לחזור בתשובה ולהשיב אם על בניים ויביא קרבן על חטאתו אשר חטא לקרב מה שהרחק ולייחד מה שהפריד, וכמו שאמרו ר' אל אמר רבי יהודה שור שהקריב אדם הראשון קרון אחת היתה לו במצוות שגאמר "ויתיב לה' משור פר מקרון מפריס". ותקמי לב יודעים עד היכן הגיע חטאו של אדם, וכשבא לתקן השיב את הגאליה אשר גזל והקריב שור, כי פני שור מהشمאל, וגרנו אחד ירמז למה שתקן שהוא קרון היובל והוא קרון זוד. וכן מובא בספר 'הצינוי' (בראשית): עוד יתבונן חטאו של אדם הראשון ממה שהזיכרו חז'ל בתשובה. שור שהקריב אדם הראשון קרון אחת היתה לו במצוות שגאמר "ויתיב לה' משור פר מקרון מפריס", מקרנו כתיב וקרנו רמז למיליות שגאמר "וירם קרון משיחו". "atzmi" קרו לדוד עבדי". ואמרו אחת לرمץ כי תקון מה שקלקל.

ובנו מצינו בגמרא (ראש השנה כו.) "ויתיב לה' משור פר", אם שור למה פר, ואם פר למה שור, אלא מי שור פר משופר. ורואים שדוד המלך התפלל שתפלותיו תהיה חשובות יותר מתפלות שבאות יחד עם תקיעת שופר. וambilar לדבರינו שנרמזה כאן בגאליה העתידה שנזכה לתקיעת השופר גדול לחരונינו. וכן מובא ברבינו בחיי' שהקרנו אחת שהיתה בשור פר שהקריב אדם הראשון ספלה את אחותה ה' כמו שהיא בגאליה העתידה ה' אחד, ונכbia את דבריו: "ומעת הדעת טוב רוע לא תאכל ממנה", לך החסיף לומר ממנה כלומר לא תפירצנו ולא תעsha ממנו הפרי אילן בפנוי עצמו, ולא מן הענף שרש בפנוי עצמו, וכן לשון ויאכל כלומר שעבר על שתיהם, וזהו לשון אכילה שהוא כליוון הדבר והשתתתו. ולפוך כתוב שהשחתת מני צדין שאכל מן הפרי למיטה וקוץ ברגמו למעלה. ומפני שדגמותו מקבלת מממדת הדיון של מעלה שהוא השמאן, על כן כשב אדם מחייבו היצך להקריב

שור שִׁישָׁוֹב אֶל לְבּוֹ כִּי הַכָּל מֵיחָד וְדַבָּק לְמַעַלָּה, וַلִּכְدָּק זִמְּן לוֹ הַקְּבָ"ה שַׁוְּר בְּקָרְנוֹ אֶחָת בְּמַצְחוֹ לְהַוּזָּת לוֹ עַל הַאֲחֻדּוֹת כִּי לְבָאָר מַעַילְתּוֹ שְׁחִטָּא בְּקָצֹועַ וְפָרוּיד הַמֵּיחָד. וְאָמָר בְּמַצְחוֹ כִּי הוּא אֲמְצָעִית הַגּוֹף וַיָּרְמֹץ הַקּוֹ הַאֲמְצָעִי שְׁמַתִּיחָד מַעַלָּה וּמַטָּה, וְקָרְנוֹ לְשׁוֹן כַּم הַשּׁוֹר בְּקָרְנוֹ. וְעַל זֶה אָמָר שַׁוְּר שְׁהַקְּרִיב אָדָם הַרְאָשָׁׂוֹן קָרְנוֹ אֶחָת הַיְתָה לוֹ בְּמַצְחוֹ שְׁגַּאַמֵּר "וַתִּיטְבּוּ לְהָרָאָה מִפְּרִיסָה". מִקְרֵין תְּרִתִּי מִשְׁמָעַ, מִקְרֵין כַּתְּבִ, וְזֶה הָיָה חֲטָאת הַפְּנִים בְּמַדְבֵּר שְׁעִשּׂוֹ אֶת הַעֲגָל וְהַאֲרָכוֹ לְהַבִּיא לְכִפּוֹרָה שַׁוְּר, הוּא שְׁפְּתִיּוֹבָה "קָחוּ שְׁעִיר עָזִים לְחַטָּאת וְעַגְלָ וְכְבָשׂ וְגוּ", וְכַתְּבִ "וְשַׁוְּר וְאַיִל לְשָׁלְמִים". וּמְשֻׁם וְאַיִל נְצִטְיוֹנוֹ בְּתוֹרָה לְהַבִּיא בְּתְשִׁיר שְׁגַּבְּרָא בּוֹ אָדָם אַתְּרוֹג עִם לְוָלָב וּמִינְיוֹ כִּי לְחַבְּרָ וְלִיחְדָּ אֶת הַפְּלָל.

ג י : י	שָׁתְּאַתְּעַזְּזַעַדְתָּה כְּפֹרָעָג יְחַמְּפָנִי יְחַזְּחַקְנִי מִהְאָכֹז
ג י : ג	תַּהְתַּאֲכֵל וְאַתְּדַלְאַתְּאַכְל וְמַעַלְיָה גְּרָהוּמְפָרָסִי הַפְּרָסָה אַתְּהַגְּמָלִכִי מַעַלְגָרָה
ג י : ט	וּבְנַחַלְיָם אַתְּמַתְּאַכְל וְוּכְלָאַשְׁרָאִי לְוּסְנַפְּרִירָוְקָשָׁקְשָׁבְבִּים יִסְמְבָנְחָלִים מַכְלָשָׁרָחָם
ג י : יד	נְשַׂמְתָּו אַתְּהַקָּאָת וְאַתְּהַרְחָם וְאַתְּהַחַטְּבָה אַנְפָלָמִי נְהַוְאַתְּהַדְּבִּרְכִּי פְּתָוָאַתְּהַעַטְלָפָל
ג י : כה	מַאֲדָעָה נְרָבָלְכָלְהַבָּהָמָה אַשְׁרָה וְאַמְּפָרָסִתְּפָרָסָה שְׁסָעָאִי נְנַהְשָׁעָתָו גְּרָהָאִי נְנַהְמָעָלָה
ג י : לב	אַשְׁרִי פְּלָעֵל וְמַהְמַבְתָּמִים יִתְמַאְכְּלִיכְלִיעָקָאָוְבְּגָדָאָוְרָאָוְשָׁקְכָלִיכְלִיאָשְׁרִי עַשְׂהָמָל
ג י : לד	דְּרוּעָאַשְׁרִי דְּרַעַתְּהָוְרָהוְאַוְכִי יִתְלַעַםְיָמָלְעָדָחָעָנְפָלְמָבְלָתְמָעָלִי וְטָמָהָוְאַלְכָמָוְכ
ג י : מג	נְטַמְתָּבְמָכִיאַנְיִי הָאַלְיָכָמָסְמָדָתָמָאַוְבִּי וְסְמָשָׁמִי נִיְמָוְלָבְשָׁרָעָלָתָו וְשָׁלָשִׁי
ג י : בב	רְוֹתְמָה שְׁבָעַת יִמְסִיכִים יִנְדַּתְדּוּתְהַתְּמָטָאַוְבִּי וְסְמָשָׁמִי נִיְמָוְלָבְשָׁרָעָלָתָו וְאַחֲדָלְחַטָּתוֹ
ג י : ד	וְאַמְלָאַתְּמָצָא יִדְחָדִישָׁהוּלְקָחָהַשְׁתִּירִים אַוְשָׁנִיְבָנִיְיִוְנָהָחַדְלָעָלָה וְאַחֲדָלְחַטָּתוֹ
ג י : ט	וְרוּשָׁרָה לְאַחֲפְלָבָנָוְחַסְגִּירְכָהָזָהָתָהָנָגְשָׁבָעַת יִמְסְרָאָהוְחַחָבָנִי וְמַחְיִתָּה
ג י : טז	בְּאַדְמָוְהַוְבָאַלְחָכָהָנָוְרָאַחָכָהָנָוְהַנְּשָׁאַתְּלָבָנָהָבָעוֹרָהוְיִאַחְפָכָהָשָׁעָרָלָבָנָוְתָה
ג י : כב	יְשֻׁבָּהָבָשְׁרָהָזָיְוּנְהַפְּצָלָבָנָוְבָאַלְחָכָהָנָוְרָאַחָכָהָנָוְהַנְּהַפְּחָנְגַּעַלְבָנָוְתָה
ג י : כד	וְאַתְּוֹנְגַּעַנְהָוְאַוְאַסְמָתָהָתִיהְתָּעַמְדָהַבָּהַרְתָּלָאַפְּשָׁתָהָצְרָבָתָהָשָׁחִיְזָהָוְאַטְּהָרָהָוְחַחָנָאַוְבָּ
ג י : לב	נְתַקְוָלָהַיְהַבָּשָׁרָצָהַבָּוְמְרָאָהַנְּתַקְאִיְוְעַמְקָמוֹהַעֲרוֹרָהַתְּגָלָזָוְאַתְּהַנְּתַקְלָאִיגָּלָח
ג י : לח	וְאַשְׁהָכִיְיִהְבָּעָוְרָבָשָׁרָבָהַרְתָּבָהַרְתָּבָנָהָוְרָאַחָכָהָנָוְהַנְּבָעָוְרָבָשָׁרָבָהַרְתָּכָהָוְ
ג י : מה	שְׁרָבוֹהָנָגְעַבְדִּיוֹפְרִמִּים וְרָאָשָׁוְיִהְיַפְרָוְעָוְעַלְשָׁפָם יִעְתָּהָעָוְרָמְטָמָאַיְקָרָאָכָה
ג י : נא	הַשְּׁבִיעִיכִיְפְשָׁהָהַנְּגַעַבְגָּדוֹבְשָׁתִיְאַוְבְּגָדִתְאַוְבְּגָדְתָהָוְאַבְשָׁתָהָשְׁרָפָנוֹפְחָתָהָוְאַבְקָרָחָתָוְאַבְגָּבָחָתָוְאַסְרָאַחָהָכָהָנָוְהַנְּחָהָה
ג י : נה	אַלְמָשָׁהָלָאַמְרָדָאַתְּהַיְהַתְּרָתָהַמְצָרָעָבִי וְסְתָהָרָתָוְזָהָבָאַלְחָכָהָנָוְיִצְחָכָהָנָאַלְמָחָ
ג י : א	הַרְוּוְשָׁלָחָאַתְּהַצְפָּרָחָיְהַעֲלָפְנִיְהַשְּׁדָהְוְכְבָשָׁמָתְהַרְאָתְבָגְדִי וְגַלְחָאַתְּכָלְשָׁעָרְוּרָחָ
ג י : ד	וְאַתְּסָלְפָנִיְיִהְוֹהַפְתָּחָאַלְמָוּעָדְוְלַקְדָּחָכָהָנָאַתְּהַכְבָּשָׁחָאַחָדְוְהַקְרִיבָאַתְּוַלְאַשְׁםְוְאַתְּלַמְּלִיתְוְהַדְמָהָשָׁמָןְבְּאַזְבָּעָוְשָׁבָעָנְמִיסְלָפְנִיְיִהְוֹוּמִיתְרָשָׁמָןְאַשְׁרַעַלְכְּפָוְיִתְן
ג י : ט	

צופן על נגיף הקורונה בסין.

קורונ"א מהאות 'כ' כלפי מעלה מתקבל **קורונ"א**, כלפי מטה השם החדש של הנגיף **כ"ד**

ס"י"ז, **חובי"י**, **וوهאן** שם הארץ והמחוז והעיר בו הtgtela הנגיף.

שניהם נמצאים בהסגר וכך שוראים בראש הדלוג את המילים **"מח"ץ למבחן"ה"** ולמטה הפסוקים על **מגפה**.

השנה **ה'תש"פ** בתוך הפסוק על השחתת והקדחת.

[**קורונה** מרמז על חרון אף ה. חובי מרמז על החובות והעבירות. ווהאן מרמז על צעקה ר"ג].

מילה	דילוג	מיקום	קרוב	7746
חובי		1791...	14	
ווהאן		1791...	-----	11621
התשפ		1830...	-----	2
קורונה		2217...	-----	-11613
סינ		1791...	-----	23238
מגפה		2178...	-----	1
מגפה		2178...	-----	1

א - יט, כה	ה	יכם לא תאמך לועטל את האקליז נחש צוית צוועת קדשו נאחת הקדש יבנוי
א - כב, יד	ו	ספחים שיתזעלו זונאות קדשו נאחת הקדש יבנוי
א - כד, ג	ה	ה אל משה לה אמרה ואצת את המקדש על יוכסם נאחת הקדש יבנוי
א - כט	ו	אניא עשה דאתת לכם נאחת הקדש יבנוי
ד - א, ט	ב	בתם רדא שי אל פיש ראל להם נויש קח משחננו נאחת הקדש יבנוי
ד - ג, יא	ל	משה לאמר מושגנינה נאחת הקדש יבנוי
ד - ד, לו	מ	שים אל הפקודים נאחת הקדש יבנוי
ד - א, ג	ג	לאחדו יקי ריבונו נאחותם לפגז נאחת הקדש יבנוי
ד - ז, פט	א	אל יזום על הכהרת אש רעלדר נאחת הקדש יבנוי
ד - י, כח	ב	בנוי יש ראל לנצח באחתם ניסען נאחת הקדש יבנוי
ד - יא, כ	ח	זכרים נולק חחתם מפריה האש נאחת הקדש יבנוי
ד - ט, טו	ו	ויה תזרה האחת תומש פטאת חדינה נאחת הקדש יבנוי
ד - ז, ג	ז	ה חייזם ותעצירה מאפה נאחת הקדש יבנוי
ד - יט, כ	ה	ה נפשה הואמתה זו נאחת הקדש יבנוי
ד - כב, ד	ע	עת זיאת אש רתב ברם ברזואה נאחת הקדש יבנוי
ד - כד, ב	ב	בק ראת ירזה נאחת הקדש יבנוי
ד - כט, ג	ו	ט בחלתו נאיש לפיפקד זונית נגחלת נאחת הקדש יבנוי
ד - ט, ג	ר	רבתם על האש הריח ניחתיה נאחת הקדש יבנוי
ד - לא, לו	ו	ה מחרצת חלקה יצאה ים בזבז נאחת הקדש יבנוי
ד - לא, כה	ה	ויאח נוב מקהלה תזיסע ונתמכת נאחת הקדש יבנוי
ד - לה, לא, ח	ו	וכפר לד נפש רצח אש נאחת הקדש יבנוי

האַדְמוֹר מִרֵּמָנוֹב שְׁלִיטָא מַארָה"ב עֲשָׂה אָגָּרֶל הַבָּעֵשׂ"ט לְשָׁאֵל מַדּוֹעַ הַבִּיאָה ה' אַת מְגֻפָּת הַקּוֹרֹזָה.

זכית לשוחח בטלפון עם האַדְמוֹר מִרֵּמָנוֹב שְׁלִיטָא מַארָה"ב שׁדָּבר אֲתִי מִמְּפִתְּחָה חָלוּ שְׁחָלָה לְעֵד בְּמִחְלַת הַקּוֹרֹזָה ה' יְשָׁלַח לוּ רְפֹואָה שְׁלָמָה בְּתוּשָׁחָי. וְסִפְרָ לֵי שְׁעָשָׂה אָגָּרֶל הַבָּעֵשׂ"ט לְשָׁאֵל מַדּוֹעַ הַבִּיאָה ה' אַת מְגֻפָּת הַקּוֹרֹזָה, וַיַּצְאָו לוּ הַפְּסָוקִים: (תְּהִילִים עַת, א) "מְשֻׁכֵּל לְאָסֶף הָאָזִינָה עַמִּי תּוֹרָתִי הָטוּ אָזְנָכֶם לְאָמְרִי פִּי: אֲפַתְּחָה בִּמְשָׁל פִּי אֲבִיעָה חִידּוֹת מִנִּי קָדָם". וּבָאָרֶתִי בְּס"ד שַׁהְפְּרָק בְּכָלְלוֹתוֹ מִדְבָּר עַל הַשְּׁפָעָת הַפּוֹן וְהַפְּרָנָסָה לְעֵם יִשְׂרָאֵל, וּכְנָעַל בְּקִיעָת הַיּוֹם שְׁזִכְיָה לְרִכּוֹשׁ גָּדוֹל, וְמִצְינָנוּ קָשָׁר בֵּין מְגֻפָּה לְהַשְּׁפָעָת הַפְּרָנָסָה, כְּמוֹבָא בְּגִמְרָא (תְּעִנִּית ח): בִּימִי רְبִי שְׁמוֹאֵל בֶּר נְחַמְּנִי חָווָה כְּפָנָא וּמוֹתָנָא, אָמְרִי הִיכִּי נְעַבֵּיד נְבָעֵי רְחַמִּי אַפְּרָתִי לֹא אָפְּשָׁר, אָמַר לְהָוָה ר' שְׁמַיְאָל בֶּר נְחַמְּנִי נְבָעֵי רְחַמִּי אַפְּפָנָא, דְּכִי יְהִיב רְחַמְּנָא שְׁוֹבָעָא לְחַיִּי הוּא דִּיחַיְבָ, דְּכִתְבָּ "פּוֹתֵחַ אֶת יָדָךְ וּמְשַׁבְּעַ לְכָל חַיִּים". וּרוֹאִים שָׁר' שְׁמוֹאֵל אָמַר שִׁיבְקָשׁוּ עַל הַפְּרָנָסָה, וּמִמְּלָא יִקְבְּלוּ עַמְּךָ גָּם חַיִּים וְתִבְטָל הַמְּגֻפָּה, וּכְנָכְמִים אֶלְוּ עַל יְדֵי הַשְּׁפָעָת קְמַחָא דְּפָסָחָא אָפְּשָׁר לְהַמְּתִיק אֶת הַמְּגֻפָּה. וּכְנָכְמִים שְׁמַעַתִּי מִהְלָגָר מ. א. מ. שְׁהַדְבָּרִים מִפְּרָשִׁים בְּכֶתֶובָּה (שְׁמוֹת כג, כה) "וַיַּגְּרַד אֶת לְחַמְּדָה וְאֶת מִמְּיךָ וְהַסְּרָתִי מִחְלָה מִקְרָבֶךָ". וְכֹפֵי שְׁהַבָּאָנוּ שְׁמַרְבָּד" בְּגִימְטָרִיא לְרוֹגָנָה. וּכְנָכְמִים שְׁמַעַתִּי מִהְרָה"ג ר' אַבְרָהָם יִדְּזָה שְׁלִיטָא שְׁלִפְיִי נְסָח הַסְּפָרִים אָוֹרִים בְּבִרְכַּת הַשְׁנִים: "שְׁמַרָּה וְהַאִילָה שָׁנָה זוּ מִכְּלָדָר רָע וּמִפְּלָל מִינִי מִשְׁחִית וּמִפְּלָל מִינִי פְּרָעָנוֹת". וּכְנָמָבָא בְּסִפְרָ 'הַמִּדּוֹת' (עַרְךָ דַּעַת) עַל יְדֵי מִפְּרָנָסִי עֲנֵנִים נְצֹולִין חָמוֹן עַמְּךָ מִן הַמְּגֻפָּה בְּזָכוֹתָם.

וְהַוְּסִיף הרה"ג ר' א. ד. שְׁלִיטָא שְׁהַפְּסָוק "אֲבִיעָה חִידּוֹת מִנִּי קָדָם" ר'ת קְמַח"א לְפִי הַסְּדָר מִהְסָוֶף לְהַתְּחִלָּה, וּמִצְדָּכָה שְׁנִי "אֲבִיעָה חִידּוֹת מִנִּי קָדָם" ס"ת מִיְּתָה לְפִי הַסְּדָר מִהְסָוֶף לְהַתְּחִלָּה, וּמִזְהָא אָנוּ רְoָאִים שְׁהַשְּׁرָשׁ שְׁלַמִּתָּה שְׁנָרְמָזָת בְּס"ת נִמְצָאת בְּקְמַח"א שְׁנָרְמָזָת בָּרַת, וּעַל יְדֵי קְמַחָא דְּפָסָחָא שְׁעַם יִשְׂרָאֵל מִשְׁפִּיעִים בְּיִמְים אֶלְוּ אָפְּשָׁר לְהַמְּתִיק אֶת הַמְּגֻפָּה. וּכְנָכְמִים "אֲבִיעָה חִידּוֹת מִנִּי קָדָם" עַמְּהָוְתִּים וְהַמְּלִים בְּגִימְטָרִיא שְׁנִית תְּשִׁפְתָּחָה הַמְּגֻפָּה. וּכְנָכְמִים "אֲבִיעָה" ר'ת אַצְּילָות בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשֵׂיה הָעוֹלָם הָזֶה, וּ"קָדָם" מְרַמֵּז עַל עוֹלָם אָדָם קָדְמוֹן. וְנָרְמָזָה הַשְׁתְּלִישָׁוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם. וּכְנָכְמִים שְׁפָרּוֹשָׁה רְפֹואָה נְרָמָזָת בָּרַת בְּכֶתֶובָּה שְׁמָ: "מְשֻׁכֵּל לְאָסֶף הָאָזִינָה עַמִּי תּוֹרָתִי" וְהַמְּשָׁךְ בְּכֶתֶובָּה הָטוּ אָזְנָכֶם לְאָמְרִי פִּי" ר'ת פְּלָ"א. וּכְנָכְמִים בְּיַדְרִיד' נְרָמָז בְּאֶמְצָע הַמְּלִים "אֲבִיעָה חִידּוֹת מִנִּי קָדָם" וְגַשְׁאָרוּ אַוְתִּיּוֹת עַיְ"ן שְׁעוֹלוֹת בְּגִימְטָרִיא גְּדוֹלָה תְּשִׁפְתָּחָה. וְהַוְּסִיף הרה"ג ר' א. ר. שְׁלִיטָא שְׁ"א אֲבִיעָה חִידּוֹת מִנִּי קָדָם" בְּגִימְטָרִיא צְרָעָת.

ידוע הבואר על הפסוק (במדבר כד, כ) "וַיֹּשֶׁא מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר רַאשִׁית גּוֹים עָמֵלָק וַאֲחַרְיוֹן עָדִי אָבֶד". שׁמְלָק' ר'ת עמרם משה לוי קהת, והאותיות האחרוניות של עמרם משה לוי קהת, הן מילתה. זה מרמז הכתוב "ראשיות גוים עמלק", האותיות הראשונות של עמרם משה לוי קהת, הן בראשית והחשיבות של עמלק, שמשמעותם ינicketו. דעמלק שהוא הקלהה הגדולה ביותר, יונק מהקדשה הגדולה ביותר משפט לוי. וממשיך הכתוב "ואחריוון עדי אבד", דהאותיות האחרוניות של עמרם משה לוי קהת, הן גם הסוף של עמלק, מילתה. ובabaor זה רואים שראשית תבות הם שרש של הסופי תבות.

וכן שמעתי מעוד רב שעשה גורל הגנ"א לשאל על הקורונה, וכך הפסוקים בסוף פרק ע"ח שמדוברים על הגאה העתיקה: "ויבחר את שבט יהודה את הר ציון אשר אהב: ויבן במו רמים מקדשו הארץ יסדה לעולם: ויבחר בזיד עבדו ויקחחו ממלאת צאן: מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו: וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחים". וכן שמעתי שקורנו"ה נרמזת בנסח התפללה: קבץ נפוצות קנייך מארעך בנצח הארץ. וכן פרק ע"ח פותח במילים "משכיל לאסף" רמז לאסיפות היהודים מכל העולם. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שIALIZED ע"ח עם המלים בגימטריה קורונה עם האותיות. וכן גורל בעש"ט בגימטריה כתר. והוסיף הרה"ג ר' שלמה זלמן ליברמן שליט"א שבזמןו ע"ח יש ע"ב פסוקים, רמז לסיום ע"ב שנים של חכמי משיח ולדת משיח. וכן שהבאנו את סיום הפרק שדבר על לידת משיח: "ויבחר בזיד עבדו ויקחחו ממלאת צאן וגו". וכן הכתוב "אפתחה במשל פ' אביעה חידות" מרמז דבר עמוק שמסתתר כאן שצrik משל וחידות להבינו, זה מרמז על קץ הפלאות שטמון כאן בעניין הקורונה שאף אחד לא מבין מדוע עשה ה' ככה. וכן הלשון "אפתחה" מרמז שהקורונה היא רק הפתיחה לדברים הגדולים שיבואו אשר בנה. וכן הכתוב "הАЗינה עמי תורתך" ר'ת ע"ת ה', היינו העת הה' בchein עיתים בקהלת: (קהלת ג, א) "לכל זמן ועת לכל חפץ פתח השם: עת ללקת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטויע: עת לחרול". וכן "חידות" בגימטריה משיח בן דוד עם המילים והכולל.

שור פָר מִקְרָן מִפְרִיס קַשּׁוֹר עַמְּ הַשׁׁוֹפֵר, וְאֶם כֵּה הוּא קַשּׁוֹר עַמְּ לְדַת מֶשִׁיחַ.

בַּתּוֹב (תהלים סט, לא) "אֲהַלֵּלה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֲגַדְּלָנוּ בְּתֹךְהָה: וַתִּיטַב לְהָ מִשּׁוֹר פָר מִקְרָן מִפְרִיס: רָאוּנוּ יְשֻׁמְחוּ דָרְשֵׁי אֱלֹהִים וַיַּחֲיִ לְבָכֶם". שמעתי מהרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א ש"מ"קְרָן מִפְרִיס" בגימטריא תש"פ. ובגימטריא קורונה חֲבֵלי המישית. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שְׁתַשׁ פְנִימָזָת בְּרִית "וַתִּיטַב לְהָ מִשּׁוֹר פָר", ונראה לבאר את הקשר של הפסוק זה לשנת תש"פ ולסוף של קלפת פרס, דמובה בראש"י שם "וַתִּיטַב" הלולי לה. "מִשּׁוֹר פָר" הוא שור שהקריב אדם הראשון שנברא בקוםתו, וביום שנברא שור בו ביום הביאו שהשור בו יומו קרווי שור, שגאמר "שׂוֹר אוֹ כְּשֵׁב אוֹ עַז כִּי יַנְלֵד", בו ביום נדמה לפר שהוא בן שלש. "מִקְרָן מִפְרִיס" קרנותיו קדמו לפרסותיו שחרי ב Kumתו ובקרניינו נברא, וראשו יצא מן הארץ תחלה קדרה כל הפולדים הוציאו הארץ נמצאו קרניינו קדמו לרגלו. ויש כאן רמז על אמות הعالם ובפרט קלפת פרס שנרמז בምפריס שקבעו ענש מה' מגפת קורונה, שנרמזת במקרא. ודוד הפלך התפלל לה' שתקפלתו תהינה קשיבות יותר מהשור פר שהקריב אדם הראשון ביום שנברא לכפר על חטאו. ויש כאן רמז שבשנת תש"פ הקרןיהם תקדמנה לפרסות, הינו שהקרןיהם שמסמלות את מלכות בית דוד, כמובא בגמרא (הוריות יב) דוד ושלמה שנמשחו בקרן נמשכה מלכוֹתן. שאיל זיהו שגמשחו בפה לא נמשכה מלכוֹתן, תנצהנה את קלפת פרס שנרמזת בפרסות השור. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שקורונה בגימטריא פרהסיה שנרמזת בה קלפת פרס, וכפי שרואים שהקורונה בטלה את הפרהסיה מכל הعالם וסגרת את כלם בbulletin. ומצד שני עושים תפלוות בצדור ברחובות של עיר לקדש את הפרהסיה.

בַּתּוֹב (ישעה מא, כג) "הָגִידו הַאֲתִיוֹת לְאַחֲרָה וְגַעַתָּה כִּי אֱלֹהִים אַתָּם אֶת טִיטִיבָו וְתַרְעָו וְגַשְׁתָּעָה וְגַרְאָה יְחִדָּיו: הַן אַתָּם מֵאֵין וַיַּעֲלֵיכֶם מֵאָפָעַ תְּוֹעַבָּה יְבָחר בָּכֶם". העבאי מזכיר לנבי אי השקר של עבודה זרה ומץוה אותם לומר את האותות שיבאו לעולם לאחר, הינו קודם שיבאו, ואז גדע שנבואותם אמתה. מצינו במדרש (ויק"ר כ, ז) רבוי לוי פתח "הַן אַתָּם מֵאֵין וַיַּעֲלֵיכֶם מֵאָפָעַ", מאיין מלא כלום ומלחה סרווחה, מֵאָפָעַ מַק' פָעִיות שְׁהָאָשָׁה פֹועָה בְשֻׁעָה שיוושבת על המשבר, תשעים ותשעה למיטה ואחת לח"ם. "תְּוֹעַבָּה יְבָחר בָּכֶם" אף על פי שהתינוק הזה יוצא מתוך מיי אמו מלכלך ומטגן מלא רירון ודם הכל מחייב אותו ומונשקין אותו וביתר כשהוא זכר. דבר אחר "הַן אַתָּם מֵאֵין" אמר ר' ברקיה והוא לשון יוני והוא אחד, אמר הקדוש ברוך הוא אם מה אתה אתם לי מאומות הعالם מאיין מאותן שפתח בהם "כל הגולים כאין גנדו", "וַיַּעֲלֵיכֶם מֵאָפָעַ" אמר ר' לוי כל פעולות

טובות ונחמות שהקדוש ברוך הוא עתיד לעשות עם ישראל אלא בשביל פועה שפעיתם לפני בסיני ואמրתם "כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע", "תוועבה יבחר בכם" אותה תוועבה שכתב בה "עשו להם על מיסכה" מאיתה התוועבה הביאו לפני קרבון שאמר "שור או כشب". רואים שהמדרש דורש את הפסוקים על להה ויש כאן רמז על ק' פועלות שהאשה פועה בזמן הלדה שפעיה אחת היא לחאים. וממשיק המדרש שהפעיה שעם ישראל פעו לח חיים במתן תורה, היא נעשה ונשמע, כי יציאת מצרים ומתן תורה היו בחינת לדה של כלל ישראל. וכן מובא בחודשי הרשב"ז (ר"ה) בעל הערוך כתוב שתוקע מהה נגד מה פועלות דאיימה לסתרא, קדושיםנו "הן אטם מאין ופאלכם מאפע" ממה פועלות שהאשה פועה בלבד. תשעה ותשעים לミתָה ואחת לחאים. ורואים שהמאה הקולות של השופר הם נגד תשעים ותשעה לミתָה ואחת לחאים. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שגם בשופר יש תקיעה אחת שמוסיפים על מה קולות של ראש השנה ותוקעים תקיעה אחת לחאים במנצאי יום הכפורים, שהיא הזמן שה' נתרצה על חטא העגל על מה שפגמו את הנעשה ונשמע, וכי שמקשר המדרש את המשך הכתוב "תוועבה יבחר בכם" לאם שרוחצת את התינוק אחרי הלדה מכל הלהלווה, אך ה' רחץ אותנו מהלהלווה של חטא העגל, וזה היה ביום הכפורים, لكن במנצאי יום הכפורים אנו תוקעים תקיעה אחת נגד הפועה אחת של חיים.

מצינו בגמרה (ראש השנה כו) "ויתיב לה' משור פר", אם שור למה פר, ואם פר למה שור, אלא מי שור פר משופר. ורואים שישור פר מקרן מפריס קשור עם השופר, ואם כך הוא קשור עם לדת משה, כי מה קולות של שופר הם המאה קולות של לדה שס"ט למיטה ואחת לחאים בלבד. וכן המילדות נקראות שפירה ופועה בסוד הפועלות של השופר שסמלות את הלדה שפועים לצד ומשפרים אותו. והוסיף הרה"ג ר' יאיר בויאר שליט"א שגם בשופר מצינו שהוא מלשון שפורה וחתונה כמו שפירה, כמו שאומרים בתפלת ראש השנה שפרו מעשיכם וברית לא תופר. נאקותכם יאוזן שחיקים שפר. ויתיב לה' משור פר. קדוש. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שעל שפירה ופועה נאמר שהו קחיו את הילדים בסוד הפועה אחת של חיים: (שמות א, ז) "ויתיראנ המילדת את האלים ולא עשו וכך דבר אליהם מלך מצרים ותחיין את הילדים: ויקרא מלך מצרים למילדות ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר זה ותחיין את הילדים". והר"ת של תחין שפירה פועה הן תש"פ. שאנו מזמנים לדת משה ברחמים בסוד הפועה אחת של חיים. וכן תחיה בגימטריא משיח בן זвид. וכן הכתוב שם "הן אטם מאין" בגימטריא 100 ועוד 1. וכן "הן אטם" בגימטריא מלכות, כי הפלכות "ויליה ירדות מوت" והוא צרכיה את הארץ הפתר מאין שהיא הפועה 100 שמביאה לה את החיים. וכי שבארנו על מגפת הקורונה שהיא הארץ הפתר שבא להolid את משיח ולהביא את הפועה לח חיים.

של הגאלה השלמה, וזה נרמז בפסוק: "וַתִּיטְבֶּל לָה' מִשּׁוֹר פָּר מִקְרֵן מִפְרִיס". וכן קורענ"ה במלוי בגימטריה ראש השנה ובגימטריה בית המקדש. וכן 99 בגימטריה חכלי לידה.

אור הגאלה העתידה הוא אור הפתר. במובא במדרש (אבות דרבי נתן ל"ד) עשר ירידות ירדת שכינה על הארץ ואות שעתה להיות ביום גוג ומגוג שנאמר "ונעמדו רגלו ביום ההוא על הר היזמים". הירידה לעתיד לבא כגד ספירת הפתר, כי הפסוק שהמדרש מזכיר הוא כנגד הארץ אדם קדמון [א"ק] שהוא עולם הפתר העליון, במובא ב'יעץ חיים' להארין'ל (ש"ג פ"ב) שאבון השתייה שבצעירה תתקשר לעתיד לבא עם עקיבי א"ק שmagim עד העשיה, ואז יתגלו רגלי א"ק למטה בסוד הכתוב "ונעמדו רגלו על הר היזמים", והשתלשות הקורונה היא ממש בבחינה של "ונעמדו רגלו ביום ההוא על הר היזמים" כי הנגיף היה ידוע מזה שנים, אבל היה היה בלתי אלים, ופתאום נעשה אלים והורג אנשיים. וזה את ממש הבחינה של התגלויות רגלי א"ק שנמצאים תמיד בעולם, אבל אין פועלם לגנות את אור הפתר, עד לזמן הגאלה העתידה בו יתחלו לפעול ונראה את פעולתם בעולם. וכן פרסמו דברי המדרשים שצורת فعلתו של הנגיף שונה מזונה מצורית פעילותם של החושים של הכתיר שהוא סוד התענוג בידוע. וכן פרסמו דברי המדרשים שצורת فعلתו של הנגיף שונה משאר הספירות. שאר הנגיפים שיש בעולם, וגם כאן רואים שיש כאן השתלשות מיחחת של אור הפתר שזונה משאר הספירות.

מצינו במדרש (במדבר יח, כב) טיטוס הרשע נכנס בבית חדש מקדים לשוה מחך ומגדף עמד וגדר את הפרלט, ונטיל ספר תורה והצעה וhabia ב' זנות ו עבר עליהם ושלף מרבו וקצע את ספר תורה, נעשה נס התחיל דם מבצע ממנה התחיל משבIGH לומר שעצמו הרג, התחיל מתגבר והולך. לנו שהגיע לים היה הים הולך וטוער, אמר אלהיהם של אלו אין גבורתו אלא בים, אם הוא רוצה עלה ליבשה ונראה מי נזאת. אמר לו הקב"ה רשות בנו רשות בריה פחוותה קלה שבבריותי אני משליח לך לבארך מן העולם נכנס יתוש בחוטמו ומות בימות משנה וכו', שכן דרכו של הקב"ה לעשותות שליחותו על ידי דברים קלים לכל המתגאיין עלייו שלח להם בריה קלה להפרע מהם, להודיעך שאין גבורתו ממש. לעתיד לבא עתיד הקב"ה לפרע מון האמות על ידי דברים קלים שנאמר "וְהִיא בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁלֹךְ יְהֻנָּה לִזְבוֹב אֲשֶׁר בְּקַצְתָּה יָאִרְיָה מִצְרָים וְלִזְבוֹרָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ אָשָׂוָר". ורואים שה' يعني את העמים לעתיד לבא על ידי דברים קלים ובריות פחוותות פמו יתוש וזבוב, ואין לך זבוב קל וקטו יותר מהקורונה שאינו נראה לעין מרבית קטנותו. והוסיף הרה"ג ר' אהרון שפירץ שליט"א שבבריה קלה עם האותיות והמלים בגימטריה קרוונה. וכן דברים קלים בגימטריה ממש בון דוד עם המלים. וכן הפתווב (ישעה ז, יח) "וְהִיא בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁלֹךְ יְהֻנָּה לִזְבוֹב" בגימטריה ה'תש"פ. וכן קורענ"ה עם האותיות בגימטריה צרעה עם הפול. וכן

שְׁמַעְתִּי שְׁקוֹרֹנָה בְּגִימֶטְרִיא גּוֹג וּמְגּוֹג סּוֹף הָעוֹלָם. וְכוֹן שְׁמַעְתִּי מַהְרָה"ג ר' יְחִיאֵל סְבִּחָ שְׁלִיטָא שְׁנָקְמָת ה' עַל יְהִי שִׁיחָד"ק נְרָמִזָּת בְּכַתוּב: (תְּהִלִּים ז, יב) "אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צָדִיק וְאֶל זָעַם בְּכָל יוֹם: אֲםִ לֹא יָשֻׁב חָרְבוֹ יְלַטוֹשׁ קְשָׁתוֹ דָּרָךְ וַיְכּוֹנֵן: וְלוּ הָכִין כֶּלֶי מִזְבֵּחַ חָצִיו לְדָלְקִים יְפַעֵל". וְכוֹן הַפְּתֻוחָב (תְּהִלִּים פא, טו) "כָּמַעַט אָוַיְבֵיכֶם אֲכְנִיעַ" עִם הַמְלִים וְהַכּוֹל בְּגִימֶטְרִיא קְוֹרֹנָה.

וְכוֹן שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הרה"ג ר' אָפָרִים מִזּוֹ שְׁלִיטָא שְׁבָגִיף הַקְּוֹרֹנָה בְּגִימֶטְרִיא הַפְּתֻוחָב: (דְּבָרִים ד, ל) "בָּצָר לְךָ וּמְצָאוֹךְ כָּל הַדָּבָרִים הַאֲלָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְּתָעַד יְהָרָה אֱלֹהִיךְ וּשְׁמַעַט בְּכָלְוָה". וְהוֹסִיף הרה"ג ר' ח. ש. שְׁלִיטָא שְׁבָגִיף לְךָ וּמְצָאוֹךְ" בְּגִימֶטְרִיא מְגִיפָּה קְוֹרֹנָה. וְכוֹן "בָּצָר" בְּגִימֶטְרִיא רְפּוֹאָה. וּ"עַד יְהָרָה" בְּגִימֶטְרִיא 100 רְמֵץ לְ100 בְּרָכּוֹת שְׁמַבְטָלִים אֶת המגפה. וְכוֹן "בָּצָר לְךָ וּמְצָאוֹךְ כָּל הַדָּבָרִים הַאֲלָה" בְּגִימֶטְרִיא בְּעֵתָה וְאַחֲרֵי שְׁקֹרֹנָה בְּגִימֶטְרִיא "קֹול דּוֹדִי דּוֹפָק" וּבְגִימֶטְרִיא מֶלֶךְ פּוֹדֵה וּמְצָיל. וּכְפִי שָׁאָמְרוּ בְּשֵׁם מֶרֶן הָגָ"ח קְנִיבָּסְקִי שְׁלִיטָא שְׁקֹרֹנָה בָּאה להציג את עם יִשְׂרָאֵל. וְכוֹן שְׁמַעְתִּי שְׁקוֹרֹנָה"א נְרָמִזָּת בְּכַתוּב (ישעיה מד, ו) "כִּי אָמַר יְהָרָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגַאֲלוּ יְהָרָה צְבָאות אָנָּי רָאשָׁון וְאָנָּי אָחָרָון וּמִבְּלָעְדִּי אֵין אֱלָהִים: וְמי כָּמוּנִי יִקְרָא וַיְגִידָה וַיְעַרְכָה לִי מִשּׁוּםִי עִם עוֹלָם וְאֶתְיוֹת וְאֶשְׁר תְּבָאָנָה יִגְדְּדוּ לָמֹר". וְכוֹן "זָמִינִי כָּמוּנִי יִקְרָא" בְּגִימֶטְרִיא גָּגָג קְוֹרֹנָה. וְהַפְּסוּוק מִמְשִׁיךְ: "אֶל תִּפְחַדְוּ וְאֶל תִּרְחַהוּ הַלָּא מִאָז הַשְּׁמַעְתִּיךְ וְהַגְּדַתִּיךְ וְאַתָּם עָדִי הַיְשָׁאָלָה מִבְּלָעְדִּי וְאֵין צֹור בְּלִי יְדַעַת".

וּשְׁלַחוּ לִי צְפּוֹן מְדֹהִים בְּתוֹךְ הַפְּסוּוק "בָּצָר לְךָ וּמְצָאוֹךְ כָּל הַדָּבָרִים הַאֲלָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְּתָעַד יְהָרָה אֱלֹהִיךְ וּשְׁמַעַט בְּכָלְוָה". קְוֹרֹנָה אָנָּמָם אֲחַדְוָת תְּשִׁפְּבָּה בְּעֵתָה.

תַּלְפּוֹן יָרָאתִיךְ נְאַתְּרָצָוּה חַלְרָשָׁלָרְשָׁתָאַתָּרְצָוּן יָצָאִיךְ נְלָקְרָאָתָנוֹ וְהַזְּוֹכָל עִם
רְחַהְוָאָצָוֹ אַתְּכָבָעַתָּה וְאֶל אָמָרִי הוּא אֱלָהִי כְּמַנְתָּן לְכַסְתָּה אֶרְצָה אַתְּלָרְשָׁתָה חַלְוָז
רְוַמְּלָבְּרָכָל יְמִיחִיּוּרָה וְהַזְּעַמְּדָתָלְפָנִיּוּהָאֵל
לְרוּמְצָאָוּרְכָל הַדָּבָרִים הַאֲלָהִים בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְּתָעַד הַזְּוֹהָאֱלָהִירְוּשָׁמְעַתְּבָקְלָוּ
יְהָוָה אֲתָה בָּרוּי תְּהִזְאָתְכִי אָתָן וְאֶנְחַנוּ אֶל הַפָּהָה וְסְמַלְנוּ חַיִּים פָּנוּ יְסִבְּפָנוּ יְסִדְבָּרוּי
הַזְּאָשָׁר דָּבָר וְאֶל רְהִיטִּיבָן כָּל אֶשְׁר דָּבָר מִיְּתַן וְהַיְלָבְּמַדְהַלְמָלִי רְאָהָתִי וְל
מַצְרִים זָוִצִּיאָנוּ יְסִבְּיַדְחָקָהוּ יְתַן יְהָוָה תְּזִתָּה מִפְתִּיסְגָּדְלִים מַזְרָעִים
סְהָלָהָמָנִי אֵיכָאָוְלָהָמָנִי רִישְׁמָלָתָאִי רְאָמָהָמָזָרְתָּזָכָרָתָאָשָׁרָעָשָׁה יְהָוָה אֱלָהִינוּ
רְהַגְּדָלָוְהָנָנוּ רְאַנְחַשְּׁרָפָעָה וְרְבָוֹצָמָאָה אֲשָׁרָא זָמִינָהָזָאָלָרָמִים מַצְרָזָרָהָלָמִי
וְאַשְׁמִידָסָוְאַמְחָה אַתְּשָׁמָמְתָה תְּשָׁמִים וְאַעֲשָׁה אַוְתְּרָלְגָוּ עַצְׁוֹמָרְבָּמָמָנוּ וְאַפְּנוּ

דברי הרמח"ל שהסדר לפניו הגאלת שיסגרו כל השערים הקטנים שדרם ה' משפיע שפע לעם ישראל בזמן הגלות. יתכן שזה הטעם שה' סגור את כל המוסדות היהודים בכל העולם אליו.

מצינו בgemara (סנהדרין צח) אמר רבי חנינא אין בן דוד בא עד שתתקבש דג לחולה ולא ימצא, שנאמר "או אשקיע מימיהם ונחרותם בשמן אוליד". וכתיב" ביום ההוא אצמיח קורן לבית ישראל. אמר רבי חמא ברבי חנינא, אין בן דוד בא עד שתכללה מלכות הצלחה מישראל, שנאמר "וכרת הצללים במנזרות", וכתיב בתיריה בעת היא יובל שי לה' צבאות". וברש"י שם עד שתכללה מלכות הצלחה שלא תהא להם שום שליטנות לישראל אפלו שליטנות קלה ודלה. ורש"י לא מחלק בין צד הקדשה לצד הקלפה, הינו שכל שליטנות קלה ודלה חיבת להפסק לפניו גלי ממלכותה. וכן מובא בבן יהודע שם: עד שתכללה מלכות הצלחה מישראל, נראה לי בסיניuta דשמיא הפונה על מנהיגי הדור שגס המנהיג נקרא מלך, ובגמרא נקראת המנהגה בשם מלכות כמו מלך רבה מלך רב יוסף וכיוצא בה, ויש מנהיגים זלים ורייקים ומולכים באלים, או לסבה אחרת. ורואים שהפונה גם על צד הקדשה וגם על הצד הקלפה שהם זלים ורייקים. והבהיר על פי דברי הרמח"ל (מאמר הגאולה) לאחר חרבנו בית המקדש נסגר השער שמןנו היו יוצאים כל הברכה וכל השלום ברוח ולא בצדchos. ובמקרה נפתחו פתחים חלונות קטנים שדרם משגיח ה' על ישראל בגלותם. לעתיד לבוא בזמן הגאולה יסגרו החלונות ויפתח שוב השער הגדול. אולם טרם יפתח השער הגדול יסגרו החלונות, ומיד בתם סגירותם יפתח השער הגדול. הזמן הזה שבו החלונות נסגרים לפניו פתיחת השער הגדול, הוא עת צרה ליעקב, שבו יהיה זה זמן שבו דרכיו ההשפעה הצרים ממילא נסגרים. וחשך גדול ישור בעולם. המזוי בעת היא עליו להתחזק ולדעת שהחשך השורר בעולם הוא ז מגן, טרם יפתח השער הגדול. עת זו היא העת לפניו בא לאיזון גואל והם מי חכלי משיח. בהפתה מקווון מקולאים מבחינותיהם השונות. ולפי זה יתכן שה' סגור את כל המוסדות היהודים בכל העולם כולו, כיון שזה הסדר לפניו הגאלת שיסגרו כל השערים הקטנים שדרם ה' משפיע שפע לעם ישראל בזמן הגלות. והם בתי הכנסת והבתי מדרשויות ותלמודי התורה וכו'. ואז כלשון הרמח"ל בתם סגירותם יפתח השער הגדול. וכן

מסמיכה זאת הגמרא למימרא: אמר רבי חנינא אין בן דוד בא עד שיתבקש דג לחולה ולא ימצא. כי שהבאו מה'חטם סופר' (דרשות עקיב) אין בן דוד בא עד שיבקש דג לחולה ולא ימצא, הינו תלמידים הטעים במי התורה יבקשו לרפאות כל חלי ולא ימצאו בעונותינו הרבנים, וזה היא דיווטה מתחתונה, וזה נצפה לבן דוד. ורואים בחינת נבואה שנזרקה בדברי ה'חטם סופר' שכון במדיק למה שקרה היום; שבטלו את כל הנסיבות, ואין מי שיגן בזמן המגפה, וזה הסימן לצפות לבן דוד.

וכן מובא בספר 'זיאול משה' (הקדמה) אין בן דוד בא עד שתכלת מלכות הצלחה מישראל, ופרק רשי ז' של א' תהא להם שום שליטנות לישראל אפלו שליטנות קלה ודלה. הרי מבאר שקיים ביאת המשיח תכלת אותה מלכות הצלחה, שאי אפשר ביאתו באפן אחר, והיא המעקב את הגאלה. וכך מפרש יוצא בדברי הרמב"ם באנרגת תימן, אלא שאריכין לרוחמי שמים שתכלת אותה המלכות אף ורק על ידי כמה מלמעלה מאות השית', לא על ידי האמות, כי אם חס ושלום יהיה על ידי האמות היא סכנה גדולה לישראל כמובן, והשית' יرحم עליינו ועל כל עמו ישראל. ולפי דבריו המצב היום שהכל נסגר בידי ה' על ידי המגפה זאת הבחינה של רוחמים.

וכן מובא במקרא' ("נצח ישראל" לו) התבואר למלוכה שיהיה בעולם הפסד הויה בראשונה, והוא שגורם השתנות בכמה דברים. וכמו שמאז הפסד הויה ראשונה היה השתנות, כן היה גם כן שניי בולם מצד הויה החדש שיהיה בא אל העולם. שכמו שכל הפסד הוא שניי, כך כל הויה שניי בולם, והוא נקרא 'חכלי משיח'. ונקרא 'חכלי' שכמו שהאשה יגיעה לה חכלים, מפני החנווי של תוויות הילד הבא לעולם. שכל הויה הוא שניי, ומצד ה给人一种 החדש הוא השינוי. וכך פאשר יצא לפועל עניין חדש, הוא עולם המשיח, והוא יציאה לפועל ה给人一种 החדש. וכן שם (ח"א כתובות קיא). כאשר יבא מלך המשיח מפני כי יבא לעולם עניין חדש שלא היה מעולם, ובשביל כך יהיו חכלים, שכל שניי יש לו חכלים ושוניים כמו חכלי يولדה שהילד שבاء לעולם הוא שניי שלא היה בולם ולקו יש חכלים, וכך כאשר יבא מלך המשיח והוא דבר חדש, וכך היה בעולם שניי חכלים פאשר יתחדש מלך המשיח.

בפְּרָשַׁת שְׁמִינִי בְּהַפְּרָשִׁים שֶׁל 261 אֹתוֹתִiot נְרָא צָרוֹף הַמְלִים קָרְאָנֵי"ה ה'תש"פ

חָלֵי תְּנַשְּׂמָת [רָמֶז עַל חָלֵי בְּמַעֲרָכָת הַגְּשִׁימָה]. וְאַחֲרֵיו מִזְכָּר גַּם עַטְלָף.

שְׁמֻעַתִּי מהר"ג ר' יואל טיטלבוים שליט"א שאפשר לראות בפרשת מאכלות אסורות בפרשת שמיני בהפרשים של 261 אותיות פמנין אס"ר, רמז על מאכלות אסורות. וכמן "קַץ כָּל חֵי" עם המלים. את צורף המלים קראני"ה ה'תש"פ **חָלֵי תְּנַשְּׂמָת** [רָמֶז עַל חָלֵי בְּמַעֲרָכָת הַגְּשִׁימָה]. ואחריו זה מזכיר גם עטוף.

"וַיֹּדַבֵּר אֶחָד מִשְׁהָ הַן הַיּוֹם הַקָּרֵיבוּ אֶת חָטָאתֶם וְאֶת עַלְתָּם לִפְנֵי ה' וְתִקְרְאָנָה אֲתַיִ בְּאַלְהָ וְאַכְלָתִי חָטָאת הַיּוֹם הַיּוֹטֵב בְּעִינֵי ה': וַיִּשְׁמַע מִשְׁהָ וַיּוֹטֵב בְּעִינֵיו: וַיֹּדַבֵּר ה' אֶל מִשְׁהָ וְאֶל אֶחָד מִלְּאָלָהָם: דְּבָרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאמֹר זֹאת הַחִיה אֲשֶׁר תָּאַכְלוּ מִכֶּל הַבְּהָמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ: כָּל מִפְרָשָׁת פְּרָשָׁה וְשָׁסָעָת שָׁסָעָ פְּרָשָׁת מִעְלָת גְּרָה בְּבָהָמָה אֲתָה תָּאַכְלוּ: אֲךָ אֶת זֹה לְאַכְלֵי מִפְעָלֵי הַגְּרָה וּמִמְפְּרָסֵי הַפְּרָשָׁה אֶת הַגְּמָל כִּי מִעְלָה גְּרָה הוּא וְפְרָשָׁה אַיִּינָנוּ מִפְרִיס טָמָא הוּא לְכָם: וְאֶת הַשְּׁפָן כִּי מִעְלָה גְּרָה הוּא וְפְרָשָׁה לֹא יִפְרִיס טָמָא הוּא לְכָם: וְאֶת הַחֹזֵיר כִּי מִפְרִיס פְּרָשָׁה הוּא וְשָׁסָעָת שָׁסָעָ פְּרָשָׁה וְהַוְאָ גְּרָה לֹא יִגְרַר טָמָא הוּא לְכָם: מִבְשָׁרָם לֹא תָאַכְלוּ וּבְנְבָלָתָם לֹא תְגַעֵּן טָמָאים הֵם לְכָם: אֶת זֹה תָאַכְלוּ מִכֶּל אֲשֶׁר בְּמַיִם כָל אֲשֶׁר לו סְנִיפֵר וּקְשָׁקַשְׁת בְּמַיִם בְּיַמִּים וּבְנְחָלִים אֲתָם תָאַכְלוּ: וְכָל אֲשֶׁר אֵין לו סְנִיפֵר וּקְשָׁקַשְׁת בְּיַמִּים וּבְנְחָלִים מִפְלָשָׁת שְׁקָעָ הֵם לְכָם: וְשָׁקָעָ יִהְיֶה לְכָם מִבְשָׁרָם לֹא תָאַכְלוּ וְאֶת נְבָלָתָם תְשַׁקְצֹוּ: כָל אֲשֶׁר אֵין לו סְנִיפֵר וּקְשָׁקַשְׁת בְּמַיִם שְׁקָעָ הֵם לְכָם: וְאֶת אֶלְהָ תְשַׁקְצֹוּ מִן הַעוֹף לֹא יָאַכְלוּ שְׁקָעָ הֵם אֶת הַנְּשָׁר וְאֶת הַפְּרָס וְאֶת הַעֲזָנָה: וְאֶת הַדָּאָה וְאֶת הַאִיָּה לְמִינָה: אֶת כָּל עַרְבָּ לְמִינָה: וְאֶת בַּת הַיעֲנָה וְאֶת הַתְּחִמָּס וְאֶת הַשְּׁחָר וְאֶת הַגַּע לְמִינָה: וְאֶת הַכּוֹס וְאֶת הַשְּׁלָך וְאֶת הַיְנָשָׁוֹף: וְאֶת הַתְּנַשְּׂמָת וְאֶת הַקָּאָת וְאֶת הַרְחָם: וְאֶת הַחֲסִידָה הַאֲנָפָה לְמִינָה וְאֶת הַדּוֹכִיפָת וְאֶת הַעֲטָלָף".

המְשִׁיחַת שָׁהָרָג אֶת הַבְּכוֹרוֹת בְּמִצְרָיִם, הִיא אֹוֵר מַעֲפָשׁ שׂוֹרֵף כְּמוֹ חִידָק, שְׁגָנָס

דָּרֶךְ הַפָּה וְהַנְּחָרִים, מַפְשֵׁשׁ כְּמוֹ נְגִיף הַקּוֹרֹוֹנָה.

מובא ב'אברבנאל' (שמות יב, ג) מה הוא המשיחית אשר זכר, ושזכיר אחר זה "ולא יתנו המשיחית לבוא אל בתייכם לנוג". הגה הוא לדעתך אויר מעופש שורף, שחידש הקודש ברוך הוא על דרכו הפלא, והיה נכנס

בבכורות מזכה הפה ומגחרים והולך אל לם פתאים. והוא היה המשחית שאינו מבחיין בין צדיק לרשות, כי אינו בעל דעת ובחינה. וזה מטהש האלקי, שבזכות הפסח והפרלה לא נכנס האoir הטעפש ההוא בבטיהם של ישראל. ורואים שהמשחית שהרג את הבכורות במצרים, היה אויר מעפש שורף [חידק] שנכנס לך הפה ומגחרים והולך אל לם ממוש כמו נגיף הקורונה. וכן מצינו בזוהר (בא לו) שבמצרים היה נגף למצרים ורפוא לישראל מהארת הפטר שמביאה מכה אשר מהפה עצמה בא רפואה לישראל, ונביא את לשונו: שנינו אמר רב יוסף באתו ממוש שנמצא דין למצרים, באותו ממוש נמצא דין לישראל, זהו שבותוב "וראיתי את הדם ופסחת עלייכם". וכן שנינו, בכל אותם כתורים קדושים שלמעלה כמו שנמצא דין למצאים רחמים, והפל בשעה אחת. שנה רביה חזקה כתוב "ונגע ה' את מצרים" נגף ורפוא. נגף למצרים ורפוא לישראל. רב שמעון אמר בשעה שנחלה מלילה, ותפקיד הקדוש מטעור וכו', זה מכה וזה מרפא, והפל בשעה אחת. זהה מדבר על מכת בכורות שהיתה מהארת הפטר, כי "מפותה הוא כנגד י"ספירות. והארה זו היא נגף ורפוא. וכן בכורות יש אותן בפטר. וכן מצאו רמז על הקורונה בהכנה של בני ישראל למכת בכורות, מובא בריש"י (שמות יב, ט) "אל תאכלו ממנה נא" שאינו צלי כל צרכו קוראו נא בלשון ערבי. הינו הגויים שאוכלים נא ואבר מן החי געננים, ועם ישראל שנזהרים מזה זוכים לרפואה. וכן שמעתי בשם האדרמי'ר מבאוב שליט"א שאמר לפני שנכנס לבודוד שעם ישראל גם נכנסו לבודוד במצרים למכת בכורות,שה אמר להם לא ליצאת מהבית. וכן מובא בבעל ה'טורים' (שמות יב, ח) שלעתיד לבא יהיה הסגר בבית כמו במכת בכורות, ונביא את לשונו: "יאכלוהו". ד' פעים בפסורה. ב' בעניני דפסח. ואיך "אףך ובניו יאכלוהו" בענינה דמלואים. מה התרם נצטו "ומפתח אهل מועד לא תצאו" הכא נמי "ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו". ואיך "כי מספיו יאכלוהו" דאיתקש גאה אחרונה לגאה ראשונה. וכן מובא בספר 'מכתב סופר' בשם אביו מרון ה'חתם סופר' (פרשת בא) "ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר", זה גסיון גדול ונורא בזכות זה נגלו, כן היה לעתיד במתורה בימיינו בחבלי משיח ליזופתנו ולבחון אותנו בגסיון זה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. שליט"א על הכתוב (שמות יב, כב) "ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר". שמחצי הראשון "ואתם לא תצאו איש" עם המלים בגימטריא 1290. ומהצבי השמי "מפתח ביתו עד בקר" עם האותיות בגימטריא 1335. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שנגע קורונה בגימטריא 473 עד"ש באח"ב.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' יהיאל سبح שליט"א שנ肯定ה על ידי חידק רמות בכתוב: (תהלים ז, יב) "אלhim שופט צדיק ולא זעם בכל יום: אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה: ولو הכנין kali מות חזיו לדלקים יפעל". וכן הכתוב (תהלים פא,

טו) "בְּמַעַט אֲוִיגִיהָם אֲכְנִיעַל" עם המילים והפוגל בגימטריה קורונה. וכן שמעתי מהר"ג ר' ח. ש. שליט"א שהכתוב (يهושע כג, י) "איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוּה אֱלֹהֵיכֶם והוא הַגָּלְחֵם לְכֶם" בגימטריה קורונה. ומהפוך ממשיק שם מיד "ונשمرתם מאד לנפשתיכם". במובא בכתב על מלחת גוג ומוגוג: (זכריה יד, ז) "וַיֵּצֵא ה' וְנִלְחַם בָּגּוּים הָאֱלֹהָה". וכן שמעתי מהר"ג ר' קלמן בורשטיין שליט"א שקורונה במלוי קו"ף וו ר"ש וו נלו"ז ה"א בגימטריה בכתב (שמות טו, ז) "יהוּה אֱלֹהָה מֶלֶךְ מְלֹכָה יְהוָה שָׁמָר".

מרפשת בגימטריה תש"פ.

מובא בפרי עץ חיים להאריזל (שבת ע' שעיא) **כל ספרירה נקרא פרסה**, ועיין בפרוש 'מתוק מדבר' על זהר חדש (שה"ש צ) שהספריות נקראות פרסאות היוות שנן מגבלות את האור. וכן נראה שהשתלשל השם **מרפשת מלשון פרסה**, כי מרפשת מסמלה את חברו הבית עם החוץ בסוד חברו עלומות דרך הספריות והפרסאות. וכן השתלשל השם **מרפשת בחז'ל גזונטרא מלשון גזיא וחתוון**. וכן שמעתי מהר"ג ר' חיים שטרית שליט"א **שמרפשת בגימטריה תש"פ**. כפי שראוי שהשתלשל בשנות תש"ב שמחפליים במרפסות בזמן המגפה. ובואר לדברינו שיש כאן רמז על יציאת אור הקדשה החוצה להoir בעולם בביאת משיח צדקנו במקורה בימינו אמן.

קורונה היא שתי מילים: קו"ר נ"ה, הינו קו"ר בספריות נצח הוד שנן בסוד שתי רגליים. דבזמן לדת משיח יוצאת החיה מרגלי היולדת ונשות קר באבון.

שמעתי מהר"ג ר' יואיל שליט"א רמז נפלא שמגפת הקורונה היא ציריך לדת משיח. כי **קורונה היא שתי מילים קו"ר נ"ה הינו קו"ר בספריות נצח הוד שנן בסוד שתי רגליים**. פידוע בכתב האריזל דבזמן זהה יוצאת החיה מספריות נצח הוד של היולדת, והרגלים נשות קר באבון, ובלשון הארץ אל אנון תירכין, וידוע שזה קים ב�性יות. כי כל כמה הרגלים עוברים לשוד לצרך הלדה. וזה מפרש המצביע של מגפת הקורונה בו אנו נמצאים בזמן ציריך לדת משיח מפרש, ויש קו"ר בספריות נצח הוד. וכי שראוים שהמגפה גורמת לכל העולם להיות סגור בבית וכל הריצות והנטיעות והטיסות, ששיכים לספריות הנצח וההוד, משבות בעולם. וכן הכלכלה העולמית קורשת כי היא קשורה עם ספריות הנצח וההוד, שנן הממון שמעמיד את האדם על רגליו. גם מוסדות התורה שקשרוות עם ספרית ההוד, סגורים. ושמעתי רמז נפלא שמאג'ה בא"ת ב"ש יר"ץ לפי

הסדר, לרמז שהמגפה עוזרת את הרכזות בכל העולם. לכן זה בא"ת ב"ש שמספרל דבר זה הפוכו בבחינת פנים ואחרור מתחלה האותיות א' ב' לסופן. וכן יש כאן רמז שהוא עוזר את הרכזות בכל העולם כדי להריץ ולהזכיר את גאלת ישראל שתהיה באחישנה. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהקור ברוגליים עם האותיות והמלים והפוך בגימטריא פתר שנרמז בקורסונה.

וכפי שפורסם ב'מבוא שערם' להארין'ל (שער ה' ח"ב פ"ב) נבר בז ענין הלה איך ענינה; הנה נתבאר ענין שלשה מדורות שיש באשה, ואיך בשלשה חדשים אחרוניים כל הילד בשלשה בבחינות שהם כלים וניצוצות ואורות כלם עלי במדור העליון. והנה בבואה עת הלה, כבר הילד גמור בשלשה בבחינות הנזכרות מתגלgal ויורד עד מדור התחתון ויוצא אמר כך אף מן מדור התחתון והוא נולד. ואמנם ראוי לידע מי הוא הגורם אל הילד שידקה למיטה ויצא. והענין יובן עם פסוק "ויאמר בילדך את העבריות כו", והנה ארץ'ל כי האשא בעת לידה מתקשו ירכותה ומצתינו פאגנים. וזה ענין "וראינו על האגנים" וטעם צפונ הזה יתבאר מה שפראנו איך המוחין של ד"א באים מלכושים תוך הפלים עצמן דנה"י דתבונה, אמן אין בתוכם שום אוROT רק אלו המוחין ד"א ואין שם אוROT של תבונה כלל. והנה צריכה התבונה עתה לסליק את האוROT שלה מتوز נה"י שלה לשלה סבות; א' כדי לדחק ולדוחות את ה"א שינלד ויצא לחוץ. ב' בעבור החלב. ג' בעבור המוחין ד"א. ונבר תחלה הבחינה הא' שהיא לדוחות את ה"א והוא כי הבה עתה יש אוROT רבים בבטון המלאה שהיא אם אוROT שלה עצמה ואם אוROT של זר', וכלם הם באותו מקום הכליל שהוא מקום החריוון שהוא בבטון בשליש התחתון דת"ת דתבונה. והנה פי הרים הוא צר ואין הילד יוצא ממש אלא בדחק גדול, והוא כי כל האוROT שיש אל אמא בנה"י שלה מסתלקין מהם וועלם שם בבטון שלה ואז נמצאת שם אוROT רבים מאד, ואין הכליל ההוא יכול לסתובלים ונבקע הרים דרך פיו כיון שיש שם בקעה ממש הוא נבקע ונגרב ואז האוROT התבונה שהם בעל הבית דוחין את ה"א לחוץ שהוא אונר ונולד. וטבה ה' שהוא מפני המוחין, כי הנה"י דאמא צריכין להתרוקן מהאוROT שלה כדי שאחר הלה תבר יבנסו המוחין ד"א בתוכם ויתלבשו יחד כלם בתוך ה"א כי גם בז"א יש מוחין בזמן היניקה אשר זה סוד אין התרה מתקימת אלא במאי שטמיה עצמו עלייה' כי התבונה נקרא מ"י, ועל ידי מ"י זו שטמייתה עצמה מתקיים ה"א, כי אין כל קיומו אלא על ידי המוחין. ואמנם סליק אלו האוROT מן הנה"י שלה בעת הלדה נקרא מיתה, ולכן הם מצטנינו כמו הפת שבחסתלך נשותו ממנה מתקרר. כי גור ה' נשמת אדים, והוא אש חם. ובחסטלכה נשאר יסוד העפר קר ויבש. ולכן הכלים של נה"י בהסתלק מהם הפנימיות

וְהַאֲוֹרֶת שְׁבָתוֹכֶם נִקְרָא מַתִּים וּמַצְטָגִין כְּאַבְנִים. וְלֹכֶן הַנָּהָי נִקְרָא אַבְנִים כִּי נִשְׁאָרוּ קָרִים וַיְגַשְׁׂים כְּמוֹ הַאֲבָנִים.

וכן מובא ב'לקוטי מוהר"ז' שארות הכלל והפרט קשורות עם המצב של צנונו הירכין שיש בעולמות, ונביא את דבריו: (קס"ט) **כַּשִּׁישׁ** צְרוֹת חַס וְשַׁלּוֹם, הֵן צְרוֹת בְּכָלְיִוָּת אוֹ בְּפָרְטִיוֹת, אֵי אָפָּשָׁר לְרַקֵּד כִּי כַּשִּׁישׁ דִּינֵּנוּ מוֹסְרֵינוּ אָזְנוֹ לְשֻׁלּוֹתֵי הַדִּין. וְהֵם נִקְרָאים רָצִים וְהֵם בְּחִינַת רְגָלִין, וְאֵזִי הַרְגָּלִין כְּבָדִים מִמְּחַמֶּת הַדִּים שְׁנַתְּפַשְׁטוּ לְשָׁם, הַיָּנוּ הַדִּינֵנוּ, כִּי דִים בְּחִינַת דִינֵינוּ. וְכַשְׁנוֹלֵד הַדִּין אֵזִי יַוְצָאֵין הַדִּים מִהַּרְגָּלִין, כִּי בְשַׁעַת לְדָה יַוְצָאֵין הַדִּים הַיָּנוּ הַדִּינֵנוּ, כִּי דִים בְּחִינַת דִינֵינוּ. וְכַשְׁנוֹלֵד הַדִּין אֵזִי יַוְצָאֵין הַדִּים מִהַּרְגָּלִין כִּי בְשַׁעַת לְדָה יַדְיֵי שַׁיּוֹצָאֵין מִרְגָּלִי הָאָשָׁה, וְעַל כֵּן נִצְטָנֵינוּ רְגָלִיהָ כְּמוֹ שָׁאָמָרוּ רְבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָונִם לְבָרְכָה, וְעַקְרֵר הַלְּדָה עַל יְדֵי שַׁיּוֹצָאֵין הַדִּים מִהַּרְגָּלִין, הַיָּנוּ שַׁיּוֹצָאֵין הַדִּינֵנוּ מִהַּרְגָּלִין, כִּי בְשַׁעַת עֲבוֹר הַוָּא בְּחִינַת דִין. כְּמוֹ שָׁאָמָרוּ רְבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָונִם לְבָרְכָה 'בְּשַׁעַת שָׁאָתָה מִתְמַלֵּא עַלְיכֶם עֲבָרָה כְּאָשָׁה עֲבָרָה', נִמְצָא שְׁעַבּוֹר הַוָּא בְּחִינַת דִין. וְלֹדָה הַוָּא בְּחִינַת הַמְּפַקֵּת הַדִּין, כִּי אָז בְּשַׁעַת לְדָה יַוְצָאֵין הַדִּים מִהַּרְגָּלִין שְׁעַל יְדֵי זה עַקְרֵר הַלְּדָה. וְעַל כֵּן בָּעֵת הַדִּין וְמִצְרָה חַס וְשַׁלּוֹם אֵי אָפָּשָׁר לְרַקֵּד, כִּי אָז אֵי אָפָּשָׁר לְהַגְּבִּיהָ הַרְגָּלִין כִּי הַרְגָּלִין הֵם כְּבָדִים בְּשַׁעַת הַתְּגִבָּרוֹת הַדִּינֵנוּ מִמְּחַמֶּת שְׁהָדִים שְׁהָם בְּחִינַת דִינֵנוּ נִמְשָׁכִין אֵזִי לְתוֹךְ הַרְגָּלִין. אֲבָל כַּשִּׁישׁ אֵין הַדִּים שְׁהָם הַדִּינֵנוּ מִהַּרְגָּלִין, דַּהֲנוּ כַּשְּׁגַּמְפַקְיָן הַדִּינֵנוּ אֵזִי הַרְגָּלִין קָלִים, וְאֵזִי יָכוֹלָה הַשְּׁמָמָה לְהַתְּפַשֵּׂט שָׁם, עד שְׁיַרְקֵד מִמְּחַמֶּת הַשְּׁמָמָה.

מצינו בזוהר (תיקונים סז) ואם אמות ה

- הַעוֹלָם דּוֹמָקִים אֶת יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִדָּאִ, הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חַס עַל ד'
- מִן חַסְדָּ, שַׁהְיָא דְלִית בְּגָלוֹת, וּמִתְקַיִם בּוּ הַכְּתוּב בְּטֻרְם תְּחִיל יְלָדָה, וְשַׁבְעִים תְּבוֹתָשָׁל הַמְּזֻמּוֹר יַעֲנֵךְ יְהוָה בְּיּוֹם צִרְחָה, הַמְּבָנָגֵד שְׁבָעִים שָׁרִים, שְׁהָם הַצִּירִים וְהַחְבָּלִים שְׁלָל הַשְּׁכִינָה הַעַלְיוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה. וְכֵן רְוָאִים בְּסִדּוּר הַרְשָׁשֶׁ שְׁשָׁמְכוֹנִים אֶת הַשְּׁבָעִים קְולֹתָשָׁל הַיְוָלָדָת בְּשַׁבְעִים תְּבוֹתָשָׁל בְּמִזְמּוֹר "לִמְנַחָּת יַעֲנֵךְ ה' בְּיּוֹם צִרְחָה" שְׁאוֹמְרִים אַחֲרֵי הַעֲמִידָה, וּבְקָדְשָׁת וּבָא לְצִיוֹן שְׁאוֹמְרִים לְאַחֲרֵיו מְכוֹנִים אֶת הַלְּדָה שְׁלַהְשָׁפָעָשָׁל כָּל יּוֹם. וְלֹכֶן פּוֹתְחִים בְּמָלִים "וְבָא לְצִיוֹן גּוֹאֵל", שְׁהַגּוֹאֵל נִולֵד מִצְיוֹן הַמְּסֻמָּלָת אֶת מָקוֹם הַלְּדָה כִּידּוֹעַ. וְשְׁמַעְתִּי שְׁלַכְנוּ הַמִּזְמּוֹר הַזֶּה הוּא מִזְמּוֹר כ' שְׁמַסְמֵל אֶת הַאֲרָת הַפְּתַחְרָת שֶׁל הַיְהוּדָה הַעַלְיוֹנָה. וְהַמִּזְמּוֹר מִסִּים בְּתַבְתַּת "קְרָאָנוּ" שְׁמַרְמֵז עַל מְגַפְתָּה הַקּוֹרֹוֹנָה שְׁבָה נִמְצָאת נִקְדָּת לְדָת מִשִּׁיחָה. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהָּרָה"ג ר' יַעֲקֹב אַבּוֹתֶבֶל שְׁלִיטָא ש"בְּיּוֹם צִרְחָה" עַם הָאוֹתִיות וְהַמְּלִים וְהַפּוֹלֵל בְּגִימְטוֹרִיא קּוֹרֹוֹנָא. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהָּרָה"ג ר' אַחֲרָן שְׁפִיצָר שְׁלִיטָא שְׁהַפְּסוֹק "וְבָא לְצִיוֹן גּוֹאֵל וְלַשְׁבִּי פְּשָׁע בְּיַעֲקֹב נִאֵם יְהָה" ר"ת גּוֹ"ף יְוָבָ"ל. הַיָּנוּ גּוֹ"ף שִׁיבְיָא אֶת בָּלָם לְעוֹלָם הַתְּשִׁיבָה שְׁנִקְרָא עַולָם הַיּוֹבֵל. וְכֵן וּבָא לְצִיוֹן גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל עַם הַמְּלִים יְוָבָ"ל.

בגימטריה תש"פ. וכן שמעתי מהר"ג ר' א. י. שליט"א שפסק הסיום במזמור כ': "הו"ה הו"ה המלך יעננו ביום קראנו" בגימטריה הפסוק "שמע ישראל יה"ה אל"הינו יה"ה אח"ד", והפסוק לפני זה "אללה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם הו"ה אל"הינו נזפיר" בגימטריה ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד. כי קריית שמע וברוך שם הם סוד של יהודא על אלה ויחודה תחתה. וכן כאן הפסוק של "ה" הו"ה השיע"ה מרמז על יהודא על אלה, והפסוק של "אללה ברכב" שמסמל את פעולת ה' למיטה מרמז על יהודא תחתה. ולכן המספר של הפסוק או של ברוך שם הוא 1358 שמרמז על מספר 358 כמנין מישיח כי הפרק מדבר על ישועת המשיח, "עתה ידעת כי הו"ה השיע"ה מישיחו", וכן 1358 הוא המספר של הכלל בגמרא שמרמז על מלחמת גוג ומגוג שתהיה בסוף אינה לשחיטה אלא לבסוף, וזה גם גימטריא של הפסוק שמסמל את הסוף "כלו תפנות דוד בן יש". וכן המספר המסתתר בכל הפסוק "הו"ה הו"ה השיע"ה המלך יעננו ביום קראנו" הוא עם הכויל 1335 חז בסוף דניאל של הגאלה העתידה. וכן כל פרק כ' עולה בגימטריה 16905 שהוא המספר של מ"ט פעמים משה, כי משה זכה בחיו למ"ט שערבי בינה, ובשעת פטירתו זכה לשער הנ' בסוד הגאלה, וכן הפרק הזה מסמל את מצב הגלות עד שמגיים לשער הנ'. וכן מזמור ס"ז בתהלים שנכתב בצדורת מנורה והיה חקוק על מגנו של דוד שאטו היה מנצח במלחמה, נרמז בו סוד המספר מ"ט כמו שמקונים אותו בימי ספירת העمر. ועוד הוסיף שוראים קשר בינו מזמור כ' לפסוקים של מלחמה בתורה: (דברים כ, א) "כי יצא למלחמה על איבך וראית סוס ברכב עם רב מפק לא תירא מכם כי הו"ה אללה עמד המעלך מארץ מצרים: והיה בקרבתם אל המלחמה ונגש להן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם", וזה דומה לפסוקים: "עתה ידעת כי הו"ה השיע"ה מישיחו יעננו ממשמי קדשו בבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם הו"ה אל"הינו נזפיר: המה ברכעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתחודד.

וכן שמעתי רמז נפלא בדברי הגמara (נדזה כת) תניא גמי כי יצא מחתך או מסרס משיצא רבו הרי זה בילוד, לא בתקנו בראש פוטר, רבי יוסי אומר משיצא בתקנו לחיים, ואיזהו בתקנו לחיים משיצא רב ראשו, ואיזהו רב ראשו רבי יוסי אומר משיצאו צדעיו, אבל חנן משומ רבי יהושע אומר משיצא פחדתו, ויש אמרים משיראו קני ראשו. וברשי שם קני ראשו בבה ראשו שאצל הארץ. ורואים שהשלב הראשון בלבד שנקרא שיצא בתקנו לחיים זה משיראו קני ראשו, וזה מרמז על השלב הראשון בולדת משיח שמשתלשת בעולם מגפת הקורונה שבאה להכינן את הקליפות ולכלות את הרשעים. וכן משיראו קני ראשו בגימטריה 1424 שזה הגימטריא של משיח בן דוד שעולה 424 יחד עם המספר 1000 שמסמל את הגאלה העתידה בסוד "הקטן יהיה לאלה". וכן קני ראשו עם

האותיות והמלים והכולל בגימטריא **משי**"ח במלוי האותיות. ובגימטריא **אליהו הנביא**. וכן קורונה בגימטריא א/or פניך, שמסמל את אור הגללה שהעולם יעבור מהונגת האחור להונגת הפנים. וכן קורונה בגימטריא נפל דבר.

בתוב (תהלים סט, לא) "אַהֲלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֶגְדְּנוּ בְּתוֹךְהָ: וַתִּיטַב לְהָ מִשּׁׁוֹר פֶּרֶם קָרְנוֹן מִפְרִיס": ראו ענויים **ישמחו דרכי אלhim ויחי לבכם**". שמעתי מהרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א ש"מרקון מפריס" בגימטריא תש"פ. ובגימטריא קורונה חביב המשיח. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א **שתעפ' נרמזת בר'ת** "וַתִּיטַב לְהָ מִשּׁׁוֹר פֶּרֶם", ונראה לבאר את הקשר של הפסוק זהה לשנת תש"פ ולסוזן של קלפת פרט.

בתוב (ישעה מא, כג) "הָגִידוּ הָאֹתִיות לְאַחֲרָה וְגַעַת כִּי אֱלֹהִים אַתָּם אַף פִּיטִיבָו וְתַרְעָו וְתַשְׁעָה וְנַרְאָה יְחִדָּיו: הַנְּאָתָם מַאיִן וּפְעַלְכֶם מַאֲפָעָה תְּוֻבָּה יְבָחר בְּכֶם". הנביא מדבר לנביי השרק של עבודה זרה ומזכה אותם לומר את אותות שיבאו לעולם לאחר, הינו קודם שיבאו, ואז גדע שבויאתם אמת. מצינו שהמדרש (ויק"ר כו, ז) דורש את הפסוקים על להה ויש כאן רמז על ק' פעיות שהאשה פועה בזמן הלדה שפעיה אחת היא לחיים. וממשיק המדרש שהפעיה שעם ישראל פעו לחיים במתן תורה, היא נעשה ונשמע, כי יציאת מצרים ומתן תורה היו בחינת להה של כלל ישראל. וכן מובא בחדושי הרשב"ץ (ר'ה) **בעל העורך כתוב שתוקע מאה כנגד מאה פעיות דאיימה דסיסרא**, כקדושיםנו "הַנְּאָתָם מַאיִן וּפְעַלְכֶם מַאֲפָעָה מִמְאָה פָעִיות שְׁהָאָשָׁה פֻּועָה בְּלִדְתָּה. תַשְׁעָה וְתַשְׁעִים לְמִתָּה וְאַחַת לְחִיִּים. וּרוֹאִים שְׁמָהָה קְולוֹת שֶׁל הַשׁוֹפֵר הַם בְּנֶגֶד תַשְׁעִים וְתַשְׁעָה לְמִתָּה וְאַחַת לְחִיִּים. וְהַסְּרִיף הרה"ג ר' א. שליט"א שגם בשופר יש תקיעה אחת שמושיפים על מאה קולות של ראש השנה ותוקעים תקיעה אחת לחיים במוצאי יום הכהורים, שהוא הזמן שה' נתרצה על חטא העגל על מה שפגמו את הנעשה ונשמע, וכי שופר המדרש את המשך הכתוב **"תְּוֻבָּה יְבָחר בְּכֶם"** לאם שרוחצת את התינוק אחרי הלדה מכל הילוקה, אך ה' רחץ אותו מהילוק של חטא העגל, וזה היה ביום הכהורים, لكن במוצאי יום הכהורים אנו תוקעים תקיעה אחת כנגד הפעיה אחת של חיים.

מצינו בגמרא (ראש השנה כו) "וַתִּיטַב לְהָ מִשּׁׁוֹר פֶּרֶם, אָם שׁׂוֹר לְמִתָּה שׁׂוֹר, אָלֶא מַאי שׁׂוֹר פֶּרֶם שׁוֹפֵר. וּרוֹאִים שׁוֹר פֶּרֶם קָרְנוֹן מִפְרִיס קָשָׁור עִם הַשׁוֹפֵר, וְאָם כֵּה הוּא קָשָׁור עִם לְדַת מִשְׁיחָה, כי מאה קולות של שופר הם המאה קולות של להה **שׁׁוֹבֵב לְמִתָּה וְאַחַת לְחִיִּים כְּדָלְעֵיל**. וכן המילודות נקראות **שְׁפָרָה וְפַעַת** בסיד הפעיות של השופר שטומלוות את הלדה שפועים לילד ומשפירים אותן. והוסיף הרה"ג ר' יאיר בויאר שליט"א שגם בשופר מצינו שהוא מלשון שפורה וחתבה כמו שפירה, כמו שאומרים בתפלת ראש השנה **שְׁפָרָו מַעֲשֵׁיכֶם וּבָרִית לֹא תַוְפֵּר**.

נִאַקְתָּכֶם יִאַזְוֹן שְׁחָקִים שֵׁפֶר. וַתִּיטַב לְה' מִשּׂוֹר פֶּר. קדוש. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שעיל שפירה ופועה נאמר שהן חхи את הילדים בסוד הפעיה אחת של חיים: (שמות א, יז) "וַתִּירְאֵן הַמִּילְדָת אֶת הָאֱלֹהִים וְלَا עָשָׂו כַּאֲשֶׁר דָּבָר אֲלֵיכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לִמְילָדָת וַיֹּאמֶר לְהָן מַדּוֹעַ עָשִׂיתָנוּ הַדָּבָר הַזֶּה וַתְּמַיִּין אֶת הַיְלִדִים". והר"ת של תחין שפירה פועה הן תש"פ. שאנו מצפים לדעת משיח ברוחמים בסוד הפעיה אחת של חיים. וכן תחיה בגימטריא משיח בין דוד. וכן בכתב שם "הן אַתָּם מַאיִן" בגימטריא 100 ועוד 1. וכן "הן אַתָּם" בגימטריא מלכות, כי המלכות "רגליה ירדות מות" והיא צריכה את הארץ הבלתי מאין שהיא הפעיה 100 שמביאה לה את החיים. וכי שבערנו על מגפת הקורונה שהיא הארץ הבלתי שבחה להolid את משיח ולהביא את הפעיה לחיים של הארץ השלמה, וזה נרמז בפסוק: "וַתִּיטַב לְה' מִשּׂוֹר פֶּר מִקְרָן מִפְרִיס". וכן קורן"ה במלוי בגימטריא ראש השנה ובגימטריא בית המקדש. וכן 99 בגימטריא חכלי לידת.

אם ראתך דור שצירות רבות באות עליון בנהר חפה לו, מטבחה בנהר ראותיות פרנ"ה.
מצינו בגמרא (סנהדרין צח) אמר רבי יוחנן אם ראתך דור שצירות רבות באות עליון בנהר חפה לו, שנאמר "כי בא בנהר צר רוחה בר", וסמיך ליה "ובא לציוון גואל". ושמעתינו מהרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שבנהר אותיות פרנ"ה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יואל טיטלבויים שליט"א שפורה"ר של דוד המלך שבבר מתחילה לנגן את נגונ התשובה של כל העולם. וכן מובא במלבי"ם (ישע' יט, יט) "כִּי יָבוֹא בְּעֵת יָבָא הָאָרֶן בְּנַהֲרָ שׁוֹטֵף, וְהָוָא מְתַנְּגָה גּוֹג וּמִגּוֹג, וּרְוחַה נֹסֶת וּמְתַנְּשָׁאָה בְּנַהֲרָ הַזֶּה לְהָרִים שָׁאוֹן גְּלִיו, כְּמו שְׁכָתוֹב יְשֻׁבְּתִיךְ וְשִׁשְׁאָתִיךְ וְהַעֲלִיתִיךְ מִירְכְּתִי צְפָן".

וכן פרונ"ה נרמזות בפסוק ה-5780 מתחלה התורה (דברים לב, ז) "לוֹלִי בַּעַס אֹוֵיב אָגּוֹר פָּן יַנְכְּרוּ צְרִימָוּ פָּן יַאֲמְרוּ יַדְנוּ רַמָּה ולא יהוה פועל כל זאת" וכי שטבאар רשי"י "לוֹלִי בַּעַס אֹוֵיב אָגּוֹר" אם לא שפער אויב בנוס עלייהם להשჩיתם ואם יכול להם ישחיתם יתלה הגדרה בו ובאליהו ולא יתלה הגדרה بي, וזהו שנאמר "פָּן יַנְכְּרוּ צְרִימָר" ינקרו הדבר לתלות גבורתו בעבודת פוכבים שאין הגדרה שלו. פן יאמרו ידנו רמה וגוי. ורואים שהפסוק בא לשבר את הכח ועצם ידי, מפש מה שהקורונה עשו. لكن גם הענש בידי שמים שלא יתלו הגדרה בעצםם. וכן ימי הפורי"ם שבhem התגבר נגיף הקורונה נרמזים שם בפסוק "צְרִימָוּ פָּן".

פתחןן אותיות נג"ף ש"ת רמז על מה שגовар על המשים "וקרקר כל בני שת". וכן פתחןן ר"ת תש"פ גאולה ניסן.

שמעתי מהרה"ג ר' נ. דווייט שלייט"א ששנת תש"פ נרמזות ב"פתחןן" שמו פיעג' ג' פעמים במלגת אסתר. ואפשר לומר פתרןן ר"ת תש"פ גאולה ניסן. וכן האותיות לפני פתרןן הן ב"ז עשר. הינו שלמות המלכות שייש לה עשר ספרות. ובאמת רואים בפסוקים במלגת אסתר שמצוירים פתרןן, שנרמז שם היום הגדול ומהORA "יום נקם בלבבי" שאנו מצפים לו. כמו שכתוב (אסתר ג, יד) "פתחןן הקتب להגנתך דת בכל מדינה ומדינה גליי לכל העמים לחיות עתדים ליום הזה". וכן (אסתר ח, יג) "פתחןן הקتب להגנתך דת בכל מדינה ומדינה גליי לכל העמים ולהיות היהודים עתדים ליום הזה להנעם מאיביהם". וכן נרמז עניין של תפלה ובקשת רחמים: (אסתר ז, ח) "זאת פתרןן כתוב הדת אשר נתן בשושן להשמייך נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצאות עלייה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה".

והוסיף הרה"ג ר' א. י. שלייט"א שלאדם הראשון היו שלשה בניים קין, הבל ושות. הבל נהרג בבריאת העולם, קין ושותו כלו במבול והעולם השחתת מנה ובניו שהיו מזרעו של שט. אף על פי שאשתו של נח הייתה מזרע קין, אבל בגין נח הזרע מתיחס אחר האב]. וכתווב על המשיח (במדבר כד, יז) "אראננו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת". הינו בביית המשיח תקופה נקמה גדולה באומות העולם שכולם מזרעו של שט. ומבאר רשי"י "זקרקר" לשון קורה כמו "יקרוה עוגבי נחל". יש כאן רמז על ניר הקורונה שבא מהעופות, שדרכו מתחילה להתקיים הפסיק זהה ש"ה" נוקם את נקמתו מכל בניו שת בזמן ביאת המשיח. וכן פתרןן אותיות נג"ף ש"ת שכן זה מתחילה. וכן מובא ב'בעל הטורים' (במדבר כד, יז) "ומץ פאתי מואב וקרקר" קרקר בא"ת ב"ש דג בגימטריא דוד. ובספר פרפראות לחכמה מוסיף "זקרקר" גימטריא רוית שטמנה יצא דוד. וכן דוד וקרקר בגימטריא כתיר שנרמז בקורסונה.

מובא ברשי"י (אסתר ח, יג) "פתחןן" אגרת מפרש. ורואים שהפירוש של פתרןן זה אגרת. ומובא בפרע"ח להאריז"ל (פורים פ"ה תשט) המגלה נקרא ספר, ונקרא אגרת, כי מגלה לשון גליי, והוא יסוד אבא, שהוא מגלה חוץ מיסוד רחל, כשהוא במקומו בזעיר אנפין נקרא ספר, וכשהוא בנוקבא נקרא אגרת. ורואים שהארת גליי ההסתור של פורים היא בסוד אגרת. וכן עניין הגליי שנרמז בмагלה, נרמז גם בפסוקים של פתרןן האגרת: כמו שכתוב (אסתר ג, יד)

"פְּתַשְׁגֹּן הַכֹּתֶב לְהַנְּטוֹן ذֶת בְּכָל מִדְיָנָה וּמִדְיָנָה גָּלוּי לְכָל הָעָםִים לְהִיּוֹת עֲתָדִים לַיּוֹם הַזֶּה". וכן (אסתר ח, י) "פְּתַשְׁגֹּן הַכֹּתֶב לְהַנְּטוֹן ذֶת בְּכָל מִדְיָנָה וּמִדְיָנָה גָּלוּי לְכָל הָעָםִים וְלְהִיּוֹת הַיְהוּדִים עֲתָדִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהַנְּקָם מְאֵיבָיָהֶם". זהה הסוד של א/or הגאלה שהאור יתגלה בכל העולם כלו. וכן שרש אגר בגימטריא אדר. וכן המן ירד מאינגרא רמה לבירא עמיקתא. וכן אגירה פרושה אסופה, ומרמז על נס פורמים שבא בזכות האחדות, של "לֹךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים". זהה נרמז במקפתת הקורונה, פמבה בגמרא (ב'ק ס): **תַּנִּינָה רְבָנָן דָּבָר בָּעֵיר פְּגַס רְגַלִּיךְ**.

וכן מובא בתרגומים יוונתיים (יהושע ח, לב) כתוב תמן על אבניא ית פְּתַשְׁגֹּן אָוָרִיתָא דְמַשְׁחָה דְכֹתֶב קָדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. ורואים שמשנה תורה נקרא פְּתַשְׁגֹּן הַכֹּתֶב. וכן אגרת בגימטריא משה רבינו, ובגימטריא הילכה למשה מסיני. וכן פורמים בגימטריא הר סיני.

שְׁמֻעָתִי מהר"ג ר' ל. שטרית שליט"א שבכל מתני"ך מופיעה כתבת כתור רק שלישי פעמיים, וכל השלישי הן כתור מלכות במלחת אסתר: (אסתר א, יא) "לְהַבִּיא אֶת וְשִׁתִּי הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֹתֶר מְלֹכוֹת לְהַרְאָתָה הָעָםִים וְהַשְׁרִים אֶת יְפִיה כִּי טוֹבָת מֶرְאָה הִיא". (אסתר ב, יז) "וַיַּאֲהַב הַמֶּלֶךְ אֶת אָסְתָּר מִכָּל הַנְּשִׁים וַתִּשְׁאַחֲן וַחֲסֵד לִפְנֵיו מִכָּל הַבְּתוּלָת וַיִּשְׁמַע בְּכֹתֶר מְלֹכוֹת בָּרָאשׁוֹ". ויש כאן י' כתורים: כתור ושתתי, כתור אסתר, וכתר מרדכי. וזה מקביל לג' פעמים פְּתַשְׁגֹּן שמשורות במלחת אסתר. הראשון בזרה של המן נגד עם ישראל מקביל לכתור ושתתי. השני בתפלת אסתר מקביל לכתור אסתר. והשלישי באגרות שליח מרדכי מקביל לכתור מרדכי. כי כתור מסמל את הארת פורמים שהוא עטרת היסוד שנקרה עטרה מלשוון כתור. וזה סוד האגרות והפטשיג שמשותלים את גלי אוור הפורמים מעטרת היסוד. וכן כתור ושתתי בגימטריא 1335 עם הפולל. וכתר אסתר עם האותיות והמילים בגימטריא 1290. וכן שב"ת שמשותلة את עטרת היסוד מرمזות באות שלישית בכתוב (אסתר ד, ח) "וְאֵת פְּתַשְׁגֹּן כְּתֵב הַדָּת אֲשֶׁר נָתַן בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִידָם". וכן פוראים במלוי האותיות פ"א נ"ו ר"יש י"ד מ"מ בגימטריא שבט. וכן פְּתַשְׁגֹּן בגימטריא נקבה תסובב גבר שמשותל את עלית המלכות לעתיד לבוא. ובגימטריא ארץ ישראל שמשותלה את המלכות.

מצינו במדרש (אבא גוריון ה) מיד הַלְךְ הַמּוֹן לְבֵית הַמְּדָרֵשׁ וּמִצָּאוֹ לֹא לִמְרַדְכִּי יוֹשֵׁב וּרְאֵשִׁי הַתִּינְקוֹת מִפְּלַשִּׁין בְּאֶפְרַת וּשְׁקִים בְּמַתְגִּיִּים וּסְוִיפִּידִים וּבוֹכִים, וַצְּיוֹה וּמִנְהָ אֶתְמָם וּמִצָּאָם כ"ב אַלְפִּים נָנָטוֹ קוֹלָרִין בְּצֻוָּאֵרִין וּשְׁלַשְׁלוֹת בְּרֶגֶלִיָּהוּ וְהַפְּקִיד עַלְיָהָם שׁוֹמְרִים, וְאָמַר הַלְלוּ אַנְיִ שׁוֹחֵט תְּחִלָּה וְאַחֲרָה כִּי אַנְיִ תּוֹלֶה אֶת מְרַדְכִּי, וְאָמוֹתָן הִי מְבִיאוֹת לָהֶם לְחַם וּמִים וְאָמְרוֹת לָהֶם בְּגִינִּינוֹ אָכְלוּ וְשָׁתוּ קָדָם שְׁתִמּוֹתָו, וּמְנִיחִים יְדִים עַל

ספריהם ונשבעים בתיי מרדכי רבנו לא נאכל ולא נשתה אלא בתעניתנו נמות עייפים, והיה כל אחד גולל ספרו ונוטנו לרבו ואומרים סבירים חינו שbezות התורה נאריך ימים שנאמר "בְּהִיא חַיָּךְ וְאֶרְחַד יִמְלַיכְךָ", ועכשו שלא זכינו טול ספרך מידינו, מיד צעקנו כלם צעה גדולה ומרה ואמותיהם גועות כפרות מבחו, ובניהם פעלים מבנים, עד שעלה צעה עצמת וצעה אבות העולם למורים. בסוף ג' שעות בלילה נשמעה בכיתם לפני הקדוש ברוך הוא אמרו מלacky השרה לפני הקב"ה, רבנו של עולם, קול גדיים וכבשים אנו שומעים. באותו שעה עמד משה רבנו בבכיה לפני הקדוש ברוך הוא ואמר, רבנו של עולם, גלי וידיע לפניך שלא קול גדיים וכבשים הם אלא קול קטני עמך ישראלי ששוריין בתעניית היום ג' ימים, ואסוריון בקילרין ובשלשלת של ברזל, ולמהר עומדין בשחיטה בגדיים וכבשים ולב אויב שמח עליהם, באותו שעה נתגלו רוחמים של הקב"ה ושבר החומות וקרע האגרות ונגע קרו רשות והшиб מתחבטו הרעה בראשו וחרם קרו ישראל והצמיח להם ישועה. ושמעת מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שרואים כאן מהמדרש שישועת פורים התחלת כשםרו מלacky השרה לקב"ה קול גדיים וכבשים אנו שומעים, וזה נרמז בהתהפכות הפסוק שהמן אמר: "להיות עתדים ליום זה". לדברי מרדכי על הישועה: "וליהיות היהודים עתדים ליום זה". כאן הכתיב שונה מהקרי וכתיב היהודים עתודים המלה "עתדים" שהיתה אצל המהפהכה כאן לעתודים השם של הצאן, לרמז שבזכות קול הצען צכו להארת "ונהפוך הוא" של פורים שהעתדים של המהפהכו לעתודים של מרדכי. וכן הגימטריא של היהודים עתודים היא בדיק 620 במנין כתר שמסמל את אור הפורים שהוא הארת עתרת הייסוד בסוד כתר. וכן המדרש מסיים: ונגע קרו רשות והшиб מתחבטו הרעה בראשו וחרם קרו ישראל והצמיח להם ישועה. כי קרו מסמלת את הכתר. וכן הוא של הצען העתידה שהחילה להארה במגפת הקורונה בסוד כתר, נרמז כאן בפסוקים אלו של "פתחו הכתב ולהיות היהודים עתדים ליום זה להבקם מאיביהם".

מובא בספר 'אמרי פנחס' (שער ד) פורים הוא יום של שאול המלך שבו נתקן מה שקלקל על ידי מלחת אגנ ורואים שמרדי תקו בנס פורים את סבו שאול. ובחתא שאול עם אג בתוכה: (ש"א טו, י) "ויחמל שאול ויחם על אג ועל מיטב הצען והבקר והמשנים ועל הפרים ועל כל הטוב ולא ابو החרים וכל המלאכה נמזה ונמס אתה חריםיו: וכי דבר יה"ה אל שמואל לאמר: נחמתי כי המליך את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הרים ויחר לשמויאל ויזעך אל יה"ה כל הלילה". ורואים שבאותו לילה ששאל לא הרבה את אגנ ובנותים התעבה ממנה שפעה שמנה יצא אחר בך המרשב, באותו לילה שמויאל הביא זעך לה' כל הלילה דומה לזעקה

שהיתה כשנידה לשנת המלך בפורים, וכמו שאצל שמואל כתוב שם שאמר "ומה קול הצען הזה באזני", כך בפורים אמרו מלאכי השירות לקב"ה לשמע את קול הצען. ובתרגומים שני יש לשון מפרש דומה שה' שאל "מה קול הצען הזה שאני שומע". ונביא את לשונו: וכן מובא בתרגומים שני' למגלת אסתר (תחילה פרק ו) **בליליא** מהו סליקת קבילת רבא דבית ישראל לרקיע, ואשתמעת מקדם מרי עלמא היך קל גדיין ועוזנו וכו', ענה רבען עלמא ואמר להונ מה די קל גדיין די אנא שמע, ענת מדת רחמין וכן אמרת, לא קל גדיין אנט שמע אלהון קל ריבא דבית ישראל דازדמנו למחיי קטילין על גזירת חמון רשייעא, מון יד אתחמי מרי עלמא רחמין וטיבו על עמייה.

וכן מובא ברכ"י (בראשית טו, י) "ואת האפור לא בתר" לפי שהאמות עכ"ם נמשלו לפרים ואילים ושעירים שנאמר "סבוני פרים ובאים וגוי", ואומר "והאייל אשר ראית בעל הקרנים" מלבי מדוי ופרס. ורואים שמלכי מדוי ופרס נרמזים באיל בעל הקרנים הינו עתודים. וכן מובא במפרשים שהרוקדים בפורים נרמזים בעתודים שהם האילים שתוכונתם לרקד, כמו שכתוב "ההרים תרകדו פאלים". וכן הפרים נרמזים בפורים. וכן רואים במדרש שהבאו: **אמותיהם גאות כפות מבחן, ובניהם בענלים מבוגנים**.

וכן פורים חל בשנת תש"פ בפרשת כי תשא את ראש, שמרמזות על הגאלה, כמובא בספר 'מחמי הארץ' על הכתוב (שמעות ל, יב) "כפי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש פפר נפשו לה' בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם" שמרמז על זמן הגאלה כי תשא את ראש ס"ת אש"ת, וכן "תשא" אותיות אש, שהקב"ה יבא לפקד את השכינה שמדובר ביכול, "ונתנו איש כפר נפשו להו"ה ס"ת הש"ר שמסמל את משיח בן יוסוף שמקפר על עם ישראל בזמן הפקידה כדי שלא "יהיה בהם נגף בפקד אתם". וכן "ונתנו איש כפר נפשו" ס"ת בגימטריא רשב"י שבזכות למוד תורתו עושים את המתקה שלא "יהיה בהם נגף בפקד אתם" אותיות אש, המרמז על חכמת האמת. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהפטוב "ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם" מרמז על האלת עם ישראל מגוף בזמן הפקידה של הגאלה. וכן שבת פרשת תשא ר"ת תש"פ. וכן כי תשא עם הנקורד והמלים והכלל בגימטריא תש"פ. וכן בסוף פרשת כי תשא' מזער קרzon פני משה, רמז על האלה מmpegת הקורונה בזכות קרzon עור פני משה. וכן המסתה של משה מציל **מפסכות הקורונה**. והוסיףו שלבוכן מיד אחרי פרשת השקלים נאמרה פרשת הקיור לרמז שנטילת ידים היא המתקה של אתחלה דגאלה שלא יהיה נגף.

וכו פ' תשא את ראש ר'ת כתך". וכן "עשרים גרא השקל" מרמז על הכתה. כי עשרים בגימטריא כתה. והם קראו לזה קורונה על שם כתה שנקרה בלתיונית קורונה. והכל תחילת השנה הלועזית 2020 אוטן ספרות של 220 שנה תש"פ מסוף האלף. וכן מצינו במקרש (אותיות דר"ע אות כ') שהאות כ"ף שמספרה 20 יש לה צורת כס, דהיינו מסמלה את המלכות שהיא בחינת כס וכיסא וכתר המתקשרים לאות כ"ף. וכן ט"ו אדר תש"פ בגימטריא 1000 שהוא המספר של הגללה העתידה במניין מישיח בן יוסוף מישיח בן זвид. וכן ט"ו באדר התש"פ "יום נקם בליבי" עם האותיות והמלים והכול בגימטריא 1335. וכן שקל עם האותיות והכול בגימטריא מישיח בן זвид. ו"שקל" במלוי האותיות בגימטריא כתה. ו"השקל" במלוי האותיות עם האותיות והמלים עולה בגימטריא גודלה 2020.

המגיד מקוזניע נאנח ואמר: מתי בבר נזקה לקיום הפסוק "וְהַשְׁמוֹתִי אֶת

מקדשיכם".

מובא בספר 'כملאך הנצב על ראש דרך' (עמוד 110) שפעם שבת ה'שר שלום מבעלזא' אצל המגיד מקוזניע זצ"ל, ובזמן שקראו בתורה את הפסוק (ויקרא כו, לא) "וְהַשְׁמוֹתִי אֶת מקדשיכם ולא אריך ברים ניחחכם" נאנח המגיד מקוזניע ואמר: מתי בבר נזקה זה. והשר שלום מבעלזא בשפmu זאת אמר שפעת הוא מבין מדוע היה צריך לנטע למגיד מקוזניע. ולמעש הדברים חתוםים איך יתכן שהמגיד מצפה לקיום הקלה הזאת. ובאר הרה"ג ר' אברהם ויספיש שליט"א ביום שאנו רואים בלבד מישיח שהשתלשל הדבר הזה שנגזר בתי הנסחת ומקדש מעט בכל העולם, אני מבינים שהמגיד מקוזניע צפה לקיום הדבר הזה בלבד מישיח. וחוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שמצינו במשנה שהפסוק מדובר על בתי כנסיות ובתי מדרשות: (מגילה כה) ועוד אמר רביה יהודה בית הנסחת שחרב אין מספידין בתוכו וכו', ואין עושין אותו כפונדריא, שנאמר "וְהַשְׁמוֹתִי אֶת מקדשיכם" קדשו אף כשהן שממנים. תנוי רבנן בתים כנסיות אין נוגאין בהן קלות לראש אין אוכלין בהן ואין שותין בהן. וכן מגלה דר' כ"ח מרמז על יום כ"ח אדר תש"פ שבו נגירה הנוגה לסוגר את כל בתי הכנסיות ובתי המדרשות בארץ ישראל. וכן מובא בספר 'היכל הברכה' על הפסוק הזה שהפוגה גם לבתי כנסיות ובתי מדרשות, ולכן כתוב בלשון רביהם "מקדשיכם". וכן המלים בפסוק: "ולא אריך ברים ניחחכם" מרמזים על מגפת הקורונה, בה מאבדים את חישוחיהם.

ובן מובא ב'כל' יקר' (דברים כג, ז) "וַיֹּהֶפְךָ ה' אֱלֹהִיךְ לְךָ אֶת הַקְלָלה לְבָרֶכָה". לשון זה צריךobar כי אין יתכן לומר שהקללה עצמה תהיה לברכה, אף על פי שבאו במקום הקללה מein מזכירים שרצה לקללים מכל מקום אין הקללה עצמה לברכה, גם קשה על מה שאמרו ר' זעיר מברכתיו של אותו ר' שיע אתה למד מה היה בלבו לקלליםכו, ומסיק כלם חזרו לקללה חוץ מבתיogenesis כו', שנאמר "וַיֹּהֶפְךָ ה' אֱלֹהִיךְ לְךָ אֶת הַקְלָלה", קללות לא נאמר כו', משמע רק אמרת מכם גנבה לברכה. וקשה מה נשתגה ברכה זו מזילתה, ועוד Mai משמע מלשון הפסוק שdoneka בתיבתogenesis חזרו לברכה. והגמור לכל זה הוא, שבהוראת לא יהיה להם בתיבתogenesis ובתי מדרשות, לא הווצר הקב"ה לשדי המערה כי היה מקום לקים משפט המערכת שלא יהיה להם בתיבתogenesis, אבל לטובתם היא. ומהינו בדרך שפירשי"י "משכנותיך ישראל" שהם ממשכנים בעונם שנאמר "כליה ה' חמתו ויצת אש בציזון". וזה וודאי טובת נדולה שיכלה ה' חמתו בעצים ואבני ואנחנו נמלטנו, כי מי שיש לו משפטו לתן אותו בחובו אין גובין ממנה נפשות, ומהינו מה שנאמר "וַיֹּהֶפְךָ ה' אֱלֹהִיךְ לְךָ אֶת הַקְלָלה לְבָרֶכָה", כי נשח הקללה עצמה שהיא לא יהיה להם בתיבתogenesis נתהפה לברכה, כי על ידי שלא יהיה להם בתיבתogenesis יוצלו הנפשות, ומהינו שאמר בלאם מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל. רואת לומר טובתכם הוא שהם ממשכנים ממשכנים עלייך ואתה נצל. ורואים שסיגרת וחרבון בתיבתogenesis היא בבחינת רבנן בית המקדש שהוא לכפר על ישראל, שלא יכולו הנפשות, וה' מעביר את החרון אף לעצים ולאבניים. וכן ראיינו בשואה האומה שהתחילה עםليل הבודול כשרפו את כל הבתים נסת, רק שלצערינו הדין היה כל כך קשה שזה לא הספיק ונלקחו גם הנפשות. והosisף הרה"ג ר' אברם אשי שליט"א נשח הברכה שהטהפה מה טוב אהליך" עם האותיות והמלים בגימטריא כתר שמרמז על הקורונה. וכן רבינו ה'כל' יקר' שמנгла את הסוד בגימטריא קורונה עם האותיות והפוגל.

השתלשל בגשמיות שאכילת שרף העץ ששמו לבונה מועיל לנגיף הקורונה.

השתלשל בגשמיות שאכילת שרף העץ ששמו לבונה מועיל לנגיף הקורונה. וכן השתלשל לillus היטב את הלבונה לרפואה, דומה להדק היטב הדק שיט בקטרת. וממצאי בספר 'מחמי הארץ' (מאמר 'ותעצר המגיפה' עמוד ס"ב) שהפסוק (במדבר יז, טו) "וַיֵּשֶׁב אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה אֶל פִתְחָה אֶל מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ וְהַמִּזְבֵּחַ נָעֶצֶרֶת" ס"ת לבנה כי הלבונה הייתה

בקטריה היא זאת שיעוצרת את המגפה. וכן "וישב" אותיות שב"יו כידוע שהקטרת פועלת על ידי שמווציאה את הנקודות שנמצאות בשבי אצל הסטרא אחרה. וכפי שמדובר ב'שער הכוונות' להאריז'ל ולבונה זהה הוא אור המקיף לכלם, ולהיותו אור מקיף מבחין ואינו מוגבל תוך הקלהה לנו נקרא זהה, מה שאין כן לאור הפנימי המוגבל בתוך הקלהה כי איןנו נקרא זה כמוותו. ובזה תבין טעם נפלא אל כל המכשפים המקטרים לקלפות העליונות אשרראש רأس ועקר הקטרותיהם הוא הלבונה והוא המתיבה להם מפל שאר המקטרות כדי להנות מאור המקיף זהה. וכן גרמו בבעל ה'טורים' (שםות יב, כ) "ולא יתן המשחית לבא" ג' במשמעותה הכא. ולא יתן עליון עליה לבונה" גבי חטא. לומר שבזכות הקרבנות נצלו מצרים. ואיך גבי סוטה "ולא יתן עליון לבונה" שבזכות נשים צדוקיות יצאו משם וזו שלא עשתה ממשיהם לפיכך לא יתדר קרבנה. ורואים שהלבונה גורמת בשני מקומות שמתחרים לפוסוק "ולא יtan המשחית לבא אל בתייכם לנג". וכן בבריתא של הקטרת נאמר: פטום הקטרת הארי. והאפרן. החלבנה. והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. ויצא לפיה זה שמנתוק 368 מניניו שבו קטרת 70 מניניהם היו מהלבונה. ואם נוריד 70 מ-368 ישאר 298 כמנין רץ' שמרמו על רציחה ומות, והלבונה מעלה את הקטרת מרציחה ל-368 כמנין רפאני הויה. וכן שמן לבנה בגימטריא גאלת בעתה שהוא נמצאים בתוכה. וכן שמותי שלבונ'ה מרמזות על המלכות שנמשلت לבנה יחד עם האות ו' בامצע שמסמל את היסוד, היינו יחד יסוד ומלכות.

שמעתי מהרה"ג ר' יואיל שליט"א רמז נפלא ש מגפת הקורונה היא צירית לדת משה. כי קורונה היא שתי מילים קו"ר נ"ה הינו קו' בספירות נצח הוד שנון בסוד שטי' רגליים. כידוע בכתביו האריז'ל דבזמן לדה יוצאת החיות מספירות נצח הוד של היולדת, והרגלים נעשות קר באבן, ובלשון האריז'ל צנון הירכין, וכי שרואים שהמגפה גורמת לכל העולם להיות סגור בבית ובכל הריצות והנסיעות והטייסות, ששיכים לספירות הנצח וה Hod, משבותם בעולם. וכן הפללה העולמית קורסת כי היא קשורה עם ספירות הנצח וה Hod, שנן הממון שמעמיד את האדם על רגליו. והוסיף הרה"ג ר' חיים ש. שליט"א ששהיר זה נ' בה פרץ הנגיף, גורמות בנצח וה Hod. ובאר הרה"ג ר' א. י. שליט"א שלבונ'ה אותיות לב נ'ה לבטל את הק"ר נ'ה, כפי שמאנו בזהר (ח'ג ר' לד.) ובזמן שבני ראה נושבות על הלב, נאמר "זחתת המלך שכחה". שעל שטי' בנג'י ראה נאמר "והיו הקרים פרשי כנפים למעלה סכךים בכנפיים על הכפרת", זו הכפרת של הלב. ורואים שבני ראה נושבות על הלב. וכן הלבונ'ה היא סוד לב נ'ה שמשפיע רפואי וחם לכני ראה לרפאות את הראות מהמגפה של הק"ר נ'ה.

מצינו במדרש (ב"ר סד, ב) "רַעֲבֹן בָּאוּ לְעוֹלָם, אֶחָד בִּימֵי אָדָם הַרְאָשׁוֹן" אֲרוֹנָה הַאֲדָמָה בַּעֲבוּרָה", אֶחָד בִּימֵי לֶמֶת "מִן הַאֲדָמָה אֲשֶׁר אָרְךָה ה", אֶחָד בִּימֵי אָבָרָהּ "וַיְהִי רַעֲבָב בָּאָרֶץ וַיַּרְא אָבָרָהּ מִצְרָמָה", וְאֶחָד בִּימֵי יַצְחָק "וַיְהִי רַעֲבָב בָּאָרֶץ", וְאֶחָד בִּימֵי יַעֲקֹב "כִּי זֶה שְׁנָתִים הַרְעָב", וְאֶחָד בִּימֵי שְׁפָט הַשׁוֹפְטִים שֶׁנְאָמָר "וַיְהִי בִּימֵי שְׁפָט הַשׁוֹפְטִים וַיְהִי רַעֲבָב בָּאָרֶץ", וְאֶחָד בִּימֵי דָוד "וַיְהִי רַעֲבָב בִּימֵי דָוד", וְאֶחָד בִּימֵי אֱלֹהִים "חִי הָאֱלֹהִים וְגֹזֶן", וְאֶחָד בִּימֵי אֱלִישָׁע "וַיְהִי רַעֲבָב גָּדוֹל בְּשָׁמְרוֹן", וְאֶחָד שֶׁהוּא מִתְגָּלֵל וּבָא לְעוֹלָם, וְאֶחָד לעתיד שֶׁנְאָמָר "וַהֲשִׁלְחוּתִי רַעֲבָב בָּאָרֶץ לֹא רַעֲבָב לְלִיחָם וְלֹא צָמָא לְפָמִים". ולכאורה קשה מדוע מכליל המדרש יחד עם העשרה רענון שבאו לעולם, את הרעב לעתיד לבוא לשמעו את דבר ה', שהוא לאוורה ברכה ולא קללה, כמו שכתוב: (עמוס ח, יא) "הָגָה יָמִים בָּאִים נָאָם אָדָנִי יְהוָה וַהֲשִׁלְחוּתִי רַעֲבָב בָּאָרֶץ לֹא רַעֲבָב לְלִיחָם וְלֹא צָמָא לְפָמִים כִּי אָם לְשָׁמַע אֶת דְּבָרֵי יְהוָה". וכן מבקשת בעל ה'משל יעלוב' על עצם הפסוק מדוע מכניס אותו הנביה עמוס בין הקלות שמצוירות שם, ונביא את לשונו: (בהעתה) "וַהֲשִׁלְחוּתִי רַעֲבָב בָּאָרֶץ לֹא רַעֲבָב לְלִיחָם וְלֹא צָמָא לְפָמִים כִּי אָם לְשָׁמַע את דברי ה' וגוז", וראוי להתבונן מה קללה יש בזה שישוטטו לבקש דברי ה'. וגם אם לא ימצאו עם כל זה גם זו טובעה גדולה שיהיו רעבים לבקש דבר ה', והוא בכלל הולך ואינו עושה ששכר הילכה בידו. ומה גם כי גם בעינינו יפלא למה לא ימצאו. ונראה לבאר שהפסוק הזה מתקיים במה שקורה היום ב מגפת הקורונה. הינו ה' הביא רעב לעולם, כי רעב אין הפנה דוקא רעב למצון. יש רעב שאנשים אינם יכולים לממש את פאותיהם בהיותם סגורים בבית, והתקלית של כל זה כדי להביא את האנשים לעשות תשובה ולהיות רעבים וצמאים לשמע את דבר ה'. וכן כל הפסוק: (עמוס ח, יא) "הָגָה יָמִים בָּאִים נָאָם אָדָנִי יְהוָה וַהֲשִׁלְחוּתִי רַעֲבָב בָּאָרֶץ לֹא רַעֲבָב לְלִיחָם וְלֹא צָמָא לְפָמִים כִּי אָם לְשָׁמַע את דברי יְהוָה". עולה 3572 ויש רק עוד שני פסוקים בתנ"ך בספר זה, ואחד מהם הוא פסוק שמדובר על רעב: (חגי ב, י) "הֲכִיתִי אֶתְכֶם בְּשִׁדְפּוֹן וּבִירְקּוֹן וּבְבָרְדָּת כָּל מַעֲשָׂה יָדִיכֶם וְאַיִן אֶתְכֶם אֵלִי נָאָם יְהוָה".

צפּוֹן מֵאַת הָרָה"ג ר' מִתְתִּיחו גֶּלְזְּסְׂזָן שְׁלִיטָא מְגַפְּהָה נְגִיְּרָה קּוֹרוֹנָה בְּסֻמּוֹק לְפָסּוֹק פָּקָד יְפָקָד אֲתָכֶם שְׁעוֹלִים

בְּגִימְפְּרִיא מְגַאְוָלה בְּהַתְּשָׁפָּפָעָם

א	מד : טז
א	מה : ט
א	מו : ט
א	מד : ח
א	מד : כד
א	מח : יט
א	מט : ל
א	נ : כד
ב	ב : ז
ב	ג : ז
ב	ה : ב
ב	ו : ז
ב	ז : ד

נוּבְּדִיסְלָאָדְנִיגְסָאָנָה גְּסָאָשָׁרְנְמַצָּאָה גְּבִיעָבְּיְדָיו יְאָמְרָחָלְילָהְלִימְשָׁוֹתְזָאָתָהְאִישָׁרְנְמַצָּאָה
מְצָרִיםְרְדָהְאָלִיאְלְתְּעָמְדָה שְׁוֹנָהְיְתְּקָרְבָּאָלִיאְתְּהָבְּוָנִידְזְּזָאָנְךְזְבָּקְרְדָּוָס
נְיְרָאְזְבָּוְנְחָנוֹןְזְפָּלְוָאְחָצְרָןְזְכָרְמְיְוָבָּןְשְׁמָמָנוֹןְמְזָאָלְוָיְמִינְזְאָהְדוּיְכִינְזְאָזְהָרְוָאְלְבָנְחָכָנָע
וְיְאָמְרָפְּרָעָהָאָלִיְזְסָפְּלָאְמְרָאְבָּיְזְאָחִידְבָּאְזָלִיְזְאָרְקָמְצָרְיְסָפָּגְנְיְזָהְוָאְבָמְיְתְּבָהְאָרְקָהְוָשָׁבָאְתָבָי
אָרְקָמְצָרְיְסְבָּאְרְקָשָׁןְזְיְאָחָזְבָּהְוָיְפָרְוָוְיְרְבָּוְמְאָדוֹיְחְיְיְעָקְבָּבְאְרְקָמְצָרְיְסְבָּעְשָׁרָהְשָׁגָהְוָיְהָיִים
וְלְסָאָחָזְוָהָקָטָנוֹןְזְדָלְמָנוֹןְזְדָרְעָוָיְהָיְמְלָאָגָזְיְסָמְזָוָיְבָרְכָבָיְזְסָהָזְאָלְמָזְרָבָיְבָרְדָּיְיְסָרָאָלָלָאָתָם
רְאָכְבָּעָנָעָאְשָׁרָקָנְהָאְבָרָהָסְמָהָשְׁדָהְמְאָתְעָפָרְהָחָתָיְלְאָחָזְתְּקָרְשָׁמָהְקָבָרָוְאָתְאָבְרָהָסְאָמְשָׁרָהְאָשָׁתְוָשָׁמָה
יְמָתָוְאָלָהָיְמָתָוְאָלְפְּקָדְיְפָקָדְאָתָכָםְזְהָאָרָקְהָזָאָתָאָלְהָאָרָקְהָזָאָשָׁרְנְשָׁבָעָלְאָבְרָהָסְלִיְצָחָקְוָלְיְעָקְבָּ
הָאָלְזָוְקָרָאָתְיְלָזָאָשָׁהָמְיְיְנָקְתָּמָהְעָבְרִיתְ1ְתְּיְקָלְזָאָתָהְיְלָזְדָוְתְּאָמְرָלְהָבְתְּפָרְעָהָלָכְיְוָתְלָחְנָלָהָוָתָק
סְזָוְהָעָלְתְּוָמָהְאָרָקְהָזָהְוָאְלָאְרָקְטְּוָהְוָרָחָבְהָאְלָאְרָקְזְבָתְחָלְבָוְדָבָשָׁאָלָמָקְוָסְחָכָנָעָנְיְוָחָתִיְוָהָאָמָר
שְׁרוֹוְהָאָמָלָאָיָמִיְנְזָלְזָוְלְאְיְשָׁמְעָטְוְלְקָלְהָאְתָהְרָאָשָׁוְוְזְהָמָיְנָקְלָלְהָאְתָהְאָחָרוֹוְזְהָאָסָלָאִים
גְּמָתִיְשָׁרָאָלְלָאְשָׁלָחְוְיְאָמְרָוְאְלָהְיְהָעָרְבִּיםְנְקָרְאָעָלְיְנְוָלְכָהָנְאָדְרָזְשָׁלָשְׁתִּיםְסְבָמְדָרְוָוְנְזָבָחָל
בְּצָרוּעָנָטוֹוְיְהָזְבָשְׁפְּטִיםְגָדְלִיםְזְלָקְחָתִיְאָתְכָסְלִילְעָסְמָהְיְיְתְּלָכְסָלָאָלָהָיְסָוְיְדָעְתָּסְכִּיאָנוֹיְיְהָזָהָאָל
אַתְּיְאָתְזָבָאָתְיְאָתְעָמָיְבָנְיְיְשָׁרָאָלְמְאָרָקְמְצָרְיְסְבָשְׁפְטִיםְגָדְלִיסְוְיְדָעְוְמְצָרִיםְכִּיאָנוֹיְיְהָזָהָבָנְתִיְאָתְ
מְצָיָנוֹ בְּזָהָר (וַיָּרָא קְזִז). אָשְׁתָלִים וְאָזְנוֹ גַּוְעַשְׁר שִׁיתְ זָמָנִין, כִּדְין פָּוֹו שִׁתְיִינְן לְאָקְמָא מְעַפְרָא, וּבָכְל שְׁתִיְין וּשְׁתִיְין
מִמְהֹוא אַלְפְ שִׁתְיִתְהָא אַתְתִּקְעָף הָא וּסְלָקָא בְּזָרְגוֹי לְאַתְתִּקְעָפָא. וּבְשִׁיתְ מָאָה שָׁנִין לְשִׁתְיִתְהָא יְתִפְתְּחָוֹן תְּרָעֵי
דְּחַכְמָתָא לְעִילָא וּמְבוּעִי דְּחַכְמָתָא לְתִמְתָא, וּיְתִפְתְּחָוֹן עַלְמָא לְאַעֲלָא בְּשִׁבְיָעָה. כִּבְר נְשָׁדְמָתָקָה בְּיוּמָא
שִׁתְיִתְהָא מְכִי עַרְבָ שְׁמַשָּׁא לְאַעֲלָא בְּשִׁבְעָתָא. וּסְיִמְנִיק "בְּשִׁנְתָ שְׁשָׁ מְאוֹת שָׁנָה לְחַיִ נָח וְגֹזְנוֹגְזָעָה כָּל מְעַיְינָות
תְּהָוָם רְבָה". רְוָאִים מִהְזָהָר שְׁבָכָל 60 שָׁנָה מִהְאָלָף הָ6 מִתְחַזְקָתָה הַשְּׁכִינָה לְקַבֵּל אֶת הַיְחָודָה לְזִכְוֹת לְגַאַלָּה, וְלֹכֶן בְּשִׁנְתָ 600
לְאָלָף הָ6 אַחֲרֵי שְׁעַבְרוּ 10 פָעִים 60, הַתְּחִילָה תְּקוּפָת עַקְבָּתָא דְמְשִׁיחָא שְׁנַפְתָּחוּ מְעַיְינָות הַחַכְמָה לְמַעַלָה וּלְמַטָּה. וּמְזָהָר
מִקְשָׁר אֶת הָעֲנֵנִין עִם הָאָוֹת וְכְפּוֹל עַשְׁר, בְּמַנְנִין 60. וּבְשִׁנְתָ שְׁתָפָא אָנוֹ מְשֻלְמִים וְאָזְנוֹ בְּמַלוֹי כְּדָבָרִי הַזָּהָר כְּפּוֹל 60. וְהַסְּרִיף
הָרָה"ג ר' יְצָחָק אַיְזְנְבָךְ שְׁלִיטָא שְׁבָלְשָׁוֹן הַזָּהָר 'אָשְׁתָלִים וְאָזְנוֹ גַּוְעַשְׁר שִׁיתְ זָמָנִין' יְשַׁׁעַד רְמֵץ עַל הַזָּהָר 13 כְּפּוֹל
10 כְּפּוֹל 6 שְׁעַולָה שִׁנְתָ שְׁתָפָא.

דְּבָרִי הַזָּהָר שִׁשְׁנַת הָאָלָפִים שְׁתָפָא הָיָה שִׁנְתָ קָז, אָשְׁתָלִים וְאָזְנוֹ גַּוְעַשְׁר שִׁיתְ זָמָנִין,

הַזָּהָר 10 כְּפּוֹל 6 עַוְלָה שְׁתָפָא

מְצָיָנוֹ בְּזָהָר (וַיָּרָא קְזִז). אָשְׁתָלִים וְאָזְנוֹ גַּוְעַשְׁר שִׁיתְ זָמָנִין, כִּדְין פָּוֹו שִׁתְיִינְן לְאָקְמָא מְעַפְרָא, וּבָכְל שְׁתִיְין וּשְׁתִיְין
מִמְהֹוא אַלְפְ שִׁתְיִתְהָא אַתְתִּקְעָף הָא וּסְלָקָא בְּזָרְגוֹי לְאַתְתִּקְעָפָא. וּבְשִׁיתְ מָאָה שָׁנִין לְשִׁתְיִתְהָא יְתִפְתְּחָוֹן תְּרָעֵי
דְּחַכְמָתָא לְעִילָא וּמְבוּעִי דְּחַכְמָתָא לְתִמְתָא, וּיְתִפְתְּחָוֹן עַלְמָא לְאַעֲלָא בְּשִׁבְיָעָה. כִּבְר נְשָׁדְמָתָקָה בְּיוּמָא
שִׁתְיִתְהָא מְכִי עַרְבָ שְׁמַשָּׁא לְאַעֲלָא בְּשִׁבְעָתָא. וּסְיִמְנִיק "בְּשִׁנְתָ שְׁשָׁ מְאוֹת שָׁנָה לְחַיִ נָח וְגֹזְנוֹגְזָעָה כָּל מְעַיְינָות
תְּהָוָם רְבָה". רְוָאִים מִהְזָהָר שְׁבָכָל 60 שָׁנָה מִהְאָלָף הָ6 מִתְחַזְקָתָה הַשְּׁכִינָה לְקַבֵּל אֶת הַיְחָודָה לְגַאַלָּה, וְלֹכֶן בְּשִׁנְתָ 600
לְאָלָף הָ6 אַחֲרֵי שְׁעַבְרוּ 10 פָעִים 60, הַתְּחִילָה תְּקוּפָת עַקְבָּתָא דְמְשִׁיחָא שְׁנַפְתָּחוּ מְעַיְינָות הַחַכְמָה לְמַעַלָה וּלְמַטָּה. וּמְזָהָר
מִקְשָׁר אֶת הָעֲנֵנִין עִם הָאָוֹת וְכְפּוֹל עַשְׁר, בְּמַנְנִין 60. וּבְשִׁנְתָ שְׁתָפָא אָנוֹ מְשֻלְמִים וְאָזְנוֹ בְּמַלוֹי כְּדָבָרִי הַזָּהָר כְּפּוֹל 60. וְהַסְּרִיף
הָרָה"ג ר' יְצָחָק אַיְזְנְבָךְ שְׁלִיטָא שְׁבָלְשָׁוֹן הַזָּהָר 'אָשְׁתָלִים וְאָזְנוֹ גַּוְעַשְׁר שִׁיתְ זָמָנִין' יְשַׁׁעַד רְמֵץ עַל הַזָּהָר 13 כְּפּוֹל
10 כְּפּוֹל 6 שְׁעַולָה שִׁנְתָ שְׁתָפָא.

והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שמצינו בירושלמי (חגיגה טו) **במה מעלות בקדש ובתורומה רב** מאיר אומר שלש עשרה, רב יוסי אומר שתים עשרה. ומצביע בגמרה (חגיגה כא:) אמר רב אילא אמר רב חנינא בר פפא עשר מעלות שננו כאן וכו', אמר רב נחמן אמר רב אבוקה אחת עשרה מעלות שננו כאן. ורואים שיש ד' שיטות במה מעלות יש בקדש בענני טמאה וטהרה: 10, 11, 12, 13. ויש כאן רמז על תהליך הקדש של עם ישראל שנקראים **קדש: "קדש ישראל לה"**, וגם לבית המקדש השלישי שאנו מצפים, והתהלך הוא מ10 פעמים 60, עד 13 פעמים 60. ובכפי שבארכנו שהזהר מרמז על תהליך משנה ת"ר עד שנית תש"פ.

וכן ונא' במלוי שעולה י"ג בגימטריא אחד או אהבה שמספרים את היחוד העליון. וכן מצינו בזוהר (אדרא ובה נשא קלדי) שהגאלה תליה במדה ונתקה שהיא המדיה הילג של י"ג מדות הרוחמים, והיא כולל את כל הילג. ובזמן הגאלה היא תtauור להגדיל את שמו של הקב"ה בעולם. וכן מובא בספר אדרת אליהו לבן איש חי (פ' לד) שאברהם יצחק יעקב הם יג' **אותיות** במנין אחד, וכן שרה רבקה רחל לאה הן יג' **אותיות** במנין אחד, וביחד כ"ו **אותיות** במנין שם הנו". וכן ימי בין המצרים הם י"ג ימים בין י"ז בתמוז לראש חנוך אב. כי בספר י"ג קשור במיוחד לבית המקדש, במובא במשנה (shallim ו, ג) **שלשה עשר שערים בבית המקדש**. וכן מצינו בגמרה (יומא נד) אמר ר' זירא אמר רב שלשה עשר פרוכות היו במקדש. וכן מובא ברבנו בחיי (ויקרא ו, ב) שיש י"ג מיני קרבנות במקדש. וכן מצינו במדרשי תנחות אמרה ה' שהיו שלשה עשר דברים שנדרבו ישראל למשןן. וכן מצינו במשנה שם (shallim ו, א) **שלשה עשר שופרות**, שלשה עשר שלוחות, שלוש עשרה השתחוויות היו במקדש. וכן מצינו במשנה (יומא כה) שיג' להנים היו מתעסקים בקרben תמיד שהיו בו י"ג עבודות. וכן כתוב (יהושע כא, יט) **"כל ערי בני אהרן הפלחים שלש עשרה ערים ומגרשיהם".** וכן היונים נלחמו בבית המקדש, על ידי שפרציו בו יג' פרצות. במובא במשנה (מידות ב, ג) **ושלש עשרה פרצות היו שם**, שלפרצום מלכי יון. וכן מובא ב מהר"ל (ח"א נדרים לא) ומספר אחד הוא שלשה עשר, לכך נכרתו יג' בריתות על המילה, לומר שברית מילה הוא ברית יחיד שהוא ברית גמורה. וכן מובא בשם רבינו שמעלקא מניקלשבורג צ"ל שבסכנת כתבות יש י"ג פרקים בנגד י"ג מדות הרוחמים, וഫרך החמיishi אף על פי והוא בוגד מדת ארך אפים, ולמודו מסగל לסליק חרונו אף. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א ש"ג מדות רוחמים לפי חשבון של ס' סופית עם האותיות והמילים בגימטריא 1335 הספר של קץ דניאל.

ובן המספר 60 עולה פמניון כל"י ר"ת פהו לוי ישראל שמרמו בנטחת היחוד של סיום הتورה "לענין כל ישראל". וכמו שאומר הזהר שפהל כל"י שניים מטעורת המלכות לעורר את היחוד העליון ביכול לומר שבסנת ישראלי היה כבר בחינת כל קבל את היחוד והגאה. ומלווי האותיות פהו לוי ישראל כ"פ ה"י נ"ז למ"ד ו"ז י"ז ש"ז ר"ש אל"ף למ"ד בגימטריא תש"פ. וכן שמעתי מהרה"ג ר' ד. לב שליט"א שהס"ת של ג' שמות הפרנסה היוצאים מהפטוב פותח את י"ד פאי, שא"ל חת"ך ה"ז ק"ל"י לרמז על הפל מחזק ברכה. והוסיף הרה"ג ר' ג. יצחק שליט"א שמשה 13 בגימטריא ממשית. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א שהפסכת האחרונה בששה סדרי משנה היא מסכת עוקצין שנרכזו בה אותיות קץ, וכן עוקצין ר"ת עליון ותחתון קדמה צפנה ימה נגב, כל הששה צדדים עליהם נאמר (בראשית כה, י) "וּפְרָצַת יָמָה וְקֶדֶם וְצִפְנָה וְנֶגֶב". וכן "וּפְרָצַת" עם האותיות בגימטריא שנת תש"פ. וכן מזרח צפון ים זרם עם המלים והכול בגימטריא שנת תש"פ. וכן סיום המפסכת בפסוק "י"י עז לעמו יתן י"י יברך את עמו בשלום" מרמז על הגאה. וזה לשונו הרמ"ע מפאנו (מעין גנים ח"א ליקוטים) עתיד זרובבל בן שאלתיאל לקום ולומר יתגדל ויתקדש שםיה רבא עד קץ משיחית, הוא הקץ שנאמר עליו ללביו גליתי ולאבורי לא גליתי. ועל אותה שעיה נאמר "ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום". וכן ששה סדרי משנה פותחים במצות קרייאת שמע שיש בה כ"ה אותיות, ומסימים בפסוק "ה' עז לעמו יתן" שיש בו ל"א אותיות, ואם נכפיל כ"ה פעמים ל"א עם ה' אותיות והכפול נקבל שנת תש"פ. וכן מובא בלקוטי מהרי"ח שיש בששה סדרי משנה פרקים פמניון ממשית בן דוד.

מובא בלק"ת להארין"ל (זכירה) "ביום ההוא יהי הוייה אחד ושמו אחד", הנה עתה ב글ות נקרא ז"א ונוקבא דודים, ואבא ואמא רעים, דאבא ואמא לא מתפרשים, וז"א ונוקבא ליזמנים מתחברים, אבל לעתיד לבוא יהי ה' ז"א ושמו שהוא נוקבא יהי גם כן אחד פנים בפנים עמו אבא ואמא, נמצאת שהשם לא יהי יהר"ה שהוא מורה על בוחינת ר"ק, אלא השם יקרא יהי, כי בשם שחכמה ובינה [אבא ואמא] נקראים יה, אך יקרו ז"א ונוקבא, כי ז"א יהי תמיד בן י"ס פירות שלם והנוקבא תהיה במדרגת הראותנה. ורואים שבזמן הגלות יש מצב של שם הוייה, הינו אבא ואמא הם סוד יה של שם הוייה, וז"א ונוקבא הם סוד יה שם הוייה, אבל לעתיד לבוא שם הוייה יהיה בסוד שם יהי, ש"א ונוקבא יהיו ביחוד שלם כמו אבא ואמא ולא יתפרשו זה מזה, וכן "ביום ההוא יהי הוייה אחד ושמו אחד". ושמעתי מהרה"ג ר' משה הסיגל שליט"א שאם נכפיל את שם הוייה כפول שם יהי הדרת מתי נזכה לזה ששם הוייה יהי שם יהי נקבע שנת תש"פ.

רָמֶז גָּדוֹל וּנוֹרָא עַל שְׁנִית תְּשׁוֹפֵב בְּפֶסֹּוק "אָמֵר אֲוִיב אָרְדָּף אָשִׁיג אָחָלָק שֶׁלְּ תִּמְלָאָמוֹ נְפֵשִׁי אַרְיק חַרְבִּי תּוֹרִיְשָׁמוֹ יְדִי".

מובא מהפגיד מקוזנייך זצ"ל (פירוש על זהה פרשות משפטיים) בשם הר"ש אוסטרופלי זצ"ל שקע שנית ת"ח מرمז בכתוב (שמות טו, ז) "וּבָרְבָּ גָּוֹנָךְ תְּהִרְסָ קָמִיךְ תְּשִׁלְחָ חַרְבָּ יַאֲכְלָמוֹ פְּקַשׁ" ר"ת ת"ח. ומוסיף שם שבכתוב הזה נרמז קץ הגאלה האחרון האמתי. ומכאן רמז על שנית תְּשׁוֹפֵב בכתוב הזה: "וּבָרְבָּ גָּוֹנָךְ" עם האותיות והכוול בגימטריה תשׁוֹפֵב. וכן מובא ביליקוט הפלאות' שנכתב בתקופה שלפני השואה מאחד מגדי ר' לוי יצחק מברדייטשוב זצ"ל (הודפס בסוף ספר דברי תורה) בשם ספר 'עמוד העבדה' שגלו לו מן השמים שקע הגאלה נרמז בכתוב (שמות טו, ט) "אָמֵר אֲוִיב אָרְדָּף אָשִׁיג אָחָלָק שֶׁלְּ תִּמְלָאָמוֹ נְפֵשִׁי אַרְיק חַרְבִּי תּוֹרִיְשָׁמוֹ יְדִי". וכותב שגלו לו שהחמשה אל"פין של ראש הפתוחות בתחילת הכתוב מرمזים על חמשה אלף שנים, יותר לא גלו לו. ושמעתינו רמז שאפשר להמשיך את דברי הכתוב: "אָחָלָק שֶׁלְּ תִּמְלָאָמוֹ נְפֵשִׁי אַרְיק חַרְבִּי תּוֹרִיְשָׁמוֹ יְדִי". הינו נחלק את הגימטריא של "שלל" בסוד "אָחָלָק שֶׁלְּ" נקבע 180. נוסיף את "נְפֵשִׁי" במלוי בסוד "תִּמְלָאָמוֹ נְפֵשִׁי" נקבע 576. ונוסף את הגימטריא של "יְדִי" בסוד תּוֹרִיְשָׁמוֹ יְדִי", נקבע יחד תשׁוֹפֵב. ובמלים "אַרְיק חַרְבִּי" נרמז המספר 220 שהוא תשׁוֹפֵב מסוף האלף פמינו "חרבִּי" שזה מה שנשאר בבחינת "אַרְיק" ועוד הוסיף שנית תשׁוֹפֵב נרמזות בהמשך הפסוק מיד: "נְשִׁפְתָּ בְּרוּחָ כְּסֻמוּ יִם". וכן המשך הפסוק "צלילו בעופרת בְּמִים אֲדִירִים" בגימטריא משיח. ועם האותיות בגימטריא קורונה. זאת גם בגימטריא של רוח קדים שאתה ה' בקע את הים "נְשִׁפְתָּ בְּרוּחָ כְּסֻמוּ יִם". וכן שנית ה'תְּשׁוֹפֵב נרמזות בהמשך הכתוב: (שמות טו, יא) "נוֹרָא תְּהִלָּתְךָ עִשְּׂה פָּלָא". וכן "אָמֵר אֲוִיב אָרְדָּף אָשִׁיג אָחָלָק" בגימטריא 999 שהוא המספר שבו תליה הגאלה, כמו בכמה מקומות בשם הגר"א שהגאלה תליה בסוד, בחלוף אותיות טצ"ז שמתחלפות בחלוף אי"ק בכ"ר. וכן "אָמֵר אֲוִיב אָרְדָּף אָשִׁיג אָחָלָק שֶׁלְּ" בגימטריא ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. שמסמל יהודא תפאה שמשפיע למלכות. ובגימטריא הכתוב שנאמר על המלכות: "אָבִן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הַיְתָה לְرָאשׁ פְּגָה". וכי שמאנו במדרש (יליקוט בראשית קנו) בקהל יעקב לננות לבניו קץ הימין ונסתלקה ממנה שכינה, אמר שמא יש פסול במטתי אברהם אבי אבא שיצא ממנה ישמעאל, וכי יצחק אבא שיצא ממנה עשו, אמרו לו "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוּ" כי שם שאין בלבד אלא אחד כי אין בליבו אלא אחד, מיד פתח ואמר ברוך שם כבוד מלכותו וכו'. נראה דיעקב רמז להם על הגאלה גם במלים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שmorphozot על זמן הגאלה שתתגלה מלכות ה' לנצח, לעולם

ועד. והוסיף הרה"ג ר' אברם אגשי שליט"א שברוך שם קבוע מלכותו לעולם ועד. בגימטריא 1358 ומרמז על הגימטריא של משיח 358. וכן גם גימטריא של הפסוק שמסמל את הסוף "כלו תפלוות דוד בן ישע".

המספר 780 שמשתתר בתוך הבראות.

שמעתי מהרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א והרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שהגימטריא של בראשית עולה 2911 לפי החשבון שאות ב' רבתי היא במספר 2000, ואם נחשב את ההפרשים בין הספרות 1[0][1][8][9][7]2 נגלה את המספר 780 שמשתתר בתוך הבראות. כי זמן הגאולה שהוא תכלית הבראה מסתתר בתחילת הבראה בראשית. וכן תש"פ בגימטריא ע"ז לפי החשבון שנין סופית עולה 700, והוא רמז שהשלמוני את הע"ז שנים של חכלי משיח ואני מצפים לעין בעין ראו בשוב ה' ציון. וכן אם מונחים את חכלי משיח מתש"ח כבר השלמוני 72 שנים, הרינו גם את השנותים לדה. וכן שנת 5708 ושתית 5780 הן אותן ספרות. וכן הראת של כל הפסוק הראשון "בראות ברא אליהם את השמים ואת הארץ" עולה 22 רמז על השתלשות השנה הלוזית 2020, וכן עשרים בגימטריא כתף. וכן שנת שבע מאות שמונים עם המילים והפוך בגימטריא 2020.

ובן בריאות העולם הייתה בירתה במדת הדין, דבר כל הפרשה של בריאות העולם עד לאחר ויכלו, מזכיר רק שם אליהם ודין. ואף שמו בא ברש"י (בראשית א, א) שראה הקב"ה שאין העולם מתקיים ושתר מדת הרחמים, שהוא מדת החסד יחד עם הדין, הבראה התחילה במדת הדין ותגמר במדת הדין, והקב"ה משלב את מדת החסד יחד עם הדין, רק כדי שהעולם יתקיים. פמוא בא בזהר (וישב כפ:) פאשר ברא הקדוש ברוך הוא העולם עשה אותו על הדין, ועל דין מתקיים, וכל מעשי העולם הם מתקיים דין, מלבד זה שהקדוש ברוך הוא כדי לקיים העולם שלא יאבך פרש עליון רחמים. וכן הסוף יהיה יום הדין הגדול. ולפי זה נראה רמז פלא על שנת תש"פ, בפסוקים של בריאות היום הראשון: "בראות ברא אליהם את השמים ואת הארץ: והארץ הייתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורום אליהם מרוחפת על פני הימים: ויאמר אליהם יהי אור ויהי אור: וירא אליהם את האור כי טוב ונבדל אליהם בין האור ובין החשך: ויקרא אליהם לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד". רואים שביום הראשון של מעשה בראשית שבנו נברא האור הגנו של הגאולה, והוא סוד יום אחד שמסמל את אחדותה שהיא בזמן הגאולה שהיא ה' אחד ושמו

אחד, מוזכרים 6 פעמים שם אליהם, לرمז על 6 אלף שנים שהעולם קיים, ואמם נתבונן בשם אליהם השישי שמרמז על אלף השישי, נראה שהוא מופיע בפסקוק החמישי מתחילה התורה לرمז על ה' אלףים, והאות א' של אליהם היא האות ה-154 מתחילה התורה, והאות ל' היא האות ה-155 מתחילה התורה, והאות ה' היא האות ה-156 מתחילה התורה, והאות י' היא האות ה-157 מתחילה התורה, והאות מ' היא האות ה-158 מתחילה התורה, יחד כל המספרים עולים תש"פ, ובכלנו רמז נפלא על ה' אלףים תש"פ. בנוסף האות ה' האמצעית של שם אליהם היא שהיא האות ה-156 מתחילה התורה, אם נכפיל 156 כפול ה' נקבל שוב תש"פ. וכן 156 זה הגימטריה של יוסף שקיבל את האות ה' כמנהיה מלך מצרים ושם יש שוב רמז על שנת תש"פ: (תהלים פא, ו) "עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפט לא ידעתني אשמע".

וכן מובא בספר 'צמה צדי' (ויצא) "והנה שלשה עדרי צאן", הם אברהם יצחק יעקב, ורוצחים עליה לתקן אותה, "והאבן גדולה על פי הבאר", כי פי הבאר הינו סוף המילוי של בא"ר בית אלף ריש ס"ת שפ"ת, שעדין האבן גדולה עד שייה פִי הבאר "שפת אמת תיכון לעד" שהוא מדת יעקב, "תתן אמת ליעקב" כי הוא היה שלימו דאבחן גמר התקון, וכן "ויגש יעקב וigel את האבן מעל פִי הבאר", שהרים וgel את האבן נגף מן הבאר, ותיקן ז' ספריות. ועוד מובא שם (בשלח) והנה י"ב פעמים אדני גימטריה תש"פ, וזה שאמר הכתוב וירא ישראל את מצרים מת על שפ"ת הים, שעל ידי צרופי אדני שנתייחדו שם גימ' שפ"ת, ראו את מצרים מת, "וירא ישראל את היד הגדולה וגגו".

מובא מהగ"ר יוסף בן פורת שליט"א בשם ה'חפץ חיים' (הובא במסוף 'שבת קדש' של יתד נאמן' לד תשל"ה) ש'חפץ חיים' אמר בזמנו מלחמת העולם הראשונה 25 שנים אחריה תפוץ מלחמה שהראשונה תהיה משחיק ילדים לעמלה, ו-25 שנים לאחריה תפוץ מלחמה שלישית גדולה מ倍ן, שוגם בשנית תהיה משחיק ילדים לעמלה, ואז יבא משית. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שבשנית תש"פ נשלים 1335 שנים מאז שהתחילה לבנות המסגד בהר הבית. וככפי שmobא בסוף דניאל שאחרי 1335 שנים יפול השקוות בהר הבית. וכן נבואת ה'חפץ חיים' גוג ומוגוג בגימטריה 780.

וכן מובא מהרה"ג ר' דוד ללוש שליט"א ש��מזר תהלים ב' המדובר על מלחמת גוג ומוגוג בגימטריה תש"פ. והוסיר הרה"ג ר' יחיאל יעקב שליט"א ש��חמת איראן בגימטריה תש"פ. וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. עברון שליט"א שאטום טום וס מ במלוי האותיות בגימטריה 1335 ובאותה עולה 780. וכן הספר המסתתר בין אותיות מלחמת מלחמת

מלח מל מ עולם עול עו ע הוא 780. וכן שם אלְהִים אלה אל א שקספֶל את מדת הדין עם האותיות והמלילים בגימטריא 780. וכן "וְעֵת צָרָה" עם האותיות והמלילים והפוגל בגימטריא 780.

ונביא צפנים חדשים לשנת תש"פ.

התש"פ ארמילו"ס הרשי"ע ער"ב ר"ב ד"ד.

ו נושם אומר אל כסל את הארץ נולאתינו
הأتي שRAL וטכט מאשר אמרת מלבד יהו
נסבאות בראש ע רימיסרביזו אמר יהו
שבו אפק ענק קים מה מבאים קראו להן
רמס ענק ים ישמידם והוא המפני הפסוי
הירק אל הארץ אשר יהו אלהינו וננתנו
ראתנו ה ואוכל עמו למלחמה אדרעי זין
הבשן עד כלכה ואדרעי ערי מלכתחען גן
אמר יהו אלהינו כנסנתן לכטמת הארץ הדז
לבנון ויתבער יהו הבוי למענכם ולא שמן
הי וסרא הלמדתי את כטמקים ומשפטים
ו תחתה הרוחה רב ערב נשב על באה שמיiso
קי יהו אלהינו ראמלכל העם מסתחה תכלת
סעל כי השמדת שמדון והפיוץ יהו האו

ק"ץ תש"פ אמרת, יומם נק"ס ל"ב פ"ה, בפסוק "כי ברשות הגויים האלה ה' אלהיך מורייש מפניך למען הקים

את הדבר אשר נשבע לאבותך".

ו ציון התהועות בכתהו וטכט אבזבזון נגא צטאש ז' גומאי צפנאי נטכ ז' גאנזון ז' עקיבא אונשטיין ז' רידן לבאלרטה גו יסגד 7 יסוד עצמי סמර בעריגת בוצרתבשمي סעם גדוול ז' רמסבנין ענק יסארהטה פסוי יהו אלהינו רה האעה ברלוּג ז' שאכל הוה או ישם ידמו הוה או יכני עמלן ג' רוזה אורשתם וזה אבדתם מהו ראמטמל פנוי רלאמר בעצדה חתיה הביא נבי יהו הילרטה רצודה אתו ברשותה גו יסלה יהו המוריישם ז' ברשותה גו יסלה יהו יהו אלהיכי רמזורייש טמפני רולע מעשה סאות הדבר אשר נשבע יהו לה לאבוי ז' אבוי רגנתן לראת הארץ הטז ובזה דאל לרשותה כי עטקה הערף אוחז בזכר אלטש בחאתה רקעפת אוחז יהו אלהינו ז' רבנו ז' קומז הדמרי ספה יתמעם יהו ז' בחרוב הקעפעת מאתי יהו ז' מתאנף יהו הבכט להשם ידאתכם בעלת ההרנו ז' אשכבה רארבעים ז' ססוארביעים ז' ללחט לאכלתי ז' מיטלאشتית ז' יתינ יהו אלהי יאטשנו ז' אטדברי יהו העמצע בהרמות ז' רה אשבי ז' ספה הקהלו ז' יהי מקץ ארבעים ז' ססוארביעים ז' מערמן הדרך ארשצוי יטמעשו להמסכהו יאמר יהו אלהי יאטשנו ז' ואשי ז' דס אמחה את שמתחתה השמי ז' ואעשה אזור תלגוז עצום ז' רביב מנבו ז' אפז ז' ארדט ז' החרבו ז'

פתח"א דקרת"א ער"ב ר"ב, מל"ר אדר"ם, קר"ו רא"מ הגרא"א. קור"ה ינ"ו

ושראה יוסטמאים לנוסח אדם ולא יכול לעשותה פשוטה, ומשה זה לפני אהרן כי סמה הואה או יא
ושכנן ייחנו ובאהרי רהען על המשכן ימי מרביים שמרזובני ישראאל את משמרת הוהולאי סעוז ישאריה
והי זילכם לדרכו לפניו אלהיכם אוי יהוה אלהיכם הי' בשנה השניה תבחדש נעל להען
ולרכיכי הוה הדברתו בעלי ישראאל אמר אל ארץ ואל מולדת אל רוז אמר אל נאתעד באת
ירדה מן עלי זו ישמעתה את העם בכחה משפטתך ואיש פתחה
וรมשה השמאות אל פריגל העמשר אנטיך בקרבון את האמת בשרה את לסתו אכל צדשי מיסחצאן זברוי שחת
ויכרתואף הוה חרבה בעס זרי הוה בעמ מכון רחבה מהאדן בקרבון זריאת השבעת מים ורשות
זסחות גרמים ממח עצמן השבעת מים ורשות האספמרם ואחרonusו העמ מצירותו חנן ובמדב
יעלו זיתרו אתה ארץ מדרצן עד רחבל באחמתו על זובנגבו באעד חברו זושם אחימנש ותלמי ליליד
וכחבים זוכנה ינובע נייהם ותאתק לומז יבכו העסל ללהה או זלנו על משה על
והארען זבעין גראאתה הוה עונגן עמדעה להטמן עשרין שמנה זמעל האשר היל זטמן זלשנא
זיכמל כל מספר כטמן עשרין שמנה זמעל האשר היל זטמן זאמתתבאו אלהארץ אשר נשאת זתיד זלשנא
זאחרי הוהולאי הוה עמכס זעפלו לעלו זתאל ראה הרוז ארו זברית הוהו משל אלמשה לאמר
ית זיככם כגריה היל פובי ייהו זטור האחתו משפט אחד זיל כסול גראת אנטיכ זיל דברי הוה אלמשה לאמר
זבדה זאטמצות הופרה הכרת מתרכתה הנפשה זאו נהבה זהו זבוני ישראאל במדבר זמצאו זישק שעציב זביב
זפלעפוני זזיד בראל להר חואל כל עידות לאמר בקרו זדע הוה אתראל זאתה קדו זושה קרי באלי זזאתא
זתנו על זמסא זושי מועל זטרטו זעמדו פתחה האל מזוד זמשה זאהרנו זקהל עלי המקראת כל העה זאל
זזומס זכל אשר להטח זטאלת זקה הוה הצעמ זאבד זמתו זקה הלו זכל ישראאל אשר סב בית זמס זלקל
זר זאשר דבר מה זו זרצלת זקה הוה הצעמ זיתן אתה קטרתו זכפרעל העס זעמדב זהמתים
זשה ז אמרו זבוני ישראאל אלמשה אמרה גזענו זבדנו זכל הקרבה קרבאל משcn זזה זמו זתאמ
זנמל כלתנו זפתחנו זישראל רונת זטס זלבנ זרולבנ זתא זרבב זיתך זקל אטוכ כל חלב זיב

התש"פ מג'ג.

רדבראל בונז
כות ח |**ט**ט**ט**ט****
רבות**ג**ל**ו**תער
ב**יט**א****מ**ו**ל**ד**ח
ר**לאת**ג****לה**ש**או
ת**ה**ע**ר**ז**ו**ת**א**שת**א**

"שתיחפץ" מרום ז' קיצים, תש"ח, תש"פ, תש"ז.

מובא ברוקח (שה"ש ח, ז שג' פעמים מזכיר בשיר השירים הלשון "האבה עד שתחפץ" ר'ת שע'ה, לרמז שמלחת גוג
ו מגוג תהיה ג' שעות, ונראה להוסיף שיש כאן גם רמז על שנות תש"פ בה צפוייה מלחת גוג ומגוג. ומובא בספר שפת
דעת' מהר"ג ר' משה חפוטה שליט'א שבמילה "שתיחפץ" מרום ז' קיצים, תש"ח, תש"פ, תש"ז. שביהם נמצאים שלבי
הפקידה של הגואלה. וכן "שתחפץ" בגימטריה ממש"ח במלוי האותיות מ"מ ש"י"ן י"ד ח"ית. וכן קניתת בני ישראל
לאرض ישראל בשנית ב' אלפים תש"ח שהיתה סמל לנאותה העתידה, שאז נפתח הפתח של ארץ ישראל, נרמות בכתוב

"שְׁתַחְפֹּצִים". ומרמזות גם בפתחו המזכיר על מלך המשיח (בראשית א, ב) ורוח אליהם מרחפת על פניהם". וכן יש רמז על תקיעת שופר של איל שבא לעורר את הצפיה לשועה בחודש תשרי, בפסוק: (שה"ש ב, ז) "השבעתי אֶתְכֶם בְּנֹת יְרוּשָׁלָם בָּצְבָאות או בְּאִילוֹת הַשְּׁדָה אֵם טָעִירוֹ וְאֵם תַּעֲורְרוֹ אֶת הַאֲהָבָה עַד שְׁתַחְפֹּצִים", וכן אִילוֹת הַשְּׁדָה מרמזים על התערורות השופר של איל בעל כהמלך בשדה. וכפי שמצוינו במקרא (כה"ר יב, ט) בקוש קהלה לעמוד על הקץ מתי, שנאמר "אֵם טָעִירוֹ וְאֵם תַּעֲורְרוֹ אֶת הַאֲהָבָה עַד שְׁתַחְפֹּצִים", אמר לו הקדוש ברוך הוא כבר הכתבתהיו על ספר הישר כי يوم נקם בלבבי ושנית גואלי באה". לבא לפומא לא גלי. זה לשון הרוקח (שביעית) תשע"ו עם הד' אחרות עליה תש"פ, דויד בן ישעיה מישיח הויה עולה תש"פ. ורואים שהרוקח מרמז שצריך להוסיף לתשע"ו ד' אחרות להגעה לכך של תש"פ.

אותיות בראשית בחלוף אותן ב' לאות פ' יוצא אותיות א"ר תש"פ. פ"דוע שבכתב

אשורוי שבספר תורה יש בתוקן אותן פ' חלל של אש לבנה בצורת אותן ב'.

שמעתי מהרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א והרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שהגימטריא של בראשית עולה 2911 לפי החשבון שאות ב' רבתי היא בספר 2000, ואם נחשב את ההפרשים בין הספרות 1[0][1][8][9][2] נגלה את המספר 780 שמסתתר בתוקן בראשית. כי זמן הגאולה שהוא תכלית הבריאה מסתתר בתקחלת הבריאה בראשית. וכן שאותים בתפקידו 'סוף מעשה במתשובה תחולה'. וכן שמצויני בזוהר חדש (בראשית כא) שכל הבריאה כללה טמונה בתוקן בראשית. וכן שמעתי שבע שטנו אפס בגימטריא בראשית. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אנשי שליט"א שהראשית בגימטריא המפתח של הגאולה.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף בלוי שליט"א שטוני האותיות של مليי בראשית ב"ת ר"ש אל"ף שי"ן י"ד פ"ו הן כמעט כפי הסדר תש"פ דר"ן, רמז שבסנת תש"פ יהיה יום הדין הגדול, כי אותיות אלו נמצאות בסוף המליי של בראשית לרמז על התאריך הסופי של הקץ שעד שם מתפשט האור של בראשית. והוסיף הרה"ג ר' יצחק שליט"א שהראשית ב"ת ר"ש אל"ף יחד עם האותיות שנשארו שי"ת מרמז על אלף השישי, הינו שנת תש"פ באלו השישי. וכן המלה הבאה "ברא" במלוי ב"ת ר"ש אל"ף לפי הסדר תש"פ.

מצינו בירושלמי (שקלים כה): **רבי פינחס בשם ריש לקיש אמר, תורה שנותנו הקדוש ברוך הוא למשה נתנה לו באש לבנה חרואה באש שחורה.** היא אש מוגבלת באש חゾקה מאש ונתונה מאש. אף שאין לנו ידיעה איך לקרוא את האש הלבנה, בכל זאת אחת אחת אנחנו בו יודעים; פידוע שכחטב אשורי בספר תורה יש בתוך אותן פ' חיל של אש לבנה בצורת אותן ב'. לפי זה יוצא שאת ב' של בראשית שפותחת את התורה באש שחורה יש סביבה אש לבנה של אותן פ'. וכיעת כשהנכנסו לשנות ה' יש רמז שאנו עומדים לזכות לשלמות בבחינת אש שחורה על גבי אש לבנה שמסמלת שלמות של נגלה ונסתר, איש ואשה, יששכר וזבולון. וכן הסוד של בראשית בזהר הוא אותיות ברית א"ש שמסמלים את החידוד של אש שחורה ואש לבנה. ובאופן אחר שמעתי שבראשית אותן ב' תר"י א"ש הינושתי אש לבנה ושchorה. ונראה לבאר מדוע התורה גילה רק את האש הלבנה של אותן ב' ופ', כי אותן ב' ופ' מתחלפות באותיות השפטים שהן אותיות בום"ר פידוע. ושמפטים מחרבות איש ואשה ביחס הנשיין וזה סוד החבור של אש שחורה עם אש לבנה. וכן שפטים הן סוד העשור של תש"פ. וכן הוסיף שאם נחליף את אותן פ' של תש"פ באות ב' נקבל אותיות שב"ת שמסמלות את הגאליה, והשבת היא גם בבחינת אותן, כמו שבתווב כי אותן היא בגין ובגיניכם". והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שבראשית בחולוף אותן ב' לאות פ' יוצא אותיות א"ר תש"פ, שנשלמות 72 שנים לשיטוון הערב רב, מה באיר תש"ח, ונשלמו 70 שנים של חכלי משיח ועוד שנים של לדת משיח. וכן מובא בספר קול התור בשם הגרא"א ששה באיר הוא פריך שקשרו למשיח בון יוסף. [יסוד שבתפקיד]. וכן ה' באיר בגימטריא ירמ. וכי שמצינו בתוספות (ריה ה. דיה אמרה שבה' באיר היו בודקים את הירח לדעת מתי יהיה חג השבעות. וכן ה' איר אותיות א"ר"ה שמסמל מלכות. וכן הארכוי של חדש איר יהה"ו מופיע בכל התנ"ך בר"ת וס"ת יחד 65 פעמים במנין שם אדני" שמסמל מלכות. ואחד מהם הוא בכתוב (מחילים קמ"ט, ז) כי רוצחה הויה בעמל רוצח רית ראה והתקין צוות הלבנה. וכן חדש איר נקרא זיו שפרשו אור. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אליהו נחמני שליט"א שרראש חדש איר בגימטריא ה' פעמים אוור שבתוובים בבריאת האור במעשה בראשית. וכן מובא במגילה עמקות' (אופן קיט) שאיר רית אמרם צחק יעקב רחל. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שרואים את חולוף אותן פ' וב' במשנה (פה ו, א) בית שמאי אומרים הבקר לעומתם הבקר. ובית היל אמרים אינו הפקר עד שיפCKER אף לעשירים פשמטה. בית שמאי משתמשים אותן ב' ובית היל משתמשים אותן פ', כמו שבעזם הגלות הילכה בבית היל, ובזמן הגאליה היה הילכה בבית שמאי, כל חילופי אותן ב' ופ' מסמלים את המערב מגילות לגואלה. וכן הילכה הפ/בקר שפשלבת את בית שמאי ובית היל בגימטריא אש לבנה. וכן 5780 בגימטריא כל הפסקא: פאה פר' ו' משנה א': בית שמאי אומרים הבקר לעומתם הבקר. ובית

היל אומרים אין הפקר עד שישופקר אף לעשיים בשמיטה. וכן אש שהורה עם אש לבנה עם האותיות ו-הכוללים בגימטריא 1335 זמן סוף דניאל. ווהסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שאם נחשב את שנת 5780 באfon הזה אלף אלף אלף ומאה מאה מאה מאה מאה מאה ושמונים נקבע בדיק 1335.

וכן הבקר אותיות רבכה שמנה שרש השידוכים של כלל ישראל בסוד ייחוד אש שהורה עם אש לבנה. וכן הפקר בגימטריא שכינה שורה בין איש ואשה. וכן מובא ברמב"ן (ויקרא יט, כ) "וְאִישׁ כִּי יַשְׁכֵב אֶת אֲשָׁה שְׁכַבְתְּ זָרָעַ וְהָא שְׁפֵחָה נִתְרָפַת לְאִישׁ וְהָפֵדָה לֹא נִפְדַּת אָזְנָה אוֹ חִפְשָׁה לֹא גַּפְנָן לְהַבְּקָרָת תְּהִיה לֹא יִמְתֹּא כִּי לֹא חִפְשָׁה." בקרת תהיה" מלשון הפקר. כי עיקר הלשון הבקר, כמו שאמרו בית שמאי אומרים הבקר לעוניים הבקר ובית היל אומרים עד שיבקר אף לעשיים כשמייטה. כי האותיות האלה מתחלפות אצל תמיד, כאשר אומרים מן "עבדו פרודות" עפשו, וכן כתוב במקומות הרבה כמו שהזכיר בפסוק "נפש ברווח". ורואים כאן מהרמב"ן שהتورה החליפה בשני מקומות מאות ב' לאות פ', בפסוק "נפש ברווח" שהיא צריך לכתוב נשבת, ובכתוב "בקרת תהיה" שהיא צריכה לכתוב פלקרט. וגם כאן יש רמזים על אש לבנה ועל שנת תש"פ, כי אותיות השרש של שפחה, חפשה, בגימטריא אש לבנה. וב"נפש" יש תש"פ. וכן בנשב"ת בב' יש אותיות שב"ת כדלעיל. ווהסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שפלקרת בגימטריא תש"פ. וכן הגימטריא של כל הפסוק (שמות טו, י) "נִשְׁפְּתָ בְּרוֹחַק בְּשָׁמוֹ יִם צָלָלוּ בעופרת במים אדיים" אם נכתב נשבת עולה 2453 שזה 1335 ועוד 1118 הינו "שמע ישראל הויה אלהינו הויה אחד" יחד עם קץ דניאל. וכן כל הכתוב: (ויקרא יט, כ) "וְאִישׁ כִּי יַשְׁכֵב אֶת אֲשָׁה שְׁכַבְתְּ זָרָעַ וְהָא שְׁפֵחָה נִתְרָפַת לְאִישׁ וְהָפֵדָה לֹא נִפְדַּת אָזְנָה אוֹ חִפְשָׁה לֹא גַּפְנָן לְהַבְּקָרָת תְּהִיה לֹא יִמְתֹּא כִּי לֹא חִפְשָׁה. עולה 7580 שזה אותם מספרים של 5780. וכן "שְׁכַבְתְּ זָרָעַ" שמצוור בפסוק בגימטריא 999 שזה המספר של הגאולה העתידה כמנין משיח בן יוסף משיח בן דוד. וכן "תְּהִיה" עם האותיות בגימטריא משיח בן דוד. וכן אש אש נרמז באיש ואשה: "וְאִישׁ כִּי יַשְׁכֵב אֶת אֲשָׁה".

וכן בראית העולם הייתה במדת הדין, דbullet הפרשה של בראית העולם עד לאחר ויכלו, מזכיר רק שם אלחים ודין. ואף שמדובר בראשי" (בראשית א, א) שראה הקב"ה שאין העולם מתקיים ושתף מדת הרחמים, שהוא שלוב מדת החסד יחד עם הדין, הבריאה התחילה במדת הדין ותגמר במדת הדין, והקב"ה משלב את מדת החסד יחד עם הדין, רק כדי שהעולם יתקיים. פMOVBA בזהר (וישב קפ): **כַּאֲשֶׁר בָּרָא הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הָעוֹלָם עָשָׂה אֹתוֹ עַל הַדִּין, וְעַל הַדִּין מִתְקִים, וְכָל מִיעָשֵׂי הָעוֹלָם הֵם מִתְקִים בְּדִין, מִלְבָד זוֹ הַשְׁקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כִּי לְקִים הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יָבֹد פָּרָשׁ עַלְיוֹ רְחִמִּים. וכן**

הסוף יהיה יום הדין הגדול. ולפי זה נראה רמז פלא על **שנת תש"פ**, בפסוקים של בראית הימים הראשון: "בראשית ברא אלhim את השמים ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורום אלhim מרחפת על פני המים: ויאמר אלhim יחי אור ויהי אור: וירא אלhim את האור כי טוב ויבדל אלhim בין האור ובין החשך: ויקראו אלhim לאור ים וחשך קראו לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד". רואים שביום הראשון של מעשה בראשית שבו נברא ה' אור הגנוו של הגאולה, והוא סוד יום אחד שמסמל את אחדות ה' שתהיה בזמן הגאולה שיהי ה' אחד ושמו אחד, מז'ר 6 פעמים שם אלhim, לremez על 6 אלף שנים שהעולם קים, ואם נתבונן בשם אלhim השישי שמרמז על אלף השישי, נראה שהוא מופיע בפסקת החמשי מ恰恰ת התורה לremez על ה' אלףים, ואאות א' של אלhim היא אותן האות 154 מ恰恰ת התורה, ואאות ל' היא אותן האות 155 מ恰恰ת התורה, ואאות ה' היא אותן האות 156 מ恰恰ת התורה, ואאות י' היא אותן האות 157 מ恰恰ת התורה, ואאות מ' היא אותן האות 158 מ恰恰ת התורה, יסוד כל המספרים עולים תש"פ, וקבענו רמז נפלא על ה' אלףים תש"פ. בנוסף, אותן ה' האמצעית של שם אלhim היא אותן האות 156 מ恰恰ת התורה, אם נכפיל 156 כפול ה' נקבל שוב תש"פ. וכן 156 הוא הגימטריא של יוסף שקיבל את אותן ה' כמנהיה מלך במצרים ושם יש שוב רמז על **שנת תש"פ**: (תהלים פא, ז) "עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפט לא ידעתו אשמע". וכן מובא מהר"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א **שישף** ברבווע פנים ואחרור י, יו, יוס, יוסף, יוסף, סוף, י. בגימטריא תש"פ. ועוד הוסיף חכם אחד שמצינו על יוסף במדרש: (בר צ, ז) "ויקראו לפניו אברך" אב בחקמה ורך בשנים. וזה מפרש **שנת תש"פ** שהיא רך שנים מסוף האלף, בבחינת רך בשנים וכן מצינו בהר (מקץ קצו). "ויקראו לפניו אברך" מהו אברך קשר שמתקשר השם בלבנה. רואים שאברך שנאמר על יוסף מסמל את היחود השלם של הגאולה. ובפרט שמה'מתוך מדבר' שם מבאר שאברך הוא מילון המבריך גפן שמקשר שני דברים יחד.

אם נחלק את מספר אותיות ומילים שיש בתורה יחד למספר הפסוקים עולה 65,

רמז שクリニック להוריד 65 ממספר הפסוקים 5845 להגעה לשנת הקץ 5780.

מיבא בספר 'מעשה תורה' בשם הג"א (שער מ"ט) **שיש בתורה קרוב ל-6000 פסוקים** בנגד **ששት אלףים** שנה שהעולם קים. כי העולם משתלשל מהתורה והוא חלק ממנה. **כמו בא בזוהר** (תרומה קסא). **אסתכל באורייתא וברא עלםא.** וכן מובא ב'רווקה' (מעשה רוקח וילך עמוד מג) **שיש בתורה בששים 6000 פסוקים** בנגד **6000 שנים** שהעולם קים, פסוק בנגד

שנה. ולמעטה חסרים 120 פסוקים שהם אחד חלקי נ' מ-6000, כי משה לא השיג את שער הנ'. ומה שנוספו עוד 8 פסוקים בסוף התורה, זה מטעם שמשה השיג בזמן מיתה את שער הנ' בשלום על הר גבו, נ' בו, ואלו ה-8 פסוקים מסמלים את ההשגה בזמן מיתה משה. וכן מובאים בספר 'שדה העיר' מהג'ר עזריאל רובין זצ"ל משנת תרס"ג (סוף מסכת קידושין) כמה רמזים בעניין הפסוקים כנגד השניים, וסביר על פי זה שלבן כל פסוק שמשה לא פסק אסור לנו לפסק בכלל הרמזים האלה. וכן מובא מהר"ג ר' אברם מיעל שליט"א והר"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שэмמשה חומשי תורה בגימטריא מעשה בראשית. ובגימטריא עשר ספירות עם המלים, כי עשר ספירות כוללות את כל מעשה בראשית, ובגימטריא פותב, חותם, סופר, מונה שנאמר על הקב"ה בתפלת ותינה תקף בראש השנה בשבורא את העולם מחדש לעוד שנה. וכן שמעתי מהר"ג ר' א. כלל שליט"א שאמנם בגמרא (קידושין לו) מובא שיש 5888 פסוקים בתורה, ספר התורה שלנו מחלק לפי המסורה ל-5845 פסוקים, וחסרים לנו 43 פסוקים, ורצה לשב שואלי אריך לחלק את שירות האזינו לשנים, כי יש בה 43 פסוקים, וכן שرؤאים את צורת שירות האזינו שהיא נכתבת בספר תורה מחלוקת לשנים. ועוד הויסיף רמז נפלא שם הסדר הוא שבגמר הספר אנו מתחילה לספר מחדש, ונוצר לספר מחדש 155 פסוקים מתחילת התורה, הפסוק ה-155 שמקביל לשנת ה-6000 הוא (בראשית ו, יז) "וְאַנִי הָנָגֵן מִבָּא אֶת הַמְבוֹל מִים עַל הָאָרֶץ לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוח חיים מתחת השמים כל אשר בא הארץ יגע". במובא בגמרא שבסוף ה-6000 שנים יחרב העולם. וכן יש רמז על חרבות העולם גם אם טה כל הפסוקים הוא ה'תתמו'ה, כי לאחר מכן עוברים לשנת ה'תתמו'ו שמשמעותה סיום וכליון, כמו תמו. וכן שנת 5845 תהיה שנת שמייטה שהיא בחינת סיום. והר"ג ר' יהושע שנפלד שליט"א רצה לבאר שה-155 פסוקים החסרים שהם בערך אחד חלקי שבע מהאלף האחרון, הם הממציא בין ששת אלף שנים שהם בחינתימי חול, לאלו השבעי שהוא בחינת שבת, והם גורמים בוגייל הריק שבסוף הספר שהוא כנגד האש הלבנה שהיא גבוהה יותר מה אש השחורה. וכן שמעתי שיש בתורה 304.805אותיות ו-799805 מילים יחד 384785 פסוקים. ואם נחלק את המספר 3845 לשנת ה-384785 5845 עולה 5780. 65 במנון שם אדני שמסמל מלכות, רמז שצורך להוריד 65 ממספר הפסוקים 5845 להגיע לשנת הקץ.

שמעתי מהר"ג ר' אפרים יוסובין' שליט"א שהכתיב (בראשית ט, א) "וַיַּקְרָא יְעַל בְּנֵיו וַיֹּאמֶר הָאָסְפוּ וְאַגִּיד֙ לְכֶם אֲשֶׁר יְקַרֵּא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיְמִים". בגימטריא הקץ בחמשת אלףים וسبعين מאות ושמינים שנה לבריאת העולם. ומפניו בזהה (ויחי ר' לד) שיעקב הסתר ברמזו בפסוק ה-זה את זמן הגאלה. וכן מובא מהר"ג ר' יוסף מוזך זצ"ל שיש בפסוק 58 אותיות ומרמז על המאה ה-58 מבריאת העולם שהיא הנוכחות. והוסיף הרה"ג ר' ל.

שטרית שליט"א שדרכי רשי על הפסוק: **בקש לגלות את הקץ גספלה ממנה שכינה התחליל אומר דברים אחרים בגימטריה גדולה 5777. וכן הגימטריה של שני הפסוקים בשלמותם: "וַיָּקֹרֶא יְעַקֵּב אֶל בְּנֵיו וַיֹּאמֶר הָאָסְפוּ וְאֶגְיִזָּה לְכֶם אֶת אֲשֶׁר יָקֹרֶא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיּוֹם: הַקְּבִצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יְעַקֵּב וְשִׁמְעוּ אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם"** בגימטריה גדולה עם האותיות והכוול עולה 5759 אוטן ספורות של 5779. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א ש"י קרא **אתכם באחרית**" מרמז על הזמן של אחירות חמש ויקרא, הינו כשותים לקרוא חמש ויקרא. והוסיף הרה"ג ר' חיים אליעזר יונה שליט"א ש"ויקרא יעקל"ב בא"ל ב"ם בגימטריה תש"פ. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יהודה שליט"א שט"ז נרמז ב"האספו", וכן צ נרמז בהקבוץ. וכן שמעתי מהאדמור מר'מןוב שליט"א שפרקשת תזריע מצורע בשנה ה' תש"פ בגימטריה אני מאמין באמונה שלמה בבייאת המשיח ואף על פי שיתמלה עם כל זה אחפה לו בכל יום שיבוא.

"ברכות ביחסון על שער בת רבים" הינו צריך לעשות חשבון האותיות על שער הן תש"פ.

כתוב (שה"ש ז, ז) **"שְׁנֵי שְׁדִיקָה כְּשַׁנֵּי עַפְרִים תְּאֵמִי צְבִיה: צְיוֹאֵךְ כְּמַגְדֵּל הַשּׁוֹן עַיִינֵךְ בְּרָכוֹת בְּחַשְׁבוֹן עַל שַׁעַר בַּת רְבִים אָפָּךְ כְּמַגְדֵּל הַלְּבָנוֹן צָוָּה פָּנֵי דְמַשָּׁק".** ומזכינו במדרש (ליקח טוב' שיר השירים ד, ה) **"שְׁנֵי שְׁדִיקָה כְּשַׁנֵּי עַפְרִים"** אליו מלך המשיח וכלהו צדק העתידים להושיע את ישראל. ובאר הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שיש רמז בפסוק מתי יבואו שני משליכים, **"ביחסון על שער" הינו צריך לעשות חשבון "על שער" כי האותיות שמעל שער הוא תש"פ.**

מצינו בgemara (סנהדרין צח) **שָׁאַלְוּ תַּלְמִידֵיכְיוּ אֶת רַבִּי יוֹסֵי בֶן קִיסְמָא, אִימְתֵּי בֶן דָוד בָא, אָמֶר, מִתְּמִרא אַנְי,** שמא תבקשו ממני אותן. אמרו לו, אין לנו מבקשים ממה אותן. אמר להן, לך פל השער הזה, ויבנה, ויפל, ויבנה, ויפל, ואין מספיקין לבנותו עד שבון דוד בא. אמרו לו, רבינו, תנו לנו אותן, אמר להן, ולא כה אמרתם לי, שאין אתם מבקשים ממני אותן, אמרו לו, ואך על פי כן, אמר להם, אם כך יהפכו מי מערת פומיס לדם, וניהפכו لكم. ונראה לבאר שפע"ר ר"ת שלתון עבר רב, ובפי שמברא הספר אמרץ צבי' שהפוניה פאו בemmaura שער לממשלה כמו שכתבו **"שופטים ושוטרים נתנו לך בכל שעריך".** ובפי שראינו שלתון הערב רב נפל ביום ד' נישן

תשע"ט כשלא הצליחו להקים ממשלה, ושוב נפל ביום י"ז באלול תשע"ט כשלא הצליחו להקים ממשלה, ובכעת שוב נופל ביום ז' באדר תש"פ כשמיון הגושים נשאר אותו דבר ולא נראה שיצילחו להקים ממשלה, ובכעת נשאר לצפות להמשך דברי רבי יוסי בן קסמא שאין מספיקין לבנותו עד שבן דוד בא. הינו שלא יספיקו להתארגן לבחירות וביעיות עד שבן דוד בא. וכן רשי"י מבאר **השער הזה של עיר רומי, שבעיר רומי היה אותו שער.** ומהרשי"א מבאר זהה שער **בארץ ישראל** כפי שמשמעות המגירה שם, ולפי דברינו שני הפרושים נכונים, שהבוניה לשלטונו הערב רב שהוא השער של רומי בארץ ישראל דרכו הם יונקים. והוסיף הרה"ג ר' אליעזר שלמה זוננשטיין שליט"א שלוון רשי"י **של רומי** אותן ירושלים.

ולכן היה כל הדינונים עם רבי יוסי בן קסמא שאמר שלא יבקשו אותן והם הפכו הבטחתם ובקשו אותן. כי זאת צורתה בnnen שלטונו שמנסים לבנותו דרך אחרות שעם שם בקהלפי. ועוד הוסיף שאות שנותן רבי יוסי בן קסמא הוא הסוד של קץ הפלאות אחרות הפל אורה, הינו שהאותיות שנופלות אחריו אחרות שער רית שלטונו ערב רב, הן אחרות תש"פ, לרמז שבחשת תש"פ כבר נהיה אחריו יפול השער השלישי שהוא סוד נפילת אחרות בקהלפי, ונזכה לביאת המשיח.

על תכוף מלחתה עולה 5781 שמרמן על שנות 5781, הינו מלחת גוג ומוגוג.

מובא בפרש' עמק הנציב' על הספרי (במדבר יח) שמלחת גוג ומוגוג תהיה רק מגפה שה' יגף את העמים ולא מלחתה כפשוטה. וכן שמעתי זהה נרמז בכתוב (יחזקאל לח, כב) "וַנִּשְׁפְּתַתִּי אֶתְךָ בְּךָ וּבְדָם וּבְשָׂמֵן שׁוֹטֵף וְאַבְנֵי אַלְגָּבִישׁ אֲשֶׁר וְגִפְרִית אֶמְטִיר וְגֹי: וְהַתְּגַדְּלַתִּי וְהַתְּקַדְּשַׁתִּי וְנוֹדַעַתִּי לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים וַיַּדְעֻוּ כִּי אַנִּי הִיא". ורואים שהדבר הראשון הוא בךבר. וכן שמעתי שקורונה בגימטריא: אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך علينا מהרה והופע **וְהַנְּשָׁא** علينا לעיני כל ח'. וקרוב פוזרינו מבין הגויים. ונפוצותינו פגס מירכתי ארץ. ובמו שפצעינו בגمرا (ברכות נח). **"וְהַמְּתַנְשָׁא"** זו מלחת גוג ומוגוג, וכן הוא אומר "הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל". וכן **"וְהַמְּתַנְשָׁא"** בגימטריא מטה קורונה. וכן כתוב על המשיח: (ישעה נב, יג) "הגה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד". וכן כתוב (במדבר כד, ז) **"יִזְלָ מִים מְדִלּוֹ וַיַּרְעוּ בָּמִים רַבִּים וַיָּרְםָ מְאֻגָּג מְלָפוֹ וְתַנְשָׁא מְלָכָתוֹ**". וכן שמעתי שהכתוב: "וַנִּשְׁפְּתַתִּי אֶתְךָ בְּךָ וּבְדָם וּבְשָׂמֵן שׁוֹטֵף וְאַבְנֵי אַלְגָּבִישׁ אֲשֶׁר וְגִפְרִית אֶמְטִיר וְגֹי"

כתוב (קהלת ג, א) "לפל זמו ועת לכל חפץ תחת השמים: עת ללחת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטיע: עת להרוג ועת לרוץ ועת לבנות: עת לבנות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוב: עת להשליך אֲבָנִים ועת כנוס אֲבָנִים עת לחבק ועת לרחוק מחביק: עת לבקש ועת לאבד עת לשמר ועת להשליך: עת לקروع ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר: עת לאחוב ועת לשונא עת מלחמה ועת שלום וגוי" את הפל עשה יפה בעתו גם את העלים נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלים מלאש ועד סוף הששת אלפים שנה. ושמעתה מהר"ג ר' יהונתן גليس שליט"א שבאר על פי מה ששמע מהר"ג ר' א. שركי שליט"א, אם נחלק את ה-6000 שנים שהעולם קים לכ"ח נקבע 214.2 ויוצא בדוק, שב"ז בتمוז שנת תשפ"ו אנו נכנסים ל-214.2 שנים האחרונות של הבירה, שמקבילות לעת האחרון בקהלת, "עת שלום". וראה זה פלא: העת מלחמה התחלת באמצע שנת תקע"ב, ובדוק בשנה זו ב"ד בتمוז פרצה מלחמת נפוליאון, שגדולי ישראל ראו בה את תחילת מלחמות גוג ומגог. ושמעתה שם נחשב לע"ת כpoll מלחמה"ה נקבע 57810 שמרמז על שנת 5781 שאז היה ה"עת מלחמה" הנadol בכל הדורות, הינו מלחמת גוג ומגог. וכן שנת תשפ"א מרמזת בחבור המילים "עת מלחמה ועת שלום" דשנה זו צפואה להיות בחינת מחבר בין תקופת המלחמות לתקופת השלום, וכן מובהavelon כי לה' המלוכה' של הפסוק (יחזקאל לח, י) "ויהי ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני הויה תעלה חמתי באפי" בgmtria מלחמת העולם השלישיית תש"פ. כל אלו הם מס' 2504, והפסוק 2504 מתחילה התורה גם מرمז על הגאלה (שמות לד, י) "וילאמר הגה אני פriet בירת נגד כל עמר אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראתה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה ה' כי נורא הוא אשר אני עשה עמר".

מצינו בזהר (פרקיו וסא) בסוד האותיות של השם הקדוש שנקרא השטף"א. שהוא סוד השם שנקרא צבאות. זה עולה וזה יורד. זה נביאים וזה מראות. וראוים שיש שם קדוש שנקרא השטף"א שהוא שם צבאות'ת בחולוף'ת ב"ש, שמוריד את האור של שם צבאות לעולם הבירה. ומרמז בשם הזה השם שקשרו עם ספירת היג'ח והגאחו במלחמות גוג ומגוג, כמו בספר 'שער אורה' (השער השני בספרות התשיעית) וアイמתי בזמן שילבשו בגדי נקם הררי ציון, שהם הוויה צבאות אללים צבאות, ויתנשבו על הר ציון. ואלו הן הנקראות מושיעים, אלו הם הוויה אללים צבאות, והסוד "ונעל מושעים בהר ציון לשפט את הר עשר". מה כתיב בתיריה והיתה לה' המלוכה. וכן

בגאלאת מצרים מזכיר ששהיתה בלחם שם צבאות, כמו שכתוב (שמות יב, מא) "וַיְהִי בָּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצָאוּ כָל צבאות ה' מארץ מצרים".

וכן מובא בשער הכוונות' להאריז'ל (תפלת השחר ג) תכון בסופי תבות פסוק "כִּי מְלָאכִיו יָצֹה לְךָ אֶל שְׁמֵי יוֹהָן, גַּם תַּכְנֹן בָּאוֹת כ' שֶׁל כִּי וְאֹתֶל כִּי מְלָאכִיו לְשֵׁם כָּלֶךָ וְתַזְפֵּר בְּפִיק ב' שְׁמוֹת יוֹהָן כָּלֶךָ אַחֲר שְׂתִיסִים הַפְּסֻוק הַגָּזֶב "כִּי מְלָאכִיו יָצֹה לְךָ לְשָׁמֶךָ בְּכָל דָּרְכִּיךְ". ורואים שהשם המועיל לשMRIה בדרכו, הוא שם יוֹהָן שיוצא מס'ת של הפסוק "כִּי מְלָאכִיו יָצֹה לְךָ לְשָׁמֶךָ בְּכָל דָּרְכִּיךְ". ומשמעות ששם יוֹהָן כפول מלאכיים עולה 5781 רמז שבסנה זו תהיה מלחתת גוג ומגוג ועם ישראל יזכה לשMRIה יתרה.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. ג. שליט"א שאפשר לכתחזק קורונה בקוצר קרן ובאופן זה עולה בגימטריא עם הנקוד שם שפ"ו שבו תליה הגאלה העתידה, ובגימטריא גדולה בלי הנקוד עולה 1000 המספר של הגאלה העתידה, וכן קורונה ועוד 19 עולה שם שפ"ו וכן שהתלשלל השם של הקורונה קוביד 19. וכן הנקוד של קרן מרמז על נקוד חולם שמסמל את התפארת, שמתחרבר עם נקוד קמן שמסמל את הבתר, ויש כאן רמז על חברו התפארת והבתר שזה סוד הקורונה כפי שבארנו. ועלים יחד שם שפ"ו שהוא סוד בתר המלכות, ובו תליה הגאלה העתידה. וכן שם שפ"ו נרמז בסוף המלוי של בתר כ"ר ת"ו ר"ש. והוסיף הרה"ג ר' מרדכי בן שלמה שליט"א שמליות אותיות רצ"ו שמסמל את ספירת הבתר ר"ש א"י ז"ו נל"ז בגימטריא שם שפ"ו. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יצחק ביסמות שליט"א שקורוז"ה נרמז בפסוקים על תחית המתים בדלוג תשע אותיות: (יחזקאל לו, ז) "וַיְהִי קול כהנָּבָא וְהַגָּה רָעֵשׂ וְתַקְרַבָּו עֲצָמוֹת עַצְמָוֹת אֶל עַצְמָוֹת: וְרָאִיתִי וְהִנֵּה עַלְיָהֶם גְּדִים וּבָשָׂר עַלָּה וַיָּקַרְבֶּם עַלָּה וּרְוִית אֵין בָּהֶם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הַגָּבָא אֶל הָרוּם הַגָּבָא בְּנֵי אָדָם יְהוָה מְאַרְבֵּעַ רוחות בְּאֵי הָרוּם וּפְחֵי בְּהַרְגוּם הָאָלָה וַיַּחַר". אמר אדרני יהוה מארבע רוחות באוי הרים ופחוי בהרגום האלה ויחיר.

בתווב (ישעה ב, ז) "וַיָּשַׁח גַּבְהוֹת הָאָדָם וּשְׁפֵל רֹום אֲנָשִׁים וּנְשָׁבֵב יְהָרָה לְבָדוֹ בַּיּוֹם הַהוּא: וְהַאֲלִילִים כָּלִיל יְחִילָּפָ: וּבָאוּ בְּמִעוּדָת צָרִים וּבְמִחְלוֹת עַפְרָמְפִנִּי פְּחֵד יְהָרָה וּמְהַדֵּר גָּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לְעָרֵץ הָאָרֶץ: בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁלַּיךְ הָאָדָם אֶת אֲלִילִי כְּסָפוֹ וְאֶת אֲלִילִי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשָׂוּ לוֹ לְהַשְׁתַּחַווֹ לְחַפֵּר פְּרוֹת וּלְעַטְלָפִים: לְבָוא בְּנִקְרֹות הָאָזְרִים וּבְסָעֵפִי הַסְּלָעִים מְפִנִּי פְּחֵד יְהָרָה וּמְהַדֵּר גָּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לְעָרֵץ הָאָרֶץ". ורואים שהפסוק בא לשבר את הרכז ועצם ידי, מפש מה שהקורונה עושה. ומשמעות שקורונה בגימטריא "ונשגב" והמשך הכתוב "יהר"ה לבוד ביום ההוא" מרמז על הבדיקה של הульם נכנס אליו. וכן בידוד בגימטריא שם הויה. וכן שמעתי ש' חלופי שם הויה טדה"ד כוז"ו מצפ"ץ בגימטריא קורונה. וכן השתלשל שמאשימים את הסינים שהם גרמו את התפרצויות נגיף הקורונה

ממעבֶּדֶת בָּעֵיר וְזֹאת שְׁעוֹרֶךְ נְסִוִּים בְּגַנְגִּיפִּים לְמִינְיָהֶם עַל גְּבַי עַטְלָפִים. וְהַסִּינִּים טוֹעֲנִים שֶׁזֶּה הַתְּפִרְצֵץ מִשּׁוֹק שֶׁל פְּרוֹת יִם וְשֶׁאָר שְׂקָצִים וּרְמַשִּׁים בָּעֵיר וְזֹאת. וְזֶה מִמֶּשׁ נְרָמֶז בְּפָסּוֹק שְׁהַבָּאנו "בַּיּוֹם הַהוּא יְשַׁלֵּיךְ חָדָם אֶת אֱלִילִי כְּסֶפוֹ וְאֶת אֱלִילִי זָהָבוֹ אֲשֶׁר עָשָׂו לְהַשְׁתְּחֹות לְחַפֵּר פְּרוֹת וּלְעַטְלָפִים".

תש"פ נוטריקון תשרי פסח.

מוֹבָא בָּרְשִׁי (חענית כט). **מְשֻׁגְּכָנֵס אֶדֶר מְרֻבִּים בְּשֶׁמֶחֶה, יְמִינֵיכֶם הַיּוּ לִיְשָׁרָאֵל פּוֹרִים וּפְסָחָה.** וּרְוָאִים שְׁרָשִׁי מְכֻלֵּל אֶת גְּאַלְתָּה פּוֹרִים וּפְסָחָה יַחֲדָה. וְכֹן לִיל הַפְּסָךְ בְּגִימְטְּרִיאָ פּוֹרִים. וּשְׁמַעְתִּי מַהְרָה"ג ר' ל. שְׁטִירִת שְׁלִיטָה"א שְׁתְּשִׁי בָּרָת תְּהָא שְׁנִית פְּסָחָה, הַיְיָנוּ שֶׁכְּלַי הַשְּׁנִיה יָאִיר הַאוֹר שֶׁל פּוֹרִים וּפְסָחָה וְתְּהִיה שְׁנִית גְּאַלְתָּה. וְכֹן הַשְׁתְּלִישָׁל בְּגִשְׁמִיוֹת שְׁמַמְלָאִים אֶת אַזְנֵי הַמּוֹן בְּתִמְרִים או שְׁוֹקָלֶד או פְּרָג ר'ת שְׁנִית תש"פ. וְכֹן תְּמָר שְׁוֹקוֹ פְּרָג בְּגִימְטְּרִיאָ 1335 זֶמוֹן הַקָּץ בְּדִנְיאָל. וְכֹן פּוֹרִים בְּלִשּׁוֹן רַבִּים מְרָמֵז עַל ב' פְּעָמִים פּוֹר, וְאַם נְחַלֵּיךְ פּוֹר פּוֹר בְּאַח"ס בְּט"ע נְקַבֵּל גַּמְ"ו גַּמְ"ו שֶׁהָוָא שְׁרָשׁ אֲוֹתִיות גּוֹג וּמִגּוֹג שֶׁאָנוּ מִצְפִּים שֶׁה' יָצָא וַיַּלְחַם בָּגּוֹיִם וַיִּזְכַּה לְגַאֲלָה. וְכֹן הַמּוֹן הָאָגָּני נְכָדוֹ שֶׁל אָנָגָן מֶלֶךְ עַמְלָק, מְרָמֵז עַל גּוֹג מֶלֶךְ הַמִּגּוֹג. וְכֹן יוֹם פּוֹרִים יוֹם פִּיפּוֹר עַם הָאֲוֹתִיות בְּגִימְטְּרִיאָ תש"פ שְׁהָרִי אָמְרוּ חַז"ל שְׁיוֹם הַכְּפּוֹרִים הוּא כְּפּוֹרִים. וְכֹן תש"פ ר'ת תּוֹרָה שְׁבָעֵל פֶּה שְׁעַם יִשְׁرָאֵל קָבְלוּ מַאֲהָבָה בְּפּוֹרִים. וְכֹן תש"פ ר'ת תְּהָא שְׁנִית פְּקִידָה. פְּרָה אֲדָמָה. פְּתָאָום. וְכֹן הַפְּסוֹק "מָה גָּדוֹלָה מַעֲשֵׂיךְ ה' מָאֵד עַמְקָתוֹ מִחְשְׁבָתְךָ" בְּגִימְטְּרִיאָ תש"פ. וְהַסִּיף הַרְהָה"ג ר' יְהוּדָה גְּדָעָה שְׁלִיטָה"א שְׁהָכָלֶל הַדִּיעָה תְּחַשּׁוֹב טֻוב יְהִיה טֻוב בְּגִימְטְּרִיאָ 780. וְכֹן דָּוִיד בָּנָי יְשִׁי מְשִׁיחָה הוּא בְּגִימְטְּרִיאָ 780. וְכֹן "פְּקָד פְּקָדָתִי" עַם הַמְּלִים בְּגִימְטְּרִיאָ 780. וְכֹן אָדָם הַרְאָשׁוֹן קָדוֹם הַמְּחֹטָא בְּגִימְטְּרִיאָ 780. וְהַסִּיף הַרְהָה"ג ר' מִיכָּאֵל הַרְאָל שְׁלִיטָה"א שְׁיָגָאָלֵינוּ גָּאוֹלָה שְׁלָמָה מִתְּרָה בְּגִימְטְּרִיאָ 780. וְהַסִּיף הַרְהָה"ג ר' יְחִיאָל צְבָאָח שְׁלִיטָה"א שְׁיָצְיאָה מִן הַגְּלוּת לְגַאֲלָה מִיד עַם הַכּוֹל בְּגִימְטְּרִיאָ 780. וְכֹן שְׁכִינַתָּא בְּגִימְטְּרִיאָ 780. וְהַסִּיף הַרְהָה"ג ר' אַבְרָהָם מִיזְלָעָס שְׁלִיטָה"א שְׁגָאָלָה שְׁלָמָה הַשְּׁנִיה בְּגִימְטְּרִיאָ 780. וְהַסִּיף הַרְהָה"ג ר' יְהֹוָדָה וַיְנַגּוּט שְׁלִיטָה"א שְׁתְּשִׁי בְּגִימְטְּרִיאָ הַכְּתוּב (ישעה יא, יא) "וְהִיה בַּיּוֹם הַהוּא יְוָסִיף אֲדָנִי שְׁנִית יְדוֹ [תש"פ] לְקַנּוֹת אֶת שֶׁאָר עַמּוֹ".

מְצִינָנו בְּזָהָר (תיקונים סז. פנחס ריט): **שְׁהַקָּע הַאֲחָרּוֹן יָבוֹא ذָרָךְ שֵׁם ע"ב,** הַנְּרָמֶז בְּמַאֲמָר חַז"ל עַל הַכְּתוּב (ישע"י סג, ז) "כִּי יּוֹם נְקָם בְּלָבִי וּשְׁנִית גָּאוֹלָי בָּאָה". **לְלָבִי גָּלִיתִי לְאָבָרִי לֹא גָּלִיתִי.** וּמְבָאָר הַזָּהָר שֵׁם "לְלָבִי" בְּגִימְטְּרִיאָ ע"ב, וּבְגִימְטְּרִיאָ "נִיכְלָלִי". לְרָמֶז עַל הַקָּץ שְׁבָא מִשֵּׁם ע"ב. וּשְׁמַעְתִּי מַהְרָה"ג ר' יְוָסִיף שִׁינְבְּרָגָר שְׁלִיטָה"א שְׁיִש קָצְמָגָלָה וַיָּשַׁק הַפְּלָאוֹת, הַיְיָנוּ ע"ב שְׁנִים שֶׁל חָבְלִי מְשִׁיחָה נְקָרָאִים קָצְמָגָלָה שְׁהָאָרֶץ נְוֹתָנָת פְּרוֹתָה בְּעֵין יְפָה, וְהַיהוֹדִים

חוֹזְרִים לארץ ישראל, ואחר כך זוכים לקץ הפלאות, ובשנת תש"פ לאחר שנשלמו ע"ב שנים ממשנת תש"ח אלו מוצפים שנזקה לתהא שנית פלאות. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שאנו מוצפים לתהא שנית פומא. סוד התגלות משיח לבא לפומא.

מצינו בغمרא (סנהדרין צח) אמר רבי אלכסנדרי, רבי יהושע בן לוי רמי כתיב "ווארו עם עני שמי" כבר אין שאית" וכתיב "עני ורכב על חמור", זכו "עם עני שמי", לא זכי "עני ורכב על חמור". ורואים שהמשמעות בא עם עני שמי, היינו עניים לשון רבים. ושמעתி מהרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שעננים בגימטריא גודלה 780.

מצינו בغمרא (שבת כד) אמר רב חסדא מ"מ וס"מ שבלוחות בנס היו עומדים. ורואים שעקר הנס בלוחות היה באותיות ס' וס'. וב'ע' חיים' להאריז'ל (שער טוי ע' רכט) שהאות ס"מ ואות ס' סתוימה מסמלות את היסוד שבעלכו בשתי בחינות. ובארנו כיון שאותיות אלו מסמלות את חבר היסוד למלכות, לכן בנס היו עומדים, כמו בפרעה' להאריז'ל (חנוכה ח"ב תס"ז) שנס הוא בחינת יסוד. וכך מצינו בזהר (בשלח סו) אמר רבי חייא, שמוא של אותו מזבח. ה' נסי, על יש"ר אל נפרעו והתגלה אותו אות ברית הרשם הקדוש. מה שמוא, ה' נסי. דבכל הכתב של הלוחות היה נס שנקרה ישר והפוך לסתם את עניין הזוג שיש באותיות שמזוג שני הפקים, ומ' וס' שטמיד נקראות ישר והפוך כי הם בעצם סוד הזוג, הוצרך ביה נס אחר שהוא עומדות בלי לפול, לסתם עמידת היסוד בזמן הזוג, כמו בספרו פרדס רמנון' לרמ"ק (שער ט"ז פ"ו). וכך מובא בשם מהרצ"ה מזידיטשוב צ"ל לקדש את האשה בטבעת עגלה מבפנים, ומרבעת מבחוץ. לרמז על האותיות ס' וס' שבנס היו עומדים. שבנס מסמל את היסוד שמקשר חתן וכלה. ושמעתி מהרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א ור' ציון דוד סיבוני שליט"א שהמלה י"ס בהכפלת נ' פעמים ס' עולה 6000, לרמז על 6000 שרים שהעולם קים בנס. וכיון שיש כאן ב' נסים, אחד למ"מ והשני לס', צריך להכפיל ב' פעמים נס לקבל 220 שהוא שנית תש"פ מסוות האלף שנזקה לנשי נסים בגאלה השלמה.

ולכן תפתח בגאלה המ"מ סתוימה בסוד ההיחוד שיבקע את המ"מ, ואו יבנע הס"מ שיזוק מהמ"מ סתוימה ומאות ס' שהוא בבחינת מ"מ סתוימה. כדי שMOVABA בספר טוב הארץ' מבעל המגלה עמוקות' בשם האריז'ל שבסקרים ה'فتح רק את הקצה של הם' סתוימה של "לסכמה המשורה" לכן לא ניתן הגאלה שלמה, ולעתיד לבא הם' סתוימה תפתח באלאנסון לכל הארץ ותכנס ה' בשלמות וניהה ההיחוד השלם. כי בקיעת האות ס' סתוימה היא בקיעה ל-2 אותיות ד' שמסמלות את 2 הצלחות שיש בסוד הנוקבא, וכשחותכים ס' סתוימה לעשotta 2 אותיות ד' החזק הוא באלאנסון. והוסיף הרה"ג ר' אDEM מ. שליט"א שבסדר של כ"ז אותיות כשהמנצף נמצאים במאצע, יוצא שהאות המ"מ סתוימה היא האות הט"ו באותיות

א' ב'. וכן לפי החשبون הרגיל של כ"ב אותיות בלי אותיות מנכף"ך, אותן הטענו א' ב' היא האות סמ"ך, ורואים קשר בין אות מ"ס סתומה לאות ס', וזה מראה קשר של המ"ס סתומה והאות סמ"ך ליום ט"ו בא' ב', שמרמז על האות הטענו א' ב'. ויום ט"ו בא' מסמל את היחוד השלם, במובא בראש"ש שט"ו בשבט וט"ו בא' הם ימים השיכים לספירת היסוד שבספר צורף הזרמים, ושמעתינו מהרה"ג ר' משה ש' שליט"א שט"ו בא' הוא בחינת עתרת היסוד. וכן מצינו בגמרא (חענית ל): שבט"ו בא' התר שבט בנימין לבוא בקהל. ועוד מצינו בגמרא (שם כו): שט"ו בא' היה יום של שודדים, וכן היו בנות ישראל יוצאות וחולות בכרמים, וככרמים שיכים לבחינת עתרת היסוד. עוד הוסיף הרה"ג ר' אדם מא. שליט"א שכל זה קשור גם לנקודות האמת שיש ביחס האלקסון שמשלים ומגלה את קע האמת שבכו האמצע, כי סדר זה של כ"ז אותיות שהאות מ"ס סתומה היא האות הטענו, הוא הסדר היחיד שבו האות מ' הרגילה מאיימת להיות האות האמצעת של הא' ב', וזה מראה שזה הסדר האמתי, במובא בהר (ויקרא ב) "ונתתם לי אות אמת", זו אות ו' שזו נקראה "אות אמת". ורואים שא' מ' ת' כוללת את כל האותיות, א' בהתחלת, מ' באמצע ות' בסוף, ורק לפני סדר זה האות מ' הרגילה היא האמצעת.

וכן מס' ט"ו קשור עם מלכות בית דוד, כפי ששמעתינו מהרה"ג ר' אוריה יוננרייז שליט"א על פי מהר"ל (גבורתו השם פרק ט) שט"ו מעלות שבין עזרת נשים לעזרת ישראל שהן כנגד ט"ו שיר המעלות, מסמלות את הירח ביום ט"ו בחודש שהוא מקבל את כל אור השמש אחרי שעלה כל יום ויום עוד מעלה ועוד מעלה, ונקרה בלשון הזהר סירה באשלמותא. דשمش וירח מסמלים זוג יסוד ומלכות בסוד השם "ה הנרמז בט"ו מעלות. וזה הסוד שאצל שלמה המלך היה סירה באשלמותא שנשלמו ט"ו דורות מאברהם אבינו, ונשלמו ט"ו מעלות שעשה ה' עם ישראל מיציאת מצרים עד בנין בית הבחירה במובא בפיוט 'כמה מעלות טובות לפקים עליינו'. וכן בليل הסדר עושים ט"ו פעולות, קדש ורחץ ברופס וכו', עד התכליות שmagicums לנרצה ושם מכונים את היחוד קב"ה ושכינתייה של ליל הסדר.

בשבועה שה' נשבע על גאלת בעתה כתוב (דניאל יב, ז) "וירם ימינו ושמallow אל השמים וישבע בחי העולם כי למיעד מועדים וחציו וככלות נפח יד עם קדש תכלינה כל אלה". ומבאר רש"י שם "וככלות נפח יד עם קדש" בשתקלה תקומות וחזק ידיהם שהיתה נפוצה אילך ואילך גבורה ותועלת לפשוט אנה ואנה, ואחר שתקלה גבורתם שיריו שפלים למאד: "תכלינה" אלו הארות ויבא משית, כדאמריון "כי אזלת יד". ורואים שהגאלה תבא בשתקלה שפלות, וענויות, ואזלת יד, אצל עם קדש. ומבאר הספר 'נפלאות מתורתק' שלכן אומר הכתוב

"**וַיְכֹלֹת נֶפֶשׁ יְהוָה** יַעֲמֹד כִּי מִצְפָּה", לرمז שתקלינה אותיות נפ"ח של מנצף"ך, ותשארנה רק אותיות מ"ך של מנצף"ך, המסתמלות עניות, כמו "כִּי יְמֻוק אֲחֵיךְ", אז יבא זמן קץ דבעתה. וכן אותיות מנצף"ך, מסמלות את הגאלה, במובא במדרש (יליקוט בראשית ס"ד) **רַבִּי אַלְיעָזֶר** אומר חמש אותיות נכללו וכך לשון גאלה. ר"ך שבו נגאל אבינו אברם. ס"מ בו נגאל אבינו יצחק. ו"ז בו נגאל אבינו יעקב. ו"ט בו נגאל ישראל ממצרים. ז"ח בו עתיד הקב"ה לגאל לישראל בסוף מלכות רבייעת. והוסיף הרמ"ז שליט"א שהפסוק היחיד בתנ"ך שיש בו את כל הכתוב אותיות פולל אותיות מנצף"ך, הוא הפסוק שמדבר על מלחמת גוג ומגוג, (צפניה ג, ח) "לְכֹן חַפּוּ לִי נָאָם הַוַּיִּה לַיּוֹם קּוֹמִי לְעֵד כִּי מִשְׁפְּטֵי לְאָסָף גּוֹים לְקַבְּצֵי מַמְלָכוֹת לְשָׁפָךְ עַלְيָם זָעַם יְלִלְךְ חָרוֹן אֲפִי כִּי בְּאֵשׁ קְנָאתִי תַּאֲכֵל כָּל הָאָרֶץ". ומיד אחר כך מזכיר הפסוק את חשיבות לשון הקודש. שבה יש כ"ב אותיות. "כִּי אָז אַהֲרֹן אֶל עַמִּים שָׁפָה בְּרוּרָה לְקָרָא כָּלָם בְּשָׁם הַוַּיִּה". ושמעתி מהרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שמנצף"ך בגימטריא גדולה עולה 3500, ובגימטריא רגילה עולה 280, ואם נוסיף לה את האות ב' רבתיה של בראשית שהיא שרש כל אותיות התורה נקבל את המספר 5780 שאנו מצפים לגאה על ידי אותיות אלו. וכן אותיות מנצף"ך קשורות עם חגי חדש תשורי במובא בפירוש עז חיים להארין"ל (שוfer ח"ב תקפו) אותיות שי'ו משופר, עם י"ד פרקון של אצבעות האות ז' בתה, הם סוד שי'ך הייצוין. ואותיות פ"ר, הם סוד מנצף"ך שכן עולה בגימטריא פ"ר. וכן בסדור הרש"ש בהושענא רבא מקונים בה' חבטות הערכה ה' אותיות מנצף"ך.

שלש פעמים מצינו בתנ"ך צורף המלים "פִּי שְׁנִים", פעם אחת על מלחמת גוג ומגוג שעני שליש מהעולם לא ישרד את המלחמה: (זכריה יג, ח) "וַיְהִי בְּכָל הָאָרֶץ נָאָם ה' פִּי שְׁנִים בָּה יִכְרְטוּ יְנוּנוּ וְהַשְׁלִשִׁית יִוְתַּר בָּה". ופעם שנייה על השפעת אליהו הנביא מבשר הגאלה: (מ"ב ב, ט) "וַיְהִי כָּעָבְרָם וְאֶלְיהוּ אָמַר אֶל אֱלִישָׁע שָׁאל מָה אָעַשָּׂה לְךָ בְּטַרְס אֶלְקָח מַעַפֵּךְ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וַיְהִי נָא פִּי שְׁנִים בְּרוֹחַךְ אֶלְךְ". ופעם שלישית על הבכור שיוירש פִּי שְׁנִים שהוא גם הסוד של המשיח שיקרא בכור: (דברים כא, יז) "כִּי אֶת הַבָּכָר בְּנֵי הַשְׁנוֹאָה יִכְרֵר לְתַת לוֹ פִּי שְׁנִים בְּכָל אֲשֶׁר יִמְצָא לוֹ כִּי הוּא רָאשִׁית אָנוֹ לוֹ מִשְׁפָט הַבָּכָר". וכן המספר המסתתר של "פִּי שְׁנִים" הוא 390 כמנין גרעין אטום שצפוי להיות במלחמות גוג ומגוג. ואם נחשב פעמים את המספר 390 נקבל 780 שנה תנ"פ בין שפי שנים מרמז שאריך לחשב פעמים. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אברם מיזלעס שליט"א שחרית של שמע ישראל הוויה אלהינו הוויה אחד יחד עם הרית של ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועוד יחד עם המ"ט אותיות והכולל עולה תנ"פ. וכן מובא בספר צמח צדק' (בשלח) "מלכתה לה' בעמלק מדר דר", פרוש על ידי

מה זוכין לניצח מלחמת ה'צער, על ידי לה', רוצחה לומר ל' פעמים הויה גימ' תש"פ, במנין שבת ל'ח'ם, הינו על ידי שמירת שבת קדש ועל ידי הלחם משנה של שבת קדש.

מוּבָא ב'טור' (אר'ח נ) יתגadel ויתקדש היסד על פי המקרה "וַהֲתִגְדֵּל תְּמִימָה וַהֲתִקְדִּשְׁתִּי" האמור במלחמות גוג ומוגג, שאזו יתגדל שמו של הקב"ה. ומה שאנו אומרים הקדיש בלשון תרגום, יש מפרשימים שעיל ידי זה הקב"ה נזכר לחובן הבית וגלות ישראל, פקדאתא בפ"ק דברכות בשעה שישראל עוזני אמן יהא שםיה רבא הקב"ה מנגען בראשו ואומר אווי לבנים שגלו מעלה שלחן אביהם. ומה לו לאב שכחה מקלסין אותו בנו ורחקם מעלה שלחנו, ובכokל שיש דאגה לפניו. ואם יבינו הפלאיכים זה יקטרגו علينا, על כן אומרים אותו בלשון שלא יבינו, שאין מפירין ארמית. וכן הר"ת וס"ת של יהא שםיה רבא מברך לעלם ולעלמי עולם? תברך עם האותיות בגימטריא תש"פ. והוסיף הרה"ג ר' משה צוריאל שליט"א שבעגלא ובזמן קרייב ואמרו עם המילים בגימטריא תש"פ. ועוד הוסיף שהר"ת של הכתוב שנדרש על עניות אמן: (ישעה כ, ב) "פתחו שעריהם ויבא גוי צדיק שمر אמנים" בגימטריא תש"פ.

והוסיף הרה"ג ר' א. עברון שליט"א שיתגadel ויתקדש בא"ת ב"ש עולה בגימטריא 588 במנין מלחמות גוג ומוגג.

משם"ש בא"ת ב"ש ביב"י. ומהמספר במסתתר בין אותיות משם"ש הוא 780. מציינו בغمרא (סנהדרין צ). אמר רב כיtzק, אין בן דוד בא, עד שתתהפך כל המלכות למינות. אמר רב, Mai קרא "בָּלוּ הַפְּךְ לְבָנָו, טְהוֹר הַזָּו". ומציינו בغمרא (סנהדרין צח) אמר רב יוחנן, אין בן דוד בא אלא בדור שפלו זכאי או בדור שפלו חיב. בדור שפלו זכאי דכתיב "ועפק כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ". בדור שפלו חיב דכתיב "ויראה כי אין איש וישראלם כי אין מפגיע" וכ כתיב "למעני לאעשה". ושמעתיה מהרה"ג ר' יחל שליט"א שהשתלשה מפלגת בחיל לבן שנלחמת בכל הקדושים ר'ת בלו חיב ולבן. וכן לבן נרמז בליברמן אותיות לבן רמא. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שטהור בגימטריא 220 הינו שנית תש"פ מסוף האלף. וכן לפיד בגימטריא גג.

יתכן שהשתלשל בנסיבות שנטנו שם לנו ענייני משם גוגואים, שמרמז על מלחמות גוג ומוגג שתהיה מלחמה גרעינית. וכן משתקים בהם הילדים בקייז מלשון קץ, ומסמל את הקץ כמו שבתוב (ירמי' ח, כ) "עבר קוצר כל קין ואנחנו לו נושענו". כי הנבואות על מלחמות גוג ומוגג של ה'חפץ חיים' וגם של ה'ינוקא' מקרלין, וגם של האדרמ"ר רב אחרון רاطה,

נקטו במלים: **מְשֹׁק יָלִדיִם**. וכן **יְלִדִים** נרמזים בפתחו (יחזקאל כה, יד) "וַנְתַתִּי אֶת נְקֻמָּתִי בְּאֶדֶם בַּיד עַמִּי יִשְׂרָאֵל". וכן **יל"ד** נרמז בפתח על חבור יעקב ועשו: (בראשית לב, ז) "וְאֲשֶׁר חָחָה לְהִגִּיד לְאֹדְגִּי". וכן השטלשל במשמעות משתק הילדות בקייז בଘל מרמז על חבלי משיט. וכן הממשמש מרמז על הגאליה הקממשמת ובאה. וכן הפרי נקרא **משמש** מלאו ג' **שְׁמַשׁ**, כי יש לו צורת **שְׁמַשׁ**. וכן כתוב על מלחמת גוג ומוגוג לשון **משתק**: (תהילים ב, ד) "יֹשֵׁב בְּשָׁמִים יִשְׁקַק ה' יַלְעַג לִמְרֵד", וכן כתוב על זמן הגאליה (זכריה ח, ה) "וַרְחֹבוֹת הָעִיר יִמְלָאוּ יָלִדיִם וַיְלֹדוֹת מְשֹׁקִים בַּרְחֹבְתִּיהָ". "אֵז יִמְלָא שְׁחוֹק פִּינּוּר". וכן הינוקא מקרלין מרמז על **קטנים**, וקרלין מרמז על "הבן יַקִּיר לִי". והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהשתלשל ש מכינים מהמשמש את מאכל הלאר אוטיות דולר שהוא בגימטריה **מלך** שעתיד לפול במלחמות גוג ומוגוג. וכן האותיות לפניו **לְךָ רַהֲמָשָׁה** שיונקים מפניהם. וכן הממשמש מרמז על אבע האדמוני של דוד המלך ומלעמת זה שלו האדמוני דקלפה שילחו במלחמות גוג ומוגוג. וכן **מְשִׁמְמָשׁ** בא"ת ב"ש ובא"ל ב"ם שמו של ראש מלכות הארץ רב שצפי להלחם במלחמות גוג ומוגוג **ביב"ג**. וכן המספר המסתתר בין אותיות **משם"ש** הוא 780 רמז לשנת תש"פ. וכן **מיישם"ש** במלי **מ"ם י"ד ש"ין מ"ם ש"ין** מ"ם ש"ין בגימטריא 900quam non haec est cedrus sapientia ut id ha' legat ali et israel. ובגימטריא גדולה עם האותיות עולה 3333 רמז על הגרעין שעולה 333.

אותיות תש"פ נרמזות בשמות שניים מעשרה בני המן: פרשנדה פרמשטה.

בפרשנדה אותן ת' היא זעירא. ובפרמשטה אותן ש' היא זעירא.

משמעות מהרה"ג ר' אברהם פינקלשטיין שליט"א רמז בשמות שניים מעשרה בני המן שיש בהם אותיות תש"פ פרשנדה פרמשטה. בפרשנדה אותן ת' היא זעירא ובפרמשטה אותן ש' היא זעירא. ויש כאן רמז על תפליך משנת תש"ש עד שנת תש"פ, הינו האותיות תש"ש זעירא מרמזות על שנת תש"ש בה התקבר כה מלך נגד כל ישראל בשנות השואה האימה. וכל זה הכהנה לשנת תש"פ שנזכה לאלה השלמה, שכן בשתי שמות אלו יש אותיות משתפות של תש"פ בנוסף לאותיות הזעריות של תש"ש. וכן בכל עשרה בני המן יש אותיות תש"ז זעירות, וכבר אמרנו גדול ישראל באותו דור שאותיות תש"ז מרמזות על הפעם השניה שתלו את עשרה בני המן בשנת תש"ז בהריגת הרשעים במשפט נירנברג אחרי מלחמת העולם השנייה, ביום הווענאר בא תש"ז. ורואים שאכן האותיות זעריות מרמזות על השרים הכהן, וכן הראנו מהחפץ חיים שמלחמות העולם השניה היתה חלק ממלחמות גוג ומוגוג. וכיעת אפוייה להיות השלב השלישי

בג' מלוחמות גוג שאתיה יבוא משייח', וכן נרמז כאן הפתיחה משנת תש"פ. פינו החיבור של שני מלוחמות העולם. וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א ש"פרשנְדָתָא דלפּוֹן אַסְפְּתָא: פּוֹרְתָּא אֲדֻלִּיא אֲרִידָתָא: פרמשטָא אֲרִיסִי אֲרִידִי וַיֵּצֶא: בְּנֵי הַמּוֹבֵן הַמְּדֻמָּתָא" עם הפול בגימטריא 5707, פינו ה' אלףים תש"ז. וכל הנesseח זהה עם האותיות והמלילים עולה 5780 אם נכתב פְּרַטָּא חסר ו'. וכן זאת פרשנְדָתָא ואת דלפּוֹן ביגימטריא 2020 השתקלשות השנה הלוועית.

את	איש
את	פרשנְדָתָא
את	دلפּוֹן
את	אַסְפְּתָא
את	פּוֹרְתָּא
וְאֶת	אֲדֻלִּיא
וְאֶת	אֲרִידָתָא
וְאֶת	פְּרַמְשָׁתָא
וְאֶת	אֲרִיסִי
וְאֶת	אֲרִידִי
עֲשֶׂרֶת	פִּיּוֹתָא

מצינו במדרש (ילקוט אסתר תתרנו) אמר רבי חנינא בר פפא ארבעה הם שפתחו באך וabdoo באך. ואלו הן: הומש ושר האופים וקרח וממן. וכן האותיות א"ר שנ��ות בשנת תש"ף הן ק"ת של 8 מתוך עשרה בני המן: פרשנְדָתָא דלפּוֹן אַסְפְּתָא: פּוֹרְתָּא אֲדֻלִּיא אֲרִידָתָא: פרמשטָא אֲרִיסִי אֲרִידִי וַיֵּצֶא. וכן א"ר נרמז בשר האופים.

מדוע נדרשה פעולה מיוחדת של משה להסביר את המינים בים סוף, "ניטה את יך על הים וישבו המינים".

כתוב (שמות יד, כו) "ויאמר יהוה אל משה נטה את יך על הים וישבו המינים על רכבו ועל פְּרַשְׁיו: ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראותו". ומקשה הספר 'חכאלת השرون'

מדוע נדרשה פעולה מיחדשת של משה להשיב את המים, הרי ברגע שסימנו בני ישראל לעבור את הים, המים היו צריכים לשוב מאליהם, וכןו שוראים בבקעת ירדן כתוב (יהושע ד, יח) "וַיְהִי פָּעֻלֹת הַפְּנִינִים נְשָׁאֵי אֶרְזָן בְּרִית יְהָוָה מִתְזָקֵחַ יַרְדֵן נִתְקַוֵ פְּפֹת רְגֵלֵי הַפְּנִינִים אֶל הַתְּרֵבָה וַיָּשִׁבוּ מֵי הַרְדֵן לִמְקוּם וַיָּלִכוּ כִּתְמֹול שְׁלָשָׂום עַל כָל גְדוֹתֵיר". וכי שמאנו במדרש (שומר כב, ב) "וַיִּשְׁבוּ הַמִּים" אמר רב יהודה כיון שעלה אחרון שבישראל מן הים ירד לתוכו אחרון של מצרים.

ומ밸אר על פי הרמב"ן (בראשית א, ז) קרא למוקוה המים "ים", כאלו הוא ים מים, לפי שקרקע המוקוה נקרא "ים", כדכתיב "פְמִים לִים מִכְסִים" וכן "וְאֵת מִים הַוְרִיד מִעַל הַבָּקָר". ורואים שהשם ים הוא לא שם של המים שבמים, רק שם של קרקעית הים. כתוב על קריית ים סוף (תהילים קיד, ג) "מִים רָאָה וַיַּנְסֵחַ יַרְדֵן יָסַב לְאַחֲרָיו" הינו שבكريית ים סוף היה שניי גם בקרקעית הים, ולא רק שניי במים כמו שהיה בבקעת הירדן, וכןו שמאנו במדרש (שומר א, ז) "וְאֵת הַרְסָת מִטְך" אמר משה לפניו הקב"ה אתה אומר לי שאקרו עת הים ואעשה את הים יבשה, וככתיב "אֲשֶׁר שְׁמַתִי חֹל גָבּוֹל לִים" והרי נשבעת שאין אתה קורעו לעולם, אמר לו הקב"ה לא קראת מתחלת התורה מה כתיב "וַיֹאמֶר אֱלֹהִים יָקוּם הַמִים" אני הוא שהתניתי עמו פך התניתי מתחלה שאני קורעו, שאמר "וַיִּשְׁבַ הַמִם לִפְנֵות בָּקָר לְאַיָתָנו" לתנאו שהתניתי עמו מתחלה, מיד שמע משה להקב"ה והלך לקורע הים. לפי זה יוצא שבكريית ים סוף היה שניי בעצם קרקעית הים שנחפה ליבשה הנראית מלח התנאי שה' התנה אתה בבריאת העולם. ולא רק שניי במים שזו האזהה שיזcoli לעbor כמו שהיה בבקעת הירדן. ולכן משה היה צריך לעשות פעולה מיחדשת להשיב את המים לקדמותם, הינו להחזיר את המצב של הים מיבשה לים כמו שהיה קודם. ולכן כתוב בתנאי שה' התנה עם הים בבריאת העולם? קוו המים מתחلت השמים אל מקום אחד ותראה היבשה", כי כאן היה תנאי שהים הינו קרקעית הים תחפה את עצמה מקרקעית ים ליבשה הנראית שיכולים ללבת עליה. וכן מדיק בכתוב: (תהילים סו, ז) "הַפְקֵד יִם לִיבָשָׁה בְּנֵה יַעֲבֹר בָּרְגָל". הינו בكريית ים סוף היה "הַפְקֵד יִם לִיבָשָׁה" מה שאין בו בքעת הירדן היה רק "בְּנֵה יַעֲבֹר בָּרְגָל".

וכן מצינו במדרש (מכילתא יד) רבוי יונתן אומר "וַיִּשְׁבַ הַמִם לִפְנֵות בָּקָר לְאַיָתָנו לְתִנְאָו". "ומצריים נסים לקראותו" מנין אתה אומר בכל מקום שהיה המצרי רץ היה הים מקומו, תלמוד לומר "ומצריים נסים לקראותו". ורואים שהמדרש מקשר את התנאי של בקעת הים עם נפילת המצרים וטביעתם. וכךורה התנאי קשור למעבר של בני ישראל, ומה הוא שיקד לנפילת המצרים. ומ밸אר לדבריינו שברגע שימושה החזר את המצב לקדמותו לבטל את התנאי זה גרם את נפילת המצרים.

מובא ב'חיזוקוני' (שמות יד, כא) "וַיִּבְקֻעוּ הַמִּים" מישמע עד קראקעיתו של ים. וכתויב אחד אומר "קָפָאוּ תְּהִמָּת בְּלֵב יָם", דמשמע שלא נבקעו לנמרי, אלא אם זה גדוש הוא, ולא לא נבקעו המים כלל, הארכו ישראל לטעם ולוות למעלה, ואם נבקעו לנמרי הארכו לירד עד תהום לפיק נבקע הגדוש דתולעתא [שליש] הווי, ונעשה לישראל חומה מזה ומזה ושתמי הידות קפאו, הינו "בלב ים", מה לבו של אדם בסוף שליש העלيون של גופו, אף המים בשליישם קפאו. ולאורה案 רואים שהלכו על מים ש Kapoorו ולא על יבשה ממש. ונראה דاذרבה מכאן ראייה שהיה שניי בקרקעית הים ולאו דוקא במים, כי התנאי היה שקרקעית הים תתחפה לקרקע שאפשר בדרך עליון, בדומה ליבשה הנראית. וזה אכן קרה, שדרך על המים הקפואים שהיו להם ליבשה, וכןו שיש מקומות בעולם כגון באזור הקטב שהים קופוא ונחشب כיבשה ממש לכל דבר. מה שאין כן בירדן, קראקעית הים נשארה אותו דבר ורק המים צו הצדקה שיוכלו לעבור, ולא היה שניי בקרקעית הים כמו שהיה בקריעת ים סוף.

מובא ב'שער הפטונות' (סוכות ח' ב' שכה) ודע כי המשך זמן העبور הזה הוא גמיש מיום שמיini עצרת עד יום ז' של פסח ואז נולד הילד הנעשרה בזה העبور בסוד קריעת ים סוף שהוא עת לדת רחל. ורואים שזמן לדת משיח ביציאת מצרים היה בקריעת ים סוף. וכפי שmobא ב'שער הפטונות' להאריז'ל (פסח יב) ובזה תבין עניין קריעת ים סוף שפרקע ביום זה שהוא קריעת רחם האילה שהוא בסוד שבת סוף לכל דרגין שבת על ידי זוג נשיכת נחש העלيون דקטנות. וכן שמעתי ששני תה"פ נרמזות בשירת הים: (שמות יד, ל) "וירא ישראל את מצרים מות על שפת הים": (שמות טו, י) "נשפט ברוחך כסמו ים": וכן קריעת ים סוף בגימטריא שנת תה"פ. וכן קריעת ים סוף היתה מהארת הפטר, ומובא ב'שער הפטונות' להאריז'ל (פסח יב) "מה תצחק אל", אל דיקא בעתיקה תליא מלטה. וכן מובא מהר"ג ר' משה מזרחי שליט"א שכת"ר נרמז בדלוג ד' אחרות בקריעת ים סוף בכתוב: (שמות יד, יד) "יהנ"ה ילחם لكم ואתם תחרשו". וכן בשנת תה"פ אנחנו משלימים ע"ב שנים של חכלי משיח ולדת משיח, שקשורים עם שם ע"ב שיזא מהפסוקים של קריעת ים סוף "וישע ויבא ויט". הפטור (שמות יד, ל) "וישע יהנ"ה ביום והוא זאת ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מות על שפת הים". יחד עם שמות ג' אבות אברהם יצחק ישראל עולה 5780. וכי שמצינו בזהר (שמות נג) שה' הביא את נשות האבות לראות את הגשים ביציאת מצרים. והפטור "וירא ישראל את מצרים מות על שפת הים". מרמז על ישראל אבינו שראה את קריעת הים. וכן מספר האותיות בשירת הים הוא תשע"ד. ואחרי אמרת כל התשע"ד אחרות בתפלה, מוסיפים את הפסוק: "ועל מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה" שיש בו 11 מילים吟誦 עליה התש"פ.

יתכן שיש רמז לדעת מישיח בהשתלשלות בglyphיות שפותחים את סכר דגניה כהכנרת מתמלאת ועולה על גודתיה, מה שצפוי בעזורת השם להיות בשנית תש"פ אחרי קרוב ל-30 שנה שלא זכינו לה. וכך דוד הפלך כל בתהלים (קיד) את נס קרייתם ים סוף יחד עם נס המים מהסלו מבארה של מרים שמקומו בכנרת, "הִים רָאָה וַיְנַס וּגּוֹ", מהפכי הצור אגם מים חלמייש למיעינו מים". וכן מרים המילכת של כל ישראל במצרים של מרים שקשורה לים כנרת אמרה את השירה בקריעת ים סוף. וכן ים כנרת מרמז באות שלישית בשני פסוקים המדברים על קריית ים סוף, (שמות טו, יט) "כִּי בָּא סֻס פְּרֻעה בָּרְכָּבוּ וּבְפְרָשָׁיו בְּיָם וַיָּשֶׁב ה' עַלְמָם אֶת מֵי הַיָּם וּבְגַי יִשְׂרָאֵל הַלְּכוּ בַּיְמָה בְּתַחַת הַיָּם". (יהושע כד, ז) "וַיָּבֹא עַלְיוֹ אֶת הַיָּם וַיָּכַסְחֹה וַתִּרְאֶנָּה עִינֵיכֶם אֲשֶׁר עָשַׂתִי". והוסיף הרה"ג ר' אברהם יצחק ויונברג שליט"א שרואים מהתורה שבזמןם היה ים בערבה שחבר בין ים סוף לים הפלח שמחבר לפנרט דרך הירדן, כמו שכתו [\(דברים ג, ז\)](#) **"והערבה והירדן וגבלי מכירת ועד ים הערבה ים הפלח תחת אשdat הפסגה מזרחה"**. וכן כתוב [\(יהושע יב, ג\)](#) **"והערבה עד ים כנרת מזרחה ועד ים הערבה ים הפלח מזרחה"**. (שם ג, ט) **"ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמי גד אחד מפרק מזרחה ועד ים הערבה ים הפלח מזרחה"**.

(שם ג, ט) **"ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמי גד אחד מפרק מזרחה ועד ים הערבה ים הפלח מזרחה"**. (דברים א, א) **ים הערבה זהו ים סוף שאצל עrobot מואב.** והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שבקריעת ים סוף היה ים שהמים נעשה מתחוקים כמו כנרת. והוסיף הרה"ג ר' ב. דודן שליט"א שמצינו בזהר (שלח קעה): **שלהקו את התכלת מחלוון שהיה בים כנרת, ומובה ברקבי**" (תשובה תרפ"ה) שהחולוון היה גם בים סוף. והוסיף הרה"ג ר' דוד סמסון שליט"א שיש ביום מעין של מים מלוחים בתחום הכנרת ומווצאים אותו כדי שמי הכנרת לא יהיו מלוחים מדי. בתחום מעין זה ישנים דגים שחיים רק ביום סוף במים מלוחים. ומהדעתם טוענים שהדגים הללו הם הוכחה שפעם הייתה הכנרת מחברת לים סוף דרך ים הפלח. ודבר זה פלא.

ונראה לבאר את דבריהם על פי הגמרא (מגילה ו) ולמה נקרא שמה "טבריא", **שישבת בטבורה של ארץ ישראל.** ורואים שהעיר טבריא נקראת טבריה מלשון טבור שמשמעותו גzon הולך ברכם, ואם יש טבור יש גם בירכת מים שבה שוקה העבר ברכם, ויציאת המים מהכנרת לירדן מסמלה את לדת מישיח שהולד יצא ל تعالת הלידה, ממובה בספר הלקוטים' להארין'ל (דברים ע' רס"ד) ירדן סוד יסוד דנווקבא וככ' ארץ ישראל היא הנוקבא והירדן יסוד. רואים שהכנרת הולכת ונמשית צרה במידה כמו תחתית מקום הרכם שמחבר למקומות הלידה שנרמז בירדן. וכך השתלשל הים דגניה, כי כתוב: (שה"ש ז, ז) **"בטנו ערמת חפיטם"**. וכן רשות ממשל את רכם האשה לאוצר של חפיטם: (בראשית ב, כב) **"ויבנו בגנין, רחבה מלמיטה וקצרה מלמעלה לקבל הולך, כאוצר של חפיטם שהו רחוב מלמיטה**

וְקַאֲרָמֶל מִלְעָלָה שֶׁלֹּא יַכְבִּיד מִשְׁאוֹ עַל קִירוֹתֵינוּ. וְכֹן הַכְּנֶרֶת הִיְתָה בְּנִיחַת נְפִתְלִי שְׁגָמֵל לְאֵילָה שְׁצָרִיכָה אֵת הַנְּחַשׁ שַׁיְעֹזֶר לְהַלְּדָת. וְכֹן מוֹבָא בְּסֻפֶּר 'קְהַלָּת יָצָק' לְבָאָר דָּבָר הַמְּדָרֵשׁ פְּלִיאָה (מדרש יונתן) מֵה "רָאָה הַיּוֹם וַיָּסַ" רָאָה בְּרִיתָה דָּר' יְשָׁמְעָל. שֶׁ"רָאָה הַיּוֹם וַיָּסַ" מִשּׁוּם שֶׁ"הַיְרָדוֹן יְסֻובֵל אֶחָד", כְּלֹמֶר שְׁהָיָם רָאָה שְׁעִתִּיד הַיְרָדוֹן לְסֻובֵל אֶחָד מִפְנֵי יְהוָשָׁע, וְנַשְּׂא הַיּוֹם קָל וְחָמָר בְּעַצְמוֹ, וְמָה אָמַת לִפְנֵי יְהוָשָׁע, תַּלְמִידוֹ שֶׁל מָשָׁה, כֵּה, לִפְנֵי מָשָׁה רַבּוֹ עַל אַחֲת כִּמְהָ וְכִמְהָ שְׁאַרְיךָ לְהַבְּקָעַ בְּפָנָיו. וּזוֹ כְּנִיתַת הַמְּדָרֵשׁ מֵה "רָאָה הַיּוֹם וַיָּסַ" רָאָה בְּרִיתָה דָּר' יְשָׁמְעָל. שְׁנַשְּׂא בְּעַצְמוֹ קָל וְחָמָר שְׁהָיָה הַמְּדָרֵשׁ הַרְאָשׁוֹנָה בְּבִרְיתָה דָּר' יְשָׁמְעָל שְׁהַתּוֹרָה נְדָרָתָה בָּה.

מִצְינָנוּ בָּגָמְרָא (סנהדרין צח) שָׁאַלוּ תַּלְמִידֵיכְיוּ אֶת רַبִּי יוֹסֵי בּוֹ קִיסְמָא, אִימְתֵּי בּוֹ דָוד בָּא, אָמַר, מִתְיִירָא אָנָי, שֶׁמְאָה תַּבְקַשׁוּ מִמְּנִי אֶתְּנָתָר. אָמְרוּ לוֹ, אֵין אָנוּ מַבְקָשִׁים מִמְּנִי אֶתְּנָתָר. אָמַר לְהָוֹן, לְכַשְּׁיִפְלֵל הַשְׁעָר הַזֶּה, וַיַּבְנָה, וַיַּפְלֵל, וַיַּבְנָה, וַיַּפְלֵל, וְאֵין מַסְפִּיקֵינוּ לְבָנָתוֹ עַד שְׁבַנוּ דָוד בָּא. אָמְרוּ לוֹ, רַבְנָנוּ, תַּן לְנוּ אֶתְּנָתָר, אָמַר לְהָוֹן, וְלֹא כֵּה אָמְרָתָם לִי, שְׁאַיִן אַתָּם מַבְקָשִׁים מִמְּנִי אֶתְּנָתָר, אָמְרוּ לוֹ, וְאֶתְּנָתָר עַל פִּי בּוֹ, אָמַר לְהָם, אֵם כֵּה יַהֲפֹכוּ מִי מַעֲרָת פְּמִיס לְדָם, וַגְּהַפְּכוּ לְדָם. וּרְוָאִים שְׁמֵי מַעֲרָת פְּמִיס שְׁמָשָׁם יוֹצָא הַיְרָדוֹן נַהֲפֹכוּ לְדָם כְּסִימָן לְגַאנָּלה, כִּי כָל הַיְרָדוֹן מִתְחַלְתָו וְעַד סְוּפוֹ הוּא סְוּד הַתְּהִלִּיךְ שֶׁל לְדַת מִשְׁיחָ, וּבָזָם לְהָיוֹצָא דָם. וּכְפִי שְׁמָצָינוּ בָּגָמְרָא (ב"ב עד): יְרָדוֹן יוֹצָא מַעֲרָת פְּמִיס וּמַהְלָךְ בִּמְהָה שֶׁל סִיבָּכִי וּבִמְהָה שֶׁל טְבָרִיא, וּמַתְגַּלְגֵּל וַיּוֹרֶד לִים הַגָּדוֹל, וּמַתְגַּלְגֵּל וַיּוֹרֶד עַד שְׁמַגְעֵל לְפִיו שֶׁל לוֹזִיתָן, שְׁגָאָמָר "יָבְטֵחַ פִּי יְגִימָה יְרָדוֹן אֶל פִּיהָו". וְכֹן פְּמִיס אַוְתִּיות יִם סָף, שְׁשָׁם הִיָּה סְיוּם הַלִּיקָה שֶׁל יִצְחָאת מִצְרָיִם וּעַם יִשְׂרָאֵל יָצָא יְחִיד עַם מָשָׁה מִהִיאָם בְּאוֹתָה בְּחִנָּה שֶׁל "מַנוּ הַפְּמִים מִשְׁתִּיחָר". וְכֹן פְּמִיס נֶרְמֶז בְּפָסוֹק שֶׁל לְדַת מָשָׁה מִשְׁיחָ בְּעַצְמוֹ: "וְתַשְׁפַּט בְּסֻוף עַל שְׁפָת הַיָּאר".

בַּעֲקּוּבּוֹת תֹּצְאוֹת הַבְּחִירֹת, לְמוֹד מִחְדָּשׁ שֶׁל הַמְּמָאָר לְכַשְּׁיִפְלֵל הַשְׁעָר הַזֶּה, וַיַּבְנָה,

וַיַּפְלֵל, וַיַּבְנָה, וַיַּפְלֵל, וְאֵין מַסְפִּיקֵינוּ לְבָנָתוֹ עַד שְׁבַנוּ דָוד בָּא.

מִצְינָנוּ בָּגָמְרָא (סנהדרין צח) שָׁאַלוּ תַּלְמִידֵיכְיוּ אֶת רַבִּי יוֹסֵי בּוֹ קִיסְמָא, אִימְתֵּי בּוֹ דָוד בָּא, אָמַר, מִתְיִירָא אָנָי, שֶׁמְאָה תַּבְקַשׁוּ מִמְּנִי אֶתְּנָתָר. אָמְרוּ לוֹ, אֵין אָנוּ מַבְקָשִׁים מִמְּנִי אֶתְּנָתָר. אָמַר לְהָוֹן, לְכַשְּׁיִפְלֵל הַשְׁעָר הַזֶּה, וַיַּבְנָה, וַיַּפְלֵל, וַיַּבְנָה, וַיַּפְלֵל, וְאֵין מַסְפִּיקֵינוּ לְבָנָתוֹ עַד שְׁבַנוּ דָוד בָּא. אָמְרוּ לוֹ, רַבְנָנוּ, תַּן לְנוּ אֶתְּנָתָר, אָמַר לְהָוֹן, וְלֹא כֵּה אָמְרָתָם לִי, שְׁאַיִן אַתָּם מַבְקָשִׁים מִמְּנִי אֶתְּנָתָר, אָמְרוּ לוֹ, וְאֶתְּנָתָר עַל פִּי בּוֹ, אָמַר לְהָם, אֵם כֵּה יַהֲפֹכוּ מִי מַעֲרָת פְּמִיס לְדָם, וַגְּהַפְּכוּ לְדָם. וּרְוָאִים שְׁמֵי מַעֲרָת פְּמִיס שְׁלַטְוֹן עַרְבָּ רְבָּ,

וכפי שמבאר הספר 'אמרץ צבי' שהכונה כאו בוגריה שער לממשלה כמו שכתוב "שופטים ושוטרים נתנו לך בכל שעריך". ובמי שראינו שלטונו הערב רב נפל ביום ד' גיסן תשע"ט בשלא הצלicho להקים ממשלה, ושוב נפל ביום י"ז באול תשי"ט בשלא הצלicho להקים ממשלה, וכך שוב נפל ביום ז' באדר תש"פ כשבצב הגושים נשאר אותו דבר ולא נראה שיצלicho להקים ממשלה, וכך שאר לצפות להמשך דברי רבי יוסי בן קסמא שאינו מספיקין לבנותו עד שבן דוד בא. הינו שלא יספיקו להתארגן לבחירות ריביעיות עד שבן דוד בא. וכן מבאר רש"י **השער הזה של עיר רומי, שבעיר רומי היה אותו שער.** ומהרש"א מבאר שזה שער בארץ ישראל כפי שימוש מהגמרא שם, ולפי דברינו שני הפרושים נכונים, שהכונה לשולטונו הערב רב שהוא השער של רומי בארץ דרכו הם יוצאים. והוסיף הרה"ג ר' אליעזר שלמה זונשין שליט"א **שלשון רש"י של רומי אותיות ירושלים.**

ולכן היו כל הדיננים עם רבי יוסי בן קסמא שאמר שלא יבקשו אותן והם הפכו הבתחים ובקשו אותן. כי זאת צורת בנין השלטונו שמנסים לבנותו דרך אותיות שהעם שם בקהלפי. ועוד הוסיף שאותו שנtan רבי יוסי בן קסמא הוא הסוד של קץ הפלאות אותיות הפל אור"ת, הינו שהאותיות שנופלות אחרי אותיות שע"ר ר"ת שלטונו ערבות, הן אותיות תש"פ, לרמז שבשנת תש"פ כבר נהיה אחרי יפול השער השלישי שהוא סוד נפילת האותיות בקהלפי, ונזפה לביאת המשיח. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א **קהלפי בגימטריא 220** שזה שנת תש"פ מסוף האלף. וכן מצינו ב碼רש פליאה (הובא בספר 'תפארת משה' עמוד ק"ל) **שאל חבקוק את הקב"ה עד מתי קץ הפלאות,** אמר לו עד שתכתב אל"ף בלהות. ורואים שקץ הפלאות קשור עם אותיות. וכן אם נחשב אל"ף ליה במלוי האותיות אל"ף למד פ"י למד **וא"ו ח"ת יצא בגימטריא תש"פ.**

וכן מובא בסידור הדורות' (ד' אלף רמ"ה) זהה המפרש [רבי אברהם הלוי] שאל בחלום מתי קץ הפלאות, והשיביו לו מישאל אלצפן וסתרי, גם בבחרותו שאל בחלום זה והשיביו לו "הלא הוא במס עמדי". וכן מובא בראשי' (דברים לב, מג) **"במוס עמדי"** אותו הפטוש שנאמר כי כוס ביד ה' וגוז". ואם נחשב את הגימטריא של הפסוק (תהלים עה, ט) "כִּי כוֹס בַּיָּד הוּא וַיְיִנְחַמֵּר מֶלֶא מַסְךָ וַיָּגַר מִזָּה אֲךָ שְׁמִרְיָה יִמְצָאוּ יִשְׁתַּוּ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ" עם האותיות והכולל עולה 5780. וכן כל הפטוס: (דברים לב, לד) "הלא הוא במס עמדי חתומים באוצרת" עם האותיות והכולל בגימטריא 1480. **ויום בחירות התש"פ** עם האותיות בגימטריא 1480 וכן פשtan בגימטריא 1480 ובארנו שפשtan אותיות תש"פ נ', הינו עד שנית תש"פ תחיה שליטה הנ"ז סופית שמסמלת את הבgesch. וכן אין מספיקין לבנותו בגימטריא מגיפת הקורונה, שיתקנו שהחפרציות הנגיף הזה בעולם תגלו את המצב שאין מספיקין לבנותו. וכן קוביד תשע עשרה עם

האותיות והפוליל בגימטריה 1480. וכן נגיף קורונה עם האותיות בגימטריה פלאות. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שאם נוסיף ל-1480 את מס' ספר כ', שהוא מספר הפת"ר נקבע 1500 שהיא הגודלה של תש"ג. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א ששוררים בגימטריה בפרט. וזה סוד נפילת השוררים מאור הפת"ר שיורד לעולם ונורמז בмагפת הקורונה.

מצינו בזוהר (תיקונים סי. פנהס ריט): שהקץ האחרון יבוא דרך שם ע"ב, הנורמז במאמר חז"ל על הכתוב (ישע"י סג, ז) "כִּי יָמִן נְקָם בְּלֵבִי וִשְׁנַת גָּאוֹלִי בָּאָה". ללבבי גליתיא לא אבראי לא גליתיא. ומבאר הזוהר שם "ללבבי" בגימטריא ע"ב, בגימטריא "וַיְכָלֶל". נורמז על הקץ שיבא ממשם ע"ב. ושמעתி מהרה"ג ר' יוסף שנברגר שליט"א שיש קץ המגלה ויש קץ הפלאות, הינו ע"ב שניים של חכמי משיח נקרים קץ המגלה שרואים שהארץ נתנת פרותיה בעין יפה, והיהודים חוזרים לארץ ישראל, ואחר זוכים לקץ הפלאות, ובשנת תש"פ לאחר שנשלמו ע"ב שניים משנה תש"ח אנו מצפים שנזכה לתחאה שנה פלאות. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שנקם ר"ת נגיף קורונה מחלה. וכן נקם בגימטריא קץ.

והוסיף הרה"ג ר' א. ר. שליט"א שMOVBA במגלה עמקות' שבזמן הגלות חסרות שלוש אותיות אל"ף. שם ADN"Y חסירה לו אל"ף ונחיה ד"י. הסוד של א"ס חסירה לו אל"ף ונחיה ד"ס. ואם"ת חסירה לה אל"ף ונחיה מ"ת. וזה מפרש הפנים של מדעת"ת ישראל שمرקבת מהאותיות ד"י נ באמצ"ע, וצ"ס בהתחלה, ומ"ת בתחלתה ובסיוף. וכך כל הפסוק "ומכה אביו ואמו מות יומת" בגימטריא מדינת ישראל. כפי שמבואר שם בראשי"י שהוא עושה בהם חבורה שמצויה דם. וכי שופרש הזוהר אביו ואמו קב"ה ושכינתייה. וכך רבי יוסי בנו קסמא נתן את היס�ו שיחפה מי מערת פמיס לדם. כי הפensis מספל את השפעת היסוד זכרותיה דירדן' ופוגמים אותו בשעוושקים את הממון, הינו הדמים של תלמידי החכמים. זה עקר פגס הערב רב כמברר בזוהר. ואז בשיחיה (דניאל יב, ז) "זוכלות נפץ יד עם קדר" תכללה המלכות הזאת.

ולכן פמיס אותיות ים סוף, כמו שבבים סוף ובמפתח דם עבריה השפעת המזל מאמות העולם לעם ישראל, אך פמיס לדם מרמז את אותו עניין. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שפensis או ים סוף בגימטריא קץ. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שפensis אותיות כתנת פסים שאחי יוסף הטבילו בדם, וזאת מפרש בחינת הபיכת הפensis שהוא בחינת יוסף היסוד שנחפה לדם קדועיל. וכן מובא בבעל הטורים שפסים בגימטריא קץ. ופסים הוא מלשון פסוי תפוי, הינו סוף. וכן מובא במדרש (בר פד, ח) שהבתנית פסים מרמזת על הגאלת הסופית של ישראל ממצריהם בקריית ים סוף שנקרו עוזחות יוסף. דהיינו

נקרו פסים פסים, ופסים נוטריكون פס - ים. והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שליט"א שפמיס מרמז על דם פסח ודם מילה כמו ביציאת מצרים. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שמצינו בגמרא (שבת קז). שרפוי פצע נקרא מפיס מורסא לעשות לה פה, ויש כאן רמז על רפואי פצע החרבן במערת פמיס לעשות לה פה הקספל את המלכות ולהחזיר את הדם והדים דקודה. וכן שרש תבת גואל מופיע בכל התפ"ך ז"מ פעמים; במשמעות גואל שהוא המשיח, כמו "ובא לציון גואל", או במשמעות גואל שהוא קרוב משפחה, כמו "גאלו הקרב אליו", וקרוב משמעותו שקשורים דרך הדם, כמו שמצינו על קרוב שנקרא "גאל הדם". וכן דם בגימטריה גולה, והגאולה מוסיפה את אותן א' שטמתקה את הגולה שהיא דם, וזה סוד הגאולה להשלים את הדם בבחינת הכול של אותן א'.

והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שמצינו שיש פעמים נוספות בש"ס, את שם התנא רבוי יוסי בן קסמא מלבד מה שהבאו את הגמara על ביאת המשיח והביבת מערת פמיס לדם, וכלו קשרות לעניini קדשת הממון והדים להצלותם לקדשה. כמובא במשנה (אבות ו, י) אמר רבוי יוסי בן קסמא, פעם אחת הייתי מהליך בך ופגע בי אדם אחד וננו לי שלום והחזרתי לו שלום, אמר לי רבוי מאיזה מקום אתה, אמרתني לו מעיר גודלה של חכמים ושל סופרים אני, אמר לי רבוי רצונך שתודור עמו במקומנו ואני אנתנו לך אלף אלפים דנרי זhab ואבנים טובות ומרגליות, אמרתני לו אם אתה נתנו לי כל כסף זhab ואבנים טובות ומרגליות שבעולם אין לך אלא במקום תורה, וכן פתוח בספר תהילים על ידי דוד מלך ישראל "טוב לי תורה פיך מאלפי זhab וכסף", ולא עוד אלא שבשעת פטירתו של אדם אין מלוי לו לאדם לא כסף ולא זhab ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד. וכן מצינו בגמרא (עי' יח) תננו רבינו כשלחה רבוי יוסי בן קסמא לך רבוי חנינא בן תרדין אצלו לבקרו, אמר ליה חנינא אחוי اي אתה יודיע שאמה זו מן השמים המליכות, שהחריבה את ביתו ושרהה את היכלו וחרבה את חסידיו ואבדה את טוביו ועדין היא קימת, ואני שמעתי עלייך שאתה יושב ועובד בתורה ומחייב קהילות ברבים וספר תורה מנה לך בחיקך. אמר ליה מן השמים יرحمו. אמר ליה אני אומר לך דברים של טעם ואתה אומר לי מן השמים יرحمו. תמהני אם לא ישפפו אותך ואת ספר תורה באש. אמר ליה רבוי מה אני לעולם הבא, אמר ליה כלום בא מעשה לייך, אמר ליה רבוי מעות של פורים נתחלפו לי במעות של צדקה, וחלקותם לעניים. אמר ליה אם כן מחלוקת יהא חלקי ומגורלך יהא גורלי. אמרו לא היו ימים מועטים עד שנפטר רבוי יוסי בן קסמא, והלכו כל גודלי רומי לקברו, והספידותו הקסף גדול, ובחרתו מצאו לרבי חנינא בן תרדין, שהיה ישב ועובד בתורה, ומחייב קהילות ברבים,

וספר תורה מנה לו במלחקו, הביאו וכרכוו בספר תורה, והקיפוו במלחלי זמורות, והציתו בהן את האור, והביאו ספוגין של אמר ושר-aos במים והגיחום על לבו כדי שלא יצא נשמהתו מהרה. וכן מועות פרים מרים על מערת פמיס. וכן מצינו בגמרא (סנהדרין קג) אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן קסמא גדולה לנימה שהרחיקה שתי משפחות בישראל, שגא אמר "על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים". וכן מצינו בגמרא שרבי יוסי בן קסמא דבר נגד הפרקלחת שהיא בידיע מעכבות את פרנסתם של ישראל: (יבמות צו: וכען זה בירושלים שקלים יא). אזל רבי אלעזר אמר לשמעתא כי מדרשא ולא אמרה ממשימה לרבי יוחנן. שמע רבי יוחנן אκפָד. על לנבהה רבי אמי ורבי אסי, אמר ליה לא לך היה המשחה בבית הפנשת של טבריא בנויר שיש בראשו גלוסטרא, ונחלקו בו רבי אלעזר ורבי יוסי עד שקרעו ספר תורה בחתמן, 'קרכוע' סלקא דעתה, אלא אימא שפרקעו ספר תורה בחתמן. והיה שם רבי יוסי בן קסמא אמר, תהה אני אם לא היה בית הפנשת זו, בית עבדה זהה וכן תוה. וכן מצינו בגמרא על רבי יוסי בן קסמא שמדדבר על חשיבות הרגלים, שקשורתם עם הממון שמעמיד את האדם על רגליו: (שבת קגב) **תניא רבי יוסי בן קיסמא אומר טבא תרי מתלת**. הינו טוב לאדם כישיש לו שתי רגליים בריות, מהזמן שיש לו שלוש רגליים הינו שהולך על מצל. וכן מצינו בגמרא על רבי יוסי בן קסמא שמדדבר בשעת פטירתו על מלחת גוג ומגוג, שתעביר את צנור הממון חזרה לעם ישראל: (סנהדרין צח) **בשעת פטירתו של רבי יוסי בן קסמא** אמר להן העמיקו לי ארוני שאין כל דקל ודקל שבבל שאין סוס של פרסים נקשר בו, ואין לך כל ארון וארון שבארץ ישראל שאין סוס מדיائق בו תבן אמר רב אין בן דוד בא עד שתתפשט המלכות על ישראל תשעה חדשים. ומבאר רשי שאין סוס מדיائق בו תבן שמוציאין הארוןות חוץ לארקע ועלויין מהן אבוסים במלחת גוג ומגוג. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהמלכה שתתפשט אותן תשל"פ וזה הזמן של התפשטות מלכות הארץ רב הארץ ישראלי שבעים שנים, ואחר כמה יבוא מishi. וכן אחורי רשי"ע יש אותן תשל"פ שנזכה להיות אחריו שלטונו הרישע. וכן שלטונו הארץ רב ר"ת הרישע. וכן רבי יוסי בן קסמא בגימטריא ליל מסדר הלילה של הגאלה.

וכן פרטם השבוע שהיתה סופת טורנדו קשה עם הרוגים בעיר נאשוויל בארה"ב ששמייקה לעיר מمفיס טנסי וייש בה אחרות פמיס. וכן מمفיס טנסי בגימטריא נחש או משיח. וכן העיר נמצאת על שפת נהר המיסיספי שיש בו אחרות פמיס. והוא נקרא הנמר האדם באורה בחינה של הפמיס שנחפה לדם. וכן פרטם השבוע על נהרות בסמוך לים

הכسطני שקבעו צבע של דם. ו'כسطני' מරמז על 'כָּסֶף' וממנו. וכן ימ' כسطני בגימטריא 220 שהוא שנת תש"פ מסוף האלף, ובגימטריא גדולה עולה תש"פ.

רמז לילדת משיח בהשתלשות בגשמיות שפוחחים את סכר דגניה בשהנרת מתמלאת ועולה על גDOTה.

בלדת משיח בתוב: (ישעה ט, ה) "כִּי יַלְדֵךְ לְנוּ גַּנְוֹן לְנוּ וְתַחַי הַמִּשְׁרָה עַל שְׁכָמוֹ". ויש באן רמז "ילד יולד לנו" שגם אחר שפولد הוא עדין יلد וממשיך להולד עד שתסתים לדת משיח. ואז הוא יקבל את השמות, כמו שמשמעות הפסוק "וַיַּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלַא יוּעַצְתָּא אֶל גָּבֹור אָבִי עַד שֶׁר שְׁלוֹם". וכן מצינו בלהת שרש משיח מרות: (רות ד, ט) "וַיָּקַח נָעָם אֶת הַיּוֹלֵד וַיַּשְׂתַּחַוו בְּמִקְהָה וְתַחַי לוּ לְאַמְנָת: וַתִּקְרָא אֶתְּנָהָה לְוַיְהָה לְבָנָה לְנָעָם וַתִּקְרָא אֶתְּנָהָה שְׁמוֹ עֲבוֹד הָוָא אָבִי יִשְׁיָּה אָבִי דָּוד".

והוסיף הרה"ג ר' משה לויינגר שליט"א ור' ל. שטricht שליט"א שיתכן שיש רמז ללדת משיח בהשתלשות בגשמיות שפוחחים את סכר דגניה בשהנרת מתמלאת ועולה על גDOTה, מה שאפשר בעזרת השם להיות בשנת תש"פ אחרי קרוב ל-30 שנה שלא זיכינו לזה. וכן השתלשל שהמקומות נקראו צמת צמח רמז למשיח שנקרא צמח. ויש שם חבר לכਬיש 90 בגימטריא מים. וכן השתלשל במשיח של הקלהה אותו האיש שהטבילו אותו במקום הזה, והנוצרים באים עד היום לעתות שם פלאן, כי הקלהה יונקת מהקדשה בכל מקום בסוד זה לעמota זה. וכן סכר אותיות ברס שם מקום הרים ולהליה. וכן סכר דגניה עם האותיות והמלים והפול בגימטריא המשיח. וכן הפנרת עולה על גDOTה עם האותיות והמלים עולה 1335 זמן הקץ בדניאל. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שבמקום הלה יש אחיזת הקלות, כמו שכתב בראשית ד, ז) "לפתח חטאת לרבע". ומצביע בכך (ומא כ) שהקב"ה מלמד זכות על הבועלם בעילות אסורות על ידי פסוק זה, ורואים שפסקוק זה מرمיז על מקום היחוד ולהליה.

ונראה לבאר את דבריהם על פי הגמרא (מגילה ו) ולמה נקרא שמה "טבריא", שמשמעות בטבריה של ארץ ישראל. ורואים שהעיר טבריה נקראת טבריה מלשון טבור שמשמעותו נזון הולך ברכם, ואם יש טבור יש גם בריכת מים שבה שוחה העבר ברכם, וכיוצא המים מהנרת לירדן מספקת את לדת משיח שהולד יצא לتعلת הליה, כמפורט ב'ספר הלקוטים' להארין' (דברים ע' וס"ד) ירדן סוד דנוקבא וכו' ארץ ישראל היא הנוקבא ומהירדן יסוד. ורואים

שַׁהְבָּגָרֶת הִיא מָקוֹם הַרְחֵם שֶׁמְתַחְבֵּר לִירְדוֹן שֶׁהוּא הַיסּוֹד שֶׁבְּמִלְכָוֹת שֶׁשֶּׁם תַּעֲלֵת הַלִּיה. וְלֹכֶן הַשְׁתַלְשֵׁל בְּסֶכֶר דְּגַנְיָה שַׁהְבָּגָרֶת הַוְלְכָת וְנַעֲשֵׂית אָרֶה בָּמִיחָד כְּמוֹ פְּחַתִּית מָקוֹם הַרְחֵם שֶׁמְתַחְבֵּר לִמְקוֹם הַלִּיה שֶׁנְרָמֶז בִּירְדוֹן. וְלֹכֶן הַשְׁתַלְשֵׁל הַשֵּׁם דְּגַנְיָה, כִּי בְּתוּב: (שה"ש ז, ג) "בְּטַנְגָּע עַרְמָת חֲטִים". וְכֵן רְשֵׁי מִמְשִׁיל אֶת רְחֵם הָאָשָׁה לְאוֹצֵר שֶׁל חֲטִים: (בראשית ב, כב) "וַיְבָנֵו כְּבָנָיו, רְחֵבָה מִלְמְטָה וְקָצָרָה מִלְמָעָלה לְקַבֵּל הַיּוֹלֵד, כְּאוֹצֵר שֶׁל חֲטִים שֶׁהוּא רְחֵב מִלְמְטָה וְקָצָר מִלְמָעָלה שֶׁלֹּא יַכְבִּיד מִשְׁאוֹל עַל קִירוֹתָיו. וְכֵן הַבָּגָרֶת הִיְתָה בְּנַחַת גְּפַתְּלִי שֶׁגְמַלְלֵל לְאַיִלָּה שָׁאָרִיכָה אֶת הַנְּחַשׁ שַׁיְעֹזְר לָהּ לְלִדְתָּה. וְכֵן הַשְׁתַלְשֵׁל בָּאָזְדֵה הַשְׁנִי שֶׁל הַבָּגָרֶת מִול טְבָרָה הַמָּקוֹם עַיִן גָּב, כִּי אִם טְבָרִיה הִיא סָוד הַטְּבוּר שֶׁנָּמַצָּא בָּאָזְדֵה הַפְּנִים, הַצָּד הַשְׁנִי שֶׁל הַבָּגָרֶת הוּא בְּחִינַת הַגָּב. וְהוֹסִיף הָרָה"ג ר' זְדֹד נִיצְמָן שְׁלִיטָה"א שְׁדָגָנָה בְּגִימְטָרִיא 72 רְמֹז עַל רְגֻעָה הַלִּיה בְּסִוּם הַ72 שָׁנִים שֶׁל חְבֵלִי מִשִּׁיחָה וְלִדְתָּמְשִׁיחָה. וְזֹה יְהִי בְּשִׁנְתַּת סְכָר הַיּוֹסְדָה סְמוֹךְ לְכ"ר שָׁנִים מִסּוֹף הַאַלְפִּים.

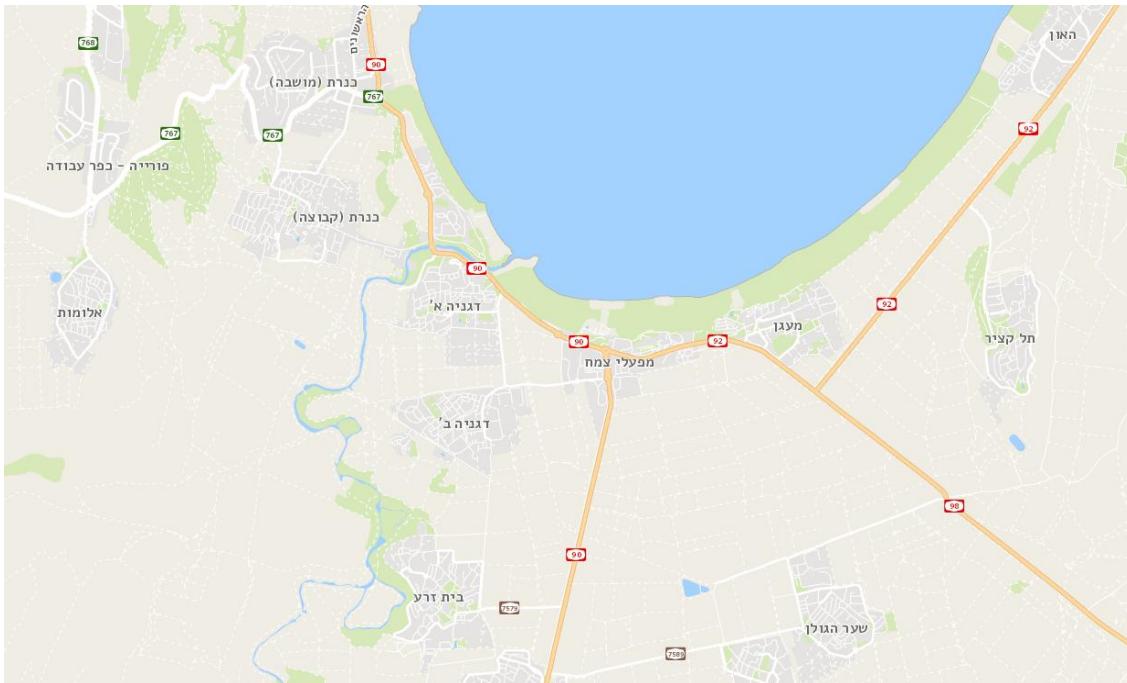
וְכֵן שְׁמַעַתִּי מָהָרָה"ג ר' אַבְרָהָם ?דִּידְחָה שְׁלִיטָה"א שְׁהַשְׁתַלְשֵׁל בְּט"ו בְּשַׁבְט תְּשִׁיחָה, שְׁהַקְּקָל שְׁתַלְיִו עַז בְּרוֹשׁ בִּישׁוּב דְּגַנְיָה שֶׁסְמֹוק לְצָמָת דְּגַנְיָה עַל שְׁפַת הַבָּגָרֶת, וּגְבָה הַעַז בְּזַמָּן שְׁתִילְתָו הִיה 70 ס"מ וּכְנוּהוּ "עַז הַמִּדְיָה", הַיּוֹסְדָה לְכָבּוֹד הַרְעִיוֹן שֶׁל הַקְּמָת מִדִּינָת יִשְׂרָאֵל שְׁעַמְדָה לְקוֹם בִּימִים דָּא. גַּם הַטְמִינוּ מְגַלָּה בְּשַׁרְשֵׁי הַעַז עַם נִטְיעָתוֹ. וּרְאָה זֶה פָּלָא: מִסְפָּר יָמִים אַחֲרֵי ה' בָּאֵיר תְּשִׁיעָה"ח כְּשֶׁגְשַׁלְמָו 70 שָׁנִים לִמְדִינָת יִשְׂרָאֵל, קָרְסָה הַעַז בָּאָפָן פְּתָאָומִים עַם שְׁרָשָ׀יו בָּאָפָן שְׁמַנְעָ אֶת נִטְיעָתוֹ שָׁוֹב, וְגַם מְצָאוֹ אֶת הַמְגָלָה שְׁהַטְמִינוּ, וְאַז נִטְעוֹ עַז אַחֲרֵי בָּמוֹנוֹ. וְכֵן עַז הַמִּדְיָה עַם הָאָוֹתִיות בְּגִימְטָרִיא עַוְבָּר אוֹ עַבְוָר עַם הָאָוֹתִיות. רְמֹז שְׁהַתְּחִיל זָמָן הַעֲבוּר שֶׁל הַ70 שָׁנִים, וְלֹכֶן זֶה הַתְּחִיל בְּט"ו בְּשַׁבְט תְּשִׁיחָה הַתְּחִיל זָמָן עַם סִפְרִת הַיּוֹסְדָה בְּסֶדֶור הַרְשָׁ"ש יוֹתֵר מִכֶּל יָמוֹת הַשָּׁנָה, הַיּוֹסְדָה הַיּוֹם הַיּוֹם. וַיַּתְּכִן שְׁמַטְיָה"ו בְּשַׁבְט תְּשִׁיחָה הַתְּחִיל הַפְּקִידָה שֶׁגְמַשֵּׁק עד ט"ו בְּשַׁבְט תְּשִׁיעָה"ט שָׁאָז כִּידּוּעַ הַקִּימוֹ אֶת הַבָּגָרֶת הַרְאָשׁוֹנה. וְלֹכֶן 70 שָׁנִים אַחֲרֵי נִטְיעָת הַעַז הוּא קָרְסָה, כִּי הַעַז הִיה סָמֵל שֶׁל תַּחַלְתַּת הַפְּקִידָה וְהַעַז הָשְׁלִילִים אֶת הַשְּׁבָעִים שָׁנָה בְּתְשִׁיעָה"ח. וְכֵן עַז הַמִּדְיָה בְּרוֹשׁ עַם הַמְלִילִים בְּגִימְטָרִיא הַתְּשִׁיעָה"פ שְׁמַטְתִּים הַתְּהִלִּיק שֶׁל ע"ב שָׁנִים כָּלִיל הַשְּׁנִיתִים שֶׁל הַלְּדָה.

וְהוֹסִיף הָרָה"ג ר' ל. שְׁטָרִית שְׁלִיטָה"א שְׁקָרִיבָת הַעַז מְרָמִזָת עַל קְרִיסָת הַסְּכָר וְפִתְיִחְתּוּ בְּסִוּם הַ70 שָׁנִים. וְלֹכֶן הַשְּׁרֵשׁ שֶׁל קָרְסָה וְסֶכֶר מִתְחָלָה. וְעַז בְּרוֹשׁ מְרָמֵז עַל מִשְׁבָּגָר הַלְּדָה. וְכֵן עַז בְּרוֹשׁ רְתַע"ב. וְכֵן עַז בְּרוֹשׁ מְרָמֵז עַל הַעַז שֶׁל רְשֵׁב"י בְּמִעֵרָה. [בְּרוֹשׁ עַם הָאָוֹתִיות בְּגִימְטָרִיא רְשֵׁב"י] שְׁהִיה עַז חַרְובִין אוֹ תְּמִירִים שְׁמוֹצִיאִים פְּרוֹת אֶחָת לְשָׁבָעִים שָׁנָה, וְרְשֵׁב"י וְל"ג בְּעָמָר קְשׁוּרִים עַם הַיּוֹם הָאֶלְוּ שֶׁל חַדְשׁ אִיר שְׁבָהָם הִיְתָה הַפְּקִידָה שֶׁל מִדִּינָת יִשְׂרָאֵל. וְכֵן שְׁמַעַתִּי מָהָרָה"ג ר' אַבְרָהָם הַיּוֹרֵש שְׁלִיטָה"א שִׁיאַש רְמֹז בְּגִמְרָא (שְׁבַת קְנָה) אֵין מְרַסְקִין אֶת הַשְׁחָת וְאֶת הַחַרְובִין, לְפִנֵּי בְּהַמָּה

בֵּין דְּקָה וּבֵין גַּשָּׁה, וְכֵי, חִרּוֹבִין דּוֹמִיא דְּשַׁחַת. וּרְאוֹאִים שֶׁמְאַכֵּל בְּהַמָּה הוּא חִרּוֹבִין וְשַׁחַת שְׁמַרְמָזִים עַל שְׁלָטוֹן הָעָרֶב רַב שְׁהַתְּחִיל בְּשִׁנְית תְּשִׁיחַ וְצִפְיוֹ לְהַסְׂטִים אַחֲרֵי 70 שָׁנָה כְּמוֹ חִרּוֹבִין שְׁגָדְלִים בָּמֵשֶׁךְ 70 שָׁנִים. וְלֹכְןּוּ זֶה מְאַכֵּל בְּהַמָּה, פָּמוּבָא בְּסֶפֶר הַלְּקוֹטִים' לְהַאֲרִיזָא (חוֹקָת רָנוֹה) עַל הַכְּתוּב "וְתַשְׁתַּחַת הַעֲדָה וּבְעִירָם", שְׁשָׁתוֹ הָעָרֶב רַב הַנְּמַשְׁלִים בְּבָהָמָות. וְכוֹן הַשְׁתְּלֵשָׁו שְׁמוֹת הַיּוֹבִים בְּסֶמוֹךְ לְדִגְנִיה, פּוֹרִיה, בֵּית צְרוּעָה. שְׁמַרְמָזִים עַל מָקוֹם הַיְיחִיד וּמַלְכָה. וְכוֹן הַשְׁתְּלֵשָׁל הַשִּׁיט בְּסִירּוֹת עַל הַכְּנִירָת שְׁנָקָרָא לִידּוֹ לְרָפֹז עַל לִידָה.

עץ הַמִּדְנָה בְּדִגְנִיה לְפִנֵּי שְׁקָרָס.

נתן לראות במפה את היישובים דגניה ובית צרע על גdots הירדן שמתוחבר לפנרט.

לפי זה מבאר מידע תחילה הגאליה מטבחיה שם מקום הילדה, פמובה במדרש (ילקוט ישעיהו לטט) אמר רבינו יוחנן עשר גליות גלויה סנהדרין. מלשכת הגזית לחניות. ומחרניות לירושלים. ומירושלים ליבנה. ומייבנה לאושא. ומאוושא לשפרעם. ומשפראם לבית שערם. מבית שערם לצפורי. מצפורי לטבחיה. וטבחיה עמקה מפלם. בדכתייב "ושפלה הארץ תדברי". ומשם עתידין להגאל. ורואים מהמדרש טבחיה קשויה למקום הסנהדרין, ומקום הסנהדרין הוא גם בבחינת טבור, פמובה בבריטנורא (סנהדרין) סנהדרין היתה בחצי גרון עגלה, דאמר קרא "שරיך און הסהר", "שරיך אונ' זו סנהדרין, שיושבת בטבורו של עולם ומגינה על כל העולמים כלו, והיא דומה לסהר, שיושבים בעגול בחצי ירח. ורואים שמקום הסנהדרין הוא טבורו של עולם, וטבחיה היא בטבורו של ארץ ישראל, ולפי זה מובן שזמן שהסנהדרין נאלצו לגנות מקומות טבורו של עולם, הם הילכו למקום הטבור של ארץ ישראל. וכן שמעתי שבאגן הסהר יש אותיות גינס"ר השם של ים כנרת. וזה נרמז גם בסכר דגניה. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שגינוס"ר אותיות סנגור", שהרי במקום הסנהדרין שם עומד הסנגור ומעורר את הסנגור בשמיים להמליץ טוב על ישראל.

מצינו שהנץחון על גוג ומגוג שקשרו עם תחלת פעלת המושיעים יהיה בטריריה, מובא בתרגום יונתן (חזקאל לט, יא) ויהי בעדנא והוא אתן לגוג אחר כשר לבית קבואר בישראל בחילטה מגיזתא מדינה ים גינוסר. ורואים שיש קשר בין מלחמת גוג ומגוג לים כנרת שם תהיה קבורת גוג ומגוג, כי גם שם יעשנו תקון לסלק את ינית אדום. ומאיך מצינו במקרא (מכילתא פרשת עמלק ב) ומפני שהראهو גוג וכל המונו שגואמר בקעת יריחו, ולמוננו שעתידין גוג וכל המונו לעלות וליפול בקעת יריחו. וכך רואים שפעלת גוג תהיה על יד הירדן בקעת יריחו, ובואר לדברינו שבקעת יריחו משתרעת מהכנרת עד יריחו, לאך כל נהר הירדן שקשרו לנאה, כפי שהסבירו. וכן מובא בספר סוד המספר ששה מהרבר גלזרסון שליט"א (עי' 56) שיריחו היא מלשון ירם המשפט את הפלכות. וכן מובא בספר יוסיפון (פל"ח) שיריחו היא עיר הירדן, בה ראו לראשונה את מולד הירח לפני שאר מקומות. וכן השם יריחו הוא על שם הרים שמרמו על מלך המשים "והריחו ביראת ה".

וכן מובא בלק"ת להארין'ל (עקב ע' רמח) שכנרת בגימטריא תרע"א שהוא שם אדני' במלוי, כנרת היא בבחינת מלכות, ורואים שהכנרת קשה למלאי של שם אדני' שמספר את הפלכות, הינו לעבור שהאהה מתמלאת מהול. וכן מובא בספר 'קלחת יעקב' (עיר ים) ים כנרת הוא בchingת מלכות. וכן מובא בספר אמונה עתיך' (תש"ס ע' רסה) שהיודה תמר בגימטריא כנרת. וכן מצינו בזוהר (שלח קעה): זו התגלת היא סוד של דוד המלך, והגנו שלה יוצא מג שהולך ביום פערת, ועל כן בגור של דוד מננו מלאיו. וכן ים כנרת הוא הים השביעי משבעה ימים שיש בארץ ישראל.

וכן מובא בשער הגיגאים' להארין'ל (קדמה לו) שבארה של מרים נמצא ביום פערת. ומרם היה המילצת של כל ישראל במצרים יחד עם אמה, ונקרו שפירה ופועה. ובנוסח היא זכתה בגיל 6 לומר לאביה עמרם שהיה גדול הדור 3 קל וחומר, ונגרמה לו להזכיר את אשתו. בעקבותיו החיזרו כל עם ישראל נשותיהם להולד את עם ישראל, ומצביע במקרא (פסיקתא רבתיה מ"ג) בשעה שגוזר פרעה "כל הבן היולד היראה תשליכה" כיון ששemu עמרם בן הוא ובית דינו באותו שעה גוזרו ומגעו לישראל מפריה ורביה וחוציאו את נשייהם "נשי עמי תגרשו מבית תענינה", מרם היה באותו שעה בת שוש שנים ואמרה אבא אבא פרעה היה טוב ליישראל יותר ממה, פרעה גור בזכרים ואת בזכרים ובנקבות, פרעה גור ספק נתקימה גורתו ספק לא ואתה גורף וגתקימה גורתך, כיון ששemu עמרם את דבריה הביא אותה לפני סנהדרין ואמרה לפניהם, ואמרו לו עמרם אתה אסרך ואתה צריך להתייר את הדבר. ורואים שעמרם הסתפק בדברי מרם אם היה צודק וhubah לפני הסנהדרין

שִׁיכְרִיעַו. וּמִבָּאֵר לְדִבְרֵינוֹ שֶׁעָמָרָם הָבִין שַׁהְיָא מִדְבָּרָת מִשְׁרָשׁ נִשְׁמְתָה שַׁהְיָא בָּסָוד רַחֲם וְלֹדָה, לְכֹן הַבִּיאָה לְפָנָהָרוֹן שָׁהָם הָרְחָם הָגָדוֹל. וּלְפִי זוֹהֵן מִבָּאֵר הַכְּתוּב (בָּמְדִבָּר יב, יב) "אֶל נָא תַּהֲיֵי כְּפָתָה אֲשֶׁר בְּצָאתוֹ מִרְחָם אַמּוֹ וַיַּאֲכַל חָצֵי בָּשָׂרְוֹ". לְכֹאָרָה מִדּוֹעַ הַזָּכִיר כִּאֵן אָהָרֶן אֶת עַנְיוֹן תְּרָחָם, הַיְהָ אָרִיךְ לֹומר שָׁאַחֲזָתָנוּ לֹא תַּהֲיֵה מִצְרָעָת שְׁחַשּׁוּבָה כְּמַת פִּיוֹן שַׁהְיָא חָלָק מִבְּשָׁרָנוּ הַיְיָנוּ אַחֲזָתָנוּ, וּמִדּוֹעַ הוּא מִזְכִּיר כִּאֵן שָׁהָם נָולְדוּ מִאוֹתָה רַחֲם, וּמִבָּאֵר לְדִבְרֵינוֹ שַׁאַהֲרָרוֹן רַמּוֹז לְמִשְׁאָה שְׁהָרָחָם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל שַׁהְיָא מַרְיָם נִמְצָא בְּסֶפֶנָה וְאָרִיךְ לְהַתְּפִלָּל עַלָּה. וְכֹן בָּאָרָנוּ בָּמְאֹר 'חִשְׁמָל עַיִן' שְׁרָחָם הִיא סָוד הַקָּל וְחָמָר, וְלֹכְנוּ מַרְיָם עַשְׂתָה קָל וְחָמָר לְאַבִיהָ לְהַוְלִיד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְהֵעֶשֶׂה לְהָ קָל וְחָמָר "וְאַבִּיחָ יְרָק בְּפָנָיהם" וְעַד. וְכֹן עַם יִשְׂרָאֵל בָּמְדִבָּר הִי בְּבָחִינָת בְּתוֹךְ רַחֲם עַד הַלְּדָה שְׁהָיָה בְּכָנִיסָתָם לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹכְנוּ הַס שְׁתוֹ מִבָּאָרָה שֶׁל מַרְיָם שַׁהְיָא הַמִּים שְׁבָרָחָם, וְזֹה סָוד הַמִּי"ם שְׁגָרְמוֹ בְּשָׁמָה שֶׁל מַרְיָם, וְכֹן מַרְיָם בְּגִימְטְרִיא כְּגָנּוֹר דָּוד, דְּכָשָׁם שְׁגָנּוֹר דָּוד קָשָׂור לִים פְּנִירָת, כְּמוֹבָא בְּזָהָר כְּמַרְיָם. וְכֹן מִצְיָנוּ שְׁמָרִים הִיְתָה אַחֲת הָאַמְּהוֹת שֶׁל בֵּית דָוד, כְּמוֹבָא בְּגִמְרָא (סְוֹתָה יא), שְׁשָׁרָשׁ דָוד מַחְוֹר בּוֹן מַרְיָם. וְהַמָּהָרָשָׁא שְׁמָמְבָא בְּזָהָר (ד"ה דָוד) שְׁדָוד הִיא גַּכְדָּשָׁל מַרְיָם מִצְדָּא אָמוֹן.

בָּמְקוֹם צָר.

מִצְיָנוּ בְּגִמְרָא (סְנָהָדרִין צח). שָׁאַלוּ תַּלְמִידִיוֹ אֶת רַבִּי יוֹסֵי בּוֹן קִיסְמָא, אִימְתֵּי בּוֹן דָוד בָא, אָמָר, מִתְּיִירָא אָנָי, שָׁמָא תִּבְקַשׁוּ מִמְּפֵנִי אָזֶת. אָמָרוּ לוֹ, אֵין אָנוּ מִבְּקָשִׁים מִמְּפֵנִי אָזֶת. אָמָר לְהָן, לְכַשְּׁיפֵל הַשְׁעָר הַזֶּה, וַיַּבְנֵה, וַיַּדְפֵל, וַיַּבְנֵה, וַיַּדְפֵל, וְאֵין מִסְפִּיקִין לְבָנוֹתָו עַד שְׁבּוֹן דָוד בָא. אָמָרוּ לוֹ, רַבְנָנוּ, תַּן לְנוּ אָזֶת, אָמָר לְהָן, וְלֹא כְּאָמְרָתָם לִי, שְׁאֵין אֶתְּמָם מִבְּקָשִׁים מִמְּפֵנִי אָזֶת, אָמָרוּ לוֹ, וְאֶךְ עַל פִי בּוֹן, אָמָר לָהֶם, אָם כְּאָמְרָתָם יְהִי מִמְּעָרָת פְּמִיס לְדָם, וְגַהֲפָכוּ לְדָם. וּרְוֹאִים שְׁמֵי מִמְּעָרָת פְּמִיס שְׁמָשָׁם יוֹצָא פִירָדוֹן גַּהֲפָכוּ לְדָם בְּסִימָן לְגַאנְלה, כִּי כָל פִירָדוֹן מִתְחַלְתָו וְעַד סְוֹפוֹ הָוָא סָוד הַתְּהִלִּיק שֶׁל לְדַת מִשְׁיחָ, וּבָזְמָן לְהָ יוֹצָא דָם. וּכְפִי שְׁמָצִינוּ בְּגִמְרָא (ב"ב עד): יְרָדוֹן יוֹצָא מִמְּעָרָת פְּמִיס וּמִתְּלָךְ בִּינְמָה שֶׁל סִיבָּכִי וּבִינְמָה שֶׁל טְבָרִיא, וּמִתְּגָלֵל וַיּוֹרֶד לִים הָגָדוֹל, וּמִתְּגָלֵל וַיּוֹרֶד עַד שְׁמָגִיעַ לְפִיו שֶׁל לְוַיְתָן, שְׁגָאָמָר "יִבְטַח כִּי יְגִימָה יְרָדוֹן אֶל פִּיהָ".

לְפִי זוֹהָרָה לְבָאֵר אֶת דָבְרֵי הַמִּדְרָשׁ (ילקוט דָבָרִים תשכ) "אֶל תַּסְף דָבָר אֱלִי עוֹד בְּדָבָר הַזֶּה". אָמָר לְפָנָיו רְבָנוֹ שֶׁל עַוְלָם הָוָאיל וְגַגְזָרָה גַּוְרָה שֶׁלֹּא אֲכַנֵּס לְהָ לֹא כְּמַלֵּךׁ וְלֹא כְּהַדִּוּט אֲכַנֵּס לְהָ בְּמִחְיָלָה שֶׁל קָסְרִיוֹן שַׁהְיָא מִתְחַת לְפָמִיס לְפָנִי וּלְפָנִים, אָמָר לוֹ "וְשָׁמָה לֹא תַּבּוֹא". וּמִבָּאֵר לְדִבְרֵינוֹ כִּיּוֹן שְׁהָכְנִיסָה לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיְתָה בָּסָוד לְדַת מִשְׁיחָ, וּמִשְׁאָה הָבִין שִׁישַׁ לֹו בְּעֵיהָ לְהַכְּנָס לְאָרֶץ וְלְהִיּוֹת הַמִּשְׁיחָ שְׁפּוֹלֵד שָׁם. הָוָא בְּקַשׁ שָׁאָם הָוָא לֹא יִכְלֶל לְהַכְּנָס בְּסִימָן

הירדן ביריחו שם סיום תעלת הליכה, أولי הוא יכול להגנס בתחילת הירדן במערת פמיס שם תחולת הליכה, וזה שאומר המקרא: **אָכַנְתָ לְה מִחְילָה שֶל קָסְרֵיוֹ שְׁחִיא מִתְחַת לְפִמִיס לְפִנִי וּלְפִנִים**. וזה ענה לו שנגזרה הגוזרת שהוא לא יהיה המשיך שנולד בכניםה לארץ ישראל. וכן הלשון במקרא **לְפִנִי וּלְפִנִים בְּגִימְטְרִיא שֵם שַׁפְ"וּ** במנין דוד ב**יְשִׁי** שמסמל את תעלת הליכה שם טרש נשמת דוד בן ישע. וכן בארכנו שעכו מעל בחרם בכניםה לארץ ישראל שהיתה בבחינת **לְדָה מַהֲרָה** בשנת פת"ח לאלו השלישי, שאז נפתח הפטחה של ארץ ישראל. וכן הוא התפלל על בית המקדש השלישי שיבנה על ידי מישים צדקנו שיתקנו את הפנים שהוא פגס. וכן **קָسְרֵיוֹ**. מרמז על אפשרות של בחינה של נתוח קסרי שהיה בלדת משיח, וכפי שהשתלשל בקץ תש"פ שעשו תעה להעביר מים מהכנרת לירדן שעוקפת את סכר דגניה, וזה ממש סמל לנתח קסרי. שמרמז על הקץ של שנת תש"פ וכן נתוח קסרי בגימטריה שפת **הַיָם כַּפֵי שָׁבָאָרוּ** במאמר 'קץ הגולה'.

וכן **פְמִיס** אותיות ים סוף, שם היה סיום הליכה של יציאת מצרים עם ישראל יצא יחד עם משה מהים באותו בבחינה של "מן המים משתיהו". וכך משה חשב שם הוא זכה להיות המשיך בלבד בלילה בין סוף, הוא יכול להיות המשיך גם בלבד **בְּפִמִיס** אותיות ים סוף. וכן **פְמִיס** נרמז בפסוק של לדת משה מישים בעצמו בدلעיל: "וַתִּשְׁפַט הַיָּרָה".

וכן מצינו שיטת ר' אליעזר בגמרא (סוטה יב) "וַתִּשְׁפַט הַיָּרָה, בַּיּוֹם סּוֹף מִמְשָׁךְ. וכן מצינו שם שיטת ר' חנינא בר פפא (יב) **אוֹתוֹ הַיּוֹם עָשָׂרִים וָאֶחָד בְּנִיסְן הַיָּה**, אמרו מלacky השרות לפניו הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם מי שעתיד לומר שירה על הים ביום זה ילקה ביום זה. ורואים שם נטה בתבה בין סוף ממשך, באותו היום שבו עתיד היה הקדוש ברוך הוא לקרו את ים סוף, ונצל בزرק גס, לסמל שהצלת ישראל בקרית ים סוף היה בבחינת האצלת משה בתבה. וכן שבארכנו שבשני המקומות היה סוד לדת משה שהוא משיח. וכי שמו בא בשער הכוונות' להארין' (פסח יב) ובזה **תְּבִין עֲנֵנִי קָרִיעַת יִם סּוֹף שְׁגַךְרָעַ בַּיּוֹם זֶה שֶׁהוּא קָרִיעַת רְחֵם הָאֵלָה שֶׁהוּא היסוד ששה סוף לכל דרגין שבה על ידי זוג נשיכת נחש העליון דקענות. והארין' מאיריך שם את הסוד של קריית ים סוף שהיה גם זוג וגם לדזה, הפל בבחינת נשיכת נחש שבא מהפטה שגחפה לנחש, והנחש בבחינה של זוג מקיש את רחם האלה לעזר לה לדת את השפע שקבלה בלילה ט"ו ניסן. וכן בשבעי של פסח ישנה התעסקות מיחד אצל צדיקי החסידות בענין לדת משיח, כי לידת משיח היא אותו סוד של קריית רחם האלה בקרית ים סוף דרך הנחש והארת הפטה, **כִּמְבוֹא מַהֲגָרִי**" א חבר (פתחי שערים' פרצוף נוקבא דז"א כב) **אֵלָה זֶה רְחֵם צָר וְכַשְׁכָרָעַת לִילְד אֶזְהָבָה** מזמין לה**

נְחַשׁ וּמִכְפֵּשָׁה בְּרָכָמָה, וְאֶזְגַּפְתָּח רָחֲמָה וַיּוֹלֶךְתָּ וְהָוָא סֹוד חֲבָלִי מְשִׁיחָ, שְׁהָרְחָם הֵיה סְתוּם תְּחִלָּה מִפְנֵי הַסְּטוּרָא אֲחָרָא שְׁעַדְנוּן הֵיה לוֹ שְׁלִיטָה וְלֹא הֵיה יָכוֹל הַטּוֹב לְהַתְּגִלוֹת כִּי הַגְּחַשׁ עָומֵד לְגַדְתָּ, וְהָוָא בְּמִסְפֵּר מְשִׁיחָה בְּסֹוד שְׁדֵי דָם שְׁאַחֲרֵיתָו בְּדִים טְמָאים שְׁבָאֵיר וְזָלַת הַמְּחַתּוֹן, שְׁלַכְנוּ הֵיה אַרְיךָ לְהִיּוֹת סְתוּם. וְבָעֵת שְׁמָגִיעַ זָמֵן הַלְּדִיחָה אֶזְצִירָי יוֹלְדָה יַאֲחַזְוָן שְׁיָגִיעַ זָמֵן הַאֲצִירִים לְהַפְּתָמָה, וְאֶזְחָלִי מְשִׁיחָה בְּיוֹתֶר דִּוחָקָא בְּתַר דִּוחָקָא. וְכֹן מוֹבָא בְּסִפְרָ 'קְהִלָּת יָצָק' לְבָאֵר דָבָרִי הַמְּדָרָשָׁ פְּלִיאָה (מַדְרוֹשׁ יְוִנְתָּן) מָה "רָאָה הַיּוֹם וַיָּנָסָ" רָאָה בְּרִיְתָא דָרָי שְׁמָעָאל. שְׁרָאָה הַיּוֹם וַיָּנָסָ מִשּׁוּם שְׁ"הַיְרָדוּן יְסֻוב לְאַחֲרָוֹ", כְּלֹוֹמֵר שְׁהָיָם רָאָה שְׁעַתִּיד הַיְרָדוּן לְסֹובָל אַחֲרָוֹ מִפְנֵי יְהֹוָשָׁע, וְנֹשָׂא הַיּוֹם קָל וְחָמָר בְּעַצְמוֹ, וְמָה אָמַר לִפְנֵי יְהֹוָשָׁע, תַּלְמִידָוּ שֶׁל מְשָׁה, כֵּה, לִפְנֵי מְשָׁה רַבּוּ עַל אֶחָת כִּמְהָ וְכִמְהָ שְׁאַרְיךָ לְהַבְּקָעַ בְּפָנָיו. וְזֹה פָּנִיתָה הַמְּדָרָשָׁ מָה "רָאָה הַיּוֹם וַיָּנָסָ" רָאָה בְּרִיְתָא דָרָי שְׁמָעָאל. שְׁנָשָׂא בְּעַצְמוֹ קָל וְחָמָר שְׁהָיָה הַמְּדָה הַרְאָשׁוֹנָה בְּבִרְיָתָא דָרָי שְׁמָעָאל שְׁהָתֹרָה גְּדָרְשָׁתָה בָּה.

וְהַוְסִיף הרה"ג ר' ל. שְׁטָרִית שְׁלִיטָא שְׁהָשְׁתָלָשָׁה בָּאַרְהָבָה בְּהַעַיר מְקֹמִיפִיס טָגָסִי בְּגִימְטְרִיא נְחַשׁ אוֹ מְשִׁיחָ, וַיְשַׁבֵּה אֶתְוִיתּוֹת פְּמִי"ס. וְכֹן הַעַיר נִמְצָאת עַל שְׁופֵט נֶהָר הַמִּיסְסָפִי שִׁישׁ בּוֹ אֶתְוִיתּוֹת פְּמִי"ס. וְהָוָא נִקְרָא הַנֶּהָר הַאֲדָם בְּאוֹתָה בְּחִינָה שֶׁל הַפְּמִי"ס שְׁנָהָפֵךְ לְדָם בְּסֹוד דָם לְדָה כְּדַעַיל. וַיְשַׁבֵּם גַּם נֶהָר וּזְלָף שְׁמָסְפֵל אֶת הַמְּלֹכוֹת שַׁהְיָא בְּסֹוד זָאָב. וְכֹן הַשְּׁתָלָשָׁל בְּסָמוֹךְ לִירָדוּן הַעַיר בֵּית שָׁאָן אֶתְוִיתּוֹת נְשָׂא, רַמְזָוּ לְנִשְׁיָאות וְלִידָת הַמְּלֹכוֹת. וְכִידּוּעָ שְׁמָסְפֵר קָעַ"וּ הָוָא מִסְפֵר הַפְּסָוקִים שֶׁל פְּרַשְׁתָּ נְשָׂא שַׁהְיָא הַגְּדוֹלָה בְּתוֹרָה. וְמִסְפֵר הַפְּסָוקִים שֶׁל פָּרָק קִי"ט בְּתַהֲלִים שַׁהְיָא הַגְּדוֹלָה בְּתַהֲלִים, וְמִסְפֵר הַדְּפִים שֶׁל מִסְכָּת בְּבָא בְּתָרָא שַׁהְיָא הַגְּדוֹלָה בְּשִׁ"ס, וַיְשַׁבֵּן רַמְזָוּ עַל הַקָּעָשׁ שְׁנָגְמָרָה הַגְּלוֹת הָאַרְבָּה בְּיָוֹרָה. וְכֹן הַפְּסָוק שְׁנָאָמָר עַל מְלָחָמָת גּוֹג וּמִגּוֹג (יחזקאל לה, ג) "כִּי אָמַר אֱלֹהִי הוֹי הַגְּנִי אַלְיִיךְ גּוֹג" בְּגִימְטְרִיא קָעַ"וּ. וְכֹן מוֹבָא מהר"ג ר' יְצָחָק גִּזְבוֹרָג שְׁלִיטָא שְׁפָרֶשֶׁת נְשָׂא הִיא הַפְּרָשָׁה 35 מִתְּחִלָּת הַתּוֹרָה, וָפָרָק קִי"ט בְּתַהֲלִים הוּא הַפָּרָק 119 מִתְּחִלָּת הַתְּהִלִּים, וּמִסְכָּת בְּבָא בְּתָרָא הִיא הַמִּסְכָּת 22 מִתְּחִלָּת הַשִּׁ"ס, וְאֶם נִמְשָׁבֵב 35 וְעוֹד 119 וְעוֹד 22 נִגְעַע שָׁוֹב לְמִסְפֵר 176. וְהַוְסִיף הרה"ג ר' אַבְרָהָם אֲגַשְּׁי שְׁלִיטָא שְׁמָמָה שְׁבָעִים וּשְׁשָׁבָעִים בְּגִימְטְרִיא מְשִׁיחָ בְּנֵדָוד בְּמִסְפֵר גָּדוֹל.

מִצְינָנו בְּגַמְרָא (סוטה יב) "וַתַּרְא אֶתְוֹ כִּי טֹב הָוָא" אַחֲרִים אָוּמָרים נוֹלֵד כְּשֶׁהָוָא מִהְוָיל. וְחַכְמִים אָוּמָרים בְּשָׁעה שְׁנוֹלֵד מְשָׁה נִתְמָלָא כָּל הַבֵּית אַוְרָה. פְּתִיבָה הַכָּא "וַתַּרְא אֶתְוֹ כִּי טֹב הָוָא", וְכִתְיבָה הַתָּם "וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הַאֲוֹר כִּי טֹב". וּרְזָאִים שַׁהְאֵיר מִמְשָׁה הַאֲוֹר הַגְּנוּז שַׁהְאֵיר בְּבִרְיָת הַעוֹלָם וְנִגְנוּז בְּתוֹרָה. וְכִפְיָ שְׁמוֹבָא בְּסִפְרָ 'שְׁעָר מְאַמְּרִי רְשָׁב' י' לְהַאֲרִיזָל (ע' מה) שַׁאֲוֹר הַגְּנוּז הָאֲוֹר הַיִסּוּד, לְכֹן שְׁנִי הַדְּבָרִים קְשִׁירִים הַאֲוֹר הַגְּנוּז שַׁהְאֵיר מִמְשָׁה, וְמָה שְׁנוֹלֵד מִהְוָיל. דַּאֲוֹר הַגְּנוּז נִקְרָא בְּתוֹרָה טֹב, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (בראשית א, ז) "וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הַאֲוֹר כִּי טֹב" וְהַמָּלה "טֹב"

מספָלֶת את היסוד דקְשָׁה, כמו שכתוב (ישע' ג, י) "אמֹר צָדִיק כִּי טוֹב". וכן הכתוב "את האור כי טוב" ס"ת בריית. וכן מובא בספר 'אות חיים' (ח"א ע' מט) שאור הגנו בגימטריא זרע, לאור הגנו בא מהשפעת היסוד שהוא בבחינת זרע. וכן מצינו במקרא (תנומה נח, ג) שהקדוש ברוך הוא גנו את האור בתורה. וכן מצינו בזוהר (תרומה קמט) בכל מקום שעמלים בתורה בלילה חוט אחד יוצא אור גנו, ונמשך על אלו שעמלים בה.

לפי זה נראה לבאר עוד טעם מודיע נקרא משה 7 פעמים בשם "היליד" בגימטריא שם"ג, כי אור הגנו שהAIR ממשה הוא בסוד הספר שם"ג, כמו שכתוב (ישעיה ל, כ) "וַיְהִי אָוֹר הַלְּבָנָה כִּי אָoר הַגּוֹנוֹ שֶׁהָאֵיר מִמְשָׁה שֶׁבְעַת הַיּוֹם" ותרגומם יונטו בו עוזיאל: **וַיְהִי נִיהּוּר סִינְרָא כְּנִיהּוּר שְׁמָשָׁא** וניהור שמשא יהי עמי לאנhero על חד תלת מה ארבעין ותלתא כניהור שבעת יומיא ביום דיטיב יהי תגלות עמייה. הינו שהשמש תהיה שבע כפול שבע כפול שבע מהשמש היום, פי שם"ג. כי היום יש לנו רק אחד חלקו שם"ג מהשמש שתהיה לעתיד לבוא בשיאו האור הגנו מתוך השמש. וכי שמו בא בפרוש ספר יצירה לר' הרצלוני (הקדמת המחבר) אור שנברא ביום ראשון וזה בו אף שאדם צופה בו ומבייט למרחוק ונגנו, מצינו דאמוראי קא מכרען במאן דאמר יתר מפאן היה ונגנו מקצת ובחייב הוא מסקנא בדקמךרי אמוראי. ונגנו ממנו שלש מאות ומ"ב חלקים ונשאר ממנו חלק אחד להAIR לכל העולם הזה למאותות לכל צדי העולם, וכענין שכתוב "וַיְהִי אָoר הַלְּבָנָה כִּי אָoר החמה ואור השבעת הימים". וכי פירוש בתרגם על חד תלת מה ארבעין ותلتא והוא שכתוב נמי "וְאָoר בְּקָר יְרוֹת שמש" ופרשו כאן אותו בקר שהי רាជון שנברא הקב"ה עולמו באותו האור תזרח השימוש לצדים לעתיד לבוא.

וכן הכתוב "בְּשָׁגָם הוּא בְּשָׁר" מרמז על היסוד של משה שנברא בשר ומאיר ממנו האור הגנו שיש בו את הספר שג"ט. כמו מובא בזוהר (לק לך) שהיסוד נקרא בשר כמו שכתוב "ומבשורי אחזזה אלוה" דרך המילה שביסוד מתחברים לקב"ה. וכן על זוג כתוב (בראשית ב, כד) "וְדַבֵּק בְּאַשְׁתָּו וְהִיו לְבָשָׁר אֶחָד". וכך שמו של משה בשגם בא"ת ב"ש בשר". וכן 7 כפול 7 מרמז על הספר 777 שעת שלשת הספרות עולה שנית תש"פ שאנו מצפים לאור הגנו. וכן הפרש מהספר 9 כפול 9, לפספר 7 כפול 7 עליה שם שפ"ו שבו תלייה הגאולה העתידה. פי הספר 9 הוא

מספר היסוד שבו נגנו האור הננו, ומספר 7 מסמל את המלכות, והמחבר של שניהם הוא שם שפ"ו שמסמל את נקdot היחוד שמחברת יסוד ומילכות. (בביאור כל מאמר זה סייני הרה"ג ר' א. ג. שליט"א).

מובא באגדות החזון איש' (אי' ר"ד) בזמן המלחמה תהא רגיל בשיר של פגעים. הינו שראוי לומר מזמור צ"א בזמן מלחמה. ופרק זה מדבר על האלה מדבר ומגפה, כמו שכותב שם: "ישב בסתר עליון בצל שדי יתлонן: אמר לה' מחסך ומצדתי אלמי אבטח בו: כי היא יצילך מפח יkowski מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת פנפיו תחסה צנה ולחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחש יעוף יום מדבר באפל יחלך מקטב ישוד צהרים". וכן צ"א הוא שם קדוש שלחו עצום לומר אותו לדקה קלה, והוא קשור עם לדת הגאליה, כמו ברבנו בחיי (שמות יא, ח) "আ אטה וכל העם אשר ברגליך", בכאן נשתלו ישראל והויתרו ממאנדרם בלח עליון, ועל כן יוצא מן הכתוב הזה השם הידוע לאשה הפקעה לדה, וכחיו עצום לפתח מוסרות בלבד שהוא אסור בבית האסורים להוציאו ממוגר לאoir העולם. לפי זה מובן מדוע כל העולם נמצא בהסגר, כפי שאומר רבנו בחיי שהולד בזמן לדקה הוא בבית האסורים עד שזכה לצאת לאoir העולם. וכך בכל העולם במצב של לידת משיח, לנו כלם בהסגר. וכן "ישב בסתר עליון בצל שדי יתلونן" ר"ת יותם בנו עוזיהו שמעון בר יוחאי שמאליין את העולם כלו מן הדין. כמו בגדרא (סוכה מה) אמר רבי חזקיה, אמר רבי ירמיה משום רבינו בר יוחאי, יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שבבראתך ועד עכשוו. ואלמי אלעזר בני עמי, מיום שבבראה העולם ועד עכשוו. ואלמי יותם בנו עזיהו עמני, מיום שבבראה העולם ועד העולם. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א ש"מדבר באפל יחלך בגימטריא משית בנו דוד. "מקטב ישוד צהרים" עם המלים בגימטריא דוד מלך ישראל חי וקיים.

מובא בספר 'צדקת הצדיק' שקדם הגלה יהו יהודים כמו המפעלים שהיו ביציאת מצרים, שנשו לכבש את ארץ ישראל לפני הזמן, ומדיק מלשון חז"ל שהפעלים בזמן משה לא הצליחו, אבל המפעלים לפני הגאליה העתידה יצליחו, ונביא את דבריו. (אות מו) העפilo לעלות אף נגד רצון השם יתברך, והם לא הצליחו בזה מפני שאכלו פגה, ולכן אמר להם משה "והוא לא תצליח". נראה שעצה הוא אלא שלא תצליח, ודיק והיא, שבכל מקום דרשו זיל היא ולא אחרת, שישי זמן אחר שפצלית, והוא ז מגנו זה שהוא עקי מישחא: כמו שאמרו ז"ל בעקבות דמשיחא חוצפא יסכא, שאז הוא העת לזה. ומצינו בגדרא (חגיגה יי:) תניא, אמר רבינו שמעון החסיד, אלו תשע מאות ושבעים וארבעה דורות שקומתו להבראות קודם שבבראה העולם, ולא נבראו. עמד הקדוש ברוך הוא ושתלו בכל דור ודור, והוא הן עז פנים שבדור. וראה זה פלא מה שיש להו לי שמצוות בדלוג תתקע"ד

אותיות, את רצף המילים: **מִשְׁתַּחַת הַדָּק ה'תְשִׁיחַ ח' אֵיִיר יְהוָה שׁוֹר שְׁמִיטִים בְּפִסּוּקִים "וַיִּרְשֶׁתָּה וַיִּשְׁבַּת בָּהּ".**
"לֹמַעַן תְּחִיה וַיִּרְשֶׁת אֶת הָאָרֶץ."

הכל 974 התשחהאי
ה ט-ט לאתnalווקראעליראליהזהויבנחתאנטונתתולואירעלביברבתהנ
ה ט-ג ארצמזרימסכלימיחירולאייראהלושארבכלגבלשבעתימיסוליאלימן
ה ט-ט דברי צדייקמצדקצדקדפלמעןתחיהו ירשטההארצארישאהלהירנטן
ה צ-ז רצашריהזהאליהירנטןלו ירשטהו שבתבהו אמרתاشימעהלימלרככלה
ה י-ז קספסטימסמעון ומונחומיוסכשפוחבוחברושאלאזו בידענו זדרשאלהמתה
ה י-ה ערייסהאליהוח פן רדפקאלהdamאלהררצחכוי חמללבבו והשיגוכי ררבהה
ה כ-ב גשהכהן זדבראליהם עם ארלאתמסטע שראלאתמסך טרמאז זסלמלחמהעלאי
ה כ-ט כלואתו לאתכרתיכ האדם עשהשדלה מטפונ רבמצ זורקה עץ אשרתדעכ לאען
ה כ-ט ריה יהלולאי וככלבכראתבנה האהוב עלפני בנהשו ואההברכ אתחבכרב
ה כב-ט ותבו אתה הכרמל אחר השבזור ובחרם ימדול ואטל בשעתן דצמר פשטים ייחדו
ה כב-כט אישנו ערבות אלה אשראל אראשות תפשה שכבעהו נמצאו וננתן הא יששכבעהה
ה כב-ט רכיתו עבתיה זה אלה ירגמשני המלאתש רלאתך רגנסרכס נשראכלנסרככלד
ה כד-א האיש שארת ההשכבות זיא אליראתהעבוזהה אמא ישען הוא לאתssh
ה כד-ז ושבבי ישראל לאבאה בם וקרואלו זדקי עירוזודברואל זועמד זאמרלאח
ה כה-ז והמצרי מזו ענו גנו תנו עלי נזעב דקהשה נצעקליה זה אלה אבותינו
ה כ-א להמצז והארואני מצזה את כספה יסוהה ירבב זפוארת עבורה ואתדרן הלאהאר
ה כ-א מההו אמרכל העם אמן אורושכבעם אחותות בתאב זא בתאמז זאמרכל העם אמן
ה כה-ט והיא אם לא תשתעבקול יהוה אלהיר לדש מרלעשות ואתכל מיצות זוחקתי זאשר
ה כה-ל ג שעז קורצוץ כליה ימיסזה יתmeshגממראה העני זיא שרטראה ככחיה זה הבש
ה כה-ג טנרבשרבנין רזובנית ריאשרנטןלו יהוה אלהיר במצור במצור אשר יציקlein
ה כה-ט אהע ני יראת ראה זה שיבר יהומצרי סבאו זותבדר אשר אמרתיל רלאטס

התשחהאי: מ 974

והבואר מדוע מופיע שם **"ה שפטם"** יחד אבא ואמא, יחד עם **"שיך דינים"**, **דמובה בעץ חיים** לארץ"ל (שער י"ח ח"א ע' רסג) **שהסוד של שיך דינים** נמצא בטעפה של יסוד אבא המתמקדים בה, גבורות **שביסוד** אמא. וזה מפרש הشرط של מדינת ישראל סוד יחד אבא ואמא שם **"ה עם שיך דינים"**, שמקינים את המלכיות לייחוד ומולדים את משיח. וכן זה קשור עם ימי העمر פמובה בשער הכוונות לארץ"ל (פסח יב) **דע כי הגה מ"ט ימי העمر הם ימי הדין** **שהם סוד השיך דינים המתמקדים בימים האלה בענין העمر**, והטעם הוא **לפי שעדיין ז"א** הוא כל מ"ט ימים אלו בבחינות קטנות עד חג השבעות.

ובאר הרה"ג ר' אברהם ויספיש שליט"א מודיע מופיע **מישת"ה** ד"ק, ש"ק ר'ת דבר קורונה לרמז **שהמישת** יהיה מתש"ח עד **שיגיע דבר קורונה**, וכי **שראינו** בשנת תש"פ שכך לא היה מישת בה, איך לאחר שהתחיל הדבר קורונה. ובאופן אחר אפשר לומר ד"ק הפונה לדבר מחלוקת כמו הפסוק **"וַיִּתְחַנֵּן עד אֲשֶׁר דָק"** **שהפונה לפירוד וחלוקה**,

ובן היחס למשתה של המדינה מחלוקת להרבה שיטות; בין אלו שטוביים שיש כאן משתה ממש, עד אלו שטוביים שצורך לעשות משתה של אובלות.

והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שהפסקוק "ישב בסתר" בגימטריא תתקע"ד וכי שבעה שטוביים מרים על מצב העבר שהולד יושב בסתר סגור בבטן אמו, וזה ממש הזמן של מדינת ישראל משנת תש"ח שהתחילה ה-70 שנים של זמן העבר שמשים מסתתר בפנים, והקלפות שליטות בחו"ז. וכן ב' פעים תתקע"ד עולה 1948 השנה השלישית הלוועית של תש"ח. וכן 6 כפול תתקע"ד עולה 5844 שזה מספר הפסוקים בתורה שמקונים נגד ה-70, ונשאר 6 כפול 26 במספר של שם הוילא. והוסיף הרה"ג ר' ח. ש. שליט"א שפיעל כל יום ה' באיר באותו יום בשבע, כמו שחל שביעי של פסח, בסוד החלוף של ז"ע בא"ת ב"ש וזה ממש רמז שהם קשורים לעזיז פנים של התתקע"ד.

והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהפעם הראשונה שמצויר משתה בתורה, היא בהצלחה לוט מסדום כדי להוליד את שרש דוד ומשיח: (בראשית יט, ג) "וַיַּפְצֵר בָּם מַאד וַיִּסְרוּ אֶלְיוֹן וַיָּבֹאוּ אֶל בֵּיתוֹ וַיַּעֲשׂוּ לְהָם מִשְׁתָּה וּמְצֹות אֲפָה וַיַּאֲכִלוּ". ורואים קשר בין לידת שרש משיח בסדום, ללידת משיח במלחמות גוג ומוגוג. והפסקוק שנאמר בנטמתה ה' בראשיים בלבד שרש משיח בסדום: (בראשית יט, כד) "וַיַּהְיֶה הַמְטִיר עַל סְדֻם וְעַל עַמְרָה גַּפְרִית וְאַשׁ מֵאת יָהָה מִן הַשְׁמִים" דומה לפוסוק שנאמר על נטמתה ה' בראשיים בלבד משיח במלחמות גוג ומוגוג: (יחזקאל לח, כג) "וַנְשַׁפְטֶת אֶת בְּדָר וּבְדָם וּגְשָׁם שׁוֹטֵף וְאַבְנֵי אַלְגָּבִישׁ אַשׁ וְגַפְרִית אַמְטִיר עַל אֶגְפֵּיו וְעַל עַמְּפִים רַבִּים אֲשֶׁר אָטוּ". וכן "גַּפְרִית וְאַשׁ"אותיות א"ר תש"פ גו"ג. וכן "גַּפְרִית וְאַשׁ" בגימטריא 1000 המספר של הגאלה העתידה קמנין משיח בן יוסף משיח בן דוד. וכן "גַּפְרִית וְאַשׁ מִן הַשְׁמִים" עם אותן אותיות בגימטריא 1500 שזה תש"ף. וכן משתה לוט ומלכים עם המלים בגימטריא התש"ף בגימטריא גודלה. וכן שמעתי שיש כתוב: "וַנְשַׁפְטֶת אֶת בְּדָר וּבְדָם וּגְשָׁם שׁוֹטֵף וְאַבְנֵי אַלְגָּבִישׁ אַשׁ וְגַפְרִית אַמְטִיר" י"ש"ר תש"פ, שה' שמר את אַבְנֵי האלגביש בשמים לשנת תש"פ. וכן תש"פ נרמז ב"וַנְשַׁפְטֶת".

שם קדוש שנקרא השטא"א שהוא שם צבאות בחילוף א"ת ב"ש.

מצינו בזוהר (פרק וסא) בסוד האותיות של השם הקדוש שנקרו השטא"א. שהוא סוד השם שנקרו צבאות. זה עולה וזה יוד. זה נביאים וזה מראות. ורואים שיש שם קדוש שנקרא השטא"א שהוא שם צבאות בחילוף א"ת ב"ש, שמוריד את האור של שם צבאות לעולם הבריאה. ומרמז בשם זהה האותיות התש"ף עם הכלול, למז שבנה זו ירד

האור לעולמות ב"ע תחתונים ונזכה לגאולה. וכן מובא בספר 'קהלת יעקב' השטפ"א שמו מוכח השטפ"א לשון שותפות, וזה שאמר שם בזוהר חיבורא דنبيאים ומראות, רצה לומר שמשמעות בזה הטעם למה נקרא השטפ"א לשון שותפות וחיבור, שהוא חיבור בנביאים שהן בנצח הוד אצילות, ומראות שהן בפני עצמו דנצה הוד דבריהה הקרוב לאצילות, וכן השטפ"א במילוי ה"א שי"ן ת"ו פ"א אל"ף גימטריא זהו הפרק עליון דנצה והוד דבריהה במקוון. וכן מובא שם היכל רצון בחינת תפארת דבריהה, וכשתצרף לזה שם הו"ה עם ארבע אותיות יהיה מספרו אמת, והנה משה גימטריא רצון והוא אסתלק בהיכל רצון כנודע, והוא כלל בשמו הגדל סוד נשיקה, ועל כן אמרו ר"ל שהקדוש ברוך הוא כבר אותו, שעניין הקבורה הוא התעלומות הדבר בדבר אחר, ואדם נתעלם בעפר וישוב העפר, ומה רבינו כביבול כלל בשמו הגדל ונתעלם בו בתוך היכל הרצון, ונתייחד שם הו"ה עם היכל רצון, וכשתצרף מספר יה"ה עם ארבע אותיות עם מספר היכל רצון יהיה גימטריא אמת, וכן אמת ראשית תיבות למפרע 'תמן' משה 'אסתלק', וזה שאמר גדו להו"ה אני, אני גימטריא היכל רצון, ועל ידי זה תגדלו להו"ה יהיה מספרו אמת, ונורוממה שם"ו גימטריא משה עם הכלל, ייחדיו רצה לומר כשיתחבר שם הו"ה עם היכל רצון אז נרומם יחד למשה שאז מספרו אמת, אמת ראשית תיבות תמן אסתלק משה, וכשתחבר אמת עם משה יהיה גימטריא השטפ"א לשון שותפות, וזה שאמר ייחדיו דיקא. ורואים שהשם השטפ"א הוא בגימטריא משה אמת הסוד של קץ האמת שייהי על ידי משה. וכן מכונים שם השטפ"א בסדרו הרש"ש **בכלי החיצון** של תפארת דנוקבא. ורואים שהאור הזה קשור עם בחינת חיצוניות המלכות, וכפי שבארנו שהאור יורד מטה עד לחיצוניות העולם להאיר את אור הגאולה בתגלות.

מְצִינָנוּ בָּזֶה רַחֲשׁ (כי טובאו עג) שבחמים שאלו את רבינו שמיעון בר יוחאי מודיע בתוכחה של חפש ויקרא שהוא בוגר ביה ראשוון יש אחريיה נחמות "זָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי וְגֹזֶן", ואלו בתוכחה של פרשת כי טובוא בחומש דברים שהוא בוגר הגלות האחרונה אין אחريיה נחמות. ורבי שמיעון ענה להם שקו"ץ הגאלה נרמז בפסוק הקשה ביטור שבתוכחה בפרשת כי טובוא (דברים כה, טו) "וְהִיוּ מֵיקָה תַּלְאִים לְכָה מְגַנֵּג וּפְחִדְתִּלְיָה וַיּוֹמָם וְלֹא תָּמִין בְּתִיְךָ" בבלker תאמיר מי יתן ערבית. ושמעתה רמז נפלא שם מספר 780 פסוקים מתחילה חמוץ דברים נגיעה לפסוק הזה, לרמז שהקץ בשנת תש"פ. וכן יש כאן רמז על ה"לייה ויוםם"; יוםם, בוגר האלקי החמיší ולייה בוגר האלקי הששי, ועדין לא תבא הגאלה עד הערב, כפי שמשמעות הכתוב בבלker תאמיר מי יתן ערבית.

וכן שלחו לי בסיווע הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שבכל מקום שכותב "עד עולם" היגימטריה הרגילה עולה 220 והיגימטריה הגדולה עולה 780, רמז לתש"פ מהתחלת האלף ומהסוף. ובניא חלק מהמקומות שמזכיר "עד עולם".

היא יקעה לי בנית ונתני את כסאו **עד עולם**:

וְאַמְתָּפִיהָ בְּבֵיתִי וּבְמִלְכֹותִי עד קָדוֹם וּבָאֹת
זֶה נְכוֹן **עד עולם**

וְהִנֵּן אֶת שְׁמָך יִשְׂרָאֵל לְגַלְגָּל **עד עולם**

וְעַל בֵּיתוֹ אָמַן **עד עולם** וְאֲשֶׁר פָּרָשׁ

וְאָמַן וְיִגְבֵּל שְׁקָב **עד עולם**

היא יקעה בית לישמי והוא יקעה לי לבני נאני לו
לאב ובקינותו גַּפְא עַל כוֹתוֹ עַל יִשְׂרָאֵל **עד
עוֹלָם**

וְעַתָּה בְּתֻרְבִּי וְקַפְרַבִּי אֶת כְּבִיתִ קָהָ לְקָרוֹת שְׁמִי
שם **עד עולם** וְקַיְיָ שְׁמִי וְלֹבִי שם בְּלֵבִים

וְאֶגָּלֵת לְבָרֵךְ וְבִנְיָמִן **עַד עֲלֹם** לְעַטְוֹת אֶת כָּל
קְבָרִי הַתּוֹרָה הַאֲלָתָה

מִמְלְכַתְּךָ אֶל יִשְׂרָאֵל **עַד עֲלֹם**

וְלֹא תִּכְרֹת אֶת סְפָרֶךָ מִמְּבַיִן **עַד עֲלֹם**

הָאָה בְּנָה בָּתָה לְשָׁפֵי וְבִנְנָתִי אֶת בְּסָא מִמְלְכַתְּךָ **עַד
עֲלֹם**:

בְּסָא בְּהָה נְכוֹן **עַד עֲלֹם**

הַקְּרָב אֲשֶׁר דִּבְרָתָךְ עַל עַבְדֶּךָ וְעַל בְּיֹתוֹ קָמָם **עַד
עֲלֹם**

וְקָדֵל שָׁפֵךְ **עַד עֲלֹם**

מִגְּדוֹל יְשֻׁרוּתָה מִלְבָבוֹ וְעַפְתָּה שָׁפֵד לְקַשְׁיוֹ לְזָהָר
וְלִזְרָשָׁה **עַד עֲלֹם**:

וְלִזְהָר וְלִזְרָעָר וְלִבְיוֹן וְלִכְפָּאָר יְהָה שְׁלָלָם **עַד
עֲלֹם**

וְכָפָא זָהָר וְהָהָה נְכוֹן לְפָנֵי זָהָה **עַד עֲלֹם**:

לְשָׁוֹם שָׁמֵי שָׁם **עַד עֲלֹם**

וְשְׁכָנָתְךָם בְּקָקוֹלָם הָהָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נִתְּחַזֵּי
לְאַכְוֹפָיִם לְלֹאֵן עֲלֹם וְ**עַד עֲלֹם**

וְבְנִים וְבָנִי בְּנִים **עַד עֲלֹם** הַדָּבָר
קָשְׁיא לְקָם לְעַזְוָלָם

וְעַלְךָ זָהָה אַלְיָם בָּהָר צַיְּון מִשְׁעָה וְ**עַד עֲלֹם**

מִגְּדוֹל יְשֻׁרוּתָה מִלְבָבוֹ וְעַפְתָּה שָׁפֵד לְקַשְׁיוֹ לְזָהָר
וְלִזְרָשָׁה **עַד עֲלֹם**

וְכָזָה **עַד עֲלֹם** פֶּלה

עַד עֲלֹם אֲכִין זָרָעָךְ וְבִנְיָמִין לְזָהָר וְזָהָר
שְׁלָה

צופן מדחים.

למהן צפונ בדלוג: 1557 המילים ק"ץ הימין בראוף חוצות את הפסוק "ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים". באוטו דלוג, נראהית המלה: תשרי"ב בגימטריא שנות תש"ח, שהיתה זמן פקידה אלו הינו זוכים ועושים תשובה בבחינת הכתוב "ואתה תשרי"ב ושמעת בקול ה' וגוי", אך בין שלא זכינו היה רק תשרי"ב גשמי בבחינות "לך רד כי שח"ת עמך אשר העלית מארץ מצרים".

האותיות ת"ש שהן ה"קדומות" של כל תאריך, והן כשלעצמם הקץ של שנות תש"ש שנחפה לשואה בעונותינו הרבה, יש מעלייהן פמיון מנורה ג' קנים: בכו האמצעי מעל הת"ש יש י"ב שיווא תשרי"ב פמיון תש"ח, בכו ממשמעו של השם תש"ש מופיעות נ"א הינו תשנ"א זמן חצות היום, שהיתה קץ שפרסם האדריכל מחב"ד ועוד, ובכו הימני מעל הת"ש מופיעות ע"ב יוצא תשע"ב שהיתה קץ הזהר והגרא זמן מנחה גדולה וכו'.

ואם מתבוננים עוד, תשרי"ב ועוד נ"א עלות תשנ"ט שהיתה הקץ של ה"חסד לאברהם", ותש"ב ועוד ע"ב עלות תש"פ, ולכון הוא נמצא בצד ימין של המנורה בסוד קץ הימין שנרצה שם באוטו דלוג, דהיינו קץ הע"ב שנה של חבי מישיכ ולדת מישיכ שמסתומים בשנה זו.

לאתהקהל מתקעו ולאתריעו ובניאהרנן הכה
מגפה לפנו יהוהו יהושע פון נוכלבבן יפנ
וממננו ונחבללו ימכתבו אתגרן וכתבו אתוי
וטאשורנווהן עמלבדדי שטן זבגו ימלאITCH
התמי ממושני עשרן יסלה תמנחה הבלול הבשן
זה ואחרתשבו זהה יתמנק יסמי יהוזמי ישראל
אשר שבטי כפאנשי מכם יסוייד עיסואתנאות
רומצאו רכל הדבר יהאהלהבאחריתה ימיים ש
הטו בהז אמלרשמה עמקשה ערף אתה זכראל
הי רה מוץ יאר מארא צמורי יסמי תעבד יסוכלי
ולאי שפנדנק בה רובה ארץך אשר יהואה אלהי ר
צתיל קחתהו נגשה ימתו אל יולע ינינה חזקנו
אי יהיר לאליה יסכאשר דבר לורוכ אשר נשבען

והו סיג' הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שניות תש"פ נרמזת בקנה האמצעי של מזמור ס"ז בתקדים שנכתב בצוירת מנורה: "ישמחו וירגנו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים באָרֶץ תנחים סלה". והכתוב מרמז על המשפט שה' יעשה לגויים

לעתיד לבוא. וכן "תשפט עמים" אחרות תשפ"פ ע"ט מי"מ. הינו החיבור של השנים ע"ט ותשפ"פ ב חג הספות כשבוגדים על פנים. וכן המלים אוטום בסופות התשפ"פ עלות 1335 זמן מקע בסוף דניאל. וזה גם המספר של גאותה ב חג סופות התשפ"פ. וכן הפטרת גוג ומגוג עם האותיות והמילים עולה תשפ"פ.

וביא עוד צפן שפרשנו בזמןו על שנת התשע"ה שמרמז גם על שנה תשפ"פ שהיא אותו מס'ן. הצפן מהר"ג ר' ברוך גיל שליט"א בה מצאו בתורה בדלוג אחד רצוף את המלים: **הטארי נפ"ל התשע"ה אליה**" ג. נפל מרץ על מיש ב נפל ג.

להחזה נזק ביביר אבפתה נזהלה נזק ביביר הנזהה הקטן רהבה נזהלה נזק ביביר הנזהה
ו נזק השה טריז מאושג יגבי יונחה אקדול מטה תרכז פרצליק להלה נזק ביביר הנזהה נזק ביביר הנזהה
שקב אשר פשבע כל יוכן ימי זון בקהם שבעג דמה נזק ביביר הנזהה נזק ביביר הנזהה
לאטל כו בחתמתה גו יאשר אני קשל מהן נזק ביביר הנזהה נזק ביביר הנזהה
ימנתו שב יסאטם עפדי יוכבל ארץ אש תכם גאלחתתנו לא רצבי ינמי נאחי ינמי כרמאח צהו ובקא
בכירוק יוניה יוכבל פקודין יוניה ישל אל לב יתאב נזק ביביר הנזהה נזק ביביר הנזהה
ירודמק נזהה נזק באתאשטו ויה יאלאנטם אבב יאקא ישאתאשטו אוללה נזהה נזק ביביר הנזהה
סבוני גראדר נזק אפסתנו בחלפני יונחה נזק ביביר הנזהה נזק אפסתנו אבב יונחה נזק אבב יונחה
בחרב גש יונר נטבגו יונחה יוכבל גו נזק ביביר הנזהה נזק אפרדו איסאל אחים יונר נטבגו
ו נזק דשניא פחה רבק יונר אפנשא אתחז ו נזק ביביר הנזהה נזק באטב יונר נזק ביביר הנזהה
פה שב יונא בזק חמס אפסה ליה נזק ביביר הנזהה יספ' יונר נזק ביביר הנזהה יספ' יונר
ג' יונש כל בערב תמדו אבצל בירדן יונש כוח באל לה לאק נזהה יונש מפקוד יונש משה נזק אבצל נזק אבצל
בצח אל פ' יסונתם מאוווטובק רשותה נזק ביביר הנזהה נזק ביביר הנזהה נזק ביביר הנזהה
אשר אן ישב נזק בהתו באהי יאנני יונח השב נזק ביביר הנזהה נזק ביביר הנזהה
שפח והשמר נזק ביביר הנזהה נזק ביביר הנזהה נזק ביביר הנזהה נזק ביביר הנזהה
ו ירב כי תסובי באפסו יונש קומת אבצל יונש נזק ביביר הנזהה נזק ביביר הנזהה
לא דמתק נזק ביביר הנזהה אללה יונש אתחז בלב נזק ביביר הנזהה נזק ביביר הנזהה
לה נזק יסונכוי יונב אהלו יונא מחד דשע ביביר הנזהה נזק ביביר הנזהה
לבעל הערך ראשו זאש רשלקה לה שוב לחתת הערך יונתול לאשה האבב יונתול הטע האבב יונתול
ו תאטכל דבב יונתול נזק בהתה נזק בהתה נזק בהתה נזק בהתה נזק בהתה נזק בהתה
יבבקחרב יונתא נזק בקמפעטן יונתא אש יונב קמל צו יונתא למשנא אשלס אשלס יונתא יונתא
שר נזק אוחט משח כל יונתא
ו נזק צעדית

עוד צפן מהר"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א גאותה בעתה בשנים התשפ"פ התשפ"א

— 343117 + 26236 —

א ב : ג' אתחאדטערטן האדמה הייחודה יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא
א כב : כב' וו אטפל שואתיד פראט האבזאל ובוואלי לאחרבקה השמה האלה לי דה מלכה לנזהה לאלה יונתא
א לג' חמלה נזק וו יונטוד שבעא התעט קומת יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא
ב ג' תיאתענ' עטמ' אישר חמץ יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא
ב יט: כד' ליהרטו ולטאל' יהונפ' פראטס וו יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא
ב לו: ח' שי המלאכתה השבג' נזק ריעת שטמזר זרות וואגדן וו לעתשבן כרביכם מונש החשב בשאות ארכחה יונתא
ג יג: כג' וראוה בכזבוי יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא
ג כז: גיט' המקד ישאותו יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא
ד יד: יח' רזאיים רובי חסן נאמען ופשע ונקה לאין נזק פנדוע זאבות עטבנ' יונתא יונתא
ד כת: לב' שנינט כבב' יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא יונתא
ה ח: ג' אשר לא ידעת זאבתיך למעז הוודיעך לאעל לה למ' יונתא יונתא יונתא
ה כז: ה' בני תחסם צביה להו ראה בנה יונתא
ו נזק צעדית

חדש מסוד החשמל

**סדנא בת 8 שיעורי הדרכה בענייני מצות עונה
והמסתעף**

**על פי פרד"ס התורה. בסדנא הרבה דברים שאינם ידועים
בעניינים אלו,**

**ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.
ניתן לשמעו את הסדנא במערכת הטלפונית של
ארגון שלמות הבית 086348950**

ניתן לקבל את העלון בקובץ ורד לשולח בקשה למיל.

טל: 0533109982 fish@neto.net.il

לפי הוראת גוזלי ישראל שליט"א אנו מנוימים על שירות מייל בלבד לא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוץ בלבד או
בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לتورת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad60OFCnRktKOXBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתרמו בראשי חודשים בקביר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad60OFCnuaHdrRWZXSGtJVIk>

חדש קישור להורדת 5 CRCIM של ספר סוד החשמל

<http://hebrewbooks.org/pdfpager.aspx?req=53606&pgnum=1>

קישורים להורדת עליון סוד החשמל

www.nogezel.org/tora/fish

<https://drive.google.com/open?id=1uMLjW8YHm6ZkwDeKyogLhX8hPo7HHhTb>

<https://drive.google.com/drive/u/0/folders/0B5g5K6lej11iT3Z0M2NOVnJZX3c>

קישור להורדה של הגירסה החדשה לתוכנת הרמז

<https://drive.google.com/file/d/0B8NARozmpUAQ3A1QjhqUzhWY0U/view?pref=2&pli=1>

בזהב"ת

אנו שמחים להודיע על

קו טלפון של סוד החשמל

מספר הטלפון של הקו במחירים שיחה רגילה

01 : 026647979 > 1 >

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימוש לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת